SEÇME KONUŞMALAR

POL POT

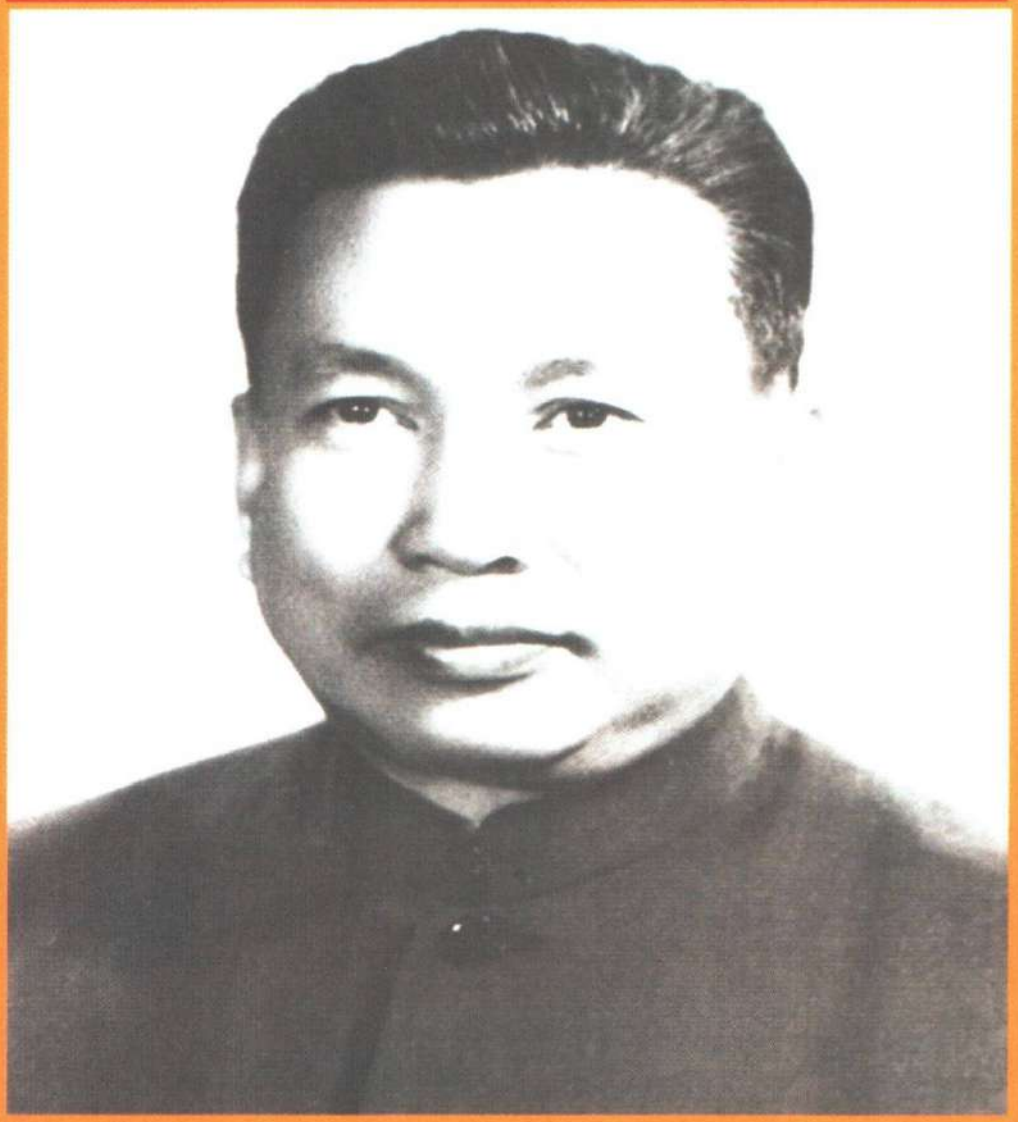

Çeviren: **Alkan Arslan**

EL
POLİTİKA

Dava Kitaplığı
İnsan değişir, değiştirir

Dünyanın tüm komünistlerine...

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

SEÇME KONUŞMALAR

POL POT
(SALOTH SAR)

Pol Pot (Saloth Sar)

19 Mayıs 1925'te Kamboçya'nın Kampong Thom iline bağlı Sen Nehri kuzeydoğusunda bulunan Prek Sbauv balıkçı kasabasında doğdu.

Orta sınıftan köylü ve Budist bir ailenin çocuğuydu. 8 kardeşi vardı. İlkokulu ağırlıklı olarak Vietnamlıların çocuklarının bulunduğu katolik okulunda okudu. Kısa bir süre din eğitimi aldı ve keşiş olarak görev yaptı. Fransızcayı ve Hıristiyan öğretisini bu evrede öğrendi. Fransız emperyalizminin ülkede etkisini gösterdiği bu yıllarda Fransız edebiyatı, şiir ve müzik ile de ilgilendi.

Ortaokulu; ülkenin yurtsever ve demokrat lideri Prens Norodom Sihanouk'un iktidara geldiği evrede Sihanouk Koleji'nde tamamladı. Sonradan Kampuçya Komünist Partisi'ni birlikte kuracağı arkadaşları Hu Nim ve Khieu Samphan ile burada tanıştı. Sisowath Lisesi'ndeyken burs kazandı ve Fransa'ya elektronik teknolojileri alanında okumak için gitti.

1950'lerin başında kısa bir süre Yugoslavya'da işçi tugayı ile birlikte karayolları işlerinde çalıştı. Ecole Française de Radioélectricité günlerinde direniş örgütlerinin devrimci çalışmaları ile tanıştı. Fransa Komünist Partisi'nin içindeki Güneydoğu Asyalı öğrencilerin oluşturduğu gruplarla birlikte hareket etti. Bir diğer devrimci lider Ieng Sary ile birlikte Marksist çalışma ve okuma grubu kurdu. Paris günlerinde okuduğu pek çok devrimci eser arasından en çok Stalin'in "SBKP (Bolşevik) Tarihi" ve Mao Zedung'un "Yeni Demokrasi Üzerine" çalışmalarından etkilendi. Yaklaşık 3 yıl sonra sınavla-

rını geçemediği için bursu kesildi ve Kamboçya'ya geri döndü. Bir süre yasal bir sol parti olan Pracheachon organizasyonunda arkadaşları ile birlikte çalışma yürüttü. Uzun yıllar ülkedeki ağır yoksulluk koşullarını ve köylülerin hayatını inceledi.

1960 yılında, ülke savaş ve baskı koşulları altındayken yoksul köylü ve işçi temsilcileriyle birlikte Kampuçya Komünist Partisi'ni kurdu. Yoksul köylülerin silahlı direniş ve mücadelelerini örgütledi. 1963 yılında Kampuçya Komünist Partisi'nin Merkez Komite Daimi Sekreteri seçildi. 1967'lerden itibaren Maoist halk savaşı stratejisi ve kurtarılmış üs bölgeleri ile devrimi ülke çapında örgütledi. KKP ile birlikte 17 Nisan 1975'te ABD emperyalistlerini ve kukla Lon Nol hükümetini mağlup etti. 1979 Ocak döneminde Sovyetler Birliği destekli Vietnam işgaline kadar Demokratik Kampuçya Başbakanı olarak görev yaptı.

Ülkesinde hem ekonomik temelde hem de ideoloji-kültür alanında köklü devrimler gerçekleştirdi ve her tür sınıfsal ayrımın ortadan kaldırıldığı yeni tür kolektivizmi geliştirmeye çalıştı. Vietnam işgali sonrası devrim ordusu ve gerillalarla birlikte yeniden ülke kırsalına çekildi. 1981 döneminde işgale karşı ulusal birleşik cephenin oluşturulması amacıyla Kampuçya Komünist Partisi kendini lağvetti. İşgal döneminde organize olan Demokratik Kampuçya Partisi'nin 1985'e kadar genel sekreterlik görevini yürüttü.

1985 sonrası hastalık durumuna bağlı olarak parti görevlerinden ayrıldı ancak Kızıl Khmer hareketi üzerinde etkin olmayı sürdürdü. Ulusal Savunma Enstitüsü direktörü olarak görev yaptı.

1990'larda çeşitli fraksiyonlara ayrılan ve dağılma noktasına gelen hareket içinde, eski yoldaşlarından Son Sen'e bağlı güçler tarafından ailesiyle birlikte tutsak edildi. 1995 yılında felç geçirdi. 15 Nisan 1998'de kalp krizine bağlı olarak yaşamını yitirdi.

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

SEÇME KONUŞMALAR

❖

POL POT
(SALOTH SAR)

❖

Derleyen ve Çeviren: Alkan Arslan

YAYINLARI

EL YAYINLARI: 64
Dava Kitaplığı

◆

Seçme Konuşmalar
Pol Pot

◆

Derleyen ve Çeviren
Alkan Arslan

◆

Birinci Basım
Mayıs 2018

◆

Kapak resmi
Pol Pot

◆

Kapak Calışması
Veli Aydın

◆

Basım ve Cilt İşleri
Kayhan Matbaası
Davut Paşa Cad. Güven Sanayi Sitesi
C Blok, 244, Topkapı-İstanbul
Sertifika no: 12156

◆

ISBN 978-975-8674-74-9
Sertifika No: 22761

◆

EL YAYINLARI
Kocatepe Mh. Tavşan Sk. 18/A
Beyoğlu-İSTANBUL
Tel/faks: 0(212) 361 80 10
elyay2001@mynet.com
www.elyayinlari.com

İÇİNDEKİLER

1. Mao Zedung Anma Toplantısındaki Konuşma 13
2. Kampuçya Komünist Partisi'nin 17. Yılı Çok Yaşasın! 16
- Kampuçya Halkının Kölelik Döneminden 1960'a Kadarki Mücadelesi
- 1960-1975 Döneminde Kampuçya Komünist Partisi
- Önderliğinde Milli Demokratik Devrim
- Partimizin Askeri Çizgisi Üzerine
- Partimizin Siyasi Çizgisi Üzerine
- Partimizin Savaşma Çizgisi Üzerine
- Kampuçya Devriminin Yeni Aşaması: Demokratik Devrimin Savunulması, Sosyalist Devrimin Sürdürülmesi ve Sosyalist İnşa
- Sosyalist Devrimin Genel Durumu
- Kampuçya Devriminin Yurt Savunması ve Her Alandaki Sosyalist Yapılanmadaki Durumu

3. Hua Guofeng ile Görüşme 75
4. Çinli Yetkililerle Pekin'de Görüşme 77
5. Pyongyang'taki Romanya Konsolosluğu Telgrafında Yer Alan Konuşma 88
6. Kanada Komünist Birliği (Marksist-Leninist)'e Mektup ... 89
7. Yugoslav Gazeteci Heyeti ile Görüşme 90
8. Demokratik Kampuçya Basın Ajansı Temsilcileri ile Görüşme 103
9. İsveç-Kampuçya Dostluk Derneği ile Görüşme 108
- Ekonomik Mesele-Parayı Kaldırmanın Nedenleri ve Gelecekteki Olasılıklar

10. *L'Humanite Rouge* ile Görüşme 113
11. Türk Gazeteci Heyeti ile Görüşme 115
- Yeni Eğitim Sistemi
- Ekonomik Plan ve Para Konusu

12. Hong Kong Gazeteci Heyeti ile Röportaj 133

13. Belçika-Kampuçya Derneği Heyeti ile Görüşme 141
•Düzenli Ordunun Rolü, Bölgesel Ordu ve Gerilla Güçleri
•Askere Alımlar Üzerine
•Ordu Güvenliği Sağlayabiliyor mu?
•Güvenlik
•Halk İçinde Askeri Eğitimler Meselesi
•Kültür Meseleleri, Spor ve Serbest Zamanlar
•Adalet ve Hukuk
•Evlilik
•Halkın Yaşam Koşulları
•Kampuçya Halk Temsilciler Meclisi
•Halkın Özgürlükleri
•Din
•Lon Nol Rejiminin Eski Hizmetlileri
•Yurtdışından Dönenler Hakkında
•Kampuçya Vatandaşlarının Yurtdışında Yaşaması Hakkında
•Yabancı Eşler Hakkında
•Telekomünikasyon
•Şehirler
•Madde Bağımlıları, Hayat Kadınları ve Çocukları
•Darbe Girişimleri Üzerine
•Birleşmiş Milletler Açısından Kampuçya'nın Durumu
•Halk Sağlığı

14. Japon Gazeteci Heyeti ile Görüşme 150

15. Gazeteci Nate Thayer ile Görüşme 151

EKLER

EK-1: Pol Pot Yoldaş'ın Biyografisi 155
•Yurtsever ve Devrimci Hareketlere Katılışı

EK-2: Demokratik Kampuçya Bayrağı ve Ulusal Arması 157

EK-3: Demokratik Kampuçya Ulusal Marşı
Şanlı 17 Nisan 158

EK-4: Demokratik Kampuçya Anayasası 159

EK-5: Demokratik Kampuçya'dan Kesitler 165

EK-6: Uluslararası Komünist Hareket ve Pol Pot 168

Dizin 173

ប៉ុល ពត

POL POT (SALOTH SAR)

1925-1998

★

SEÇME KONUŞMALAR

"Sosyalizm genel olarak, sınıf farklılıklarının ortadan kaldırılması, sınıf farklılıklarının dayandırıldıkları bütün üretim ilişkilerinin ortadan kaldırılması, bu üretim ilişkilerine denk düşen bütün toplumsal bağıntıların ortadan kaldırılması, bu toplumsal bağıntılardan doğan bütün düşüncelerin alt üst edilmesine varmak üzere devrimin sürekliliğinin ilanıdır, zorunlu bir geçiş noktası olarak proletaryanın sınıf diktatörlüğüdür."

Karl Marx

(Fransa'da Sınıf Savaşımları 1848-1850)

Mao Zedung Anma Toplantısındaki Konuşma[1]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Derin bir üzüntü içinde burada toplanmış bulunuyoruz. En derin saygılarımızla ve devrimci hislerimizle Çin halkının saygı değer ve sevgili lideri Başkan Mao Zedung için toplanmış bulunuyoruz. Mao Zedung bizlerin yoldaşıdır, tüm dünya proletaryasının, ezilen ulusların ve ezilen halkların büyük öğretmenidir. Kampuçya halkının derinden sevgi beslediği silah arkadaşıdır.

Başkan Mao Zedung'un yaşamı devrimci mücadeleye adanmış bir yaşamdır. Ezilen ulusların ve halkların kurtuluşuna adanmış bir yaşamdır. Uluslararası proletaryaya, Çin'de ve tüm dünyada sosyalizme ve komünizme adanmış bir yaşamdır.

Çin Komünist Partisi'nin büyük zaferleri Başkan Mao Zedung'un liderliğindeki proleter devrimci çizginin kararlı şekilde uygulanması ile elde edilmiştir. Çin Devrimi, Başkan Mao'nun zeki ve doğru liderliği altında günümüz dünya devrimci hareketi için Marx, Engels, Lenin ve Stalin'den sonra çok değerli bir tecrübe bırakmıştır. Başkan Mao Zedung'un katkıları ile, klasik Marksizm-Leninizm artık Mao Zedung Düşüncesi'ne yükselmiştir. Bu durum, günümüzde ve gelecek için de Çin ve tüm dünya devrimleri için çok değerli bir gelişme anlamına gelir.

Başkan Mao'nun *"Çin Toplumundaki Sınıfların Analizi"*, *"Çin Devrimci Savaşının Strateji Meseleleri"*, *"Uzun Süreli Savaş Üzerine"*, *"Çelişki Üzerine"*, *"Pratik Üzerine"*, *"Yeni Demokrasi Üzerine"*, *"Halkın Demokratik Diktatörlüğü Üzerine"* ve *"Halk İçindeki Çelişmelerin Doğru Ele Alınması Üzerine"* çalışmaları ve kırsal alanda kurtarılmış

---

1) Bu konuşma, 13 Eylül 1976'da Demokratik Kampuçya başkenti Phnom Penh'te Mao Zedung'un ölümü ardından düzenlenen bir anma etkinliğinde gerçekleştirilmiştir. Demokratik Kampuçya'nın ÇHC Büyükelçisi Sun Hao'nun da katıldığı bu etkinlikteki konuşma ilk kez 8 Ekim 1976 tarihinde yayınlanan Peking Review'in 41. Sayısında yer almıştır.

üs bölgelerinin kuruluşu, devrimci mücadelede kır ve şehirlerin rolü, halk savaşı, Çin'in devrimci sanatı ve edebiyatı, Büyük Proleter Kültür Devrimi ve sosyalizm altında sınıf mücadelelerin sürdürülmesi ve proletarya diktatörlüğünün devam ettirilmesi, Çin'de pek çok deneyimden geçen sosyalizmin inşası tecrübesi, dünya sosyalist devrimleri ve ulusal kurtuluş savaşlarına verdiği destek ile Marksist-Leninist literatüre büyük katkı sağlamıştır ve bu katkılar ölümsüzdür. Başkan Mao Zedung hem Çin halkı hem de dünya halkları için olağanüstü katkılar sunmuştur. Kendisi Marx, Engels, Lenin, Stalin'den sonra uluslararası devrimci hareket için büyük bir öğretmendir.

Başkan Mao Zedung'u yitirmiş olmamız, devrimci örgütümüz, halkımız ve Demokratik Kampuçya hükümeti için çok acı bir durumdur.

Demokratik Kampuçya halkı, Başkan Mao Zedung'un Kampuçya halkı ve devrimi için gösterdiği enternasyonal desteği ve samimi hisleri hiçbir zaman unutmayacak. Kampuçya halkı kendisinin asil devrimci yaşamı ve nitelikleri önünde saygı ile eğiliyor.

Kampuçya devrimci örgütü ve Çin Komünist Partisi, eşitlik, karşılıklı saygı, bağımsızlık ve egemenlik temelinde, Marksizm-Leninizm'e sağlam şekilde bağlı olarak dayanışmasını sürdürecektir. 8 milyonluk Kampuçya halkı ve 800 milyonluk Çin halkı görkemli bir devrimci birlik ve dostluk içindedir.

Kampuçya devrimci örgütü, Kampuçya halkı, Demokratik Kampuçya Hükümeti ve Kampuçya Devrim Ordusu Marksizm-Leninizm'in temellerine kararlılıkla sahip çıkacak ve eşitlik, karşılıklı saygı, egemenlik ve bağımsızlığa saygı, içişlere karışmama, askeri temelde büyük bir birlik oluşturma ayrıca Kampuçya devrimci örgütü ve Çin Komünist Partisi arasında ve iki ülke halkları arasında daha da güçlenecek devrimci bir kardeşlik sağlayacaktır.

Başkan Mao Zedung aramızdan ayrılmış olsa da, ismi ve devrimci düşünceleri Çin halkı ve dünyanın tüm ezilen halkları için Marx, Engels, Lenin ve Stalin ile birlikte devrime yol göstermeye devam edecektir.

Sonsuz bir üzüntü yaşadığımız bugün, Kampuçya devrimci örgütü, Kampuçya halkı, Kampuçya Halk Kongresi, Demokratik Kam-

puçya Devlet Prezidyumu, Demokratik Kampuçya Hükümeti ve Kampuçya Devrim Ordusu olarak en derin devrimci sevgilerimizi Çin Komünist Partisi, Çin Halk Cumhuriyeti Hükümeti, Çin Halk Kurtuluş Ordusu ve kardeş Çin halkına iletiyoruz.

Çin halkının ve dünya devrimci hareketinin büyük öğretmeni, Kampuçya halkının yakın yoldaşı Başkan Mao Zedung'un ölümsüz anısına sonsuz saygı ile.

Kampuçya Komünist Partisi'nin 17. Yılı Çok Yaşasın![2]

Pol Pot

Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

İşçi kolektiflerinin temsilcisi sevgili ve değerli yoldaşlar,

Tarım kolektiflerinin temsicisi sevgili ve değerli yoldaşlar,

Devrimci ordunun kara, deniz ve hava kuvvetlerini temsil eden sevgili ve değerli yoldaşlar,

Hükümet bakanlıklarının ve departmanların temsilcisi olan sevgili ve değerli yoldaşlar,

Kampuçya Komünist Partisi'nin 17. yılını kutlama amacıyla bugün burada toplanmış bulunuyoruz. Bu vesile ile geçmişte mücadele vermiş ve halen ulusal savunmada, ülkenin inşasında, halkın yaşam standartlarının yükseltilmesinde, partinin görev verdiği her çalışma alanında devrimci bir sorumlulukla mücadeleye devam eden tüm kolektif işçi sınıfımıza selamlarımı iletiyorum. Bu büyük toplantı ile geçmişte yaptıkları ve bugün pirinç üretim planına yönelik çalışmalarından ötürü ülkemizdeki kooperatiflerin üyelerine, tüm kolektivist köylü sınıfına en derin selamlarımı yolluyorum. Partinin 1977 yılındaki direktifi sonrası, büyük bir sorumluluk duygusu ile ulusal savunmamıza katkı sağlamaya çalışan, ülkemizi yeniden inşa eden ve yaşam standartlarının hızla yükselmesine katkıda bulunan köylülerimiz bu planı yürütmektedir.

Demokratik Kampuçya'mızın ulusal egemenliğini ve toprak bütünlüğünü savunmak için en uzak bölgelerimizde bile her cephede

---

2) Bu konuşma, Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri ve Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot'un 29 Eylül 1977'de Phnom Penh'te gerçekleşen Kampuçya Komünist Partisi'nin 17. Kuruluş Yılı toplantısındaki konuşmasının tam metnini içermektedir. Resmi olmayan çevirisi ABD New York'ta yaşayan bir grup Kampuçya vatandaşı tarafından yapılmış ve *Liberator Press*-Chicago tarafından basılmıştır.

her engeli aşmak için mücadele eden ve mücadeleye halen devam eden Devrim Ordusu'na en sıcak ve en derin selamları sunmama izin verin. Ordumuz güçlü bir devrimci sorumluluk duygusuyla çalışıyor; böylece ülkenin inşasına ve halkın yaşam standardının hızla yükseltilmesine önemli bir katkı sağlıyor.

Devrimci hükümet bakanlıklarının ve departmanlarının tüm yoldaşlarına derin selamlarımı sunuyorum. Geçmişte olduğu gibi bugün de tüm zorlukların üstesinden gelmekte ve partinin kendilerine emanet ettiği ulusal savunmaya, ülkenin inşasına ve halkın yaşam standartlarının hızla yükseltilmesine katkı sağlama gibi tüm devrimci görevleri yerine getirmek için gerekli çabayı gösteriyorlar.

Tüm bu yoldaşlara en derin saygılarımı ifade etmeliyim. Çünkü geçmişte olduğu gibi şimdi ve gelecekte de, tek bir güç şeklinde birleşen devrimci ordumuz, işçi sınıfımız, köylülüğümüz, devrimci hükümet bakanlıklarındaki ve departmanlardaki yoldaşlarımız, kutsal topraklarımızın savunulması, yeni Kampuçya'mızın inşa edilmesi ve halkımızın yaşam standartlarının yükselmesi için *"Büyük atılımlarla ve sıçramalarla ilerleme"* sloganını takip ediyorlar. Bu yılki Partimizin kuruluş yıldönümünün kutlanması, şimdi size resmen bildireceğim istisna bir olayla belirginleşecek. Partimiz; kuruluşumuzun 17. yıldönümünü anarken ülkemize ve tüm dünyaya da, Kampuçya Komünist Partisi'nin resmi varlığını ilan etmeye karar vermiş bulunuyor.

Tüm sosyal sınıflar ve tabakalardan halkımız, Kampuçya devriminin tek gerçek önderinin Kampuçya Komünist Partisi olduğunu zaten biliyor. Üstelik, halkımız 17 Nisan 1975'teki gibi büyük devrimci zaferler için KKP'nin önderliğinin gereksinim olduğunu da gayet iyi biliyor. Varlığını resmen ilan etmemiş olsak bile, tüm sosyal sınıflar ve katmanlardan halkımız özellikle de işçiler, köylüler ve diğer devrimciler Kampuçya Komünist Partisi'ni yıllardır tanıyor ve takdir ediyor. 17 yıllık uzunca bir evre boyunca Partimiz varlığını açıkça beyan etmedi. Tüm Kampuçya halkı, özellikle de yoksul tabakalar Kampuçya Komünist Partisi'nin ilan edilmesini sabırsızlıkla bekledi. Halkımıza ve Kampuçya devrimine öncülük eden, ulusun ve halkın kurtuluşu için fedakârlık yapan Partimizin değerlerini desteklediler. Bu sebeple, halkımızın *"Kampuçya Devrimci Örgütü"*

olarak bildikleri doğru ve ileri görüşlü Kampuçya Komünist Partisi'ne desteklerinin bundan sonra da artarak süreceğine inanıyoruz. Partimizin resmi duyurusu, en uzak bölgelerden ormanların ve dağların derinliklerine, ovalardan kasabalara kadar her yerde sevinçle karşılanacaktır.

Dünyadaki tüm dostlarımız, işçi sınıfı partisi tarafından yönetilmeksizin dünyada hiç kimsenin bir devrim yapamayacağını bilmektedir. O halde niçin hiç kimse, dünya emperyalizminin lideri olan ABD emperyalizmine karşı Kampuçya'da halkımızı zaferden zafere taşıyan bir komünist partinin önderliğinden hiç bahsetmiyor? Tüm bu dostlar da, Parti tarafından kazanılan büyük zaferi övmek için Kampuçya halkını 17 Nisan 1975'teki zafere taşıyan Kampuçya Komünist Partisi'nin resmi varlığının ilan edilmesini beklediler. Partimizin varlığının resmi ilanı vesilesiyle, tüm halkımız büyük sevinç yaşayacak. Beş kıtada ve yakınlardaki dostlarımız bu gelişmeyi samimi bir şekilde alkışlayacak, emperyalistler ve gericiler ise Kampuçya Komünist Partisi'nin itibarı ve gücünden ötürü çok mutsuz olacaklar.

Partimizin bu 17. kuruluş yılı kutlamaları, ülkemiz, halkımız, devrimimiz ve Kampuçya Komünist Partisi açısından tarihi bir andır. İşte bu yüzden ve bu vesileyle, tüm halkımızdan oluşan Devrimci Ordumuza ve partimizin tüm kahramanlarının anısına saygı duymalıyız. Bu yoldaşlar, özellikle de ülkemizin %90'ını oluşturan işçiler, köylüler ve diğer emekçi halkımız her tür zorluğa katlanıp, Kampuçya'nın tam bağımsızlığı, ülkemizin ve halkımızın %100 kurtuluşu için fedakârlık ardına fedakârlık gösterdi. Yüzyıllardır köleleştirilen, aldatılan, baskı ve sömürüye maruz kalan Kampuçya ve Kampuçya halkının onura, şana, refaha ve itibara kavuşması ve beş kıtadan yoldaşların devrimimizin bu büyük zaferlerinden mutluluk duymaları için bu fedakârlıkları yaptılar.

Yüce devrimci ruhla, halka ve işçi sınıfına olan sevgi ve bağlılıkla, asil yurtsever duygularla hayatını ortaya koyan tüm yoldaşlar ve kahramanların anısına saygı duyarak onlara minnettarlığımızı gösterebilmek ve ardılları olabilmek için partinin her birimize emanet ettiği asil görevleri yerine getirmeye söz veriyoruz. Hepimiz üzüntülerimizi, öfkemizi ve kederlerimizi kaybettiğimiz bu silahlı cesur

yoldaşların mücadelesini daha da güçlendirmek için dönüştürüyoruz. Bunu hem 1977'de hem de gelecek yıllarda partinin görevlerini yerine getirebilmek için devrimci bir sorumluluk duygusuyla, ateşli bir yurtseverlikle ve halkımıza ve işçi sınıfına derin bir bağlılıkla yapıyoruz.

Partinin 17. kuruluş yılı kutlamaları vesilesi ile düzenlediğimiz bugünkü büyük buluşmamızda şu temayı sunmak istiyorum: Kampuçya ulusunu kurtarmak, devamlılığını sağlamak, böylece önceki hakim sömürücü sınıflar zamanında her yıl yaşananların aksine, bir daha asla bu birliğin yitirilmemesi için, Kampuçya Komünist Partisi önderliğinde ulusal kurtuluşumuz, bağımsızlığımız, egemenliğimiz ve toprak bütünlüğümüz için mücadele eden Kampuçya halkının devrimci mücadelesinden öğrenelim!

Daha kolay anlaşılabilmesi açısından konuşmam üç temel bölümden oluşacak: *Birinci kısım,* Kampuçya halkının Kampuçya Komünist Partisi'nin kuruluş yılı olan 1960'a kadarki kölelik günlerindeki mücadelesini içeriyor. *İkinci bölüm,* 1960'tan 1975'e kadarki evrede Kampuçya Komünist Partisi tarafından yönetilen milli demokratik devrimi ele alacak. *Üçüncü bölüm,* Kampuçya devriminin yeni aşaması, Demokratik Kampuçya'nın savunulması, sosyalist devrimin ve sosyalist yapının sürdürülmesini içeriyor.

Belirttiğim bu üç bölüm, başlangıcından bugüne kadarki süreçte halkımızın devrimci hareketinin tarihini özetliyor. Amacımız devrimci hareketimiz hakkında genel bir fikir vermektir. Meselelere çok yönlü ve detaylı olarak girmeyeceğiz. Fakat zaferlerimizin temelinde bulunan görüşlerimizi açıklamış olacağız.

Hareketimize yönelik bir strateji ve taktik geliştirmemizden, çalışmalarımızdaki deneyimlerimizi özetlememizden ve mücadelemiz boyunca siyasi meselelerde, emek gücünün seferber edilmesinde ayrıca askeri ve iktisadi meselelerde zafer kazanmamızı sağlayan doğru bir çizgiye sahip olduğumuz için bunu yapacağız. Hareketimizin çeşitli yönlerinin başlangıcından günümüze kadar incelenmesi, Kampuçya Komünist Partisi'nin gerçek bir Marksist-Leninist parti, gerçek bir proleter parti olup olmadığını gösterecektir. Tüm yoldaşlar devrimci hareketimizin özüne dayanarak kendi değerlendirmelerini yapabilecekler. Bunlar ele alınması gereken meselelerdir. Bu nedenle

bu toplantı, bittikten sonra geri dönüp rutin görevlerinizi sürdüreceğiniz sıradan bir toplantı değildir. Bu toplantı, devrimci hareketimizin tecrübelerini Kampuçya Komünist Partimizin önderliğinde incelemek, değerlendirmek ve üzerine çalışmak zorunda olduğumuz bir toplantıdır.

Kampuçya halkının, partinin 1960'taki doğumu öncesindeki kölelik günlerindeki mücadelelerini içeren konuşmamın ilk bölümünü izninizle sunuyorum.

Kampuçya Halkının Kölelik Döneminden 1960'a Kadarki Mücadelesi

Kampuçya'nın halihazırda 2000 yıldan fazla bir geçmişi bulunur. Bu tarih, Kampuçya toplumunun diğer tüm toplumlar gibi bir dizi farklı aşamadan geçtiğini göstermektedir. Kampuçya toplumu ilkel bir komünizm aşamasından geçti. İlkel komünizmden sonra kölecilik dönemine, sonra da feodal döneme girdi. Bundan sonra da kapitalizm aşamasına geçildi. Son zamanlarda, kapitalist dönemin ardından Kampuçya toplumu yeni bir döneme, sosyalist toplum çağına geçmiş bulunuyor. Böylece tüm tarihi aşamalardan geçmiş bulunuyoruz.

İlkel komünizm döneminde henüz herhangi bir sınıfın varlığı mevcut değildir. Sonuç olarak sınıf mücadelesi de yoktur. Kampuçya toplumu kölecilik dönemine girdiğinde sınıflara bölünecektir: bir tarafta köle sahipleri sınıfı ve diğer yanda köle sınıfı. Feodal toplumda toprak sahipleri ve köylüler bulunur. Kapitalist toplumda ise kapitalistler ve işçiler bulunur. Ülkemizin de dahil olmak üzere her toplumun gerçek özü bu şekildedir. Köleci dönemde, feodal dönemde ve kapitalist dönemde özellikle feodal-kapitalist dönemde ülkemiz dış baskıların nesnesi olmuştur. Örnek olarak yalnızca son periyodu konuşacak olursak, Kampuçya sömürge ve yarı-sömürge bir toplum olarak Fransız, Japon ve ABD emperyalizminin hegemonyasına maruz kalmıştır. Bu yabancı devletlerin tamamı ülkemizi sömürmeye gelmiştir.

Köleci, feodal ve kapitalist toplumda sınıfsal çatışmalar var mıydı? Sınıfsal çatışmalar elbette vardı! Bazı yoldaşlar Kampuçya tarihi üzerine çalıştılar ve bu çalışmalar, sömüren ve sömürülen sınıflar

arasında çok uzun zamandır sınıf mücadelesinin mevcut olduğunu gösteriyor.

Köle toplumunda, sömürücüler (köle sahipleri) ile sömürülenler (köleler ya da "sahip olunan hizmetliler") arasında mücadele vardı. Bu iki grup birbirinin yeminli düşmanıydı ve ölüm kalım savaşı veriyordu. Sömürüyü reddeden köleler, zalimlere karşı savaşmak için bir araya gelmişlerdi. Böyle bir mücadele gerçekten yaşandı mı? Kesinlikle yaşandı! Sömürü ve toplum tarihinden ayrıca sosyal bilimlerden bilinenler bunu onaylamaktadır. Kendi tarihimiz bunu doğrular. Köleci toplumda, sömürülen sınıflar sömüren sınıflara karşı mücadele vermiştir. Ancak bu mücadele doğru bir çizgi tarafından yönlendirilmemiştir. Tarih, bu dönemlerdeki mücadelelerin bazen başarısız olduğunu bazen de zafer kazandığını gösterir. Bazı kölelerin ordu lideri olması ve köle sahiplerini mağlup ettikten sonra yeni efendilere dönüşerek başkalarını sömürmesi gibi durumlar yaşanmıştır. Bu yol, köle kitlelerine fayda sağlayan bir yol değildir. Bir yararı bulunmamıştır. Bu ancak başkalarını sömürmek ve hegemonya kurmak için kimilerinin bireysel amaçlarına ve bazı kliklere yardımcı olmuştur.

Ezilenler ezilmeyi kabul etmiş midir? Elbette hayır! Ezenleri mağlup edebilmek için savaşmışlardır. Köleci toplumda olan şey budur. Bu tecrübelerden bir mücadelenin olduğunu, kölelerin mücadeleye atıldığını görmekteyiz. Ancak bu mücadele başarıya ulaşmaz; çünkü kitlelere ve sömürülen sınıflara hizmet eden bir çizgi yoktur. Bazı liderler kitleleri aldatır ve ezilenler sömürücülere karşı başkaldırdığında hızla mağlup olurlar.

Devrimimizin gerçek temeli sömürücü sınıfların tasfiye edilmesi ve sömürülenlerin kurtuluşudur. Bu dersi şu an iktidarda bulunan partimiz açısından değerlendiriyoruz. Eğer parti köleci dönemdeki yolu izlerse işçi ve köylü kitlelerin mücadelesi ile yıkılacaktır. Eğer siyasi çizgi işçilere, köylülere ve halkın en geniş kesimlerine hizmet ederse, en geniş destek sağlanır. Güçlü bir ulusal savunma, ülkenin hızla inşası ve halkın yaşam standartlarında hızlı iyileşmeler partinin gücünü oluşturmaktadır. Parti, yoksul sınıfların gerçek temsilcisidir. Eğer böyle olmazsa, parti halkı sömürüp ezerse, halk yeniden savaşacak ve bunu kabul etmeyecektir. Bu tarihin deneyimidir.

Her zaman her yerde kendimizi incelemeliyiz. Bunu yapacak olan sadece parti değildir, aynı zamanda her parti örgütü, her kadro, partinin her üyesi, fabrikalardaki, limanlardaki, enerji hizmetlerindeki, tuz işletmelerindeki her yetkili de bunu yapmalıdır. Eğer parti temel sınıfları ve sömürülen insanları temsil etmiyorsa böylesi bir partinin hiçbir anlamı kalmayacak, artık proleterya partisi olma iddiasını sürdüremeyecektir. Komiteler de, başkan olmak da anlamsız olacaktır. *"Anlamsızlık"* proletaryayı artık temsil etmemek anlamındadır. Böylesi bir parti, bu tür kadrolar, bu tür komiteler sınıfsal niteliklerini değiştirecek ve böylece o noktada proletarya ile çelişki içine düşecektir.

Köleci toplum dönemindeki mücadeleden ne gibi dersler çıkartabiliriz? Olumlu olan nokta, sömürülen insanların, kölelerin sömürücü sınıflara ve köle sahiplerine karşı mücadele etmeleridir. Köleler peşi sıra gelen mücadelelerle eğitilir. Bu durum, sömürülen sınıfları özgürleştirmek ve sömürücü sınıfları ortadan kaldırmak için verilen mücadelede fedakârlık yapan yoksul insanlarımızdan hepimizin öğrenmesi gereken büyük bir derstir. Fakat unutmamamız gereken bir başka ders daha var, o da doğru bir siyasi çizgisi olmaksızın herhangi bir mücadelenin başarısızlıkla sonuçlanacağıdır.

Ülkemizin tarihi, feodal toplumda iki sınıfın varlığını açıkça gösterir. Bunlar, feodaller-toprak sahipleri sınıfı ve köylü sınıfıdır. Feodaller ve toprak ağaları, köylü sınıfını her yönden sömüren savaş ağalarıdır. Böylece sömürülen köylülük, feodal ve toprak ağası sınıfla çelişki içine girer ve ona karşı savaşır. Bu mücadele ülkede her yerde gelişmiştir. Bazı köylü hareketleri yıkıldı ve yok edildi, diğerleri feodalleri ve toprak ağalarını yendi. Fakat zafer kazanan köylü hareketleri, sömürülen köylü sınıfa hizmet ederek sömürüye son verecek bir siyasi çizgiye sahip değildi. Tam tersine, bazı yerlerde galip gelenler feodal, toprak sahibi veya savaş ağası olmuş ve böylece köylü sınıfının yeni sömürücülerine dönüşmüştür. Sömürülen köylü sınıfı bu yeni feodalleri, toprak sahiplerini veya savaş ağalarını kabul etti mi? Elbette etmedi! Köylüler onlardan öncekilerle savaştıkları gibi yeni sömürücülerle de savaştılar.

Bu durum sömürülen köylü sınıfının, feodallere ve toprak sahibi sömürücü sınıflara karşı hareketlerinin olduğunu göstermektedir.

Fakat bu mücadele hareketlerinin her biri yenilgi ile karşılaştı.

Bundan hangi dersleri çıkarabiliriz?

Derslerden biri, sömürülen köylü sınıfının mücadelede yükselişe geçmesidir. Bu mücadele uzun bir süre boyunca devam etti ve birbiri ardına hareketlerle gelişti. Savaş, esas olarak silahlı mücadele biçimini aldı. Bu mücadele sayesinde sömürülen köylü sınıfı kendi kanı ile çelikleşti. Cesaret ve beceriyle hareket ettiler ve düşmana karşı zafer kazandılar. Diğer ders ise, o dönem sömürülen sınıf olan köylülerin mücadelesinin kahramanlıklarına rağmen tekrarlanan yenilgiler yaşamasıdır.

Bunun temel sebebi nedir?

Birinci ders, sömürülen sınıfların halkın en geniş kesimlerini ve ezilenleri feodallere, toprak ağalarına ve savaş lordlarına karşı güçlü bir şekilde harekete geçirecek doğru bir siyasi çizgilerinin bulunmamasıdır. Aynı feodal dönemde; yurtdışındaki düşmanlarımız, bazı yabancı feodaller ve yabancı gericiler ve sömürgeciler ülkemizi işgale gelir. İşgalciler Kampuçya ulusu ve halkı ile uzlaşmaz çelişkiler yaşar. Özellikle köylü sınıfı başta olmak üzere Kampuçya ulusunu ve halkını işgal edip, sömürüp ezmişlerdir. Aynı süreçte Kampuçya ulusu ve halkı, özellikle de köylü sınıfı ayağa kalkıp yeniden özgürlüğe kavuşmak için yabancı istilacıları püskürtmeye başlamıştır. Bu mücadeleler birbiri ardına her yerde silahlı mücadeleler biçiminde yaşanmıştır. Bazı hareketler yenilmiş ve ezilmiştir. Ancak bazı yerlerde de zaferler kazanılmıştır. Yine de zaferler geçici olmuştur. Çünkü galipler, ülkeye, halka ve özellikle köylü sınıfı başta olmak üzere sömürülen kitlelere yönelik doğru bir siyasi çizgi izlememiştir. Kazandıkları zaman yalnızca kendilerini ve kliklerini düşünmüşlerdir. Savaş lordu olmuş, krallar ve valiler gibi hüküm sürmüş ve köylü sınıfının yeni sömürenlerine dönüşmüşlerdir. Köylü halk kendilerine karşı çıktığında yabancılara borçlu olduklarını, krallıklarını devam ettirebilmek ve köylüleri sömürebilmek için, yine yabancı feodallerden, gericilerden ve sömürgecilerden yardım ve koruma istemeye kalkmış, ulusal birliği parçalamış ve ülkeyi satmışlardır.

Ulusun ve köylülerin feodal dönemdeki mücadelelerinin durumu budur. Esasen bu mücadelelerde büyük kahramanlıklar mevcut-

tur ancak yenilgi üstüne yenilgiler de yaşanır. Çünkü ulusa, halka ve gerçek ulusal kurtuluşa hizmet eden siyasi bir çizgi bulunmaz.

Kampuçya halkı arasında özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra pek çok hareket ortaya çıkmıştı. Bu hareketlerin doğası önceki dönemlerdekinden oldukça farklıydı, çünkü sömürgecilik ve uluslararası emperyalizm, sömürülen ulus ve halkların hareketlerini sabote etmede daha fazla tecrübe kazanmıştı. Bu hareketler şunlardı:

a) Demokratik Parti, Özgürlük Partisi, Anavatan Partisi, Hanuman Partisi, Ok Partisi ve daha sonra oluşan diğer birçok parti gibi çeşitli siyasi partileri de içeren "Ulusal Bağımsızlık İçin Mücadele" olarak adlandırılan bir hareket mevcuttu. Bu partiler "bağımsızlık" olarak adlandırılan şey için seçimlerde birbirleriyle yarışmıştı. Gerçekte ise bu partiler: Fransız sömürge yasalarıyla oluşturulmuş; Fransız sömürgecileriyle uzlaşmalar yaparak doğrudan onlar tarafından yetkilendirilmişti. Bu partiler feodalleri, aristokratları, büyük toprak sahiplerini, kapitalistleri ve diğer imtiyazlı tabakaları temsil ediyorlardı. Bunların mücadelesi gerçekten halk için miydi? Ulusal bağımsızlık için miydi? Elbette değil! Sözde "mücadele" denilen şeyin özü, Fransız sömürgecilerinin, feodalllerin, aristokratların, toprak sahiplerinin, kapitalistlerin ve diğer ayrıcalıklı tabakaların çıkarları için Kampuçya'nın "bağımsızlık" kazanmasıydı. Şüphesiz bu mücadele biçimi, kitleleri bir süreliğine etkiledi ve aldattı. Ancak sonradan kitleler bunu lanetledi ve karşı çıktı.

b) Japon faşistleri ve ABD-CIA tarafından Son Ngoc Thanh liderliğinde "Halk Hareketi" veya "Khmer Serei"[3] olarak adlandırılan "bağımsızlık hareketi" yaratıldı. Son Ngoc Thanh tarafından başlatılan *"Fransızlardan bağımsızlık talep et!"* sloganı bir süre için birkaç öğrenciyi kandırmayı başardı, ancak daha sonra "Halk Hareketi" veya "Khmer Serei" Kampuçya ulusu ve halkı tarafından her yerde kınandı; çünkü lideri vatan haininin biriydi. Fransa'dan "bağımsızlık" kazanmak için sözde "mücadele", aslında, Kampuçya'yı sömür-

3) Demokratik Kampuçya, Sovyetler Birliği ve CIA ajanlarının da yoğun desteği ile 1979 yılında Vietnam tarafından işgal edilir. 1981 yılında da Kampuçya Komünist Partisi kendini lağveder ve işgalcilere karşı en geniş direniş cephesini oluşturabilmek amacıyla yeniden Khmer Serei organizasyonu altında faaliyet yürütülür. Bu karar uluslararası komünist hareket içinde tartışmalara neden olacaktır.

ge yapmak ve kendi orduları için yeni bir üsse dönüştürmek isteyen ABD emperyalistlerinin "bağımsızlık" mücadelesiydi.

c) Başka bir mücadele hareketi daha vardı. Bu, halkımızın özellikle de yoksul köylülerin Fransız emperyalistlerinden bağımsızlıklarını kazanacakları gerçek devrimci mücadeleydi. Bu devrimci mücadele, ülkemizin çeşitli bölgelerinde gelişti. Halk düşmana karşı mücadelede her fedakârlığı yaptı. Silahlı bir mücadeleydi ve bu sırada halk kendi ordularını ve üslerini kurdu. Fakat halkımızın bu devrimci mücadelesi ve devrimci kazanımları, 1954 Cenevre Anlaşmaları ile dağılıp gitti. Bunun sebebi neydi? İnsanlarımızın cesur mücadeleleri boyunca kanlarıyla ödedikleri dersler, devrimci mücadeleye rehberlik edecek doğru ve net bir çizginin yokluğunun halkımızın ardışık başarısızlıklarının sebebi olduğunu gösterdi. Bu nedenle aşağıdaki sorular ortaya çıktı.

Mücadeleyi nasıl yürüteceğiz? Bunun strateji ve taktikleri nelerdir? Bunun yönü ve hedefleri ne olacak? Hangi güçlere güvenebiliriz? Mücadelenin biçimi ne olacak?

Gerçek bir bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme durumu yoktu. Her kim akılcı bir rehbere dayalı siyasi çizgi izlemiyorsa o kişi kördür. Gücü ne kadar fazla olsa, ne kadar kararlı olsa da o kişi kazanamaz. Yönünü kaybeden kişi neye tutunacağını bilemez. Yenilgiye doğru ilerler ve sonunda mahvolur.

Özetlemek gerekirse, halkımız çok uzun bir dönemden bu yana mücadele ediyor. Kölecilik döneminden Fransa'ya karşı mücadeleye kadarki evrede birbiri ardına yenilgiler yaşadılar. Halkımızın bu mücadeleleri iki temel dersi açığa çıkardı. En doğru ders, halkımızın cesur olması, güçlü yurtseverlik duygularının bulunması, mücadelede kararlı olması, ulusun düşmanları ve sınıf düşmanı olan saldırganlara ve sömürücülere karşı mücadeleye kendini adamasıdır. Bu özel noktayı iyi kavramalıyız. Eğer kavramazsak halkımızı küçümsemiş oluruz. Halkımızın başından itibaren verdiği mücadeleden öğrenmezsek halkın mücadeleden kaçtığına, nasıl savaşılacağını bilmediklerine, tembel, zayıf, korkak olduklarına ve hiçbir şey başaramadıklarına inanırız. Gerçekte, halkımız kuşaktan kuşağa her zaman mücadele etti, her zaman kanını akıttı. Mücadelenin en üst biçimi olan silahlı mücadeleyi yükselttiler, hatta silahsız şekilde çıplak el-

leriyle mücadele ettiler. Halkımız mücadeleler verdi, halen mücadele ediyor ve daima mücadele edecek. Böylesi bir halk cesur mudur, yoksa korkak mı?

Bu halk gerçekten cesurdur, gerçekten değerli ve çok güzel mücadele gelenekleri bulunur. Bu dersi idrak etmeliyiz ve halkımızın iyi özelliklerini daima canlı tutmalıyız. Bazı yazarların düşündüklerinin aksine, bu halk mücadeleci bir halktır. Her ne olursa olsun bizler halkımızın mücadelesine güveniyoruz. Halkımız her dönem istilacılara karşı mücadele etmiştir. Fransız işgalcilerine, Japon ve Amerikan işgalcilerine karşı her zaman mücadele yürütmüşlerdir. Bu nedenle halkımıza tam olarak güveniyoruz ve halkımıza dayanarak bu güveni genişletip güçlendiriyoruz. Halkın gücü, devrimin her tür görevini yerine getirecektir.

İkinci ders, cesaret olsa da, mücadelenin yanlış yönlendirilmesi durumunda sonunda kaybedilecek olmasıdır. Geçmişte bir çizgimiz yoktu. Halkımız çok cesurdu, muazzam fedakârlıklar yapıyordu, ancak sürekli olarak yeniliyordu, çünkü kendilerini doğru bir çizgiye oturtmamışlardı. Ülkemizi işgal eden yabancılara ve ülke içindeki ezen sınıflara karşı direnme çizgisi mevcut değildi. Peki bu olumsuz deneyimden nasıl olumlu bir ders çıkartabiliriz?

Doğru bir çizgimiz olmalı, doğru çizgisi olan işçi sınıfının gerçek partisinin liderliğine sahip olmalıyız. Halkın güçlerini harekete geçirebilecek doğru bir çizgiye sahip olduğumuzda, halk çok güçlü olacaktır. Şimdi de bir çizgimiz olmalı. Ama hangi çizgi? Başkalarından kopyalanan bir çizgi işe yaramaz. Kendi kaderimizi tayin etme konusunda, bağımsızlık ve egemenliğe dayanan bir çizgiye sahip olmalıyız. Özgüven; temelde ve esasen kendi halkımıza, kendi ordumuza, kendi partimize, ülkemizdeki somut devrimci harekete güvenmek anlamına gelir. Zafer kazanmak için doğru bir çizgi izlemeliyiz. İşte bu yüzden milli demokratik devrimimizin stratejik ve taktiksel çizgilerini, konuşmamın ikinci bölümünde aktaracağım.

1960-1975 Döneminde Kampuçya Komünist Partisi Önderliğinde Milli Demokratik Devrim

Halkımızın yüzyıllardır süren devrimci mücadelelerine, tekrarlanan yenilgilerle dolu mücadelelerin deneyimlerine dayanarak,

partimiz Kampuçya devrimini zafere götürecek siyasi bir çizgi geliştirdi. 1951 yılında, partinin siyasi çizgisini hazırlamak için kırsal kesimdeki ve Phnom Penh'deki çalışmalardan sorumlu kadrolardan oluşan bir komite oluşturduk. Komite, halkımızın mücadele tarihini inceledi ve araştırdı, olumlu ve olumsuz deneyimleri özetleyerek, partinin çizgisini göstermeye yardımcı olabilecek dersler çıkardı. Komite ayrıca dünyanın başka yerlerinde bir dizi devrimci hareketin deneyimlerini inceledi. Komitemiz; kendi kaderimizin efendisi olabilmek, Marksizm-Leninizm'i Kampuçya'ya ve Kampuçya toplumunun somut gerçeklerine uygulayabilmek için, partinin Marksizm-Leninizm'e, bağımsızlık, egemenlik ve kendine güven ilkelerine dayanan siyasi çizgisine yönelik bir taslak önerisi hazırladı. O dönemki durumun hem ülke içinde hem de yurtdışında zor ve karmaşık mücadelelerle karakterize olduğu belirtilmelidir.

Düşmanın ülke içindeki baskısı, 1955 yasama seçimlerinden bu yana ağır kayıplara neden oldu. 1956'da düşman baskıya devam etti ve 1957'de baskının şiddeti arttı. 1958'deki ikinci seçimlerde bu saldırılar daha da şiddetlendi. Özellikle kırsal kesimde birçok kişi tutuklandı. Tutuklamalar hem kırsal alanda hem de şehirlerde 1959 ve 1960'da da devam etti ve çoğaldı. 1959 döneminde kırsal kesimdeki devrimci güçlerimizin yaklaşık %90'ı, suikastlar, tutuklamalar, firarlar ve düşmana teslimiyete bağlı olarak parçalandı. Şehirlerde yeni güçler kuruldu, ama onlar da suikastlar, tutuklamalar, cayma ve esarete bağlı olarak azaldı. Bu zor bir durumdu. O dönem yurtdışındaki durum, uluslararası devrimci çizgideki karışıklık ve belirsizlik nedeniyle çok karmaşıktı. Bu durumda partinin çizgisini yürütmekle görevli komitemizin o dönemki egemen sınıfların düzenlediği seçimlerdeki acı deneyimlerden net ve kesin sonuçlar çıkarması istendi.

1955 seçimlerinde ülke çapındaki halk güçleri, gericilere ve ABD emperyalizmine karşı devrime ve ilericilere destek verdi. Ancak halk ilericiler için oy kullanamadı çünkü egemen sınıflar doğrudan silahlarına, mahkemelerine, yasalarına, cezaevlerine ve diğer baskı araçlarına başvurdu. 1958 seçimleri bile halkın devrimcileri sevdiğini, devlet gücünü ve yönetimini kullanmak istediğini, ABD emperyalizmine karşı ilerici politikayı desteklediğini açıkça gösterir. Fakat düşmanlarımız; 1958 seçimlerinde halkın devrimciler, yurtseverler ve ilericiler için oy kullanmasını önlemek için silahlarını, ya-

salarını, mahkemelerini, hapislerini ve diğer her türlü baskı aracını bir kez daha kullanacaktı.

Bu deneyimler, bizleri mücadelede seçim taktiklerini sürdürmeye mi, yoksa daha fazla zafer kazanmak, milletimizi ve halkımızı kurtarmak için başka mücadele biçimlerini bulmaya mı yöneltiyor? Hareketimizin somut durumu meseleyi bu şekilde ortaya koydu. Deneyimlerimiz; somut siyasi çizgimizi belirlemek için, kendi devrimci hareketlerimizin deneyimlerine dayanmayı ve bağımsızlık, ulusal egemenlik ve kendine güven ilkelerine bağlı kalmamız gerektiğini bizlere öğretti. Komite bu doğrultuda çalışmalar yaptı ve 1960 Parti Kongresi'ne sunulacak parti çizgisine yönelik temel bir öneri hazırladı.

Partinin ilk kongresi, düşmanın baskıyı arttırdığı bir dönemde Phnom Penh'de, 30 Eylül 1960 günü toplandı. Bir örnek vermem o zamanki durumu zihinlerde canlandırmayı kolaylaştıracaktır.

O dönem, şimdi devlet prezidyumu başkanı olan yoldaşımız da dahil olmak üzere en iyi aydın kadrolarımızın pek çoğu tutukluydu ve hapishanelerdeydi. Düşman iyi tanınan aydınlara yönelik saldırılardan çekinmiyor, bu durum işçiler, köylüler ve sıradan halk açısından da çok rahat bir şekilde sürdürülüyordu. Böylesi kasvetli bir ortamda Phnom Penh'te eski bir tren istasyonunda parti kongremizi başarıyla gerçekleştirdik. Kongreye farklı kırsal bölgelerden 14 köylü temsilci ve şehirlerden 7 temsilci olmak üzere toplam 21 delege katıldı. Düşmanın baskısını yoğunlaştırdığı böylesi gergin bir durumda kongreye katılan 21 delege, ölüm kalım savaşı veriyordu. Düşmanlarımız kongrenin yapıldığı yeri bulsalardı parti liderliğinin hepsi hayatını kaybedecek, parti çizgisi gün yüzü görmeyecek ve devrimin geleceği ölümcül bir tehlike ile riske edilecekti. Fakat bizler kararlı bir şekilde kongremizi gerçekleştirdik; çünkü devrimci durumun acil olarak doğru çizgi altında belirlenmesi gerekiyordu. Doğru bir çizgi olmaksızın devrimci hareket ölümcül bir tehdit altındadır. Tüm devrim riske edilir ve süreç yenilgiye götürür. Bu durum, her ne pahasına olursa olsun birinci kongremizi gerçekleştirmek, zaferini sağlamak, parti çizgisini kabul etmek ve kaçınılmaz olarak devrime yönelmek için gerekliydi.

Partinin birinci kongresinin 30 Eylül 1960 yılında toplandığını belirttim. Aslında 28-29-30 Eylül 1960 tarihlerini kapsayan süreçte

3 gün 3 gecelik bir toplantı olarak gerçekleşti. Bir odaya kapandık ve oradan hiç ayrılmadık. Başından sonuna kadar toplantılar kesintisiz bir şekilde 3 gün sürdü. Ulusumuz, halkımız, devrimimiz ve Kampuçya işçi sınıfı için kongremiz bir dönüm noktasıdır. Gerçek bir Marksist-Leninist parti olan Kampuçya Komünist Partisi bu tarihte doğdu. Birinci Parti Kongresi üç önemli soruyu ele aldı:

a) Milli demokratik devrimin temel stratejik çizgisi,
b) Parti anayasası,
c) Ulusal düzeyde liderliğin belirlenmesi ve partinin merkez komitesi üyelerinin seçimi.

Şimdi, partimizin milli demokratik devrimdeki temel çizgisine değineceğim. O dönem ne karar aldık? Kararlarımızın doğru olup olmadığını görmek için tekrar bakalım. 17 Nisan 1975'teki büyük zafere giden yolda üst üste zaferler kazanmamız çizgimizin doğru olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, bu konuyu yeniden incelemek, bizi temel çizgimize götüren nedenleri ve bilimsel analizleri açıklığa kavuşturmak istiyoruz.

Kongre ilk olarak o dönemde Kampuçya toplumunun gerçek doğasını analiz etti ve bunu tanımladı. O zaman toplumumuzun doğası neydi? Hangi çelişkiler mevcuttu? Bu soruları cevaplamak kesinlikle gerekliydi. Bu tespit görevlerimizi tamamlamak için temel oldu. Kampuçya toplumunun doğru bir analizi, devrimin görevlerinin doğru tanımlanmasını sağladı. Aksine, yanlış bir analiz aynı şekilde yanlış görevlere yol açacaktı. Kampuçya o dönem emperyalizm uydusuydu. Özellikle de ABD emperyalizminin uydusuydu. Bu, Kampuçya'nın ne bağımsız ne de özgür olduğu anlamına geliyordu. Kampuçya genel olarak emperyalizme ve özellikle Amerikan emperyalizmine bağımlı durumda yarı-sömürge bir ülkeydi. Bu bizim analizimizin sonucuydu.

Bu analiz mücadele olmadan yapılabilir mi? Elbette yapılamaz! Kendi saflarımızda mücadele etmemiz gerekti ve ayrıca toplumda çeşitli çevreleri de çürütmek zorundaydık. O dönemler ülkede 1949'dan beri Kampuçya'nın bağımsız olduğuna inanan bazı insanlar vardı; kimileri de Cenevre Anlaşması sonucunda 1954'te bağımsızlığın kazanıldığını iddia ediyordu. Tarihlerdeki fark dışında bu görüşlerin her ikisi de Kampuçya'nın bağımsız olduğunu kabul ediyordu.

Fakat o günlerde toplumun ve ülkenin gerçek doğası, bu bağımsızlık görüşünü destekliyor muydu? Elbette hayır! Ne ekonomi ne de kültür bağımsızdı. Kampuçya siyasi açıdan da bağımsız değildi. Bazı sektörler bağımsızdı, ama diğerleri değildi. Bu durum sosyal yaşam için de geçerliydi. Bağımsız olmamak, genel olarak ABD emperyalizmi tarafından yönetilen yabancı emperyalizme bağımlı olmak demektir. Kampuçya; askeri açıdan da bağımsız değildi. 16 Mayıs 1955 tarihli Khmer-ABD askeri anlaşmaları bunun kanıtıydı. Ayrıca, Güney Doğu Asya Antlaşması Örgütü (SEATO), Kampuçya üzerine "şemsiyesini" uzatmıştı. Sonuç olarak biçimsel açıdan bağımsız ve tarafsız olmasına rağmen, Kampuçya özünde gerçekten bağımsız değildi. Gerçekte, ekonomi tamamen emperyalizmin egemenliğiydi. Bu durum kültür alanı için de geçerliydi. Toplum ve yaşam tarzı, özellikle egemen çevrelerde doğrudan emperyalist etki altındaydı. Dolayısıyla o günlerde Kampuçya'yı emperyalizm tarafından köleleştirilen yarı-sömürge bir ülke olarak tanımladık. Çünkü Kampuçya; ekonomi, kültür, sosyal ve askeri meselelerde yabancı tahakküm altındaydı ve dolayısıyla bağımsız değildi.

Bu analiz, çelişkisi olan herkesi ikna etmelidir. Kampuçya kesin olarak tam bağımsız değildi, ancak yarı bağımlıydı. Bu durumda çelişki var mıydı? Elbette vardı! Kampuçya ülkesi ile yabancı emperyalizm arasında, özellikle de ABD emperyalizmi arasında bir çelişki vardı. Silahlı saldırı şeklinde değildi, ancak ekonomik, kültürel ve sosyal saldırganlığın yanı sıra askeri saldırganlıkla da Kampuçya Ordusu her yönden emperyalist kontrole tabiydi. Sonuç olarak, Kampuçya toplumu doğası gereği çelişkilerin kurbanıydı. Başka türlü olamazdı. Bazı kişiler çelişkileri gizliyordu veya bu çelişkilerin gerçekte var olmadığını iddia ediyordu. Israr ediyorlardı fakat gerçekte çelişkiler mevcuttu. Kampuçya ülkesi ile emperyalizm arasında, özellikle ABD emperyalizmi arasında çelişkiler vardı ve bunların çözülmesi gerekiyordu.

Devrimci görevlerimizin doğru bir tanımıyla çözülmeleri gerekiyordu; yani, tüm ulusu emperyalizme, özellikle de ABD emperyalizmine, bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğü için mücadelede tek bir güç haline getirmek gerekiyordu. Bu ulusal devrimin göreviydi. Emperyalizmin sürülmesi ve milletin kurtarılması anlamına geliyordu. Çözüm bulduğumuz şey buydu ve bunu uygularken

tereddüt etmedik. Çözümü bulmamış olsaydık görevlerimizi doğru şekilde tanımlayamaz ve emperyalizme karşı savaşamazdık. Dahası, çözümü bulduktan sonra, eğer kararlı bir tavır almamış olsaydık görevler açık bir şekilde tanımlanmayacaktı ve biz de tereddütlü ve kararsız olacaktık. Bazen savaşırdık bazen de savaşmazdık. Partimiz Kampuçya'da var olan çelişkileri doğru olarak saptadı. Bu doğrultuda emperyalizmi, özellikle de ABD emperyalizmini yok etmek için halkın tüm güçlerini harekete geçirme görevini üstlendik. Özellikle ABD emperyalizmine karşı olan herkesi harekete geçirdik. Bu doğru görevlerden biriydi.

O dönemler sömürücü ve gerici sınıflar şöyle diyordu: *"Kiminle mücadele edeceğiz, burada hiç Amerikalı yok ki?"* Ama bizler toplumun bilimsel analizine dayanıyorduk. Toplumun, ekonominin gerçek doğası, ordusu, kültürü, bağımsız mıydı değil miydi? Bu şekilde ilerledik. Şeyleri biçimsel görünümleriyle sınırlamadık. Kampuçya ekonomisinin özü, kültürü, sosyal hayatı, ordusu bağımsız değildi. Bu nedenle, Kampuçya bağımlı ya da yarı bağımlıydı. Böylesi bir durumda bağımsızlık istiyor muyduk? Halk kesinlikle bağımsızlık istiyordu. O halde, bağımsızlığı kazanmak için halkı emperyalizme, özellikle de ABD emperyalizmine karşı mücadelede harekete geçirme görevini uygulamak gerekiyordu.

İkinci olarak, Kongre, Kampuçya toplumundaki çelişkileri analiz etti ve tanımladı. Partinin çizgisini hazırlarken, Kampuçya toplumu beş ayrı sınıfa ayrıldı: işçi sınıfı, köylü sınıfı, küçük burjuvazi, burjuvazi ve feodal sınıf. Toplamda beş sınıf vardı. Bu sınıflar arasında çelişkiler var mıydı? Vardı ve bunlar karmaşıktı. İşçiler ve kapitalistler arasında, küçük burjuvazi ve kapitalistler arasında, köylüler ve toprak sahipleri arasında, kapitalistler ve köylüler arasında çelişkiler vardı... Çelişkiler karmaşık ve çok karışıktı. Fakat o dönemde toplumda baskın durumda bulunan çelişki hangisiydi?

Bu soruyu cevaplamak için, birçok çelişki arasından toplumda nüfusun çoğunluğunu ilgilendirenini bulmak gerekiyordu. Diğerlerini en çok sömüren sınıf hangisiydi? En çok hangi sınıf sömürülüyordu? O dönem Kampuçya toplumunun incelenmesi, köylülerin ülkenin toplam nüfusunun %85'ini oluşturduğunu ortaya koydu. Köylüler nüfusun ezici çoğunluğunu oluşturuyordu. Bütün sınıflar

tarafından sömürülüyorlardı. Kapitalistler ve toprak sahipleri tarafından sömürülüyorlardı. Ancak en çok ve doğrudan sömürüye toprak sahipleri tarafından tabi tutuluyorlardı. Böylece nüfusun %85'ini oluşturan köylüler, kendilerini doğrudan sömüren toprak sahipleri sınıfıyla çelişki yaşıyordu. Karnpuçya toplumundaki tüm çelişkiler arasında hakim rolü oynayan çelişki, köylüler ve toprak sahipleri arasındakiydi. Çünkü köylülüler nüfusun %85'lik çoğunluğunu temsil ediyordu. Köylüler kim tarafından sömürülüyordu? En büyük gücü oluşturan köylüleri seferber edebilmek için bu ana çelişkiyi çözmek öncelikti. O günlerde Kampuçya toplumundaki çelişkiler çok sayıda ve karmaşıktı, fakat aralarında hakim rol oynayan köylü sınıfı ve toprak sahibi sınıflar arasındaki çelişkiydi. Toprak sahipleri köylülerden her şekilde istifade ediyordu ve bu sömürü biçimi Kampuçya'nın en ücra bölgelerinde bile görülüyordu. Köylerimizde ve topluluklarımızda birkaç yıl boyunca doğrudan soruşturmalar yaptık ve bu konuyla ilgili tüm detayları bir araya getirdik.

Battambang eyaletindeki Thmor Koul'dan bir örnek vereceğim. 1957-58 yılları arasında burası geniş pirinç tarlaları bölgesiydi. Tarım alanlarının yaklaşık %90'ı toprak sahiplerinin elindeydi. Thmor Koul'daki on binlerce kişiden sadece dört ila on toprak sahibi, arazinin %90'ını kendi tekeline almıştı. Temel meselenin yoksullaşma olduğuna karar verdik. Yani köylüler gittikçe daha çok yoksullaşıyordu. Sadece kendi topraklarıyla ilgilenen zengin köylüler, sonunda orta köylüler haline geldi. Arazilerinde kendileri yetiştiren ve belirli zamanlarda sömürülen orta köylüler, alt-orta köylüler haline geldi. Aşağı-orta köylüler yavaş yavaş yoksul köylülere dönüştü ve yoksul köylüler de yavaş yavaş tüm topraklarını kaybetti, şehirlere göç etmek zorunda kaldı. Buralarda işçi, şoför veya hammal olarak çalışmaya başladılar. Bu kırsal kesimdeki yoksullaşma süreciydi. Daha çok zenginleşenler yalnızca toprak sahipleriydi. Bunlar Kampuçya toplumunda her yerde olan çelişkilerdi.

Doğu Bölgesi'ndeki Kompong Cham eyaletinin doğu kesiminde yer alan Dontey topluluğundaki araştırmalarımızdan kaynaklanan bir başka belge daha bulunuyor. Toprak ağalarının köylüleri nasıl sömürdüğünü ve bu sömürünün hangi biçimleri aldığını inceledik. Bir çift siyah pamuklu şort, o zamanlar iki üç riel'e mal oluyordu. Köylülere ise hasat zamanında toplanacak 10 ila 15 kile arasındaki

pirince mal oluyordu. Yiyecek ve tohum için gerekenler de dahil olmak üzere, karı, koca ve üç çocuktan oluşan ortalama beş kişilik bir orta köylü ailenin yıllık sadece 30 kile pirinci vardı. Bu nedenle bir çift şort için on beş kile pirinç, iki çift şort için bir orta köylü ailesinin yıllık toplam geliri olan 30 kile pirince ihtiyaç bulunuyordu.[4]

Kırsal kesimde ortaya çıkan sömürünün yoğunluğu böyleydi. Bu sorunları görmeyenler, sömürünün ne kadar yoğun olduğunun farkında değildi. Bu nedenle yaşanan çelişki ölüm kalım çelişkisiydi. Kampuçya toplumunun %85'ine tekabül eden derin bir çelişkiydi bu. Bu nedenle Birinci Parti Kongresi bu çelişkiyi uzlaşmaz bir çelişki olarak tanımladı.

Böyle bir durumda bu çelişki nasıl çözülebilirdi? Köylüler sömürücü sınıflara ve toprak sahiplerine karşı mücadelede seferber edilmeliydi. Tek çözüm buydu. Ancak, zafer için köylüler yanlarında başka sosyal güçleri de bulundurmalıydı. Somut deneyimlerimiz halkın %85'ini harekete geçirmeyi başardığımızda küçük bir azınlık hariç diğerlerinin de bunu izleyeceğini açıkça göstermiştir.

Demokratik devrimdeki görevlerimizi bu şekilde tanımladık. "Demokratik devrim" ile halkın kurtuluşunu kastediyoruz. Somut olarak halkın %85'inin, köylü sınıfının kurtuluşudur bu. Halkın %85'ini oluşturan köylüleri kurtarmak, tek hamlede tüm halkı kurtarmak demekti. Geriye kalan %15'ten büyük bir kesim, kuvvetli ve devrimci bir güç oluşturan köylüleri takip edecekti. Köylüler ve toprak sahipleri arasındaki çelişki ölüm kalım çelişkisi olduğu için yalnızca nicel açıdan değil nitel açıdan da güçlü durumdalardı. Zafere ulaşmanın anahtarı bu gücü anlayabilmekti.

Köylülerimizi geri, düzensiz, sefil, vahşi, devrimci becerikliliği olmayan kişiler olarak tanımlamak analizde yapılacak büyük bir hatadır. Bu yaklaşım toplumumuzdaki çelişmelerin bilimsel analizine yönelik değildir. Hem sayıca hem de kendilerini belirleyen derin çelişmelerden ötürü %85'lik bu nüfus büyük bir güç oluşturuyordu. Çelişmeler öfkeye dönüşüyordu fakat geçmiş dönemlerde bunlar yok sayılıyordu. Niçin? Çünkü toprak sahipleri sınıfı, gücü elinde bulunduranlar ve ruhban sınıfı halkı aptallaştırmak için hakim sınıflara hizmet ediyordu. Başka bir yaşama yönelik mevcut yaşamda yapı-

4) Bir kile veya "thang" yaklaşık olarak 40 kilograma eşittir.

lan kötü ve iyi şeyler köylülerin gerçek çelişkileri görmesine mani oluyordu. Ve çelişkiler oradaydı. Köylüleri bunları görebilmeleri için uyandırmak gerekiyordu. Zafere ulaşmak için en temel ve kilit mesele buydu. Analizimizin sonucu ve bakış açımız bu yöndeydi. Özet olarak milli demokratik devrim iki görevi yerine getirmeliydi: İlki emperyalizm ile savaşmak, ikincisi feodal toprak sahipleri ile savaşmak. Sadece belirli toprak ağaları ile savaşmamak ayrıca feodal sömürü sistemi ile de savaşmak.

Bu çizgiye göre yoksul köylüleri ve orta-aşağı köylüleri seferber ettik. Kadrolarımız şehirlerde değil kırsal bölgelerde en ücra köşelerde çalışmalar yürüttü. Bu sayede köylülerin her sene kaç kile pirinç tükettiğini ve bir çift şort için ne kadar pirinç ödeme yapıldığını öğrenebildik. Yoksul ve orta-aşağı köylülerin nasıl sömürüldüklerini biliyorduk, çünkü onlarla birlikte yaşıyorduk. Feodal ve yarı-feodal sömürüye, ayrıca tüccarlar ve kapitalistlere karşı ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızı bu şekilde sürdürdük.

Yoldaşlar! O dönemki durumu bir düşünün! 1964'ten itibaren kırsaldaki mücadeleler nasıl gelişti? 1964, 1965, 1966 ve 1967'de mücadeleler bir güç yarattı. Hareketimiz çok güçlüydü ve yükseliş içindeydi. 1964 ve 1965'te hareket zaten güçlüydü. 1966'da daha da güçlendi. 1967'de olağanüstü bir güç oldu. Binlerce, on binlerce kişi köylülerin topraklarını geri alabilmeleri amacıyla komünlerde, ilçelerde ve il idarelerinde ayaklandı. Dilekçe yazma ve milletvekilleri ile toplantılar da dahil olmak üzere her türlü mücadele biçimi izlendi. Ancak özellikle önemli olan şey, köylülerin kendilerini tırpan, bıçak, balta ve diğer geleneksel silahlarla donatmış olmasıydı. Ellerindeki silahlarla köylüler karakolları ve askeri birimleri kuşattılar, devrimci şiddete başvurdular; çünkü egemen sınıflar toprak ağalarıyla işbirliği içinde yoksul köylülerin sorununu çözmeyi reddediyordu. Egemen sınıflar feodaller, toprak sahipleri ve kapitalistlerdi. Bunlar köylülerin taleplerini nasıl karşıyalacaklardı? Yapamadılar. Yalanları ve aldatmaları sadece bir süreliğine işe yaradı. Birkaç eylemden sonra köylüler hâlâ topraklarını geri alamamışlardı, hoşnutsuzlukları öfkeye dönüştü, bu sınıfsal çelişkilerinden kaynaklanan nefretti. Bu aşamada sorun nasıl çözülebilirdi? Köylülerin topraklarını ellerinden alan toprak ağalarına karşı tırpanları ve baltalarından başka hiçbir şeyi yoktu. Bu aşamadan itibaren artık ölmekten korkmadılar, çünkü

hiçbir şeyleri yoktu ve bu şekilde yaşamak zaten ölümdü. Bu hareket büyük bir ivme ile tüm ülkeye yayılan köylülerimizin hareketiydi.

Bazıları kuvvetlerimizin nerede olduğunu ve silah olmadan çıplak elle nasıl devrim yapacağımızı sorup duruyordu. Bu kişiler sınıf bilincinin tam olarak uyanmasıyla halkımızın ürkütücü ve kudretli gücünü görmediler. Bu sınıf bilinci sadece Partimizin propagandasına ve eğitim çalışmasına bağlı değildi, fakat sınıf mücadelesi ve çözümlenmemiş sınıf çelişkileri aracılığıyla mücadele sırasında elde edildi. Buna benzer sorunlar köylülerimizi devrimci şiddet ile çözüm bulmaya yöneltmiştir. Şiddete başvurma halkımızın kendisinden geldi. Bunu mücadele içinde kendi deneyimleriyle öğreniyorlardı. Böylece, ülke genelinde köylülerin %85'ini harekete geçirdik. Bu müthiş bir güçtü ve bu yüzden cesaretle mücadeleye giriştik. Partimiz halka inanıyordu. Niçin? Çünkü Parti, sınıf çelişkilerini açıkça görmüştü ve halkın bunları çözmek için kendi mücadeleleri ile harekete geçtiklerini görüyordu. Bizim rolümüz yalnızca güçlerini birleştirmek oldu, bu sayede güçlerini yoğunlaştırmadan savaşa kalkışmayacaklardı. Birinci Kongre tarafından formüle edilen analiz budur. Bu analiz partinin doğru yönelimine de yol açmıştır ki, eğer kavranmamış olsaydı hatalı bir yola sapabilirdik.

Bazıları yalnızca parlamenter mücadelenin önemine inanıyordu. Parti, mücadeleyi şüphesiz mecliste de yürütmelidir ancak bu mücadelenin destekleyici biçimidir ve devrimimizdeki mücadelenin asıl biçimini oluşturmaz. Parlamenter mücadeleyi stratejik açıdan düşünmemek gerek, bu yalnızca taktiksel bir şeydir. Basın yoluyla mücadele de geniş kitlelere görüşleri aktarmayı kolaylaştıran bir mücadele biçimidir. Ancak bu biçim de esas değildir. Devrimimizin temel gücü köylülerdir.

Ülkemizdeki mevcut durum gelişmiş sanayi ülkelerindeki durumdan farklıdır. İşçiler devrimci mücadelemizin başlıca gücü değildir. Başlangıçta, işçiler arasında da aktiftik. 1955'ten itibaren ülke çapında işçi hareketlerini organize etmeyi başardık. Partimizin sekreter yardımcısı olan yoldaşımıza bu harekete liderlik yapması görevi verildi. Ancak işçi sınıfımız sayısal açıdan azdı. Bu hareket her fabrikada aktifti ancak düşmanın baskısı karşısında direnemedi. Hareket her seferinde canlanıyor ancak kısa sürede yok ediliyordu. Hareket

ne zaman ortaya çıksa düşman yeniden yok ediyordu.

Mesela demiryollarını ele alalım. Buradaki hareket, ülkemizde şu ana kadarki en güçlü işçi sınıfı hareketiydi fakat bu hareket de ezildi. Hayatta kalan bazı yoldaşlar, işkence gördü, büyük acılar çekti ve psikolojileri bozuldu. Bu nedenle işçi sınıfı, sınıfsal doğası gereği yöneten lider güçtür. Ancak sayıları azdır ve fabrikalarda ve işyerlerinde tamamen düşmanın kontrolü altındadır. Bu nedenle, Kampuçya toplumunun köylülerle toprak sahipleri arasındaki çelişki gözetilerek yapılan o dönemki analizi esas olarak doğruydu. Bu analiz sayesinde öz güçlerimize tam olarak güvenebildik. Bazı kişilerin dediklerinin aksine, zorluklar olsa da inancımızda hiçbir zaman tereddüt yaşamadık. Halkımız partinin doğru liderliği altında çok yoğun bir mücadele verdi. Bu döneme ilişkin pek çok örnek arasından birini özellikle halkımızın zengin mücadele biçimlerini göstermesi açısından aktarabilirim.

Krava topluluğu, Stung Chinit Nehri'nde ormanların kenardında ücra bir köyde, Baray Bölgesi ile aynı adı taşıyan yerde yaşayan bir topluluktu. Düşman bu topluluğu yoğun şekilde sindirmiş, her tür sömürüye maruz bırakmış ve topraklarını ellerinden almıştı. Bölge sakinleri mücadele etmiş fakat düşman bütün erkekleri tutuklamıştı. Köyde kadınlar ve çocuklar dışında kimse kalmamıştı. Parti o evre Meclis'te destekleyici bir mücadele biçimi önerdi. Köylü kadınlar derhal şöyle dedi: *"Ne? Bizler Mecliste mi mücadele edeceğiz? Bizler Phnom Penh ya da Meclis hakkında ne biliyoruz ki? Kimle ve kime karşı mücadele edeceğiz?"*

Onlara Kompong Cham ve Phnom Penh'den bir otobüse binmelerini, tuttukları ulaşım araçları ile Meclis Başkanı Chau Sen Kosal'ın evine gitmelerini ve kendisi eve gelene kadar orada beklemelerini söyledik. Grup olarak, ellerinde çocuklar ve kollarında bebeklerle birlikte geldiler. Araçlar onları Chau Sen Kosal'ın evinde bıraktı. Orada birkaç gün beklediler ve Chau Sen'e gelene kadar dönmeyi reddettiler. Kosal sonunda kocalarının ve topraklarının iadesini ayarlamayı kabul etti. Bu durum, o ana kadar Meclisi ya da herhangi bir şehri hiç bilmeyen, okuma-yazması bulunmayan köylülerimizin her şeye rağmen parti önderliğinde mücadele etmelerini cesaretlendirecekti.

Mücadelelerinin biçimleri çeşitlidir. Halk, her şeyi yapabilecek

muazzam bir güçtür. Niçin? Bunun nedeni çelişkileri analiz etmemizdi ve bunları çözme biçimimizin doğru olmasıydı. Doğru bir çözüm için gerekli güçleri harekete geçirebildik. İzlediğimiz çizgi buydu.

Kampuçya toplumundaki çelişkileri analiz ettikten sonra, devrimin ve düşmanlarının güçlerini nasıl belirledik? Savaşmak zorunda olduğumuz iki düşman vardı: Birincisi emperyalizm, özellikle de ABD emperyalizmiydi. İkincisi, feodal sınıf, toprak sahipleri, gerici kompradorlardı. Devrim kuvvetleri; işçiler, köylüler, küçük burjuvazi, ulusal burjuvazi, bazı yurtseverler ve ilericilerdi. Yalnızca küçük bir azınlığı harekete geçirseydik mücadelede başarılı olmazdık. Yalnızca bir bölümünü harekete geçirseydik bir dereceye kadar başarılı olurduk. Bütün bu güçleri seferber ettiğimizde tamamen başaracaktık. Ve büyük bir gücü seferber ettiğimizde muazzam bir zafer kazanacaktık. Bu, kazanıp kazanmayacağımızı belirleyen temel faktördü. Bu nedenle, işçilerin, köylülerin, küçük burjuvazinin, ulusal burjuvazinin ve yurtsever kişilerin güçlerinin nasıl harekete geçirileceğini bilmek zorundaydık.

İşçileri, köylüleri, küçük burjuvaziyi, ulusal burjuvaziyi ve önde gelen yurtseverleri nasıl harekete geçirebildik? Mevcut olan ve belirlenmiş çizgiye göre ilerledik. Temel çelişkileri daima göz önünde tutmak zorundaydık. Temel çelişki, emperyalizm ve savaşmak zorunda olduğumuz feodal, toprak ağası sistemdi. İkincil çelişkiye gelince, bunlar emperyalizme, özellikle Amerikan emperyalizmine ve feodallerin, toprak sahiplerinin ve gerici kompradorların sistemine karşı bütün güçlerin birliğini sağlayacak karşılıklı tavizlerle çözülmeliydi. Bu çizgiye dayanarak tüm güçlerimizi birleştirdik. Görevlerimizi bu farklı güçlere göre ayırdık. Bazı yoldaşlarımız işçiler arasında diğerleri köylüler arasında, diğerleri de küçük burjuvazi, aydınlar, öğrenciler, gençler, Budist rahipler, ulusal burjuvazi, önde gelen ilericiler ve yurtseverler arasında çalışma yapmak için görevlendirildiler. Yani, yalnızca işçi ve köylüleri değil, aynı zamanda küçük burjuvaziyi (öğrenciler, gençler ve aydınlar), ulusal burjuvaziyi, önde gelen yurtseverleri ve ilericileri, birleşilebilecek bütün kesimleri bir araya getirdik. Herkesi birleştirdik. Peki bu farklı grupları nasıl birleştirebildik?

Siyasetimiz doğru ve mantıklı açıklamalara dayanmalıydı. Halkın bizim mantığımızı anlaması gerekiyordu. Bize destek vermeleri için siyasetimizin onların çıkarlarıyla uyumlu olması gerekiyordu. Onlarla konuştuk ve görüşmeler yaptık. Bazen bize hak verdiler, bazen de vermediler. Tekrar tekrar geldik. İlk başlarda ABD emperyalizminin gerçek doğasını göremediler. Ancak yavaş yavaş ve giderek daha açık bir şekilde bunu görmeye ve ABD emperyalizmi ile savaşmak, bağımsızlık kazanmak, barışı getirmek ve tarafsız kalabilmek için birleştiler. Bu süreçte tüm güçlerin oynayacağı roller vardı ancak temel güçler halkın %85'ini temsil eden köylülerdi. Onları seferber etmeyi başardık ve bu da diğerlerini çalışmalarımız doğrultusunda birleştirmemizi sağladı. Bu şekilde güçlerimizi harekete geçirebildik. Halkımızın %95'ini temsil eden bu kuvvetler düşmana karşı birleşti.

Bu güçlerin birbirinden farklı olduğu doğru: bazıları stratejik güçler, diğerleri taktik güçlerdir. İşçileri ve köylüleri stratejik güçler olarak görüyoruz. Küçük burjuvazi, gençler, öğrenciler, her türlü aydın, işçilerin ve köylülerin müttefikleridir. Geçmişte de müttefiktiler ve bugün hâlâ müttefikler. Ulusal burjuvazi, milli demokratik devrim çerçevesinde ek bir güç oluşturmaktadır. Bu kesimler temel güç değildir, çünkü kararsızdır. Rüzgâr nereden kuvvetli eserse, bazen düşmanın tarafında bazen de devrimin yanında bulunurlar. Taktik güçlere gelince, onlar feodal aristokrasinin, komprador kapitalist sınıfın ya da düşmana karşı bir dereceye kadar mücadele etmeye istekli olan toprak sahibi sınıfın önde gelenleridir. Bütün bu insanları birleştirmeye çalıştık. Samdech Penn Nouth ve Samdech Sihanouk bu duruma örnek iki isimdir.

Mohanikay Budist Cemaati'nin Yüksek Patriği Samdech Choun Nath ve Thumayuth Budist Cemaati'nin Yüksek Patriği Samdech birleşmek için çalışma yürüttüğümüz önemli kişilerdir. Bizim çizgimiz haklıydı ve doğru şekilde uyguladık. Birleşik cephe çizgimizi takiben tüm ulusal güçleri, işçi-köylü ittifakı temelinde ve Partimizin önderliğinde büyük ve sağlam bir birleşik cephede topladık. Devrimci güçlerin bu stratejik ve taktik örgütlenmesiyle, daha fazla ve daha önemli güçlerin devrime kazanılmasını ve düşmanın daha fazla yalnızlaşmasını sağlayan mükemmel sonuçlar elde ettik. En gerici olanı hedefe koymak için düşmanlarımız arasında bile ayrım yapmaya çalıştık ve farklı güçleri birleştirme politikası izledik. Düşmanlarımızı

üç gruba ayırdık ve aynı şekilde her gruba karşı konumumuz farklıydı.

1) Sadece belli koşullar altında bile olsa kazanılabilecek olan düşmanları kazanmak;

2) Bize karşı eylemde bulunmamaları için nötralize edilebilecekleri nötralize etmek,

3) Onları mağlup edebilmek için en gerici olanı izole etmek.

Bu sayede düşmanlarımızı ayrıştırmayı başardık ve bazı durumlarda iç çelişkilerinden yararlandık. Bir davayı ele alalım. Sim Var ve Sam Sary hainleri, CIA'nın iki ajanıydı. Hain Sim Var, Son Ngoc Thanh'ın grubu "Khmer Serei" mensubuydu. Hain Sam Sary de bir CIA ajanıydı. Ama belli bir süre boyunca Sam Sary'yi yenmek için Sim Var ile eylem birliği oluşturduk. Sim Var iki ya da üç yıl kadar bizimle işbirliği yaptı. Daha sonra bize cephe aldı ve sonuç olarak ona karşı pozisyonumuzu revize ettik. Bu durum, düşmanı yenmek için daha geniş güçleri birleştirmek ve her fırsattan yararlanmaktı. Eğer dik kafalı ve sekter olsaydık, devrimci harekete hizmet etmede en geniş güçleri birleştirme fırsatlarını kaçırırdık. Fakat bu tür güçler sadece taktikseldi. Stratejik güçlere; işçilere ve köylülere, özellikle ülkemizde her yerde bulunan yoksul ve alt-orta köylülere odaklandık.

Açıkçası bu tür bir çizgi olmadan, bu şekilde geniş güçleri birleştirmek için bir yol izlenmeden zafere ulaşma diye bir şey konu dahi olamazdı. Devrimci bir hareket, tüm güçlerini birleştirmeden zafer kazanamaz. Milli demokratik devrimde zafer kazandık, çünkü kuvvetlerimizi bu çizgiye göre örgütledik. Partimiz stratejik ve taktiksel güçlerini, üzerinde uzlaşılması gereken ilke olanları, üzerinde birleşebilmemiz gereken soruları ve bu doğrultuda taviz vermemiz gereken bu soruları birbirinden ayırmak bizim çizgimizdi. Bize yol gösteren çizgi buydu.

Kurtuluştan bu yana geçen iki yıl kritik önemde iki yıldı; çünkü yıkıcı savaşın getirdiği korkunç zorluklardan çıkmıştık. Fakat bunları başarıyla geride bıraktık ve temel olarak kendi güçlerimize güvendik. Bu nasıl mümkün oldu? Çünkü halkımız devrimi yaptı. Halkın devrimci güçleri olmadan, bulunduğumuz yerde olamazdık. Güçlerimizin organizasyonu temelde doğrudur. Kesin ve %100 başarılı olunmasa da çalışmalarımızın ezici çoğunluğunda başarılı olduk.

Bazı olumsuz durumlar bulunsa da, olumlu yönler esastı. Güçlerimizi başarıyla hazırlayabildik. Ülkenin gerçeğinden endişe ederek devrim yapamayacağımız türünden herhangi bir öznelliğe düşmedik.

Devrimler kuvvetleri dağıtmaz, bunları mümkün olan en geniş ölçüde birleştirir. Devrim çok muazzamdır, çok derindir, eskiyle yeniyi değiştirir. Bu büyük bir ayaklanmadır. Devrim bu açıdan sıradan bir girişim değildir. Zafer için devrimci güçler tam olarak örgütlenmelidir. Partimizin Birinci Kongresi'nden bu yana, kendimizi bu ilkelere dayandırdık ve mücadele sürecinde dersler çıkardık. Bu ilkelere dayanarak, güçlerimizi daha iyi organize etmek, pekiştirmek ve sürekli büyütmek için hatalarımızı çalışmalar esnasında düzelttik. Milli demokratik devrimimiz bu açıdan da çok önemlidir.

Milli demokratik devrimimizin olağanüstü gücünün kaynağı neydi? Bu güç; halk kitlelerinin gücüydü. Her şeyi belirleyen şu altı kategoridir: *siyaset, ekonomi, ordu, toplumsal sorunlar, cephedeki savaş ve alanlardaki üretim*. Tüm nüfus harekete geçti. Değerlendirilmeyen güç kalmadı. Bu bir dersti ve hepimiz buna ikna olduk. Düşmanı yenmek için devrimci güçleri hazırlayıp inşa ettikten sonra, hangi mücadele biçimlerini kullanmak zorundaydık? Partimizin Birinci Kongresi, devrimci mücadelenin biçimlerini belirledi:

İlk mücadele biçimi, devrimci politik şiddet ve devrimci silahlı şiddeti kullanmaktı. Düşmana karşı çıkmak ve saldırmak için hem siyasi hem de silahlı mücadelede devrimci şiddete başvurduk.

İkinci biçim, yasal, yarı yasal ve yasadışı mücadeleydi, yasadışı mücadele temel biçim olarak ele alındı. Yasadışı biçimleri temel aldık, çünkü normalde devrim yapmak "yasadışı" bir şeydir. Sömürücü sınıfların devrime izin veren hiçbir kanunu yoktur. Halkı mücadele için seferber etmek "yasadışı" kabul ediliyordu, peki mücadele etmeye cesaret etmeyecek miydik? Eğer devrim yapacaksan mücadele etmeye cüret etmelisin, çünkü devrim "yasadışıdır". Devrim eski gücü devirir ve yeni bir güç kurar. Çizgimizin yasadışı biçimi temel olarak belirlemesinin sebebi budur. Görüşlerimizi ve konumumuzu açıklığa kavuşturmak için bu soruyu gündeme getirdik. Bu soru tam olarak açıklanmamış olsaydı yalnızca yasal bir mücadele yürütebilirdik. Yasalar mücadelemize yetki vermediği için onu yönetmeye cesaret edemezdik, yani devrim yapamazdık. Bu açıdan mücadele

biçimleri zafere yönelmemizdeki devrimci bir ilke meselesiydi.

Üçüncüsü, açık, yarı-açık ve gizli mücadele biçimleriydi, gizli mücadele biçimleri temel olarak ele alındı. Hem açık hem yarı açık biçimleri kullandık ancak gizli mücadeleyi temel aldık; çünkü düşman, devrim yapmamıza izin vermiyordu. Sonuç olarak halk içinde ajitasyon yapmak, dolaşmak, propaganda yapmak ve halkın mücadeleye katılmasını sağlamak için esas olarak gizli mücadele biçimini izledik.

Açık mücadele biçimleri yeterli değildir. Bunlar sadece yüzeyde çalışmaya olanak tanır ve halk içinde derinlere nüfuz edemez. Basın olayını ele alalım. Günlük gazete yayınlayabilirdik, ancak sadece feodal ve kapitalist sınıfların devlet yasaları çerçevesinde yazabilirdik. Böylece devrimci içerik insanlara ulaşmazdı. Sınıf içeriği, sömürücü sınıfları devirmek için verilen mücadelenin içeriği halkın tabanına erişemezdi. Yalnızca halk içinde gizli çalışmaya döndüğümüzde devrimci içeriğin tabandaki insanlara nüfuz etmesi gerçekleşti. İşlerimizde başarılı olmak için kuvvetlerimizi harekete geçirmek için doğru hareket tarzlarına ve doğru mücadele biçimlerine ihtiyaç bulunur.

Partimiz kadrolar arasında da iyi bir işbölümüne özen gösterdi. Bazı kadroları açık işlere yönlendirdik, diğerlerini Meclis'te milletvekili olarak ya da eski rejimin hükümeti üyesi olarak veya yönetimde bir görevli olarak ve çeşitli kitle örgütlerinde açık çalışma yapılması için görevlendirdik. Bunlar kitleleri tetiklemek için kullanılabilecek farklı biçimlerdi. Bu sayede kendi içimizde işbölümü yapmış olduk. Halk içinde gizlice ajitasyon yapmak için düzenlenen bazı gizli iş bölümlerimiz vardı. Phnom Penh'de açık iş yapan bölümler ve gizli çalışmalar sürdüren bölümler vardı. Kırsal kesimde de aynıydı, açık çalışma için bazı bölümler ve gizli işler için diğerleri vardı. Gizli işler temeldi; devrimci güçleri savunmamızı sağladı ve ayrıca halkı uyandırmamıza izin verdi.

Eğer bizler veya büyük bölümümüz açık bir şekilde çalışıyor olsaydık düşman birçok kişiyi ya da hepimizi yok edecekti. Bunlar, halk içindeki tüm güçleri etkili bir şekilde kullanabilmek için gerekli mücadele biçimleridir. Dikkatsiz davranarak bu güçleri gereksiz yere kaybetmedik. Bütün bu biçimleri kullanırken mücadelemiz de bir yandan ülke geneline yayıldı. Hem kırsal alanda hem de şehirlerde-

ki mücadelemizi, Mecliste, derneklerde, kitle örgütlerinde, basında, eğitime yönelik derneklerde hatta ölü yakma topluluklarında, pagodalarda ve Budizm'in savunulması derneklerinde dahi sürdürdük. Oralarda da mücade ettik, farklı biçimleri ve sloganları kullanarak halkın en geniş kesimlerini seferber ettik.

Aynı zamanda siyasi bir mücadele de yürütüyorduk. Halk savaşının pek çok farklı biçiminden faydalandık. Böylece nerede olursa olsun düşmana saldırabiliyorduk. Küçük çaplı saldırıların yanı sıra büyük çaplı pek çok saldırı da gerçekleştirdik. Bunlar bizim sürekli seferberlik ve halk eğitimine yönelik çalışmalarımızdı. Bütün bu mücadele biçimlerinin kullanımı sayesinde kuvvetlerimizi oluşturduk.

Sadece kırsal kesimde mücadele etseydik şehirlerde güçlerimiz olmazdı. Öte yandan sadece şehirlerde savaşsaydık kırsal kesimde gücümüz olmayacaktı. Bu yüzden hem kırsalda hem de şehirlerde, hem açık hem de gizlice, hem yasal hem de yasadışı olarak birlikte mücadele ettik.

Kentlerin ve kırsal alanların rolü için de bu geçerlidir. Ne solculuk ne de sağcılık sapmasına savrulduk. Eğer çalışmalarımızı şehirlerin rolünün önemsiz olduğunu düşünerek sadece kırsal alanlarda yürütmüş olsaydık bu solculuk sapması olurdu. Öte yandan kırsal alanın sadece ufak bir rol oynadığını düşünmüş olsaydık ve önemli olan şehir mücadelesi diyerek bu şekilde dünyanın ilgisini çekeceğimizi düşünseydik bu da sağcılık olurdu. Her iki durumda da köylülüğün stratejik güçlerini ihmal etmiş olurduk. Her iki alanda da çalışma sürdürdüğümüz için Partimiz ne solculuk sapmasına ne de sağcılık sapmasına savruldu. İyi tanımlanmış bir eylem çizgimiz vardı. Şehirlerde ve kırsal kesimlerde aynı anda mücadele ederken, kırsal bölgeyi destek üssü olarak belirliyorduk. Bu bizim eylem çizgimizdi.

Kırsal kesimi neden üs olarak aldık ve neden şehirleri destek üssü olarak almadık? Kentler üs olamazdı. Doğru, nüfus kalabalıktı ama şehir küçüktü ve düşman her yerdeydi. Meclis, mahkemeler, hapishaneler, polis, ordu hepsi oradaydı. Düşmanın baskı aygıtlarının ağları orada yoğunlaşmıştı ve şehrin sosyal bileşimi çok karmaşıktı. Aksine kırsal uçsuz bucaksızdı. Düşman orada zayıflamak durumunda kalıyordu. Bazı köylerde, düşmanın değil askeri, gölgesi

bile bulunmuyordu. Bazı topluluklarda sadece bir iki asker veya polis bulunuyordu. Bu durum kırsal kesimde düşman güçlerinin zayıf olduğu anlamına geliyor. Köylüler ise sayıca çoktu ve sınıfsal yapı iyi durumdaydı. Bu yüzden kırsal kesimi devrimci üs olarak aldık.

Birincisi, köylü kitlelerinden oluşan siyasi üsler açısından buraları bizim gücümüzdü. İkincisi, buraları ekonomik bir üstü: Orada yaşayabilir, insanlarla birlikte üretir, geçim problemlerini paylaşabilirdik. Üçüncü olarak, buraları askeri üslerimizdi. Dördüncüsü, buraları partinin önde gelen çeşitli organları için bir merkez olarak hizmet veren üslerdi. Kırsal üslerin rolü budur. Bunu pratik yoluyla kavradık.

1960'ların başından itibaren Merkez Komitesi üyeleri yavaş yavaş faaliyetlerini kırsal alana aktardı. 1963'ten başlayarak Merkez Komitesi üyelerinin %90'ı buraya taşındı. Köylü yığınlarını doğrudan seferber etmek için kırsal alanda yaşamak zorunda kaldık. Aynı zamanda şehirlerdeki çalışmalarımıza da devam ettik. Bu şekilde düşmanı güçlerini dağıtmaya zorladık. Ne kırsal alanda ne de şehirlerde yoğunlaşamıyorlardı. Düşmanı her iki cephede simultane şekilde zayıflatmak için saldırdık. Böylelikle, partinin siyasal çizgisi kavranıp uygulandıktan sonra, diğer büyük şehirlerde ve Phom Penh'teki mücadele hareketleri de kırsal alanlardaki gibi hızla büyüdü.

1963: Bu yıl ABD'den gelen tüm yardımların reddedildiği yıldı. Mücadelemizdeki büyük bir olaydı. Kırsal bölgelerin desteklediği, öğrencilerin, aydınların, işçi ve köylülerin, Budist keşişlerin ayrıca Meclis ve hükümette çalışan yurtseverlerin mücadelesinin bir sonucuydu bu.

1964: Ocak ayında Phnom Penh'de on binlerce insanı ABD emperyalizmine ve hain Lon Nol'un kliği karşısında seferber eden devasa bir gösteri oldu. Aynı yıl Mart ayında, ABD Büyükelçiliği önünde binlerce kişinin katıldığı bir büyük gösteri daha oldu. Öfkeli kalabalık büyükelçilik binasına saldırdı, Amerikan bayrağını yırtıp çiğnedi. Bunlar, şehirlerde halkın mücadeleyi yükselttiğini gösteren olaylardan yalnızca bazılarıydı.

1965: Bu yıl, ABD emperyalizmiyle diplomatik ilişkilerin koptuğu yıldı ve halkımızın devam eden güçlü mücadelelerinin doruk noktasıydı.

Bu mücadeleler, kırsal kesimde mücadeleye önemli ölçüde katkıda bulundu. Devrimci güçlerin sağlamlaştırılması ve güçlenmesi için elverişli koşullar yaratıldı. Kırsal alanda durum nasıldı? 1964, 1965, 1966 ve 1967'de mücadeleler ülke genelinde birbirini izledi, birçok biçimde yaşandı ancak esas olarak toprak reformu için mücadele biçimini aldı.

1967 yılında durum Kampuçya kırsal kesimi boyunca olgunlaştı. Halk, polis karakollarına ve askeri garnizonlara saldırmak için bıçak, balta, sopa ve ellerine geçen diğer silahlarla kendini donattı. Devrimci şiddet daha sonra yüksek bir seviyeye ulaştı. Bu olgunlaşan devrimci durum ile 1967'de Battambang Eyaletindeki Samlaut'ta silahlı bir isyan patlak verdi. Bu halkın kendi mücadelesiydi. Parti Merkez Komitesi ülke genelinde henüz genel silahlı ayaklanma kararı almamıştı. Battambang'daki silahlı patlama, bu bölgedeki köylülerin mücadelesinin hareketinin kaynama noktasına ulaşmasıyla açıklandı. Ama parti harekete önderlik etmek ve tüm ülke çapında hazırlıklarını tamamlayacağı döneme kadar Battambang'daki silahlı çarpışmayı geçici olarak durdurmaya karar verdi. Battambang tek başına mücadele ettiği için düşman tüm kuvvetlerini burada devrimci güçleri imha etmek için yoğunlaştırabilirdi. Böylece, 1967'de kırsaldaki durum yeni bir duruma ulaştı. Tıpkı Mart ve Nisan aylarında pirinç tarlalarında kuru samanları ateşe vermek için sadece küçük bir kıvılcıma ihtiyacın olması gibi. Böylece durum olgunlaşmıştı.

Halkımızın devrimci mücadelesinin gelişim seyrini çalışıp analiz ettikten sonra bu değerlendirmeye vardık. Bu nedenle, 1967'nin ortasında, Battambang Samlaut'daki silahlı ayaklanmanın deneyimini takiben, Parti devrimi savunmak için açık şekilde silahlı mücadeleyi başlatmaya karar verdi. Aynı zamanda devrimci güçlerin konsolidasyonu ve gelişmesi için şartlar yaratmaya başladı. Böyle olmasaydı düşman devrimci güçleri yok edecekti. Silahlı mücadeleye başlamak gerekiyordu çünkü halk zaten hazır durumdaydı: Sınıfsal ve ulusal öfke patlama noktasındaydı. Halk deneyimleriyle zaten mücadeleye hazırlıklıydı; çıplak ellerle, sopalarla, bıçaklarla mücadele ediyorlardı. Kırsaldaki ve şehirlerdeki durum böyleydi. O zamanlar düşman yalpalamaya başlamıştı ve devrimci güçlerle yüzleşmekten acizdi, çünkü mükemmel bir koordinasyon içinde kasabalarda ve kırsal alanlarda eşgüdümlü olarak olarak saldırı gerçekleştiriyorduk.

Bu deneyimlere dayanarak bütün Parti bir sonuca vardı: yalnızca siyasi mücadeleyi sürdürürsek ve silahlı mücadeleye sarılmazsak devrimci güçleri savunmaktan aciz duruma düşülecek ve bu güçleri daha da sağlamlaştırmak ve genişletmek de imkânsızlaşacaktı. Ve böylece 1968'de silahlı mücadeleyi başlattık.

Ocak 1968: Kuzeybatı Bölgesi'ndeki isyan. 4 ila 10 arası düşman silahı ele geçirdik ve bunları mücadele için kullanmaya başladık.

Şubat 1968: Güneybatı Bölgesi'ndeki isyan. Eyalet güvenlik güçleri ve askeri garnizondan o zamanlar için azımnsanmayacak yaklaşık 200 tane silah temin ettik. Bunlar silahsız bir şekilde, çıplak ellerimizle kitle ayaklanması sonucu ele geçirildi. Bu durum daha güçlü saldırılar yapabileceğimiz anlamına geliyordu.

Mart 1968: Doğu Bölgesinde Ayaklanma. Orada düşmanın önceden bilgisi vardı. Bölgesel Komite, Güneybatı'daki gibi bir ayaklanma düzenlemek için toplantı gerçekleştirirken, düşman silahlarını bölgeden dışarı çıkarttı. Yani, silahlı mücadelenin başladığı saatte, Doğu Bölgesi'nde sadece birkaç tüfek vardı. Düşman; Nisan-Mayıs-Haziran aylarında yaklaşık üç aydan fazla bir süreliğine halka ve devrimci güçlere saldırmakta serbest kaldı. Üslerimiz yok edildi. Evler ve köyler harap edildi, bölge nüfusu katledildi ve dağıtıldı. Ancak Temmuz ayında karşı saldırıya geçebildik. Düşman karakoluna saldırı düzenledik ve silahlı kuvvetlerimizi inşa etmek için kullanacağımız 70 silahı ele geçirdik. Halkın elinde bir şey yoktu ancak devrimci şiddet ile mücadele içinde zaten eğitilmiş durumdaydılar ve mücadeleden şimdiden bazı kazanımlar elde etmişlerdi. Halkın silahsız bir şekilde düşmandan silah temin etme yeteneği bulunuyordu. Kuzey Bölgesi Mart 1968'de ayaklandı. Yalnızca dört silah ele geçirildi. Düşmana keskin darbeler indirdik ve karşı saldırıları göğüslemeye çalıştık ancak mücadele çok zorluydu.

30 Mart 1968: Kuzeydoğu Bölgesindeki ayaklanmanın dönüm noktasıydı. Dört beş silah ele geçirildi. Partinin Merkez Komitesinin karargahını savunmak için önceden kullanan üç ya da dört silahı da eklersek tüm bölge için toplamda 10 adet silahımız vardı. Sadece Güneydoğu Bölgesi'nde önemli sayıda silah bulunuyordu. Diğer bölgelerde çok az silah vardı. Bu silahların kalitesi neydi? Hepsi eski modellerdi: on silahtan dokuzu fiyaskoydu. Buna rağmen savaştık.

Ocak-Mayıs 1969: Gerilla hareketimiz bu evrede tüm ülkeye yayıldı. Gerillalar Kampuçya'nın 19 eyaletinden 17'sinde mevcuttu. Silahlarımızı savaş sırasında temin ettik. Bölgeler birbirlerinden çok uzak olduğu için hiçbir bölge doğrudan diğerine yardım edemiyordu. Lider bölümlerimiz Kuzeybatı, Güneybatı, Doğu, Kuzeydoğu ve Phnom Penh'te dağınık durumdaydı; buraları birbirinden çok uzak yerlerdi. Tüm iletişimler en az bir ay gecikmeliydi, yürüyerek veya fillerle yolculuk yapılmalıydı ve sürekli olarak düşman pususundan kaçınmak gerekiyordu. Ayrıca bir aya kalmadan mevcut durum büyük ölçüde değişiyor ve aylık rapor Ratanakiri'deki Merkez Komite'nin karargahına ulaştığı zaman yeni duruma artık uymuyordu. Benzer şekilde, cevap olarak gönderilen direktifler de güncelliğini yitiriyor ve yeni duruma uygulanamıyordu. Bu nedenle, direktifler sadece genel çizgimizi, ilkelerimizi ve genel yönelimi belirleyebiliyordu. Her alan kendine güvenmeli ve partinin siyasi çizgisini doğru şekilde uygulamalıydı. Bütün bunlara rağmen, her alan kendi güçlerini başarıyla savundu, geliştirdi ve pekiştirdi. Sonuç olarak, 1968-69 ile Mart 1970 arasında şu üsleri kurduk:

Birincisi, destek üsleri. Kuzeydoğuda 30.000'den fazla nüfusu bulunan sağlam bir destek üssümüz vardı. Bir "destek üssü" ile düşman için erişilemeyen bir üssü kastediyoruz. Kuzeybatı, Doğu ve Güneybatı'daki destek üslerimizin sayısal olarak yaklaşık 60.000'lik nüfusu vardı. Destek üslerinde 60.000'lik nüfus oldukça dikkate değerdir.

İkincisi, gerilla üsleri. Gerilla üsleri destek üslerinden sonra gelir. Bunlar, sağlam bir şekilde kontrol ettiğimiz ancak her şeye rağmen düşmanın zaman zaman nüfuz edebileceği üslerdir. 1968-69 ve Mart 1970 arasında tüm ülkedeki gerilla üslerimizin toplam nüfusu yaklaşık 300.000 idi.

Üçüncü olarak gerilla bölgeleri. "Gerilla bölgesi" bizim ve düşman arasında bölünmüş bir bölge anlamına gelir. Bu bir savaş bölgesidir. Düşmanı vurmak için nüfuz edilebilir, ancak düşman da bu bölgeye nüfuz edebilir. Bunlar büyük ve düzensiz bölgelerdir. Bir bütün olarak ülkedeki gerilla bölgelerinde, yaklaşık 700.000'lik bir nüfusumuz vardı. Ve böylelikle 1968-69 yılındaki iç savaş sırasında, 1970'lerin başlarına kadar milyonlarca insandan oluşan bir nüfusa

sahiptik ve tüm ülkede destek üsleri, gerilla üsleri ve gerilla bölgelerimiz bulunuyordu. Böylesi bir güç göz ardı edilemez. Bu güç, sadece sayılarla ölçülemez, bu güç yoksul ve alt-orta köylülerin gücüdür, mücadeleler içinde tecrübe kazanmış halkın gücüdür. Bu açıdan gerçekten kuvvetli bir güçtür. Başlangıçta silahsızdık, şimdi ise kayda değer bir güç inşa etmeyi başardık. 1968'de elimizde hiçbir şey yoktu; tek bir silahımız yoktu, tek bir doktor, ilaç, tahıl ya da pirinç yoktu. Bununla birlikte mücadeleye cesaret edebildik çünkü halkın elinde sağlam bir güç vardı. Halkın gücünün elimizde olması, gerekli tüm devrimci güçlere sahip olmak demekti: gerilla güçleri, silahlı güçler, devrimci savaşı desteklemek için üretici güçler. Doktorları, eczacıları, kuryeleri bulabileceğimiz anlamına geliyordu bu... Bu hem cephede hem de cephe gerisinde ihtiyacımız olan her şeyi temin edebileceğimiz anlamına geliyordu.

Ordumuz söz konusu olduğunda, 1970'lerin başında tüm ülke çapında yalnızca 4.000 savaşçıdan oluşan aktif bir kuvvet toplanmıştı. Bu 4000 savaşçı, gerilla savaşı için kayda değer bir gücü temsil ediyordu. Ancak her şeyden önce, bu ordu yüksek seviyede mücadele ruhu olan bir orduydu. Örneğin, 1968 yılında, Kuzeybatı'daki düzenli ordunun yedi gruba ayrılmış 70 savaşçısı vardı. Her on grup için sadece üç tabanca vardı. Tabancaların yanı sıra, bir veya iki el bombası, birkaç tüfek, zehirli oklar ve başka da hiçbir şey yoktu. 1969'da gücümüz 10 gruba ulaştı. Ancak 1969'un sonlarında bir müfrezemiz oldu, daha sonra 1970'in başında bir bölük oldu. Bunların ancak %30 %40 kadarı silahlıydı.

Sadece yedi grubumuz mevcutken düşmanın ağır saldırısı altında kaldık. 1969 yılında, düşman şefi hain Tou Long, Lon Nol, Sirik Matak, Saksuth Sakhon, Sosthene ve düşmanın tüm askeri şefleri Ratanakiri'ye çok büyük bir saldırı başlattı.

Ordularının üçüncü kısmını, hava destekleri ile birlikte 18 taburu, çok sayıda piyade birliğini ve silahlı aracı harekete geçirdiler. Kuzeydoğu Bölgesi'ndeki düzenli ordumuz sadece 150 savaşçıdan oluşuyordu. Bu 150 kişi de aynı anda savaşamıyordu çünkü yeterli silah yoktu. 70'er kişilik iki ayrı gruba ayrıldık ve silah kısıtlılığında bu şekilde mücadele ettik. Gerilla savaşı izleyerek düşmana saldırdık, destek üssümüzü koruduk, gerilla üssümüzü ve gerilla bölgemi-

zi güçlendirip geliştirdik.

Operasyonlarımız Ratanakiri eyaleti ile sınırlı değildi. Stung Treng Eyaletine sonra da Mondulkiri'ye girdik ve düşman bölgelerinde derinlere saldırarak ilerlemeye devam ettik. Sonuç olarak, düşman kabinesinin 1969 tarihli konsey toplantısında, şefleri Tiou Long, Ratanakiri'deki durumun ciddi olduğunu kabul ederek kötümser bir rapor verdi. Lon Nol haini, Kızıl Khmerlerin Ratanakiri'de Kompong Chnang eyaletin üç katı büyüklüğündeki bir bölgeyi işgal ettiklerini açıkladı.

Durum başka yerlerde de farklı değildi. Güneybatıda, Kampot, Takeo ve Kompong Speu'da düşmana eşzamanlı saldırılar düzenledik. Doğu Bölgesi'nde eylemlerimiz 7. Karayolu'na dek genişledi. Ordumuz gece operasyonu ile 7. Karayolu'nun kontrolünü tamamen ele geçirdi. Bu sebeple 1968, 1969 ve Mart 1970'e kadarki evrede düzenli birliklerimizin sayısı ülkenin tamamında 4.000 savaşçıydı. Ancak bu ordunun büyük bir savaşçı ruhu vardı.

Gerilla birliklerimiz de tüm ülke çapında 1970 başlarında 50.000 kişi kadardı. Düşmana nerede olursa olsun saldırabilen 50.000 gerilla. Gerillalar; ya tek başlarına ya da ikili üçlü gruplar halinde mücadele ediyordu. Tek bir tüfekleri, ilkel çakmaklı silahları, yayları, el bombaları ve mayınları bulunuyordu. Nerede olursa olsun her çeşit silahla savaşabiliyorlardı. Çok aktiflerdi. Kendilerini savunma durumuna düşürmüyorlardı. Düşmanın gelmesini beklemiyor ve genellikle ileri atılıyor, düşmanı arıyor ve kendilerini daha iyi koruma prensibi ile ateş açıyorlardı. Destek üslerini korumak için saldırıları yoğunlaştırıyor ve düşmana ilk önce gerillalar saldırıyordu. Düşmana ilk ateşi açarak bölgelerimize gelmelerinin önüne geçiliyordu.

Böylece gerilla birimleri her yerde savaşa girdiler, çünkü bu birimler bölgede yaşayan ve tüm arazileri, her ormanı, her bir dere ve her vadiyi derinden bilen kişilerden oluşuyordu. Düşman operasyonları boyunca piyadeleri, tankları, topçuları, nakliye araçları ve uçaklarını seferber etti. Kuzeydoğu'da, diğer dağlık ve ormanlık alanlarda olduğu gibi, düşman uçakları, tankları, topçuları ve kamyonları da etkisini hızla yitirdi. Geniş ormanlarda ve dağlarda rastgele ateşlenen bombalar ağaçların kabuklarında ve kayalarda kayboldu ve nüfusumuza hiçbir zaman en ufak bir kayıp vermedi. Tank ve

kamyonlara gelince, bizim derin ormanlarımız ve dağlarımız onlar için erişilemezdi. Piyadeye kaldılar. Onlara karşı her çeşit tuzağı ve kapanı kurduk ve geçtikleri yolların tümünde engeller oluşturmak için ağaçları kullandık. Düşmanın kaderi, nüfuz etmeye çalıştıklarında kendi ormanlarında kendi topraklarının efendileri olan gerilla birliklerinin insafına kalıyordu.

Bu olgu gerilla savaşına dayalı halk savaşıydı. Gerilla savaşı her yerdeydi ve gerilla her yere saldırabilirdi. Böylelikle tüm halkı düzenli birimleri beklemeden düşmana saldırmak için harekete geçirebiliyordu. Yenilmez gerilla savaşına dayanan halk savaşı çizgisinin etkinliğini kanıtlayan şey budur. Bütün ülkedeki 50.000 savaşçılık gerilla birlikleriyle, düşmana geçit vermedik. İstisnasız herkes, nerede olduklarından bağımsız olarak düşmanı yok etmenin bir yolunu buluyordu. Üç veya on gerilladan oluşan bir grup, günde bir düşman askerini öldürdüğünde, ülke çapındaki 50.000 gerillamız da göz önüne alındığında, bu durum her gün ciddi sayıda düşman askerinin yok edilmesi anlamına geliyordu. Bu şekilde düşman güçleri gerillalarımız tarafından sürekli olarak zayıflatıldı.

Halk savaşı çizgimize inancımız tamdı. Sadece silahlara değil, aynı zamanda halk savaşı çizgisine de inancımız vardı. Ordumuzda 4.000 savaşçı ve 50.000 gerillamız vardı. ABD emperyalistlerinin ve hain Lon Nol'ün darbesinden sonra, bu birimler derhal bölge birliklerine ve düzenli ordu birliklerine, alaylara ve taburlara dönüştürüldü. Bunlar sadece sıradan köy halkından oluşmuyordu. Gerilla birliklerinden, arkalarında 2-3 yıllık savaş tecrübesi bulunan kişilerden de oluşuyordu. Bu birimler geçmişteki savaşlarda eğitilmişti. Düşmanı en çok korkutan şey de buydu. ABD emperyalizmi, gelişmiş elektronik sistemleri ve ajan çemberlerine rağmen güçlerimizin stratejik değerlendirmesinde yanıldı. Hem siyasi hem de askeri tahminlerinde ciddi şekilde yanıldılar. Siyasi stratejilerinde darbeden hemen sonra, kukla Lon Nol'un Kızıl Khmerleri mağlup edeceğini varsaydılar. Ancak tam tersine, devrim ülkedeki tüm halkları ve halk kuvvetlerini, ABD emperyalizmine karşı ezici bir saldırı düzenleyecek şekilde bir araya getirdi. Böylece, emperyalistler kendi siyasi analizlerinde muazzam bir stratejik hata yaptılar.

İkincisi, askeri analizlerinde yanıldılar ve ordumuzun aske-

ri herhangi bir gücü bulunmadığını sandılar. Darbe sonrası, askeri güçlerin ve hain Lon Nol ordusunun işbirliği ile pek bir zorluk yaşamadan bizi tek bir darbe ile sindirebileceklerini sandılar. Ancak gerçekte düzenli ordumuzda 4000 savaşçımız ve iyi eğitilmiş ve savaşta yetişmiş 50.000 kişilik gerilla birliğimiz bulunuyordu. Çatışmadan hemen sonra geniş çaplı, spontan gösteri ve ayaklanmalar ülkenin hemen her yerinde patlak verdi. Bu dalga düşmanı bir gelgit dalgası gibi süpürdü. Düşman tüm bölgelerde, köylerde, komünlerde, ilçelerde ve bazı illerde aşırı derecede güçsüzleşti. Hemen her yerde devrimci iktidarlar kuruldu. Düşmandan yakalanan on binlerce silah, normal ordu birimlerinden bölgesel güçlere, komün ve köy gerilla birliklerine kadar "Ulusal Kurtuluş İçin Silahlı Halk Kuvvetleri" güçlerinin eline geçti. Silahlı kuvvetlerimiz gerilla birlikleriyle birlikte ülke çapında saldırıya geçti ve güçlü bir şekilde, tam bir ustalıkla ilerledi.

ABD emperyalistleri askeri stratejilerinde bariz bir hata daha yaptı. Fakat tahminleri doğru olsa bile yenileceklerdi. Güçlü yanlarımız hakkında kesin bilgi edinmiş olsalar dahi yenilgiden kaçabilmeleri mümkün değildi. Çünkü halkımızın ulusal kurtuluş savaşı yenilmez bir savaştı. Bizler kendi mücadelemizi halk savaşı olarak tanımlıyorduk; çünkü bu halkın, doğrudan kendi hareketi olarak savaşı sürdüren tüm halkın savaşıydı. Halkın tüm enerjisi harekete geçirildi. Kampuçya halkı her cephede, her alanda, her tür silah, yaratıcı ruh ve inisiyatifle düşmana saldırdı. Halk savaşımız yenilmezdi. Bu inancımız ordumuza ve onurlu halkımıza duyduğumuz güvene dayanıyordu. Halkımız ve ordumuzla ülkemizi özgürleştirebildik. Dahası ülkemizi savunuyorduk. Bizler adalet için, doğru devrimci ilkeler için savaşıyorduk.

Bizler herhangi bir ülkenin egemenliğini ihlal etmedik. Herhangi bir ülkenin içişlerine müdahale etmedik. Genel olarak herhangi bir ülkeye karşı agresif tutumlarımız da yoktu. Başka bir şey için, ulusal kurtuluşumuz için halihazırda yürütülen halk savaşıyla ülkemizi savunmaya mecbur bırakıldık. Bu durum kitlelerin devrimci pratiğini körükleyen bilimsel bir karaktere sahiptir ve derin şekilde kitlelere dayanmaktadır.

Bu süreçte kadın savaşçılarımız çok cesurdu. Ordumuz tarihin-

de, hem taburlarda hem de alaylarda bulunan kadın birliklerimiz vardı. Bu birimler ön cephelerde erkeklerle birlikte mücadele içinde yer aldı. Phnom Penh eteklerinde, özellikle Aşağı Mekong'ta, 1975 döneminde ülkenin diğer bölgelerinde ve yine 1975'teki genel taarruzumuzda bir dizi cephede savaştılar. Bunu ne olanaklı kıldı? Bu olanaklı hale geldi çünkü devrimi tüm halkımız yapmıştı ve güçlü devrimci bir hareketimiz bulunuyordu.

Partimizin Askeri Çizgisi Üzerine

Ordumuzu; bağımsız, egemen ve kendi gücüne dayanan bir temelde ve tüm halkı savaşa katarak bizzat kendimiz inşa ettik. Devrimci ordunuzun olması için devrimci halkınızın olması gerekir. Güçlü bir devrimci ordu için geniş ve güçlü bir devrimci hareket örgütlemelisiniz. Bu ordu hem düzenli güçlere, hem kuvvetli bölgesel güçlere, hem de her an her noktada saldırı düzenleyebilecek gerilla güçlerine sahip olmalıdır.

Devrimci Ordu'nun kadrolarını oluştururken siyasetimiz neydi? Devrimci Ordumuzun kadroları, kendilerini doğrudan cephede geliştirdi. Devrimci Ordu'nun askerleri yalnızca mücadelenin ateşi içinde gerekli deneyimi kazanabilirdi. İdeolojik, siyasi ve örgütsel konumlar için de bu geçerliydi. Yalnızca partinin siyasi çizgisini savaşta uygulayabilen kadrolar düşmanın ve bizim durumumuzu tam olarak analiz edebilirdi.

Silahların kullanımı ve ordunun donanımı ile ilgili siyasetimiz neydi? Esas olarak kendi gücüne güvenme ilkesine dayandık. Kendi gücümüze güvenmek demek; silah temin etmek için düşmana saldırmak, bu doğrultuda her tür araçtan faydalanmak, bunları kendi savaşımızda kullanmak, düşmandan ele geçirilen silahların bakımını yapmak ve yeni silahların yaratılmasında kitlelerin yaratıcı ruhunu desteklemek demektir. Yabancı dostlarımızın yardımları, koşullara ve somut durumlara bağlı ve ancak destekleyici nitelikte olmuştur. Halkımızın ABD'li emperyalist saldırganlara karşı yürüttüğü savaşın beş yılı boyunca silahlarımızın %80'inden fazlası doğrudan düşmandan ele geçirilen silahlardan oluştu.

Silah kullanımındaki siyasetimiz de elimizde bulunan her türlü silahtan yararlanmaktan ibaretti. Bunları genellikle ihtiyaçlarımıza

göre az veya yoğun şekilde değerlendirdik. Ancak her zaman ekonomik şekilde, cephelerin gereksinimlerini göz önünde bulundurarak ve kendimizi katı kurallarla sınırlamadan bu süreci yürüttük.

Savaş yıllarında normal birimlerimizdeki askerlerin yalnızca %10'u silahlıydı. Devrimci Ordumuz, partimizin belirlediği askeri çizgiyi doğru şekilde uyguladı. Böylece ordumuzun savaşçı ruhu ve etkisi daha da arttı. Bu deneyimlerden ilham aldık ve partimizin bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne dayanma ilkeleriyle ordumuzun inşasını doğru şekilde gerçekleştirdik. Ülkemiz halen yoksul bir ülke olduğu için, bizler için her durumda bağımsız ve egemen olmaktan başka bir yol bulunmuyor. Partimizin askeri çizgisini ve halk savaşı çizgisini kendi gücümüze güvenerek sürdürmeliyiz.

Partimizin Siyasi Çizgisi Üzerine

Partimiz bu yöndeki mücadelesini şu şekilde tanımladı: Aynı anda hem askeri düzeyde, hem siyasi düzeyde halkı düşmana karşı seferber etmek, ekonomik düzeyde düşmanın tüm desteklerini kopartmak; ve diğer tüm seviyelerde özellikle ajan faaliyetlerini dağıtmak ve düşman birlikleri arasında saldırgan savaşa karşı bir direniş hareketi başlatmak.

Her aşamada mücadele çizgimiz ilerleyen günlerde daha da gelişti ve bizlere üstünlük sağladı. Düşman tüm bölgelerde hızla tükendi ve çöktü. Birbiri ardına yenilgiler yaşadılar: askeri yenilgiler, siyasi yenilgiler, ekonomik yenilgiler, sarf malzemelerini muhafaza etmede yenilgiler... Siyasi açıdan her geçen gün daha da yalıtılmış hale geldiler. Güçleri onları sürekli olarak terk ediyor ve desteklerini gittikçe yitiriyorlardı. Dahası, tedarik kaynakları her geçen gün istikrarsızlaştı ve tamamen kuruyarak sona erdi. Efendileri ABD emperyalistleri, bunlara malzeme göndermek için büyük çaba sarfetmek zorunda kalıyordu. Her ay sadece Phnom Penh'te bulunan Lon Nol kliği için yaklaşık 40.000 ton malzeme desteği göndermeleri gerekiyordu.

Partimizin Savaşma Çizgisi Üzerine

Partimiz, düşmana her koşulda saldırabilmek için savaş çizgisini de oldukça detaylı olarak tanımlamıştır. Mücadele çizgimiz temelde şu şekildeydi: sürekli olarak saldırı başlatmak, her cephede

yaratıcı ruha ve inisiyatife güvenmek.

Bu süreçte konvansiyonel savaş ve gerilla savaşını birlikte yürüttük. Düşmanı her yerde rahatsız ederek birliklerini yok etmek için geleneksel savaş ve gerilla savaşı stratejilerinden yararlandık. Büyük, orta ve küçük ölçekli saldırıları bir araya getirdik. Düşmanı durmadan takip ettik. Gece gündüz, yaz kış demeden düşman güçlerinin yeniden toparlanmasına fırsat tanımamak ve güçlerimizi birleştirmek için saldırılar düzenledik.

Düşmanı daha küçük birimlere böldük ve cepheden saldırmadık. Her zaman kenarlardan, arkadan ve zayıf noktalara yönelik saldırılar düzenledik. Bu şekilde ister küçük, ister orta, isterse büyük olsun farketmeksizin düşmana her an saldırabildik. Aynı zamanda kuvvetlerimizi korumayı başarıyor ve düşmanı büyük oranda imha edebiliyorduk. Her alanda mücadele etmek ve her tür savaşı uygulamaktan oluşan partimizin çizgisi, düşmana karşı güçlü ve tekrarlanan darbeleri yönlendirmemize ve ülke çapında her cephede zafer kazanmamıza yardımcı oldu.

Somut olarak söylemek gerekirse: Başlangıçta düşmanın kırsalda çok zayıf olduğunu gördük. Düzenli ve gerilla birlikleri ile askeri saldırıları birlikte yürüttük. Ayrıca bu güçleri köy ve komün seviyelerinde iktidarı ele geçirmek için kitlesel ayaklanmalarla birleştirdik. Bu şekilde ilerleyerek her geçen gün kırsal bölgelerdeki kurtarılmış bölgelerimizi genişlettik ve düşmanı iletişim ve destek bulmada gittikçe zorlandıkları dağınık pozisyonlara ve yalıtılmış kasabalara geri çekilmeye zorladık. Bu aşamada düşmanı stratejik iletişim hatlarını kesmek için önlem aldık. Özellikle düşmanı küçük birimlere bölme taktiğini izledik. Böylelikle 1970'den 1974'e kadarki süreçte düşmanın tüm stratejik iletişim yollarını kestik ve kontrol altına aldık. Bunlar; Bir, İki, Üç, Dört, Beş, Altı ve Yedinci Karayolları idi. Aynı zamanda, 1972'de, 1973 ve 1974'te, stratejik su yollarını periyodik olarak kesmeyi başardık. Düşmanın en fazla yoğunlaştığı Alt Mekong bile o yıllarda periyodik olarak kesildi. 1974'te kara ve nehir üzerindeki iletişim hatları kesildiğinde, ABD emperyalistleri ve hain Lon Nol kliği kendilerini Phnom Penh'de ve birkaç eyaletin başkentinde son derece izole şekilde bulmuştu.

ABD emperyalistleri ve Lon Nol hain kliği can çekişirken, par-

timizin merkez komitesi de Haziran 1974'teki oturumunda Phnom Penh'i kurtarmak için ülke çapında taarruza geçme kararı aldı. Bu kararı aldık çünkü düşmanın durumunu ve kendi durumumuzu kesin olarak biliyorduk.

Taarruz planımız şu şekildeydi: Önce Phnom Penh'e saldırmak, Aşağı Mekong bağlantısını kesmek ve o evrede düşmanın geçici kontrolü altında bulunan eyalet başkentlerine saldırmaktı. Aşağı Mekong'un kontrolü Phnom Penh'in topyekün kurtuluşunda kilit faktördü. Diğer kasabalara düzenlenen saldırılar da tamamlayıcı operasyonlardı.

Parti Merkez Komitesi'nin kararını 1974 yılının yağış mevsiminde uyguladık. Bu süreçte kuvvetlerimizi politik, ideolojik ve örgütsel seviyelerde aktif olarak hazırladık. Devrimci Ordumuz partimizin cephedeki savaş çizgisini iyi şekilde uyguladı. Tüm Devrimci Ordumuz, partinin yeni talimatını coşkuyla karşıladı ve en yüksek devrimci kahramanlığı gösterdi. Partimiz devrim için, işçi sınıfı ve halkımız için Phnom Penh'i ve ülkenin geri kalanını tamamen ve kesin olarak kurtarmaya her ne pahasına olursa olsun kararlıydı.

Phnom Penh'deki ve eyalet başkentlerindeki son saldırı için kuvvetlerimizi doğru şekilde ve özenle hazırladık. Böylelikle, Parti Merkez Komitesinin 1975 yaz mevsiminde Phnom Penh ve Kampuçya'yı kurtarma kararı eksiksiz şekilde yerine getirildi. Bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme çizgisiyle kaderimizi kendi elimize almanın kararıydı bu. 1 Nisan 1975'te Neak Leuong'u kurtardık. ABD emperyalistleri hain Lon Nol'u gemiyle Hawaii'ye kaçırdı ve devrim Phnom Penh'i kontrol ettikten sonraki süreçte karşı devrim tezgahlama manevrası ile atlarını değiştirmeyi düşündüler.

12 Nisan 1975'te ABD Büyükelçisi Gunther Dean ve Phnom Penh'deki ABD askeri komutanlığı, kurtarma ve tahliye için gönderilen bir helikopter filosu ile kaçtı. 17 Nisan 1975'te Kampuçya Devrim Ordusu tam bir saldırı başlattı ve sabah saat 9:30'da kuşattığı Phnom Penh'i tamamen kurtardı. Kampuçya'nın ve Kampuçya halkının gerçek kurtuluşu için 17 Nisan 1975'te başlattığımız son taarruzun sonucunda büyük bir zafer kazandık. Böylece milli demokratik devrimi tamamlamış olduk. Partimizin 1960 yılında tanımladığı çizgi bizlere şu görevleri verdi:

1) Emperyalistleri, özellikle de ABD emperyalistlerini Kampuçya'dan kovarak ulusal devrimi gerçekleştirmek,

2) Feodallerin ve komprador kapitalistlerin gerici sistemini ortadan kaldırarak demokratik devrimi gerçekleştirmek.

Bu iki görevi 17 Nisan 1975'te tamamen gerçekleştirmiştik. Kampuçya Komünist Partisi 15 yıldır halkımızın mücadelesine öncülük etmişti. Kampuçya halkının mücadelesi trajik deneyimlerden ve son derece karmaşık durumlardan geçerek zorluklar yaşamıştı. Ama doğru bir siyasi çizgimiz vardı ve bizi doğru yolda yönlendiren Kampuçya Komünist Partisi mevcuttu. Böylelikle zorluklar ne olursa olsun 17 Nisan 1975'in büyük zaferine kadar savaşacaktık.

Halkımız 15 yıl boyunca yüzyılların muazzam fedakârlıklarına ve geçmiş mücadelelere yeni olarak eklenecek büyük fedakârlıklar yaptı. Ulusal marşımızda bu mücadelenin anlamı yüklüdür. Ulusal marşımız bir ya da iki bestecinin işi değil, halkımızın yüzyıllar boyunca cömertçe döktüğü kanlarıyla yazılan tüm halkımızın ortak çalışmasıdır. Bugünkü kuşaklara ve gelecek kuşaklara yapılan bir çağrıdır. Halkımızın fedakârlıkları, ulusal marşımızın yazılması ile teslim edilmiştir. Her bir cümle, her bir kelime halkımızın gerçek mücadelesinin özünü içermektedir. Dökülen kanlar, sınıfsal ve ulusal öfkeyi dönüştürerek halkımızın ve ülkemizin gücünü korumuş ve 17 Nisan 1975'teki zafere taşımıştır. Büyük sıçramalarla birlikte refah içinde ve mutlu bir Kampuçya inşa etmiştir. Bu açıdan ulusal marşımızı "Şanlı 17 Nisan Zaferi" olarak adlandırdık.

Kararımızı vermiş bulunuyoruz. Kahramanlarımızın döktüğü her bir damla kanı toprak bütünlüğümüzü koruyabilmek, kararlı bir yurtseverliğe ve sağlam bir sınıfsal duruşa dönüştürmek için her şeyi yapmaya kararlıyız. Halkımızın yaşam standartını yakın bir gelecekte adalet, eşitlik ve uyumun hakim olduğu bir toplumda daha yüksek seviyelere getirmek için ülkemizi hızla kalkındırma hedefiyle ulusal bir inşaya önderlik edeceğiz. Halkımızın muazzam fedakârlıklarına defalarca tanıklık ettik. Halkımızın cesaretini her zaman onurlandırmalı, onlardan öğrenmeli, kahramanlığımızı nesilden nesile güçlendirmeli ve geliştirmeliyiz.

Halkımızın mücadesini anlatan ulusal marşımızı dinleyelim,

marşımıza saygı gösterelim ve onu söyleyelim. Halkımız 2000 yıldan fazla bir dönem boyunca hiçbir ışığın olmadığı karanlık gölgeler altında utanç içinde yaşadı. Ve sonra gün ışığı belirdi. Tüm halkımız için en aydınlık gün 17 Nisan 1975'tir. Bu sebeple ulusal marşımızın ismini 17 Nisan olarak belirledik. Marş kendi kuşağımızdan erkek ve kadın savaşçılarımız tarafından bestelendi. Marşımız 17 Nisan 1975'te Demokratik Kampuçya'nın doğuşu ile ortaya çıktı. Devrimci ordumuz, savaşçılarımız ve halkımız bu marşın gerçek bestecileridir. 17 Nisan 1975'te Demokratik Kampuçya ile doğan bu marş hepimizin marşıdır.[5]

Halkımızın mücadele tarihinin temelini biliyoruz. Görevlerimizi iyi şekilde yerine getirebilmek için hiçbir rütbe ve yaş gözetmeksizin kendi devrimci eğitimimize özen göstermeliyiz. Temel devrimci özelliklere sahip olmadan savunmaya ve ulusal inşaya yönelik sorumluluklarımızı yerine getiremeyiz. Genç yoldaşlar evli ya da bekar fark etmeksizin tüm engellerin üstesinden gelerek kendi ideolojik eğitimlerine yoğunlaşmalıdır. Bedeninizi ve ruhunuzu devrime adamalısınız!

Gençlik dönemi, değişikliklerin çok hızlı yaşandığı bir yaşam evresidir. Bilinçliliğin devrime en açık olduğu ve güçlü yanlarımızın bulunduğu bir dönemdir. Partimizin genel direktifi bu şekildedir. Yarının devrimci görevlerini üstlenen bugünün gençliği olacak. Ayrıca devrimci güçlere destek olmak için devamlı olarak kendinizi geliştirmelisiniz. Küçük işleri küçümsemeyin, zorluklardan korkmayın. Kolektif sizden ne iş isterse, siz iyi şekilde yapmak için çaba sarfedin. Hata yaptığınızda kolektif bunları düzeltmenize yardımcı olacaktır. Kendinizi geliştirmenizin tek yolu budur. Çalışma esnasındaki hatalarımızı edindiğimiz yeni deneyimlerle düzeltiriz. Daha çok çalışırsak daha çok öğreniriz. Deneyimlerimizi düzenli olarak özetlemeliyiz.

Gençlerimizi her tür işte eğitmek istiyoruz. Saldırganlarla mücadelede yetenekli ve başarılıydık. Üretim sürecindeki tüm görevler için de yetenekli kadrolara ihtiyacımız bulunuyor. Yaşlı yoldaşlarımızın gençlerimize kıyasla daha düşük fiziksel ve entelektüel güçleri

---

5) Demokratik Kampuçya Ulusal Marşı elinizdeki çalışmanın ekler bölümünde yer almaktadır.

bulunuyor. Ancak bu yoldaşlar da ülkenin işleyişine daha iyi katkıda bulunmak ve devrimci görevleri daha iyi yerine getirmek için kendilerini eğitmeliler. Uzun bir devrimci tarihe sahip olanlar dar görüşlü ya da tutucu olmamalıdır. Eğitimlerini ihmal ederlerse görevlerini iyi şekilde sürdüremezler. Ulusal savunmada, sosyalist inşada ve diğer pek çok alanda, ideolojik ve politik açıdan sağlam deneyimli kadrolara ihtiyacımız bulunuyor. Bütün bu nitelikler ancak sürekli bir çaba ile kazanılabilir.

Emektar yoldaşlar da çaba göstermeli. Partimiz ve devrimimiz, tüm kuvvetlere ve özellikle de sağlam duracak deneyimli emektar kadrolara ihtiyaç duymaktadır. Yaşımız kaç olursa olsun kendimizi eğitmemiz gerekli. Bütün güçlerimiz verilen görevleri yerine getirebilecek kapasitedir.

Görevlerimizin büyüklüğünden ötürü, kendimizi bedenimiz ve ruhumuzla tam olarak devrime adamalıyız. Ülkemizi tamamen kurtardık ve savunmasını tam olarak sağladık. Bununla birlikte gelecekte daha da iyi şekilde ülkemizi savunabilmek için kuvvetlerimizin daima sağlam olması gerekir. Topraklarımızın bir uçtan bir uca savunulmasında sıkı ve tutarlı bir şekilde hareket edilmelidir.

Hepimiz geçmiş zamanların Angkor'unu biliyoruz. Angkor köle döneminde inşa edildi. Kralın keyfi için o zamanın sömürücü sınıflarının boyunduruğu altında köleler tarafından inşa edildi. Eğer halkımız Angkor inşa edebiliyorsa emin olun her şeyi yapabilir. Halkımız 17 Nisan 1975'i görkemli bir hale getirdi. Ülkemizin onurunu ve ulusal ruhu, hem ulusal savunma ve inşa çalışmalarını yürütmek hem de ülkemizin geleceğini güvence altına alabilmek için daha da yükseltmeliyiz.

Milli demokratik devrimle ilgili konuşmamın ikinci kısmı böylece tamamlandı. Şimdi devrimin yeni dönemini ele alan üçüncü aşamaya geçiyorum. Bu bölümdeki görevlerimiz; Demokratik Kampuçya'nın savunması, sosyalist devrimin sürdürülmesi ve Kampuçya'da sosyalizmin inşası.

Devrimimizin yeni aşaması sadece iki yıl önce başladı. Uzun yıllara dayanan milli demokratik devrim süreci ile birçok devrimci teste tabi tutulduk ve şanlı 17 Nisan 1975'e ulaşmadan önce büyük

deneyimler biriktirdik. Bu yeni aşama halen çok kısa ve deneyimlerimiz sonuç olarak oldukça sınırlı. Kampuçya devriminin bu yeni evresini mevcut durum ve önceki deneyimlerimizle birlikte incelemeliyiz. Bugünkü devrimci pratikten çıkan deneyimlerin sonucunda çalışmalarımızı kesin olarak geliştireceğiz.

Kampuçya Devriminin Yeni Aşaması: Demokratik Devrimin Savunulması, Sosyalist Devrimin Sürdürülmesi ve Sosyalist İnşa

Şimdi, 17 Nisan 1975'ten sonra Kampuçya ve Kampuçya toplumundaki bu yeni durumun çelişkilerini ve çözüm yollarını somut olarak belirleyip devrimci görevlerimiz açısından analiz edelim.

Birincisi, 17 Nisan 1975'teki muazzam zaferle birlikte ülkemiz tamamen ve kesin olarak özgürleşti. Bağımsızlığımızı ve egemenliğimizi tamamen ve eksiksiz bir şekilde %100 olarak yeniden kazandık. Ülkemizin 2000 yıllık tarihinde bu görülmemiş bir şey olduğu için çok mutluyuz. Her alanda bağımsız durumdayız; siyaset, ekonomi, askeri işler, kültür, edebiyat, sanat, sosyal işler vb. Bu durumdan hepimiz gurur duyuyoruz ve memnunuz. Fakat bağımsızlığımızı tam olarak kazandık diye artık yabancı düşmanların, yabancı emperyalistlerin ve gericilerin tehdidiyle karşılaşmayacağımız anlamına da gelmiyor. Bir kez daha askeri ilişkilerde, siyasette ve ekonomide bizleri bağımlı kılmak için çaba göstereceklerdir. Somut durum, yabancı emperyalistlerin ve gericilerin ülkemizi zayıflatmanın ve onu yeniden mağlup etmenin stratejik ve temel amaçlarını her zaman taşıdığını bizlere açıkça göstermektedir.

Böylece bir yanda yabancı emperyalistler ve gericiler, diğer yanda Demokratik Kampuçya olarak çelişki bulunuyor. Bu çelişki, bize saldırmak isteyen ve bağımsız ve egemen Kampuçya topraklarını işgal etmek isteyen yabancı düşmanlarla aramızda yaşanan çelişkidir. Bu çelişkinin ve önceki dönemlerdekilerin farklı doğaları bulunur; çünkü önceki dönemlerde Kampuçya emperyalistlerin, sömürgecilerin ve onların elebaşlarının, gericilerin boyunduruğu altındaydı.

O halde devrimci görevimiz de artık aynı değildir. Görevimiz artık ulusal kurtuluşu ve bağımsızlığı kazanmak için devrim yapmak

değildir. Yeni devrimci görevimiz artık ülkemizi, Demokratik Kampuçya'yı yani bağımsızlığımızı, egemenliğimizi, toprak bütünlüğümüzü ve mevcut sınırlarımızı, partimizin işçi ve köylü gücünü savunmak ve devrimin kutsal zaferini korumaktır. Artık ulusal bağımsızlığa ulaştığımıza göre bizi ilgilendiren asıl görevler de bunlardır.

İkincisi, ulusumuz tamamen kurtulmuş bulunuyor. Dolayısıyla halkımız özellikle de işçi kitleleri, köylüler ve diğer emekçi kitleler de aynı anda kurtulmuş durumda. İşçiler, köylüler ve diğer emekçiler halkın %90'ını oluşturmaktadır ve bu oranın %85'lik en büyük dilimini köylü sınıfı temsil etmektedir. İşçileri ve diğer emekçileri köylülere eklediğimizde %90'lık rakam tamamen doğrulanır.

Kurtuluşla birlikte, emekçi halkımız toplumun %10'luk diğer kesimini belirleyen ve bu kesimleri kazanmaya başlayan hakim güç durumuna geldi. Kapitalistler, toprak ağaları ve %10'u oluşturan diğer tabakalar arasında devrimin yanında duran hatta devrime katılan pek çok unsur var. Bu tabakalar arasında, yüzyıllardır devam eden aşağılayıcı kölelik sisteminin sona ermesine, halkın yeniden haysiyetini kazanmasına ve her yerde büyük bir itibara sahip olmasına sevinen yurtseverler unsurlar da mevcut. Bu unsurlar ihmal edilmemesi gereken bir güçtür ve nüfusun yaklaşık %8 ila 9'unu temsil eder. Özetle tüm nüfusun %98 ila %99'u kurtarıldı. Bu durum, devrimimiz ve tüm halkımız için muazzam bir zaferdir çünkü halkımız ve ulusumuz nesiller boyunca emperyalistler, sömürgeciler ve gericiler tarafından köleleştirilmişti. Özellikle işçi, köylü ve diğer emekçi kitleler en büyük sefaletleri yaşamıştı.

Peki şu an yeni ve adil toplumumuzda çelişkiler halen var mı? Eğer var ise bunlar nelerdir? Hangi biçimleri alır ve nasıl çözülürler? Bu soruları devrimimizin yeni aşamadaki görevlerini doğru şekilde tanımlama amacıyla inceleyelim.

Yeni Kampuçya toplumumuzun somut durumu, halkımızın özgürlüğüne kavuşmasına ve ülkeyi savunmak için yoğun şekilde çaba gösterip birleşmesine rağmen yeni toplumumuzda çelişkilerin halen ortadan kalkmadığını göstermektedir. Bir tarafta halk içindeki çelişkiler mevcut. Çünkü hepimiz eski sınıfsal karakterlerimizi nesiller boyu derin köklerle taşıyoruz ve sonuçta devrimci proleter karaktere dönüşüm henüz yeni bir şey. Bunların eğitim-öğretim yoluyla çözü-

lebilecek halk içindeki çelişkiler olduğunu düşünüyoruz. Eleştiri ve özeleştiri yapılarak devrimci yaşam tarzımızın periyodik olarak kendi kendimize ve kolektif yardımıyla denetlenmesi gerekiyor. Bütün bunlar partinin önderliğinde olmalıdır.

Kolektivist ve sosyalist mülkiyeti geliştirmeyi, özel mülkiyet fikrini aşamalı olarak ortadan kaldırmayı amaçlayan sürekli bir eğitim çalışması yürütmek önemlidir. Amacımız halkın devrimci gücünü inşa etmeyi sürdürmektir. Böylece her birimiz ülkeyi gayretle savunan ve inşa eden, halkın yaşam standartlarının hızla yükselmesine katkıda bulunan yeni Kampuçya'nın birer devrimcisi oluruz.

Halkımızın ülke çapındaki kolektif örgütleri olan kooperatiflerimiz 1973'teki başlangıç evresinden bu yana büyük bir güç oluşturdu. Bu kooperatiflerin ABD emperyalizminin yıkım savaşı sırasında oluşturdukları kolektif güç ABD emperyalistlerini yenmemizi sağladı. Aynı zamanda cephenin ihtiyaçlarını karşılamak ve halkımızın yaşam koşullarını iyileştirmek için gerekli üretimi de sağladı. Kurtuluştan sonra da, yine kooperatiflerin kolektif gücü sayesinde ulusal savunmamızı tam olarak garanti altına alabildik, üretimi geliştirebildik ve ülkemizin yaklaşık sekiz milyonluk nüfusunun yaşam koşullarını başarılı bir şekilde geliştirebildik. Bütün bunlar bağımsızlık içinde ve kendi kaynaklarımıza dayanarak yapıldı. Diğer alanlarda da bu durum benzerdir. Bireysel olarak yürütülen çalışmalar kaçınılmaz olarak zorluklara ve başarısızlığa yol açarken, toplu olarak yapılan çalışmalar mükemmel sonuçlar verir. Yeni Kampuçya toplumunun bu analizine dayanarak partimiz devrimci görevi, hem şu an hem de gelecek için sosyalist devrimi daha fazla enerji, daha fazla kararlılık ve daha derinlikli şekilde ilerletmek olarak belirlemiş bulunuyor.

Yeni Kampuçya toplumunda emperyalistlerin çeşitli casusluk faaliyetleri bulunuyor. Devrimimizi yıkmak için uluslararası gericiler ve emperyalistler için çalışan, yıkıcı faaliyetler yürüten gizli ajanların varlığı gündemdedir. Bu uzlaşmaz çelişkiler aynı zamanda karşı devrimci çalışmalar yürüten ve Kampuçya devrimimizi yok etmeye çalışan başka kötü niyetli gerici unsurlardan da kaynaklanıyor. Bu unsurlar sayıca azdır, nüfusun yüzde biri ile ikisi arasındadır. Bazıları kendilerini kamufle ediyor ve halk içine sızmaya çalışıyor, diğerleri

ise açıktan faaliyet yürütüyor. Bu hainleri, bu karşı devrimci unsurları halkın bir parçası olarak asla görmüyoruz. Böyleleri Demokratik Kampuçya'nın, Kampuçya devriminin ve Kampuçya halkının düşmanlarıdır. Bu unsurlarla çelişkiler, düşmanlara uygun önlemlerle çözülmelidir: Kazanabileceğimiz unsurları ayırmak ve eğitmek; firar eden unsurları etkisiz hale getirmek ve devrime zarar vermelerini önlemek; ve son olarak devrime ve halka karşı ısrarla savaşan, yabancı düşmanlarla işbirliği yapan küçük bir azınlık unsuru izole etmek ve ortadan kaldırmak.

Üçüncüsü; %90'ı işçiler, köylüler ve diğer emekçilerden oluşan halkımızın özgürleştiğini gördük. Bununla birlikte devrime destek veren ve devrime katılan nüfusun yüzde 8 ila 9'unu oluşturan yurtsever unsurlar da bulunuyor. Bu toplam olarak %98 ila %99'a denk geliyor. Yani nüfusun %98 ila %99'u, özellikle de çalışan geniş bir üretici güç özgürleşmiş durumdadır.

Tarihsel materyalizm; insanın üretimde belirleyici faktör olduğunu açıkça gösterir. Yani geçmişte acımasız aşağılamalara ve acımasız sömürüye maruz kalarak tüm inisiyatiflerden mahrum bırakılan ve koşullarını iyileştirme şansı olmayan, ülkelerini inşa edemeyenler bugün ülkemizin bu aşamaya gelmesini sağlamış özgürleşmiş halkımızdır. Halkımız sömürüye dayalı eski üretim sistemini parçalamış durumda.

Burada durmalı mıyız yoksa yeni görevler mi üstlenmeli miyiz? Üretimi arttırmak, ülkeyi kurmak ve insanların yaşam standartlarını büyük sıçrama ve atılımlarla yükseltmek için yeni, bağımsız, eşit ve kolektif üretim ilişkilerini sağlamlaştırmaya ve geliştirmeye devam etmeliyiz.

Tüm bunlar sömürücü ve baskıcı eski toplumdaki eski üretim ilişkileri altında açık şekilde bilinmemekteydi. Bu nedenlerden dolayı, parti yeni görev olarak Demokratik Kampuçya'nın tüm alanlardaki sosyalist inşasını belirledi. Özetle, 17 Nisan 1975'teki kurtuluş sonrası Kampuçya ve Kampuçya toplumundaki durumun somut analizi doğrultusunda güncel devrimci görevlerimiz şu şekildedir:

A) Demokratik Kampuçya'yı kararlılıkla savunmak, bağımsızlığını, egemenliğini, bugünkü sınırlarımız içindeki toprak bütünlü-

günü savunmak, partinin işçi ve köylülerden oluşan devlet gücünü savunmak ve devrimimizin kutsal kazanımlarını en iyi şekilde savunmak.

B) Sosyalist devrimi geliştirmeye ve derinleştirmeye devam etmek; somut olarak her alanda sosyalist kolektif sistemin güçlendirilmesini ve gelişmesini sürdürmek.

C) Demokratik Kampuçya'da sosyalizmi inşa etmeye yönelik tüm çabaları yoğunlaştırmak, yani sosyalizmi her alanda daha iyi ve daha hızlı şekilde inşa etmek.

Devrimimizin yeni görevlerinin ışığında şu anki çalışmamızı, elverişli koşulları ve zorlukları, güçlü ve zayıf yanları, birliği ve çelişkileri ve bu çelişkilerin çözüm yollarını inceleyelim. Daha önce de belirttiğim gibi devrimimizin yeni dönemi yalnızca iki yıl önce başladı. Bu açıdan henüz kesin sonuçlar çıkartacak bir durumda değiliz. Yavaş yavaş deneyimlerimizden öğrenmeli, çalışmalarımızı mükemmelleştirmeli ve devrimimizin yeni görevlerini yerine getirmeye devam etmeliyiz.

Ülkemizde sosyalist devrimi gerçekleştirip sosyalizmi kurduğumuz bu dönemde fazlasıyla çaba gösterdiğimizi söyleyebiliriz ve iyi de sonuçlara ulaştık. Ancak önümüzdeki yol uzun bir yoldur. Genel olarak devrimimizin görevlerini yerine getirirken, her tür zorluğun yanı sıra elverişli koşullarla da karşılaştığımızı belirtmeliyim. Hem öznel hem de nesnel bakış açısından bazı güçlü ve zayıf yönlerimiz bulunuyor. Fakat özetlemek gerekirse güçlü yanlarımız esastır ve bizler yavaş yavaş başarıya doğru ilerliyoruz diyebiliriz.

Şimdi iki bölümden oluşacak bir özetleme yapacağım. İlki sosyalist devrimin durumuna yönelik. Devrimimizin yeni görevlerinin yerine getirilmesinde bunun önemli ve temel olduğunu düşünüyoruz. İkinci bölüm ülke savunmasında ve sosyalizmin inşasında kitlesel devrimci hareketin durumuyla ilgilidir.

Sosyalist Devrimin Genel Durumu

Kampuçya'daki sosyalist devrimin durumu genel olarak iyi durumdadır. Kolektivist sosyalizmin temellerini sağlam bir şekilde attık ve bu temelleri güçlendirirken aynı zamanda sürekli olarak da

geliştiriyoruz. Somut olarak:

1) Sömürü ve baskıya dayanan eski üretim ilişkileri ortadan kalktı ve yeni, bağımsız, eşit, sosyalist ve kolektif üretim sistemi kademeli olarak pekiştirildi ve geliştirildi.

2) Üretici güçler, özellikle nüfusun %90'ını temsil eden emekçiler tamamen özgürleşti. Şimdilerde bir dönüşüm yaşanıyor. Heyecanlı, canlı, sorumluluk alan ve yaratıcı bir ruhla üretim için muazzam güçlü bir hareket ortaya çıktı. Çeşitli sömürücü sınıfların baskısı nedeniyle yüzyıllardır uyuyan bu muazzam güç artık uyandı, cesaretle ve kararlılıkla harekete geçti.

3) 1973 döneminde, ABD emperyalizminin hava saldırıları sırasında ülke çapında kurulan kolektif köylü kooperatifleri hem niceliksel hem de niteliksel açıdan gelişmekte ve güçlendirilmektedir. 1973'teki kuruluşlarından bu yana kooperatifler birçok testten geçti ve her alanda devrimci harekete başarıyla hizmet etti. Savaş sırasında kooperatifler her şeyin kaynağıydı: Ordu, ekonomi, ulaşım ve diğer alanlar için insan gücü başta gelenlerdi. Savaştan sonra da üretimi teşvik etme görevi kendilerine verildi. Böylece halkın yaşam koşullarının iyileştirilmesi sağlandı. Kooperatifler tüm bunları kendi özgüçlerine dayanarak tam bağımsızlık içinde gerçekleştirdiler ve 17 Nisan 1975'te tamamen özgürleştirilen halkı desteklemek ve doyurabilmek için tüm sorumluluğu üstlendiler.

Şu anda kooperatiflerimiz siyasi, ideolojik ve örgütsel açıdan oldukça sağlam durumda kolektif birimlerdir. Devrimci görevlerini iyi yürütüyorlar. Bir zamanların çorak, kurak ve perişan durumda olan kırsal alanlarını her geçen gün bereketli alanlara dönüştürüyorlar. Yeşil arazilerimizde ve çeltik tarlalarımızda su kanallarımız ve her boydan su depolarımız bulunuyor. Her kooperatif, yoz ve ahlaksız kültür ve geleneklerden arınarak tamamen yeni bir topluma, küçük birer kolektivist topluma dönüştü. Eşitliğin ve uyumun hâkim olduğu bu toplumlar kendilerini sürekli olarak sağlamlaştıran ve geliştiren yeni ve sağlıklı bir toplumdur. Gıda, sağlık hizmetleri, kültür ve eğitim sağlanmakta, halkın yaşam koşulları düzenlenmekte ve geliştirilmektedir. Kooperatif birimlerimiz niteliklerini güçlendirip geliştirirken boyut olarak da gelişmeye devam ediyor. Ortalama olarak kooperatiflerin %50'si 700 ila 1000 aile, %30'u 400-600 aileden

ve %20'si 100 ila 300 aileden oluşmaktadır. Genel olarak kooperatiflerimizin komünler ölçeğinde olduğu görülebilir. Sadece küçük bir kısmı halen köy büyüklüğündedir.

4) Yukarıda bahsedilen meseleler dışında işlerimizi para kullanmadan ve günlük bir maaş olmadan yürütüyoruz. Tüm halkımız, Devrimci Ordu, tüm kadrolarımız ve tüm savaşçılarımız her geçen gün gelişen komünal destek sistemi sayesinde kolektif bir sistemde yaşıyor. Bu uygulama; işçiler ve köylüler, şehirler ve kırsal bölgeler, kol işçileri ve aydınlar, kadrolar ve kitleler ve ekonomik altyapı ve üstyapı arasındaki çelişkilerin çözüm yolunda başarılı bir adımdır. Bu çelişkileri, doğalarıyla uyumlu şekilde çözmeye devam ediyoruz. Bununla birlikte gelecek çalışmalarımız için projelerimiz ve temel planlarımız mevcut. Bu tecrübeyi geliştirmek, yaygınlaştırmak, pekiştirmek ve uygulamak için hareketimizin somut deneyimlerini izlemeye çalışıyoruz. Bu durum devrimci hareketimize de doğru şekilde hizmet edecektir.

5) Devrimci harekete olan güvenimizi arttıran ve kutlanması gereken bir başka önemli durum daha var. Bu, sosyalist devrim ve sosyalist yapıya coşkuyla ve hevesle katılan halkımızın muazzam gücüdür.

Somut olarak söylemek gerekirse, eski toplumda yoksul ve alt-orta köylü sınıflara mensup herkes, kolektif sistemden ve kooperatiflerden tamamen memnun ve onları tüm kalpleriyle destekliyor. Eskiden kendileri ve aileleri için yılın sadece iki ila beş ayı için gelirleri vardı. Yılın geri kalanında hayatta kalabilmek için, evlerini, köylerini ve pirinç tarlalarını terk etmeye mecbur kalıyor ve sefil bir ücret karşılığında şehirlerde şoförlük veya hamallık yapmak zorunda kalıyorlardı. Şimdi yıl boyunca iyi besleniyorlar. Yaşam standartları eski toplumdaki orta köylülerin seviyesine yükselmiş bulunuyor. Dahası, kooperatiflerinde doktor ve ilaçları da bulunuyor. Aritmetik okumayı, yazmayı ve uygulamayı öğreniyorlar. Anlayışlarını her gün genişleten siyasal eğitimden yararlanıyorlar. Daha da önemlisi, artık kendi kooperatiflerini yönetme gücüne sahipler. Böylece kendi emeklerinin meyvesi olarak, toprakların, çeltik tarlalarının ve hasatların gerçek efendileri haline gelmiş bulunuyorlar. Hepsi tam olarak onurlarını geri kazanmış durumda. Eski toplumun bu yoksul ve alt

orta köylüler sınıfı toplam nüfusun %75'ini temsil etmektedir. Sayısal açıdan da, devrimci güç açısından da muazzam olan bu güç oldukça kuvvetli bir güçtür.

Eski toplumdaki orta köylüler ve küçük burjuvazi de kooperatiflerin kolektivist sisteminden memnun durumda. Gıda tedarik durumları düşünülecek olursa, durumlarının aslında değişmediğini görürüz. Hatta kendileri ve aileleri için yeterli yiyeceğe sahip olma garantisiyle birlikte artık yeterli tıbbi bakım garantileri de bulunuyor. Ek olarak, daha geniş spektrumlar kazandıran, devrimci ve yurtsever kişiler olmalarına olanak tanıyan, her geçen gün siyasi açıdan daha bilinçli hale gelmelerini sağlayan yeni Kampuçya'nın eğitim, kültür ve siyasi çalışmalarına da erişim hakları bulunuyor. Demokratik merkeziyetçilik uygulaması, kooperatiflerin yönetimlerine katılma haklarını da tam olarak garanti ediyor.

Eski toplumun orta köylüleri ve küçük burjuvazisi toplam nüfusun %20'sini oluşturur. Yukarıdaki %75'e eklendiğinde bu oran halkın %95'i demektir. Bu rakam özellikle üretim alanı başta olmak üzere, yaşam standartlarının ve ulusal savunmanın geliştirilmesini, tüm faaliyet kollarında ideolojinin, örgütlenmenin ve yeterliliğin yanı sıra siyasi açısından da kuvvetli bir gücü temsil etmektedir. Bunlar geri kalan %5 üzerinde de belirleyici bir güçtür. Bu kesimlerin çoğu devrime katılmak isteyen yurtsever güçlerden oluşur.

Maddi açıdan bakıldığında %5'lik bu kesimin yaşam standardı bazı açılardan düşmüştür. Çünkü kooperatiflerdeki mevcut yaşam standardı henüz orta köylülük düzeyindedir. Ancak bu yaşam standardı mükemmel derecede yeterlidir. Onlar için önemli olan şey ülkemizin en sonunda bağımsız hale geldiğini, halkımızın takdire değer olduğunu, kırsal alanlarımızın tamamen dönüştürüldüğünü, ülkemizin ve halkımızın geleceğinin aydınlık olduğunu kendi gözleriyle görebilmeleridir.

Pek çok şey bu kesimlerin de yeni devrimci rejime güven duymasını sağlıyor. Yeni sistem altında çocuklarının onurlu bir şekilde büyüyeceklerinden ve ulusal savunma-ulusal inşa çalışmalarına katılan iyi vatandaşlar ve yurtseverlere dönüşeceklerinden eminler. Ülkelerinin refahı ve büyüklüğü için yapılması gereken katkıları yapacaklardır. Eski günlerde halkımız bu şeylerin mümkün olabileceğini

asla hayal edemezdi. Bu %5'lik kesimin en az %3 ila %4'ü devrimin yanındadır.

Dolayısıyla, yeniden özetlemek gerekirse nüfusun %98 ila %99'u devrimin yanındadır. Halkımız sosyalist devrimi yapıyor, bütün kalpleriyle sosyalizmi inşa ediyor, ülkenin ve toplumun parlak geleceğine güven duyuyor.

6) Yukarıda sıralanan beş faktörle birlikte bir başka önemli husus daha bulunuyor: *Partinin, proletarya diktatörlüğünü devrimci faaliyetlerin her alanında uygulaması.* Demokratik merkeziyetçiliğin doğru şekilde uygulanmasıyla halk içinde geniş bir demokrasiyi destekliyoruz. Böylece bu muazzam güç, sosyalist devrim ve inşa için ileriye doğru büyük sıçramalar yapılmasını, hevesle ve hızla harekete geçmeyi mümkün kılıyor. Yaratıcılık ve inisiyatif ruhu ile coşku dolu bu güç, geçmişte olduğu gibi ülkenin savunmasında, sosyalist devrimde ve sosyalizmin kuruluşunda yer alıyor. Tüm halkımızın gücü açığa çıktığında devrim zaten galiptir. Devrimci hareketimiz 5 yıllık ulusal kurtuluş savaşı sırasında bunun doğru olduğunu göstermiştir. Devrimci hareketimiz şu anda bunun her zaman doğru olduğunu teyit ediyor. Öte yandan; düşmanlarımıza ve kendi uluslarını, kendi halklarını ve kendi devrimlerini mahvederek ülkeyi yabancı emperyalistlere satanlara ve bir avuç karşı devrimci gerici unsura yönelik proletarya diktatörlüğünü kesinlikle tereddüt etmeden uyguluyoruz.

Sosyalist devrimimizin genel durumu, kolektivist sosyalizmin temellerini attığımızı göstermekte. Bu nedenle bu temelleri güçlendirmeye, uygulamaya ve durmadan geliştirmeye devam etmeliyiz.

Kampuçya Devriminin Yurt Savunması ve Her Alandaki Sosyalist Yapılanmadaki Durumu

Demokratik Kampuçya'yı savunmaya yönelik çabalarımızla ilgili olarak bugünkü sınırlarımızda bağımsızlığımızı, egemenliğimizi, toprak bütünlüğümüzü, partimizin işçi-köylü devlet gücünü ve devrimimizin zaferinin meyvelerini korumada tamamen başarılı olduk diyebiliriz. Bütün bunları bağımsızlık ve egemenlik ilkelerine dayanarak koruyup geliştirebildik. Tüm yoldaşlarımız ve halkımız partinin ve Demokratik Kampuçya hükümetinin çizgisini ve ne için mücadele ettiğini tam olarak kavramış durumda.

Kampuçya halkımız kendi ülkelerinin efendileri olarak barışçıl ve onurlu bir şekilde yaşamanın kutsal ilkelerine bağlıdır. Kendi seçtikleri ve arzu ettikleri bir çizgiyle ulusal bir toplum inşa ediyorlar. Geçmiş dönemlerde halkımız varlığını köle olarak sürdürmek zorunda kaldı. Ülkemiz yabancı gericiler, feodaller, sömürgeciler ve emperyalistler tarafından yağmalandı ve ezildi. Toprak bütünlüğümüzün çoğunu kaybettik. Mevcut sınırlarımız yabancı saldırganların ve ilhakların peşi sıra gelen işgal dalgalarının sıkıntılı sonucudur.

Kampuçya'nın tamamen ve kesin olarak kurtulduğu 17 Nisan 1975'ten bu yana, halkımız, ülkemizin ve geleceğimizin gerçek efendisi oldu. Halkımızın güçlü ve doğru bir yurtseverlik anlayışı bulunur. Tarihleri sefalet içinde olsa da, halkımız geçmiş kinleri kazımaz, dikkatini şimdiye ve geleceğe yöneltir. Halkımızın kimseye karşı düşmanlığı ya da saldırganlığı yoktur. Toprak genişletme gibi bir niyeti de yoktur. Başkalarının topraklarının bir santimini bile istemiyoruz. Ülkemiz küçük bir nüfusa sahip küçük bir ülkedir. Demokratik Kampuçya'nın siyasi sistemi kesinlikle herhangi bir ülkeye saldırmaya izin vermez. Küçük ve zayıf bir ülke genellikle büyük bir ülkeyi gidip yutmaz. Dünya tarihi, büyük ülkelerdeki Hitler tipinde gerici hakim sınıfların küçük ülkeleri kışkırtarak ve çeşitli bahaneler üreterek kendi saldırganlıkları ve işgallerini haklı çıkarmanın örneklerini içermektedir.

Demokratik Kampuçya'nın başka ülkelere saldırmak için herhangi bir sebebi de yoktur. Altı milyon hektarlık tarım alanına sahip 181.000 kilometrekarelik bir alana sahibiz. Tonle Sap Gölü, Tonle Sap Nehri, Mekong Nehri, Basac Nehri, göletler ve göllerimiz balıklarla dolu. Geniş ormanlarımız, verimli topraklarımız ve zengin yer altı kaynaklarımız mevcut.

Yalnızca sekiz milyon insanımız var. Tarım arazilerindeki her bir köylü hanesi ortalama beş hektarlık bir araziyi idare edebiliyor. Bu doğrultuda Demokratik Kampuçya'nın kimsenin toprağını almaya gereksinimi bulunmuyor. Dahası çok büyük ve yıkıcı bir savaştan yeni çıktık. Ülkemizi kurmak ve halkımızın yaşam standartlarını mümkün olan en kısa sürede geliştirmek ve yükseltmek için her zaman, her tür kaynağa ihtiyacımız bulunuyor. Her şeyden çok bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne ihtiyacımız bulu-

nuyor. Ülkemizin kurtuluşundan hemen sonra, 1975'ten itibaren yakın veya uzak dünyanın birçok ülkesinden Kampuçya'ya gelen heyet ziyaretlerinin de kanıtladığı üzere, dünyadaki tüm ülkelerle yakın ve dostane ilişkiler geliştirmek için sürekli çalışıyoruz. Ayrıca diğer ülkelerin bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne saygı duyuyoruz. Ancak halkımız ve Devrimci Ordumuz bugünkü sınırlarımızda bağımsızlığımızı, egemenliğimizi ve toprak bütünlüğümüzü savunmaya da kararlıdır.

Kampuçya halkımız ülkenin kaderini şu an kendi ellerine almış durumda. Tarihimizdeki acı, dolambaçlı ve kahramanca mücadelelerle ve 17 Nisan 1975'te ABD emperyalizminin ve köpeklerinin yenilgisiyle sonuçlanan sayısız fedakârlık nedeniyle bu durum mümkün hale geldi. Bundan sonra bu halk kimsenin saldırmasına, müdahalede bulunmasına, kışkırtmasına veya sınırları değiştirmesine kesinlikle izin vermeyecektir. Halkımızın doğru çizgisi beş kıtada bulunan yakın ve uzaktaki yoldaşlarımız tarafından da desteklenmektedir.

Son iki yılda, savaşın sona ermesinden bu yana çözmemiz gereken birçok soruna rağmen halkımız ve Devrimci Ordumuz, ABD emperyalizminin ve uşaklarının saldırı ve provokasyon türünden tüm girişimlerini engellemiş, her tür gerici düşmanın doğasını kavramış ve devrimci uyanıklığını sürekli olarak korumuştur. Devrimin meyvelerini, devrimin devlet gücünü başarıyla koruduk, güçlendirdik ve genişlettik ve ülkemizin bağımsızlığını, egemenliğini, toprak bütünlüğünü ve sınırlarını tam bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme ilkelerine dayanarak tamamen koruduk. Buradaki başarımız Kampuçya'nın daha iyi savunulması için mükemmel koşullar yarattı ve ülkemizin inşasında daha derinlere inebilmek için bize büyük bir olanak verdi.

Demokratik Kampuçyamız, hiçbir ülkeyi kesinlikle kışkırtmayacağını ve başka ülkelerin bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne eşitlik prensiplerini gözeterek kararlı olarak saygı duyacağını bir kez daha beyan eder.

Ulusal savunma görevinde şu ana kadar çok başarılı olduk. Yine de düşmanın potansiyel olarak agresif ve kışkırtıcı girişimlerine karşı dikkatli olmak için yüksek düzeyde devrimci bir uyanıklık içinde

olmalıyız. Partimiz ulusal yeniden yapılanma çabalarında ülkedeki somut koşullara dayanmaktadır.

Ülkemiz ABD emperyalizminin yürüttüğü yıkıcı saldırganlık savaşıyla tahrip edilmiş geri kalmış bir tarım ülkesidir. Halkımızın güçlü devrimci ruhuna, deneyimlerine ve yaratıcı zekasına tam olarak güveniyoruz. Tarımı temel faktör olarak ele alıyoruz ve Kampuçya'yı geri kalmış bir tarım devletinden modern hale dönüştürmek için sanayinin inşa edilmesinde tarımın tohumlarını kullanıyoruz. Bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalarak, geri kalmış bir tarım ülkesi olan Kampuçya'yı sanayileşmiş bir ülkeye hızla dönüştürmeyi planlıyoruz.

Partimiz, temel besin maddesi olan pirinç üretimini en üst seviyeye çıkartabilmek için tarımda sulama sorununu çözmeye odaklandı. 1977'nin kurak mevsiminde, kooperatiflerimiz her köy ve bölgede her biri 100 milyon ila 200 milyon metreküp su depolama kapasitesine sahip çok sayıda büyük su deposu inşa etti. Ayrıca 50 ila 60 milyon metreküp su kapasiteli orta ölçekli ve her ilçede 50 ila 60 milyon metreküp su kapasiteli küçük su deposu inşa edildi. Bu su depoları, yüzlerce kilometre uzunluğundaki sulama kanallarını da dahil edersek toplamda 2.8 milyar metreküp su içermektedir. Bu projeler hem yağışlı hem de kurak mevsimlerde yaklaşık 250.000 hektarlık çeltik tarlası sulayabiliyor.

Kooperatif halkı ayrıca 60.000 hektarlık tarım arazisinin sulanmasına yardımcı olması için Prek Thnot Deresi üzerinde beş adet; 20.000 hektarlık tarım arazilerinin sulanması için Chinit Çayı üzerindeki iki adet; 30.000 hektarlık tarım alanının sulanması için Pursat Çayı üzerindeki üç adet; 40.000 hektarlık tarım arazilerinin sulanması için Battambang Deresi üzerinde bir adet ve Seam Reap, Knabanh ve diğer küçük akarsularda baraj inşa etti. Toplam olarak, 1977 döneminde kooperatif köylülerimiz 400.000 hektarlık tarım arazisi için her mevsimde su sorununu çözebilen her çeşit su projesi üretti. Bunların hepsi doğrudan işçilerimizin ve köylülerimizin kendi emekleri, kendi elleri ve çapalarıyla inşa edilmiştir.

Doğal hammaddelerden doğal gübre ve tarım kimyasallarını sağlamak ve üretmek için güçlü bir kitle hareketimiz bulunuyor. 1976 yılında planımıza uygun olarak pirinç mahsulünün yaklaşık

%80'ini topladık. Bu bize kişi başına ortalama 312 kilogramlık yeterli gıda sağladı. Aynı zamanda ulusal savunma ve inşa çabalarımız için sermaye biriktirmek amacıyla 1977'de on binlerce ton pirinç ihraç edildi. Doğal kauçuk ve diğer tarım ürünleri üretimi de gerçekleştirildi.

Partimiz ülkemizin somut koşullarına dayanmaktadır. Sanayi alanında ülkedeki tarımsal üretime ve insanların geçimine hizmet edecek fabrikaların inşasına özel önem veriyoruz. Bunu aklımızda tutarak pek çok yeni fabrika inşa ettik ve daha önce yabancı hammaddelere bağımlı olan mevcutları yerel hammaddelere dayanan fabrikalara dönüştürdük. Böylece eskileri yeniledik.

Sanayinin yanı sıra, ekonomik büyümeyi hızlandırmak için çeşitli yerel ve bölgesel üretim birimleri aracılığıyla el zanaatlarını geliştirmeye de büyük önem veriyoruz. Amacımız Phnom Penh'de, çeşitli köylerde, ilçelerde, bölümlerde ve kooperatiflerde büyük, orta ve küçük sanayiyle birlikte el zanaatları ağlarını oluşturmak, bunları pekiştirmek ve kademeli olarak geliştirmektir. Bu birimleri sürekli olarak güçlendirmeyi ve ülke çapında yaygınlaştırmayı amaçlıyoruz.

Partimizin kültür ve eğitim alanındaki amacı, ülke savunması ve inşası pratiğinden halka hizmet etme amacıyla öğrenmektir. Teori ancak pratikteki uygulamalar ile gelişir. Üretim hareketine hizmet ederek çalışmak gerek. Kooperatifler ve fabrikalardaki okullarımız çok önemlidir. Eğitimimizin güçlü bir ulusal ve kitle tabanı bulunuyor. Şu dönemde bilim ve teknoloji öğrenmeyi yaygın hale getirmek için yoğun çaba sarf ediliyor. Yakın gelecekteki önemli hedeflerimizden biri okuma yazma bilmeyen kimsenin kalmamasıdır. Eski toplumda ilkokullar, liseler, kolejler ve üniversiteler bulunuyordu fakat kırsal kesimde halkın %75'i, özellikle de yoksul ve aşağı-orta köylüler okuma yazma bilmiyordu. Şehirlerde dahi, çalışanların %65'i okuma yazma bilmiyordu. Şimdilerde, iki yıllık ulusal kurtuluştan sonraki süreçte yetişkin nüfusun yalnızca %10'u okuma yazma bilmemektedir. Bu problemi kitle çizgisi ve zorunlu kitle eğitimi ile çözüyoruz.

Eski toplumdaki yabancı ülkelerin sistemlerinden kopyalanan eğitim yapısı ülkenin somut koşullarına da yabancıydı. Ülke savunmasından, ülke inşasından acizdi ve halkın yaşam koşullarını iyileştirmiyordu. Tamamen dış yardımlara bağımlıydı. Şimdilerde ülkeyi

iyi ve hızlı bir şekilde savunmak, inşa etmek ve devrimci harekete hizmet etmek amacıyla bilim ve teknoloji öğretme amacıyla pek çok hareket başlatıldı. Deneyimler yoluyla, hem bu deneyimleri toparlayarak hem de çalışarak öğrenim yapılıyor. Teknoloji, kültür ve teori eş zamanlı olarak öğretiliyor. Pirinç ve kauçuk üretiminde ayrıca diğer endüstriyel teknolojinin kullanımında büyük ölçüde uzmanlaşma gerçekleştirilmiştir. Mevcut eğitim sistemimizin, ülkeyi savunma ve inşa etmeye ayrıca halkın yaşamını iyileştirmek için harekete etkili bir şekilde hizmet ettiğini görebiliyoruz. Bununla birlikte çocuklarımız, genç çalışanlarımız, köylüler, erkek ve kadın savaşçılar da devrimci yurtseverlik eğitimi alıyor. Dünyadaki ulusal kurtuluş savaşlarında kimlerin halk düşmanı, kimlerin devrim dostu olduğunu hepsi açık şekilde biliyor. Kampuçya halkı dünyadaki devrimci halkları destekliyor.

Sosyal refah ve halk sağlığı alanlarında da başarılı olduk. Partimiz, tüm halkımızın sağlıklı olmasına büyük önem veriyor. Bu hedef doğrultusunda, yerel malzeme ve doğal bitkilerden ilaç üretilmesi öne çıkıyor. Partimiz yüksek fedakârlık ve özveri gösteren kişilerden oluşan, devrim niteliğinde medikal birimler kurdu. Tıbbi personelimiz fiili çalışmaları yerine getirirken tıbbi becerilerini de derinleştiriyor. Eczacılık merkezini genişlettik ve Phnom Penh'te, köylerde, ilçelerde ve bölgelerde hastaneler inşa ettik. Ortalama olarak, kooperatiflerdeki her 100 aile için, üç hemşire ve bir eczacıdan oluşan bir hastane binası mevcut. Halkımızın sağlığı hızla düzeliyor.

Çeşitli sosyal hastalıkları ve bağımlılıkları başarıyla ortadan kaldırdık. Şimdi sıtmanın ortadan kaldırılmasına odaklanıyoruz. Geçen yılki, dört yıllık planın ilki olan sıtmanın ortadan kaldırılmasına yönelik program hedeflerimizin %80'ine ulaşmış bulunuyoruz. Halkımızın yaşam standardını hızla yükseltmeye ve sağlık durumlarını iyileştirmeye çalışmalıyız; çünkü önümüzdeki 10 yıl içinde Kampuçya nüfusunu 15 ila 20 milyona çıkarmamız gerekiyor. Önceki toplumun yıkıcı kalıntılarına gelince; lümpenizm, fuhuş ve diğer suçlar gibi sömürücü sınıflardan ve emperyalizmden geriye kalan bu unsurlar "temizle ve sil" çizgisi izleyen büyük kitle hareketi tarafından tamamen ortadan kaldırıldı.

Kampuçya Komünist Partisi'nin son yıllardaki doğru ve açık

görüşlü liderliği altındaki Kampuçya halkımızın elde ettiği iyi sonuçlar, Kampuçya devrimimizin bugünkü aşamasında büyük yeni zaferleri oluşturmaktadır. Halkımızın arzularını yerine getirmek için hâlâ uzun bir yolumuz var. Çabalarımızı iki katına çıkarmalıyız, halkımızın yaşam standartlarını hızla yükseltmeliyiz. Böylece her bir kişi güçlü ve sağlıklı olmaya devam edecek, kararlı bir yurtseverlik bilincine sahip olacak ve böylece Kampuçya nüfusu hızla artacaktır.

Kampuçyamızı müreffeh ve gelişmiş bir ülke olması için etkili bir şekilde savunuyor ve inşa ediyoruz. Nüfusumuzu azaltmak için hiçbir nedenimiz yok. Bugün yaklaşık sekiz milyon olan nüfusumuz ülkenin 20 milyondan fazla insan için barındırdığı potansiyel açısından yetersiz kalıyor. Bu nedenle amacımız nüfusu olabildiğince hızlı bir şekilde arttırmaktır.

Halkımızın yaşam standartları şu an için tam bir refah düzeyine ulaşmamış olsa da, istisnasız şekilde halkın tamamı için temel olan tüm ihtiyaçların karşılandığı bir düzeydedir. 1975 dönemiyle karşılaştırsak, yıkıcı savaşın sona ermesinin ardından bugüne kadar kayda değer bir ilerleme gerçekleştirdiğimizi görürüz. Ülkemizde ulusal savunma ve sosyalist inşa alanlarında bugüne kadar elde ettiğimiz başarılarımız hakkında aktaracağım şeyler bunlardır.

Pek çok dost ülke ve halk, Kampuçya halkımızın kazandığı başarılara seviniyor. Bizler için büyük bir sempati besliyor ve bize destek oluyorlar. Partimiz ve halkımız, dünyanın dört bir yanındaki yakın ve uzaktaki dostlarımızın sempatisi, cesaretlendirmesi ve dayanışmasını; bağımsızlık, egemenlik ve kendine gücüne güvenmeye dayalı siyasi duruşumuza en güçlü destek olarak görmektedir. Partimiz ve halkımız yakındaki ve uzaktaki bu dostlarımıza en içten teşekkürlerini sunmak ister. Partimiz ve halkımız ülkemizde devrimi gerçekleştirme, ülkeyi savunma, inşa etme, halkımızın yaşam standartlarını hızla artırma, bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme ilkelerine sıkı sıkıya inanmaktadır. Özellikle bağlantısız ve üçüncü dünya ülkeleri başta olmak üzere, ülkeleri işgal altında bulunan, bağımsızlığı, egemenliği ve toprak bütünlüğü için dünyada ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklar açısından bu küçük de olsa bir katkıdır.

Dünyaya şöyle bir bakınca, halklar açısından devrimin elverişli

olduğunu görmekteyiz. Ezilen halklar ve uluslar, bağlantısız ülkelerin ve üçüncü dünya ülkelerinin halkları günümüzde yüksek bir siyasi farkındalığa ulaşmış bulunuyor. Bu halklar kendi güçlerinin farkına varıyor, müttefiklerini tanıyor ve emperyalist yayılmacı politikaların gerçek doğasını derin şekilde kavrıyor, kararlılıkla kendi kaderlerini tayin ediyor. Bu halklar aynı zamanda emperyalistlerin ve her türden işgalci gücün bütün girişimlerini parçalamak için aralarındaki ittifakları büyük ölçüde sıkılaştırıyor. Bu durum yeryüzünde hiçbir kuvvetin karşısında durmayacağı güçlü bir tarihsel eğilimdir. Dünyanın devrimci ve ilerici halkları kesinlikle daha fazla zafer kazanacak. Partimiz ve Kampuçya halkı bu tarihsel eğilime katkıda bulunmak için gereken tüm çabayı göstermeli ve daha güçlü bir şekilde ilerlemelidir.

Partimizin kuruluşunun 17. yılı ve partimizin resmi ilanı vesilesiyle gerçekleştirdiğimiz bu kitlesel toplantımız için hazırladığım rapor sunumunu böylece bitiriyorum. Halk hareketlerinin başlangıçtan bugüne uzanan tarihini ve çizgisini burada anlattım. Partimizin çizgisinin temeli, halkımızın devrimci hareketi, Devrimci Ordumuz ve erkek ve kadınlardan oluşan savaşçılarımız; bu toplantıda bütünüyle aktarılamayacak kadar detaylı konu başlıklarıdır. Benim açıkladığım şey yalnızca genel bir taslaktır ve başlangıçtan bugüne ülkemizin devrimci hareketinin amacını açıklama arzusuyla yapılmıştır. İleride, her bir soruna yönelik tartışmalarımızı geliştirip derinleştirmek için yeniden toplanacağız.

Partimizi, kendimizi ve güçlerimizi inşa etmek, devrimci hareketimizi yükseltmek, kaybettiğimiz halkımızın ve kahramanca savaşan silah arkadaşlarımızın emeklerini geri ödeyebilmek için halkımızın devrimci hareketinin deneyimlerinden öğrenmeli, bu deneyimleri özetlemeli ve bu deneyimler üzerinde çalışmalıyız. Bu başarılar artık hepimize ait, bu yüzden onları güçlendirmeli ve geliştirmeliyiz.

Devrimci bir alçakgönüllülükle, devrimimizin bugüne kadarki durumunun mükemmel olduğunu söyleyebiliriz. Durum niteliksel olduğu kadar niceliksel değişim açısından da her yönden mükemmeldir. Her kuşaktan halkımızın tüm aşamalardaki başarısı, Devrimci Ordumuzun ayrıca erkek ve kadın savaşçılarımızın ve tüm bakanlık ve departmanlardaki kadrolarımızın devasa çabaları olma-

saydı geçmişte yaptığımız çalışmalardan sonuç alamazdık. Devrimci görevlerimizi yürütmek için hepimiz Kampuçya Komünist Partisi liderliği altında en yüksek devrimci sorumluluk duygusu ile çaba sarf ettik. Yalnızca bu rehberlik altında böylesi mükemmel sonuçlar elde edebilirdik.

Ülkemizdeki devrimci hareketlerin tarihini göz önünde bulundurursak, yolculuğumuz uzunca bir zaman aldı. Ancak devrimci alçakgönüllülüğe de sahip olmamız gerekiyor. Zaferimizi elbette büyük bir zafer olarak görmeliyiz fakat aynı zamanda görevlerimizin halen sayısız ve daha da zorlu olduğu bilincinde de olmalıyız. Bu zorlu görevler şunlardır: Ülkeyi savunmak, Demokratik Kampuçya'yı korumak, Kampuçya devrimini korumak, işçi-köylü devletinin iktidarını korumak, halkımızı mutlu ederek yaşam standartlarını yükseltmek ve ülkemizi hızla müreffeh ve şanlı bir ülkeye dönüştürmek. Ayrıca dünyanın devrimci halklarının mücadelelerini de destekleme görevimiz bulunuyor.

Son olarak, tüm Kampuçya Komünist Partisi adına işçilerin ve köylülerin, Devrimci Ordunun, bakanlıkların ve bu toplantıda yer alan tüm bölümlerin temsilcilerine en iyi dileklerimi iletiyorum. Ayrıca bu toplantıya gelemeyen tüm yoldaşlara, işçilere, köylülere ve savaşçılara da en iyi dileklerimi sunarım. Partinin size emanet ettiği tüm görevleri gayretle ve başarıyla yerine getirirken, hepinize sağlık, kuvvet, keskin bir dikkat dilerim.

Yaşasın Kampuçya Komünist Partisi'nin 17. Kuruluş Yılı!
Yaşasın Doğru ve İleri Görüşlü Kampuçya Komünist Partisi!
Yaşasın Büyük Kampuçya Halkı!
Yaşasın Yenilmez ve Kahraman Kampuçya Devrim Ordusu!
Yaşasın Şanlı Demokratik Kampuçya!

Hua Guofeng ile Görüşme[6]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Sovyetler Birliği, Vietnam ve Küba sınır bölgelerinde savaşmak için işbirliği halinde. Güçlerimizin içine de çeşitli istihbarat elemanları yerleştirdiklerini düşünüyoruz. Merkezi düzeyde 5 adet ajanları bulunuyor. Bölüm seviyesinde 4 ile 10 arasında ve ek olarak bazı illerde ajanları mevcut. Eylül 1975'ten beri Phnom Penh, Preyveng ve sınır bölgelerine saldırmaya hazırlanıyorlar. Ayrıca uzun menzilli silahlar ve zehirlerle lider yoldaşlarımıza suikast yapmaya çalışıyorlar. Şans eseri yemediğimiz bazı yiyeceklerin sonradan zehirli olduğunu öğreniyoruz. Tayland, Sovyetler Birliği ve Vietnam bu süreçte işbirliği halinde. Ayrıca ABD ve Vietnam'ın da bu konuda işbirliği yaptığını gösteren belgelerimiz var. 1976'da Vietnam ajanları meselesini çözmeye başladık ve Haziran 1977'ye kadar bu iş esas olarak tamamlandı. Pek çok CIA ajanının da bulunduğu Vietnam ile doğu sınırımız başta olmak üzere Phnom Penh ve sınır bölgelerine dikkatle seçilmiş kadrolarımızı yerleştirdik.

Vietnam silahlı kuvvetlerinin doğasının değiştiğini biliyoruz. Silah açısından artık sıkıntı yaşamıyorlar. Ağır silahlara, tanklara ve uçaklara güveniyorlar. Bununla birlikte piyade güçlerinin niteliği de değişti. Birlikleri savaşmak istemiyor. Kuzeyden gelen askerlerinin birçoğu Güney'den eş aldı ve savaşmayı bıraktı. Bizler savaşmaktan değil, Vietnam'ın sürekli tehditlerinden ötürü endişeliyiz. Vietnam sadece Kambuçya ve Laos'u ilhak etmek istemiyor. Aynı zamanda Güneydoğu Asya'nın tamamını işgal etmek istiyor. Onlarla defalarca görüşmeler yaptık ancak bu görüşmeler hiçbir sonuç vermedi. Sorunu askeri yollarla çözmek güçlerimizde bir azalmaya yol açacaktır. Dolayısıyla, stratejik yönelim Güneydoğu Asya'da devrimi geliştir-

6) Mao Zedung'un ölümü ardından ÇKP Merkez Komite Başkanı olan Hua Guofeng ile Pol Pot arasında gerçekleşen bu görüşmenin tarihi 29 Eylül 1977 olarak belirtilmektedir. Görüşme tutanağı Wilson Center dijital arşivinde yer almaktadır.

mek yönünde olmalıdır. Aksi takdirde Vietnam ve Kamboçya arasındaki sorunu çözmek yüzyıllar alacak. Laos, Vietnam stratejisinde önemli bir rol oynayacaktır. 13 Temmuz 1977 tarihli Vietnam-Lao Antlaşması, Vietnam'ın Lao bölgesini kendine eklediği bir antlaşmadır. Laos'un nüfusu üç milyon. Vietnamlı Laosluları hariç tutacak olursak sadece Laos'ta yaşayan Vietnamlıların sayısı üç milyon. Vietnam nüfusu her yıl bir ila iki milyon arasında artmaktadır. Beş yıl sonra Laoslular bir azınlık olacak. Bununla birlikte, Vietnam Laos'u kontrol edemiyor çünkü yetersiz insan gücüne, maddi ve besin kaynaklarına sahip. Güneydoğu Asya'daki devrim güçlü bir şekilde ilerlerse, fırsatları değerlendirirse, o zaman durum daha iyi olacak ve sorunumuzu çözeceğiz.

Burma, Malezya, Endonezya ve Taylandlı dostlarımızla görüştük ve onlarla anlaştık. Ayrıntılara girince süreçler karmaşıklaşsa da, bu yine de büyük bir siyasi zaferdir. Kuzeydeki Çinli dostlarımıza güveniyoruz. Güneydoğu Asya birleşmiştir. Bu durum bizi stratejik açıdan cesaretlendiriyor. Dış politikamız söz konusu olduğunda, Güneydoğu Asya güçlerini birleştirmeye çalışıyoruz. Merkez Komitemiz bunu önemli bir görev olarak görüyor. Güneydoğu Asya'daki partilerle çalışmak için çaba sarfediyoruz.

Kamboçya'nın kendini koruması Güneydoğu Asya'nın da savunmasına katkıda bulunuyor. Önceden olduğu gibi Çinli dostlarımız olduğu için kendimizi güvende hissediyoruz. ÇKP'nin 11. Kongresi bizi cesaretlendiriyor ve Güneydoğu Asya devrimi açısından parlak bir gelecek vaat ediyor.

Hua Guofeng: Komşu ülkelere yönelik stratejiniz doğru.

Çinli Yetkililerle Pekin'de Görüşme[7]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Değerli yoldaşlar, Kampuçya Komünist Partisi ve Demokratik Kampuçya hükümet heyeti olarak Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Çin Halk Cumhuriyeti hükümetinin nazik ve devrimci daveti üzerine, görkemli ve büyük Çin Halk Cumhuriyeti'nin başkentine geldiğimiz için sonsuz minnet duyuyoruz.

Kampuçya Komünist Partisi, Kampuçya halkı ve Demokratik Kampuçya hükümeti adına Kampuçya Komünist Partisi ve hükümet heyeti olarak size, Başkan Hua Guofeng'in liderliğini yaptığı Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne, Çin Komünist Partisi'ne, Çin Halk Cumhuriyeti hükümetine ve Çin halkına en içten, en yoğun devrimci selamlarımızı iletiyoruz.

Başkent Pekin'de havaalanına indiğimiz andan itibaren, Başkan Hua Guofeng, Başkan Yardımcısı Deng Xiaoping, Başkan Yardımcısı Li Xiannian ve diğer Çinli lider yoldaşlar, Çin silahlı kuvvetleri ve Çin halkı tarafından heyetimiz için sıcak ve samimi bir atmosfer yaratıldı. Bu bizler için büyük bir onurdur. Bu resepsiyonu iki parti, iki halk ve iki hükümet arasındaki büyük, sarsılmaz ve sonsuza dek sürecek devrimci dayanışma ve dostluğun bir ifadesi olarak değerlendiriyoruz. Bu açıdan heyetimiz en içten ve samimi teşekkürlerini sizlere iletiyor.

Bu gece Başkan Hua Guofeng tarafından yapılan konuşma devrimci dostluğumuz açısından bizlere cesaret verdi ve devrimimize ve

---

7) Bu konuşma metni 7 Ekim 1977 tarihinde yayınlanan *Peking Review*'in 41. sayısında "Kampuçya Partisi ve Hükümet Heyetinin Ziyareti" başlığı ile yer almıştır. 28 Eylül 1977'de Pekin'e giden Pol Pot ve hükümet heyeti 100 bine yakın kişi tarafından havaalanında danslarla ve coşku ile karşılanmıştır. Karşılama heyetinde ve düzenlenen resepsiyonda Hua Guofeng, Deng Xiaoping, Li Xiannian gibi Mao Zedung sonrası siyaseti belirleyen dönemin yeni Çin liderliği de yer almıştır.

halkımıza güçlü bir destek oldu. Sizlere yürekten teşekkür ediyoruz.

Kampuçya halkı, Başkan Mao Zedung'un parlak çizgisini izleyen ÇKP ve Hua Guofeng'in yönettiği Merkez Komitesi liderliğindeki kardeş Çin halkının sosyalist devrim ve sosyalizmin inşası rotasını her zaman destekleyip takip etti. Başkan Mao'nun ölümü sonrasında anti-parti unsurların tasfiyesinde ve ÇKP 11. Kongresi'nin her alanda Başkan Mao'nun bayrağını yukarıda tutma çabasında Çin Komünist Partisi başarılı oldu.

Aynı zamanda Başkan Hua Guofeng'i görmekten, kendisinin devrimci özelliklerinden, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi yüksek yönetiminin kongresi ile Başkan Mao'nun ardılı olarak seçilmiş olmasından, kendisinin Başkan Mao'ya, Çin Komünist Partisi'ne ve Çin halkına güçlü bir tutku ile bağlı olmasından ötürü mutluyuz. Başkan Mao'nun tam güvenine sahip Başkan Hua, başarılı bir ardıl olarak ve akıllı bir lider olarak Çin Partisi'nin, ordunun ve 800 milyonluk Çin halkının da güvenini kazanmıştır. Kendisini bir kez daha içtenlikle tebrik ediyoruz.

Kardeş Çin Partisi, Çin ordusu ve Çin halkının geçtiğimiz yıl her alanda birlikte kazandıkları büyük zaferler bizleri sevindiriyor. Çinli yoldaşlar yüce ve devrimci bir kahramanlık göstererek, geçtiğimiz yıl büyük lider ve öğretmen Başkan Mao, Zhou Enlai Yoldaş, Zhou De Yoldaş ve diğer lider yoldaşların kaybı ardından yaşadıkları üzüntüyü tersine çevirdiler, tüm ulusun ve halkın gücüne dayanarak büyük depremleri, ciddi kuraklıkları, diğer ciddi doğal afetleri ve zorlukları aşarak azımsanmayacak büyük zaferler elde ettiler ve Başkan Mao'nun kızıl bayrağını yukarıda tuttular.

Bu mükemmel durumda Mao Zedung'un *"Seçme Eserler"*inin beşinci cildinin basılması ve geniş çaplı yayınlanması Çin halkı ve dünyadaki tüm devrimci halklar açısından büyük bir siyasi gelişmedir. Ayrıca Başkan Mao'nun mozelesinin tamamlanması ve Çin halkının ve dünyadaki dostlarının ziyaretine açılması mükemmel bir gelişmedir.

Çin devrimi boyunca bir aşamadan diğerine kazanılan tüm büyük zaferler Çin halkının lideri ve öğretmeni Başkan Mao Zedung'un eşsiz katkıları ile gerçekleşmiştir. Yeni demokratik devrim ile Başkan

Mao değerli tecrübeler sunmuş, Çin halkını zafere taşımış, büyük ve görkemli Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşunu sağlamıştır. Bu durum hem Asya kıtasında hem de tüm dünyada deprem etkisi yaratmıştır. Ayrıca dünyanın ezilen halklarına ulusal kurtuluş ve devrim mücadeleleri için büyük cesaret vermiştir. Başkan Mao'nun düşünceleri kendi mücadelemizi zafere taşıma noktasında da en etkin ideolojik-siyasi silah olmuştur.

Ülkemizdeki somut devrimci mücadelede yaratıcı ve başarılı bir şekilde Mao Zedung Düşüncesi'ni uyguladık. 17 Nisan 1975'te ABD emperyalizmini ve uşaklarını mağlup etmemiz, Kampuçya'yı ve halkını kesin olarak kurtarmamız, işçi ve köylülerin ülke çapında siyasi gücü ele geçirmesi bu uygulama ile mümkün oldu. Halkımız ve dünyanın devrimci halkları Mao Zedung Düşüncesi'nin etkin, net ve muzaffer olduğunu düşünüyor.

Mao Zedung Düşüncesi temel olarak pek çok önemli öğretiden oluşmaktadır. Partinin kararlı bir devrimci önderlikle inşası, güçlü bir ulusal birleşik cephenin inşası, kahraman bir devrimci ordunun oluşturulması ayrıca toplumdaki sınıfların analizi, çelişki ve pratik üzerine tezler, kırsal alanlarda devrimci üs bölgelerinin inşası, devrimci mücadelede kırların ve şehirlerin rolü, devrimci şiddet, halk savaşının strateji ve taktikleri, devrimci kültür, edebiyat, sanat vb.

Başkan Mao, Çin'in sosyalist devrimine ve sosyalist inşasına da büyük katkılar yapmıştır. Halk içindeki çelişmelerin düşmanla olan çelişmelerden nasıl ayrılacağı ve doğru şekilde nasıl ele alınacağı noktalarında önemli katkılar yapmıştır. Başkan Mao, Çin devrimci sürecinde devrim ile karşı devrim arasında 10 kez çizgi mücadelesi yaşandığını belirtir. Başkan Mao sosyalist devrim hareketini başlatır. Sosyalist eğitim hareketi döneminde özellikle Büyük Proleter Kültür Devrimi sürecinde devrim bayrağını yukarıda tutmanın gerekliliğini vurgular, sınıf mücadelesini sürdürür ve proletarya diktatörlüğü altında sosyalist devrimi devam ettirir.

Bu çizgiye göre; *"Sosyalizmin tarihsel seyri boyunca sınıflar, sınıflar arasındaki çelişkiler ve sınıf mücadeleleri her zaman olacaktır. Proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmek için, proletaryanın burjuvaziye, proletarya diktatörlüğünün burjuvazi ve karşı devrime karşı mücadelesini sürdürmek zorunludur."*

İktidarda olan proletarya için en doğru ve mükemmel çizgi budur. Başkan Mao; Çin Komünist Partisi'nin ve Çin halkının şanlı pratiklerine önderlik ederek, proleter devrimi yıkmak isteyen ve Marksizm-Leninizm'den sapan Çin içindeki ve uluslararası alandaki karşı devrimci güçlere kesin olarak karşı çıkmıştır. Başkan Mao; Marx, Engels, Lenin ve Stalin'den sonra sosyalist devrime hem Çin'de hem de dünyada büyük katkılar yapmıştır.

Başkan Mao'nun, Çin Komünist Partisi'nin ve Çin halkının Kampuçya devrimimize en değerli desteği Mao Zedung Düşüncesi'dir. Başkan Mao kişisel olarak da her zaman bizleri destekledi ve cesaretlendirdi. Bu açıdan Çin'in büyük, kararlı ve kahraman savaşçısına, uluslararası işçi sınıfının büyük ve olağanüstü savaşçısına, çağımızın büyük Marksist-Leninist öğretmenine ve Kampuçya halkının en büyük silah arkadaşına en derin saygılarımızı ifade etmek istiyoruz. Başkan Mao'nun uluslararası işçi sınıfına ve dünyanın devrimci halklarına devasa katkıları ölümsüzdür!

Yoldaşlar ve Dostlar!

Son yıllarda halklar açısından dünyadaki devrimci durum her zamankinden daha elverişli hale gelirken, süreç emperyalizm ve tüm gericiler için elverişsiz bir yönde ilerliyor.

Dünyanın ezilen halklarının devrimci mücadelesi, üçüncü dünya ve bağlantısız ülkelerdeki mücadeleler, ulusal kurtuluş savaşları, bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğü için ülkelerin mücadeleleri genişleme eğiliminde ve önemli durumlar ortaya çıkıyor. Bu hiçbir gücün engelleyemeyeceği güçlü bir eğilimdir. Bu durum dünyanın tüm halklarına özgüven kazandırırken emperyalistleri, yayılmacıları ve tüm gericileri panikletiyor. Dünya halkları, özellikle de Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki bağlantısız ülke halkları ve üçüncü dünya ülkelerindeki halklar yeni zaferler kazanıyor. Bu halklar açısından ulusal kurtuluş ve dünyadaki devrimci durum çok daha elverişli hale geliyor.

Böylesi bir durumla karşı karşıya bulunan emperyalistler, yayılmacılar ve her tür gerici kaçınılmaz şekilde büyük yenilgiler yaşıyor. Bu kesimler halkların mücadelesini engelleyebilmek için dünyanın her yerinde şeytani faaliyetlerini devam ettirmeye çalışıyor. Halkları

bağımlı hale getirebilmek ve kendi uşakları yapabilmek için yıkıcı faaliyetlerini, saldırılarını, yalan propaganda kampanyalarını ısrarla sürdürüyorlar.

Kampuçya Komünist Partisi ve Demokratik Kampuçya hükümeti, emperyalistlerin, yayılmacıların ve gericilerin barbarca saldırılarından dolayı tarih boyunca büyük acılar çekti. Bizler her zaman dünyanın ezilen halklarının yanında olduk. Üçüncü dünyanın bağlantısız ülkelerinden yana olduk. Bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğü için mücadele eden, kendi kaderlerini tayin etmek isteyen ezilen dünya ülke ve halklarının ulusal kurtuluş savaşlarının yanında olduk.

Tayvan meselesinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin ve Çin halkının yanındayız. Atalarının topraklarını Başkan Kim İl Sung tarafından izlenen doğru politikalar ile birleştirmeye çalışan Kore halkının yanındayız. Doğu Timor meselesinin çözümünde Doğu Timor halkının yanındayız ve Bağımsız Doğu Timor Devrimci Cephesi'ni (FRETILIN) destekliyoruz.

Ulusal hakları için mücadele eden Filistin halkının yanındayız. Filistinlilerin kendi topraklarında kendi devletleri için kendi kaderlerini tayin hakkını destekliyoruz. Ayrıca İsrail Siyonistlerine karşı topraklarını korumaya çalışan Arap halklarının yanındayız.

Vorsterlerin barbar ve kolonyolist apartheid rejimine, ayrıca Ian Smithlerin ırkçı rejimine karşı Zimbabwe, Namibya ve Azanya halklarının kararlılıkla yanındayız. Büyük zengin güçlerin sömürgeci ekonomi politikalarına karşı dünyanın tüm yoksul ülkeleriyle ve onların mücadelesi ile birleşiyoruz.

Denizlerini korumaya çalışan ve toprak bütünlüğüne ve deniz kaynaklarına sahip çıkan yoksul ülkelerdeki halkları destekliyoruz. Emperyalistlere, yayılmacılara ve gericilere karşı petrol ve hammadde silahlarının kullanılmasını destekliyoruz.

Ülkemizde devrimi ilerletmek, savunmak ve inşa edebilmek ayrıca bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne dayanma ilkeleri ile halkımızın yaşam standartlarını hızla yükseltmek için çok çalışıyoruz. Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki halkların ulusal kurtuluş mücadelelerini ve dünyada bağımsızlıklarını, egemenliklerini, toprak bü-

tünlüklerini korumak için mücadele eden tüm halkları destekliyoruz. Devrimci hareketimizin somut tarihsel tecrübeleri, eğer dünyadaki devrimci mücadelelere katkı sağlamak istiyorsak ülkemizdeki devrimi ilerletmek ve devrim için çabalarımızı yoğunlaştırmamız gerektiğini bize öğretiyor. Devrim bir ülkeye ne ihraç edilebilir ne de bir ülkeden ithal olarak alınır. Bundan dolayı halkımız çabalarını ikiye katlamış durumda. Halkımız ülke çapında devrimin yayılması ve zorlukların aşılması için, bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne dayanma ruhu ile mücadele ediyor. Bu sayede dünya halklarının devrimci mücadelelerine de katkı sağlıyorlar.

Yoldaşlar ve Dostlar!

Ulusumuz ve halkımızın tam bağımsızlığı kazandığı 17 Nisan 1975'ten bu yana devrimimizin yeni aşamadaki görevlerini yerini getirmek için yoğun şekilde çaba gösteriyoruz. Bu yeni görevler; devrimin meyvelerini savunmak, partimizin işçi-köylü gücünü savunmak, Demokratik Kampuçya'yı savunmak ve sosyalist devrimin ve sosyalist inşanın devamlılığıdır. Bunları ülkemizin ve toplumumuzun somut koşullarını göz önünde bulundurarak; bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne dayanma temel prensipleri ve kendi kaderini tayin hakkı ile yerine getiriyoruz.

ABD emperyalistlerinin neden olduğu ağır bir savaştan çıktığımız ve geri bir tarım toplumu olduğumuz düşünülürse, Kampuçya devriminin genel durumu şu an mükemmel seviyededir diyebiliriz. Güvenlik konusu şu aşamada tüm ülke çapında sağlanmış durumdadır. Yabancı konuklar gündüz veya gece farketmeksizin buraya geliyor, yüzlerce binlerce kilometre boyunca güven içinde seyahat edebiliyor.

Geçtiğimiz yüz yılın feodal, kapitalist, sömürge ve yarı sömürge sistemleri altında Kampuçya çok fazla toprak kaybetti. Mevcut sınırlarımız önceki dönemlerin bir sonucudur. Ancak 17 Nisan 1975'ten bu yana ülkemiz kesin olarak kurtulmuş durumda ve artık Kampuçya kendi kaderini tayin edebiliyor. Halkımız ülkenin gerçek efendisi oldu. Bu durum, geçmişten bugüne pek çok kuşağın özellikle de son 5 yıllık süreçte ABD emperyalizmi ve kuklalarına karşı izlenen kahramanca, acı, karmaşık ve dolambaçlı mücadeleler ile mümkün

oldu. Sınırlarımızı korumak zorundayız. Demokratik Kampuçya hükümeti, Kampuçya halkı ve Kampuçya Devrim Ordusu olarak bizler hiçbir ülkeye saldırgan emeller beslemiyoruz. Demokratik Kampuçya ve halkına yönelik de hiçbir saldırganlığa, provokasyona, yıkıcı girişime izin vermeyeceğiz.

Kampuçya'nın şu an 181.000 kilometre karelik toprağı ve 6 milyon hektarlık ekilebilir arazisi var. Muazzam Tonle Sap gölümüz, denizimiz, diğer göllerimiz, nehirlerimiz ve su kaynaklarımız var. Ormanlarımız çok fazla, ayrıca topraklarımız ve toprak altında zengin madenlerimiz var. Ülkede sadece 8 milyonluk bir nüfus bulunuyor. Kaynaklarımızı tam olarak değerlendirebilmek için 20 milyonluk bir nüfusa ihtiyacımız bulunuyor. Öte yandan yıkıcı bir savaştan henüz yeni çıktık. Ülkemizi inşa etmek ve halkımızın yaşam standartlarını yükseltebilmek için halkımızın tüm enerjisini seferber edebilmek gerekiyor. Bizler hiçbir ülkenin en ufak bir toprağını dahi istemiyoruz. Uzak ya da yakın farketmeksizin dünyanın tüm ülkeleri ile dostça ilişkiler kurmaya çalışıyoruz. 1975'teki kurtuluştan kısa bir süre sonra Kampuçya heyetlerimizin çeşitli ülkelere gerçekleştirdikleri dostluk ziyaretleri bunun bir kanıtıdır.

Ekonomi, sosyal ilişkiler, sağlık, kültür, bilim, teknoloji ve tüm diğer alanlardaki inşa çalışmalarında pozitif sonuçlar elde etmiş bulunuyoruz. 1976 yılı için belirlemiş olduğumuz tahıl üretim planımızın %80'ini gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Bu sonuç, hektar başına yaklaşık 3 tona tekabül etmektedir. Halkımızın besin sorununu çözmek için bu yeterli bir kaynaktır ve kişi başına 312 kg pirinç anlamına gelir. Bu sonuç ayrıca 1977 itibarı ile on binlercesini de ithal edebilmemizi sağlayacak.

Büyük kitle hareketimize dayanan çiftliklerin geliştirilmesi ve su koruma projeleriyle 1977'nin ilk yarısı itibarı ile su sorununu çözmüş bulunuyoruz. Çok sayıda büyük su deposu inşa edildi. Her birinin 100-200 milyon metreküplük su kapasitesi bulunuyor. Orta boy su depoları da her bölge için 50-80 milyon metreküplük su sağlıyor. 5-10 milyon metreküplük küçük depolarımız da mevcut. Bunlar her bölgede bulunuyor. Ayrıca yüzlerce kilometrelik kanallar inşa ettik. Kuraklık veya yağış dönemi farketmeksizin, bu kanallar aracılığıyla yaklaşık 400 bin hektarlık alandaki çeltik tarlasına her mevsim dü-

zenli olarak su taşınabiliyor.

Sanayi ve el zanaatları da hızla gelişiyor. Bunları hem Phnom Penh'te, hem de bölgelerde, alanlarda, mecralarda ve kooperatiflerde hızla inşa ediyoruz. Büyük, orta ve küçük sanayiyi ayrıca el zanaatlarını da ülke çapında yaygınlaştırmaya çalışıyoruz. Herkese besin ve sağlık hizmeti sağlayarak halkın yaşam koşullarını ve sağlık durumlarını daha iyi bir düzeye getirmeye çalışıyoruz. 1977'de dört yıllık planın ilk yılında malaryayı tamamen bitirdik. Hedeflerimizin %70-80'lik bölümüne ulaştık. Diğer hastalıklar, özellikle eski toplumdan kaynaklı hastalıklar da temel olarak bitirildi. Sadece endemik hastalıklar kaldı ve onlarla da mücadele ediliyor.

Phnom Penh'te, bölgelerde, alanlarda, mecralarda ve ülke çapındaki tüm kooperatiflerde hastaneler ve ilaç merkezleri ağı oluşturduk. Her kooperatifin kliniği ve ilaç merkezi bulunuyor. Ortalama her yüz kişilik aile için 20 yataklı ve 3 sağlık personelinden oluşan bir birim bulunuyor. Ayrıca bitkisel ilaç yapımı da bulunuyor. Bitkisel tedavi ile ülke ihtiyacının %80'ini karşılayabiliyoruz. Hastaneler ve ilaç merkezleri ağını çok daha hızlı şekilde geliştirmeye çalışıyoruz. Önümüzdeki 10 yıl içinde halkın yaşam ve sağlık seviyelerini geliştirerek, nüfusumuzu 15-20 milyona yükseltmeyi hedefliyoruz.

Kültür ve eğitim alanında da iyi sonuçlara ulaşmış bulunuyoruz. Ülke 1975 yılında kurtulduğunda, köylülerimizin %75'i ve şehirlerdeki işçilerimizin %60'ı okuma yazma bilmiyordu. Şimdilerde bu durumu %80-90 oranında ortadan kaldırmış bulunuyoruz ve halkın okuma yazma ve hesap yapmasını hızla geliştirmek için yoğun çaba sarfediyoruz. Şimdilerde on binlerce genç erkek ve kadın, bilim ve teknolojinin pek çok alanında çalışabiliyor. Hem eğitimlerini sürdürüyor, hem de aynı anda doğrudan üretim hareketi içinde yer alıyorlar. Kurtuluştan önce bilim ve teknoloji alanında çalışan vatandaşlarımızın sayısı 500'ü geçmezdi.

Siyasi eğitim alanında, devrimci yurtseverlik ve devrimci enternasyonalizm de gelişim gösterdi. Halkımız kararlılıkla dünyanın yoksul halklarının ve devrimci hareketlerinin yanında yer alıyor. Demokratik Kampuçya'da halkın dostlarını ve düşmanlarını açık bir şekilde birbirinden ayırıyoruz. Dünyada da devrimci ulusal kurtuluş hareketlerinin dostlarını ve düşmanlarını birbirinden ayırıyoruz.

Sosyal çarpıklıklar, ahlaksızlık kültürü, sarkıntılık, haydutluk, çeşitli suçlar ve önceki dönemlerden, emperyalizm, sömürgecilik ve diğer ezen sınıflardan kaynaklı fenomenler, ülke çapında başlatılan büyük kitle hareketi ile tasfiye edilmiş durumda.

Uluslararası arenada da benzer şekilde iyi sonuçlar elde etmiş durumdayız. Yakın veya uzak, 5 kıtadan artan sayıda dostumuz var. Dostlarımız devrimimizi anlıyor ve bizi destekliyor. Her zaman kararlı bir şekilde dünya halklarının yanında olacağız. Bağlantısızlar hareketi topluluğu içinde kalmaya devam edeceğiz.

Yukarıda belirttiğim bu zaferler açık bir şekilde göstermektedir ki, Kampuçya Komünist Partisi'nin doğru önderliği altındaki tüm halkımız ve devrimci ordumuz dayanışma içinde ve sağlam şekilde birleşmiştir. Devrim kitleler tarafından taşınmaktadır. Ancak birleşmiş büyük bir devrimci kitle hareketi devrimi zafere götürebilir. Devrimci kitle hareketi olmazsa devrim de başarısız olur. Halkımız ve tüm Kampuçya Devrim Ordusu, Kampuçya Komünist Partisi'nin liderliğinde bağımsızlık ve kendi gücüne dayanma çizgisi ile her alanda mükemmel sonuçlara ulaşmaktadır. Eğer bu olmasaydı, ülkemizi savunmamız, inşa etmemiz ayrıca halkın yaşam standartlarını yükseltmemiz ve uzak veya yakın dost ülkelerin desteğini kazanmamız imkânsız hale gelirdi. Zaferlerimiz dünya halklarının ve beş kıtadan dostların da desteğini kazanıyor. Bu vesile ile bir kez daha tüm şükranlarımızı bu dost ülke ve halklar için sunmak istiyoruz.

Yoldaşlar ve Dostlar!

İki partinin liderliği altında bulunan Çin ve Kampuçya halkları arasında, karşılıklı saygı çerçevesinde militan büyük bir birlik ve sağlam bir devrimci dostluk oluşmuş durumda. Bu dostluk karşılıklı saygı, egemenlik ve eşitlik temeline dayanıyor. Aramızdaki bu sağlam birlik, işbirliği ve dayanışma, ortak düşmanlarımıza karşı çeşitli tarihsel tecrübelerle de sınanmış durumda. Özellikle iki parti, iki hükümet ve iki halk temel olarak aynı ve doğru Marksist-Leninist duruşa sahip. İki ülkenin partileri, hükümetleri ve halkları arasında büyük devrimci bir dostluk mevcut.

Ülkemizde sıradan köylüler her zaman şöyle der: *"Bize dost olanı severiz, düşmanca davranandan tiksiniriz. Maddi şeylerle devrimci*

dostluk sağlanamaz. Yalnızca karşılıklı, saf ve asil devrimci düşünceler sağlam ve sonsuz bir devrimci dostluk sağlayabilir."

Bizler Kampuçya halkı olarak, kardeş Çin halkına yönelik derin bir sevgi besliyoruz. Çin halkının neşesi ve kederi halkımızın da neşesi ve kederidir. Çin halkının zaferleri bizlerin de zaferidir. Sonsuza kadar sürecek bu devrimci dostluğu ve bu büyük militan birlikteliği korumak, geliştirmek ve devam ettirmek için çok çalışmaya kararlıyız.

Kampuçya halkı; ulusal kurtuluş için devrimci savaş döneminde ve sonrasında ülke çapında kurtuluşun sağlanmasında Başkan Mao Zedung'tan, Zhou Enlai Yoldaş'tan, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nden, Çin hükümetinden ve yoldaşlarımız olan Çin halkından candan, koşulsuz ve çok yönlü destek aldı. Şimdi de Başkan Hua Guofeng liderliğindeki Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, Çin hükümeti ve Çin halkı proleter enternasyonalist bir ruh ile bizlere kendi ayaklarımız üzerinde durabilmemize yardımcı olabilmek için çok yönlü ve koşulsuz destek vermeye devam ediyor. Bu açıdan bir kez daha şükranlarımızı sunuyoruz.

Yoldaşlar ve Dostlar!

Kampuçya Komünist Partisi ve Demokratik Kampuçya hükümet heyetinin bu ziyareti iki Parti arasında görüş alışverişi için de bir fırsat yaratıyor. Bu aynı zamanda Kampuçya Komünist Partisi'nin 17. kuruluş yıldönümüne ve Kampuçya devrimini zafere ulaştırdıktan sonra partinin varlığını resmi olarak kamuoyuna bildirmesine denk geliyor. Aynı zamanda Çin halkının Çin Komünist Partisi 11. Ulusal Kongresi'nin büyük başarısını kutladığı ve şanlı Çin Halk Cumhuriyeti'nin de kuruluşunun 28. yılının kutlandığı bir döneme denk geliyor. Bu yıldönümü aynı zamanda Hua Guofeng Yoldaş'ın Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı olduğu süreçteki ilk kuruluş kutlaması. Eşit bir devrimci onurla, Çin ve Kampuçya halkları bu mutlu gelişmeleri birlikte kutluyor.

Kampuçya Partisi ve hükümet heyetinin bu ziyareti ile, iki parti ve iki halk arasındaki büyük militan birlikteliği ve devrimci dostluğu Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin kutsal temelleri ile kararlılıkla sürdüreceğimize ikna olmuş bulunuyoruz.

Bu kalpten duygularla, tüm yoldaşlarımız ve arkadaşlarımızdan kadehlerini kaldırmasını rica ediyorum.

İki Partinin ve Kampuçya-Çin halklarının büyük militan birlikteliği ve devrimci dostluğuna,

Mao Zedung Düşüncesi'nin parlak çizgisini izleyen Çin halkının ve Çin Komünist Partisi'nin kazandığı yeni ve büyük zaferlere,

Çin Halk Cumhuriyeti'nin refahına,

Başkan Hua Guofeng'in sağlığına ve uzun yaşamına,

Başkan yardımcısı Deng Xiaoping'in sağlığına,

Başkan yardımcısı Li Xiannian'in ve Başkan yardımcısı Wang Dongxing'in sağlığına,

Diğer tüm önde gelen Çinli yoldaşların sağlığına,

Diplomatik görevlilerin ve burada bulunan eşlerinin sağlığına ve buradaki tüm yoldaşların sağlığına!

Pyongyang'taki Romanya Konsolosluğu Telgrafında Yer Alan Konuşma[8]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Komşularımıza ya da uzaktaki hiçbir ülkeye asla saldırmayacağız veya saldırma amacı gütmeyeceğiz. Başka ülkelerin iç işlerine asla müdahale etmeyeceğiz veya komşularımızda ya da uzak bir ülkede asla casusluk faaliyeti yürütmeyeceğiz. Fakat iç işlerimize müdahale edilmesine ve ülkemize yönelik yıkıcı casusluk faaliyetlerine de asla izin vermeyeceğiz.

8) Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti başkenti Pyongyang'ta bulunan Romanya Konsolosluğu'nun Romanya Dışişleri Bakanlığına gönderdiği gizli telgraf Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot'un KDHC ziyareti başlığını içerir. Pol Pot'un Kim Il Sung ile gerçekleştirdiği görüşmeden bir konuşmanın da yer aldığı bu telgraf 10 Ekim 1977 tarihinde gönderilmiştir. Wilson Center dijital arşivinde 066764 numarasıyla yer almaktadır.

Kanada Komünist Birliği (Marksist-Leninist)'e Mektup[9]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı
Phnom Penh-28 Ekim 1977

Sevgili Yoldaşlar,

Kampuçya Komünist Partisi'nin kuruluşunun 17. yıldönümü sebebiyle ve partimizin hem yurtiçinde hem de yurtdışında resmi varlığının ilan edilmesi vesilesiyle Kanada Komünist Birliği (Marksist-Leninist)'ten kutlama mesajı almaktan özellikle memnunuz.

Mektubunuz; bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne dayanma çizgisine sadakatle bağlı olan Kampuçya Komünist Partisi ve Kampuçya halkına büyük saygı içeriyor. Üstelik Kanada Komünist Birliği (Marksist-Leninist)'in, Kanada işçi sınıfı ve halkının, Kampuçya Komünist Partisi ve Kampuçya halkına yönelik devrimci dostluğunu da kanıtlıyor. Bu bizler için çok teşvik edici. Sizlere Kampuçya Komünist Partisi ve Kampuçya halkı adına en derin teşekkürlerimizi iletiyoruz.

Bu vesileyle, devrimci görevlerinizi yerine getirirken büyük başarıların ve iyiliklerin hep sizinle olmasını diliyoruz. Kanada işçi sınıfına ve halkına devrimci mücadelelerinde çok daha büyük zaferler diliyoruz.

En içten devrimci selamlarımızı lütfen kabul edin yoldaşlar.

Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi adına Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri

---

9) Bu mektup 25 Kasım 1977 tarihinde *The Forge*'ta yayınlanmıştır. Kanadalı komünistlere Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri Pol Pot'un 28 Ekim 1977'de gönderdiği mektubudur.

Yugoslav Gazeteci Heyeti ile Görüşme[10]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Yugoslav gazeteci delegasyonunun Demokratik Kampuçya'ya gelmesinden ötürü mutluluk duyuyoruz. Bu ziyaret her iki ülke ve halk arasındaki dostluk bağlarını kuvvetlendirecektir. Yugoslavya gibi Kampuçya da bağlantısız bir ülkedir ve her zaman bağımsızlığını kararlılıkla savunmuştur. Bu nedenle her iki ülke arasındaki dostluk aynı temele dayanmaktadır.

Başkan Tito Yoldaşa ve dost Yugoslav halkına saygı ve sevgimiz bulunuyor. Tito Yoldaş ve Yugoslav halkı bizlere her zaman destek verdi ve yardımcı oldu. Başkan Tito ve Yugoslav halkı için büyük sempati besliyoruz. Kendilerine teşekkürlerimizi iletmek istiyoruz.

Yugoslavya'da bulunmuştum. 1950 döneminde Zagreb'te bir işçi tugayında yer aldım. Bu açıdan Başkan Tito ve Yugoslav halkı bana çok sempatik geliyor. Sizler Kampuçya'da bizim dostlarımız olarak bulunuyorsunuz.

Birinci Soru: *Sayın Pol Pot Yoldaş, yakında ülkenizin bağımsızlığının üçüncü yılını kutlayacaksınız. Geride kalan bu üç yıllık süre içinde ülkenizdeki en önemli kazanımları söyleyebilir misiniz?*

Pol Pot: Sorularınıza memnuniyetle yanıt vermek istiyorum. Geride kalan bu 3 yıllık süre içinde ülkemizdeki restorasyon ve yenileme çalışmalarımızda pek çok tatmin edici sonuç elde etmiş bulunuyoruz. Ancak her şeyden önce halen yapacak çok fazla işimiz olduğunu söylemem gerekiyor.

İlk mükemmel sonuç tarım sorununu özellikle pirinç üretimini

---

10) Bu konuşma Demokratik Kampuçya'yı ilk kez ziyaret eden Yugoslav gazeteci heyeti ile 17 Mart 1978 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Demokratik Kampuçya Dışişleri Bakanlığı'na bağlı Basın Enformasyon Bürosu tarafından döküman olarak basılmıştır. Çeviride 1979 yılında üç aylık dönemlerle yayınlanan *Bibliotheque Nationale du Quebec* çalışmasından yararlanılmıştır.

çözmemizdir. 1976 yılında hektar başına üç ton çeltik ekmeyi planlamıştık. Bu hedefi yüzde 80-90 oranında tutturduk, böylece hem halkımızın yaşam standartlarını yükseltmeyi hem de ihracat yapmayı başarabildik. 1977 yılı için hektar başına üç ton hasat ve 6 ton hektar için de senede 2 hasat gerçekleştirmeyi planladık. Bu planı da %100 oranda gerçekleştirdik. Bu nedenle 1977 yılında 1976'ya göre çeltik üretimini de arttırdık. Halkımızın yaşam standartlarını yükselttik ve daha fazla ihracat yapabildik.

Sloganımız şuydu: *"Pirincimiz varsa, her şeyimiz var demektir."* Çünkü ancak bu şekilde halkımız beslenebilir, ihracat yapabilir ve ihtiyacımız olan ürünleri ithal edebilirdik. Tarımsal üretimdeki vardığımız sonuçlar temel hidrolik projelerine dayanır ki bu hedeflere zaten ulaşmış bulunuyoruz. Tarım alanında pirinç üretimimiz ve hidrolik projelerimizle geleceğimizi garanti altına alıyoruz. Tarım sorununu bu temelde çözümledik ve sanayi, küçük ölçekli sanayi, kültürel ve sosyal alanlar gibi diğer alanlar da bu temelde gelişmektedir.

Bir diğer belirgin başarımız, yurttaşlarımızın %80'inin zarar gördüğü malarya hastalığını ortadan kaldırmamızdır. Geçmişte her yıl malaryadan hasta olan kişi sayısı çok yüksekti ve çalışırken pek çok zorlukla karşılaşıyorlardı. Şu an malaryayı %90 oranında yok etmiş bulunuyoruz. Sağlık durumları düzeldiği için halkımızın yaşam standartları da belirgin şekilde gelişiyor.

Bir diğer belirgin başarımız eski toplumun lekelerinden biri olan cehaleti ortadan kaldırmamızdır. Eski toplumda şehirlerde fakülteler, liseler, orta okullar ve ilkokullar mevcuttu. Ancak kırsal alandaki halkın büyük çoğunluğu cahildi. Şu an bu sorunu tamamen çözmüş bulunuyoruz. Halkımız okuyup yazabiliyor. Halkımızın kültürel düzeyini geliştireceği temel düzey de budur. Sadece toplumun bir kısmı değil, tüm halkımız hem eğitim görüyor hem de üretim sürecinde yer alıyor. Eğitim ve öğretimi geliştirmek için bu temele güveniyoruz.

Diğer sonuçlara bakacak olursak; önemi belki daha az olabilir ama ülke çapında geniş bir sağlık ağı kurduğumuzu söylemem gerekiyor. Her kooperatifin kendine ait tıbbi merkezi bulunuyor. Bu medikal merkezler sayesinde geleneksel, ulusal ve popüler tıp uygulanabiliyor. Bu sayede halkın sağlık durumunu büyük oranda

geliştirebiliyoruz. Şu anki durum geçmiş dönemlerden çok farklı. Geçmişte yalnızca Phnom Penh ve büyük şehirlerde doktorlar mevcuttu. Şimdi ülke çapında her yerde, kooperatiflerde, hatta en ücra bölgelerde bile doktorlarımız bulunuyor. Bu medikal görevlilerin becerileri şimdilik temel düzeyde ancak becerilerini sürekli olarak geliştirdiklerini belirtmem gerekiyor.

Küçük ölçekli sanayide ve atölyelerde çarpıcı bir kazanımımız bulunmuyor. Fakat her yerde atölyeler ağı kurmaya gayret ediyoruz. Her kooperatif kendi küçük sanayisine ve atölyesine sahip. Bunlar sanayileşmeyi ilerletebilmemiz için temelleri oluşturuyor.

Kampuçya Komünist Partisi liderliği altındaki halkımız pek çok belirgin başarıya imza atmış bulunuyor. Halkımız kendi elleriyle çalışıyor, çalışmalarının sonuçlarını kendi gözleriyle görüyor ve bundan keyif alıyor.

İkinci Soru: *Güzel ülkenizdeki kısa süreli ziyaretimiz boyunca devriminizin geçmişten radikal bir şekilde koptuğunu gösteren kanıtlar gördük. Şu an ne çeşit bir toplum inşa ediyorsunuz?*

Pol Pot: Yeni toplumumuzu inşa ederken izlediğimiz herhangi bir model bulunmuyor. 1975 Nisan ayı sonunda gerçekleştirilen Özel Ulusal Kongre'de halkımızın büyük çoğunluğunu oluşturan işçi ve köylü kitleleri tarafından gerçekleştirilen devrimin ve ulusal kurtuluş savaşının belirleyici rolü ele alındı. Devrimimizde en büyük sıkıntılara katlanan kesimler işçi ve köylü halkımızdır. Dolayısıyla devrimin keyfini bugün de gelecekte de en çok işçi ve köylülerimiz sürmelidir. Anayasamızın giriş bölümü de bu noktayı belirtir.[11]

Uzun vadeli amacımız mutluluğun, refahın ve eşitliğin herkes için sağlandığı, hiçbir sömürücü veya sömüren sınıfın, hiçbir sö-

---

11) Demokratik Kampuçya Anayasası giriş bölümünde şu ifade yer almaktadır: *"Ulusal ve Halk Kurtuluş Savaşı'nın en ağır yükünü omuzlarında taşıyan, canıyla, malıyla ve duygularıyla cephe için en büyük fedakârlıkları yapmaktan bir an bile geri durmayan ve çocuklarını, kocalarını, on binlerle yüz binlerle savaş alanlarına çarpışmaya gönderen, bütün Kampuçya milletinin %95'inden fazlasını oluşturan işçilerin, yoksul ve orta halli köylülerin, köy ve şehirlerdeki diğer emekçi tabakaların tayin edici nitelikte üstün bir rol oynadıklarını göz önünde bulunduran Demokratik Kampuçya Anayasası..."* Anayasanın tamamı ek bölümünde yer almaktadır.

müren kişi veya sömürülen kişinin bulunmayacağı, herkesin üretim sürecinde ve yurt savunmasında yer alacağı bir toplum kurmaktır. Yeni toplumumuzu bu temelde ve bu hedef doğrultusunda inşa ediyoruz. Dolayısıyla yeni toplumun eğitimi tüm halkımızın, özellikle de çoğunluğu oluşturan işçi ve köylü halkımızın amaçlarıyla örtüşmektedir. Eğer halkımız toplumun dönüştürülmesini istiyorsa o halde bu yolda ilerlenecektir. Aksi durumda eğer bundan memnun değillerse o zaman başka bir yola karar vereceklerdir. Karar verecek olan doğrudan kendileridir. Tecrübelerimize dayanarak halkımıza hem devrimde hem de ulusal kurtuluş savaşında tam olarak güveniyoruz. Eğer halk bir şeyleri kendi isteği ile yaparsa her şeye ulaşılabilir ve eğer istemezlerse hiçbir şeye ulaşılamaz. Bu açıdan yeni bir toplum için önceden belirlenmiş hazır bir modelimiz bulunmuyor. Toplumumuzu, Demokratik Kampuçya Anayasası giriş bölümünde belirtilen halkımızın uzun vadeli amaçları doğrultusunda dönüştüreceğiz.

Üçüncü Soru: *Gördüğümüz kadarıyla devriminizin bu aşamasında tarımın geliştirilmesi için bütün ulusal güçleri seferber etmiş durumdasınız. Sanayiyi geliştirmek için de herhangi bir hedefiniz var mı? Ve teknik temeli nasıl oluşturacaksınız? Kadrolarınızı bu yönde nasıl eğiteceksiniz? Çünkü bildiğimiz kadarıyla şu an üniversiteniz veya teknik okulunuz bulunmuyor.*

Pol Pot: Sanayimizi hızla inşa etmek için hedeflerimiz ve planlarımız bulunuyor. Tarıma dayanarak sanayiyi kurmaya çalışacağız. Bağımsız bir ekonomiye sahip olabilmemiz için tarımı, sanayiyi, küçük ölçekli sanayiyi ve diğer sektörleri geliştirmeliyiz. Bu yönelime büyük önem veriyoruz. Fakat sanayiyi kurabilmek için sermayeyi nereden bulacağız?

Tarıma dayanmamız gerekiyor. Örneğin Yugoslavya ile ticari ilişkiler kurduk. Tarım ürünleri ihraç ediyoruz ve endüstriyel ürünler ithal ediyoruz, hem tarım hem sanayinin ihtiyaçları için aynı anda bunu yapıyoruz. Buna paralel, pek çok teknikerin hızla eğitilmesine yönelik siyasetlerimiz de mevcut.

Üniversitelerden, fakültelerden ve eski toplumdaki kolejlerden bahsedecek olursak, size bunlar şu an mevcut değilmiş gibi görünebilir. Tekniker kadrolarımızı artık temelden eğitiyoruz. Kooperatif-

lerde pek çok özellikli atölye bulunuyor. Buralardaki çalışmalar doğrudan üretim çalışmasıyla bağlantılı olarak sürdürülüyor. Phnom Penh'teki ve diğer eyaletlerdeki fabrikalarda da benzer bir uygulama izleniyor. Kurtuluştan önce Phnom Penh'te ve çeşitli bölgelerde eğitimli tahsilli bir nüfus vardı. Fakat sonuç olarak, hem küçük ölçekli sanayide hem de büyük sanayide şu an temel düzeydeki teknikerlerimizden çok daha verimsizlerdi. Bu tecrübeler doğrultusunda teknikerlerimizi temelden eğittik ve becerilerini geliştirmeyi sürdürüyoruz. Üretim çalışmalarına katılıyorlar, pozitif ve negatif somut örnekler üzerinden tecrübe kazanıyorlar, bu da onları ilerletiyor.

Kurtuluştan önce kimileriniz çeşitli seferler Kampuçya'da bulunmuştunuz. O dönemler ülkede çok az yerli tekniker vardı ve çok sayıda yabancı tekniker bulunuyordu. Bugün yerli tekniker yetiştirmeye büyük önem veriyoruz. Eğitim sistemimizin somut sonuçlarını hidrolik alanındaki proje pratiklerimizde görebiliriz. Prek Tnot Nehri senelerdir bir şey yapılmamış bir yerdi. Bizler 1976-1977 döneminde buraya 5 adet baraj inşa ettik. Bu nedenle ancak somut pratikler ile somut deneyimler elde edebiliriz ve eğer uzun süre oyalanırsak o zaman tarımsal üretim hareketini de zamanında gerçekleştiremeyiz ve halkımızın yaşam standartlarını yükseltemeyiz.

Başka örnekleri ele alalım. Şu an istif makinelerini, harman makinelerini ve hidrolik pompaları tamamen kendimiz üretiyoruz. Bunları ithal parçalar ile üretiyoruz. Bu makineler kendi teknikerlerimiz tarafından üretiliyor. Önceden bunlar ülke içinde üretilemiyordu. Hepsi dışarıdan ithal ediliyordu.

Özetle sanayinin geliştirilmesi ve yerli teknikerlerimizin eğitimi meselesine büyük önem veriyoruz. Onların bilgi düzeylerini kendi araçlarımızla geliştiriyoruz. Bunu çeşitli derecelerde yapabileceğimizi biliyoruz. Çalışmalarımızı somut pratiklerle birleştiriyoruz. Böylece teknikerlerimizin tecrübesi de gelişiyor. İlerleyen dönemde eğitim amacıyla dost ülkelere giderek bilimsel ve teknik bilgilerini de geliştirecekler. Fakat kadrolarımızı yalnızca dost ülkelere göndereceğiz. Dayandığımız prensipler esas olarak bunlar.

Dördüncü Soru: *Şehirlerinizde hiç nüfus olmadığını gördük. Bu uygulamanın amacını bize açıklayabilir misiniz? Paranın rolünü, maaş sistemini ve ticaret hayatını niçin kaldırdınız? Toplumunuzdaki*

sosyal ve devrimci dönüşüm için bir geçiş uygulaması mı yoksa gerçekten kurmaya çalıştığınız bir toplum modeli mi bu?

Pol Pot: Phnom Penh'ten ve diğer şehirlerden nüfusu tahliye etmemizin pek çok nedeni bulunuyor. İlk neden ekonomik olanı. Şehirlerde yaşayan milyonlarca kişiye gıda desteği sağlanması meselesi... Soruna daha ciddi şekilde eğildiğimiz zaman şehirlerde böylesi bir nüfus bulundukça bu sorunu çözemeyeceğiz sonucuna vardık. Fakat bu nüfusu kırsal bölgelere, kooperatiflere aktarırsak çeltik tarlaları bulunduğu için gıda sorunu da çözülecekti. Buralarda üretim araçları ve halkın ihtiyaç duyacağı her şey mevcut.

Kooperatiflerimiz, şehirlerden gelen bu nüfusun öküz, bufalo gibi hayvanlar ve üretim araçları yardımı ile pirinç yetiştirmesine yardımcı oluyor. Kırsal bölgelerdeki koşullar bizler açısından şehirlere oranla daha elverişli durumda. Gıda problemini çözebilmek için nüfusun kırsal bölgelere yönlendirilmesi gerekiyordu. Ancak gıda sorununu çözersek halk devrime güvenecekti. Eğer şehirlerdeki nüfus açlıktan ölseydi devrime güvenleri de kalmayacaktı. Bu ekonomik nedendi.

Bu ekonomik nedene bağlı olarak ülkenin savunması ve güvenliği meselesi de vardı. Kurtuluştan önceki dönemde ABD emperyalistlerini ve uşaklarını nasıl yeneceğimizi biliyorduk, bunu planlamıştık. Bu plana göre, zaferimizden sonra Phnom Penh'e girdiğimiz zaman bize burada siyasi, askeri, ekonomik ve diğer alanlarda devrimimizi yenmek için pek çok zorluk çıkaracaklarını biliyorduk. Durumu ciddiyetle ele aldığımızda, hem gıda sorununu çözebilmek hem de Phnom Penh'e girdiğimiz zaman ABD emperyalistlerinin saldırı planlarını bozabilmek için şehirlerdeki nüfusu boşalttık ve kırsal bölgelere, kooperatiflere yönlendirdik.

Bu açıdan, şehirler önceden belirlenmiş bir plan doğrultusunda değil de, o dönemki durumun gerekliliği olarak, besin maddelerindeki kısıtlılıktan, nüfus için bu sorunun çözülmesi gerekliliğinden ve ABD emperyalistleri ve uşaklarının devrimimizi parçalayarak gücü yeniden ele geçirmesini engelleme amacıyla boşaltıldı.

Paranın işlevine, maaş ve ticaret sistemine yönelik size şunları söylemek isterim: 1970-1971'de ülkenin halihazırda yüzde 75-80'lik

bir bölümünü kurtarmıştık. Bu dönemde siyasi ve askeri gücümüz vardı fakat ekonomik gücümüz bulunmuyordu. Ekonomi toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin elindeydi. Bu nedenle parayı ellerinde tuttukları için bütün üretimi de belirliyorlardı. Kurtarılmış bölgelerde çeltik fiyatlarını bir tao (12 kilogram) için 30 riel olarak sabitlemiştik. Bu fiyat devrimci güçlere satılacak çeltiğin fiyatıydı. Fakat toprak sahipleri ve tüccarlar bir tao için 100 rielden 200 riele kadar ödeme yapıyor ve bunu Lon Nol kliğine satıyordu. Bizim ise hiçbir şeyimiz yoktu. Halk gıda temini açısından pek çok zorluk yaşıyordu.

Benzer durum ordumuz için de geçerliydi. Bu zorluklar ulusal kurtuluş savaşımızı olumsuz yönde etkiliyordu. Bu durumu iyi şekilde analiz ettikten sonra kooperatiflerin kurulmasını kararlaştırdık. Bu kooperatifler ekonomiyi, kırsal bölgelerdeki tarımsal üretimi, idari işleri, bölüşümü, destek sistemini, kooperatifler arası değişimleri ve kooperatiflerle devlet arasındaki ilişkileri yönetecekti. Tarımsal üretimi meselenin çözümü ve halkın yaşam standartlarının yükseltilmesi açısından ele almamızın nedeni budur. Halkımız çok hevesliydi. Erkek ve kız çocuklarını düşmana karşı savaşması için orduya gönderiyorlardı. Kooperatifler birbirlerine yardım ediyor, ürünleri kendi aralarında değiştiriyordu, böylece paranın işlevi hızla kayboluyordu. 1974'te bu durum %80 için geçerliydi. Kurtuluştan önce yalnızca devlet para kullanıyordu. Kurtarılmış bölgeler henüz kurtarılmamış bölgelerden ihtiyaç duyulan ürünleri temin etmek için para kullanıyordu.

Bu tecrübelerden sonra halkın görüşünü öğrendik. Somut olarak söylemek gerekirse; aralarında değişim yapan kooperatifler açısından paranın zaten bir yararı kalmamıştı. Bu nedenle, o dönem ülkenin %90'lık bölümünün kurtarıldığı düşünülecek olursa, yaklaşık 6 milyonluk bir nüfus için bu sorun çözülmüştü. Şehirler boşaltılıp kırsal bölgelere geçiş yapılınca süreç tamamen kooperatifler tarafından yürütülür duruma geldi. Şu ana kadar bu pratikle paranın kullanımını kaldırmış bulunuyoruz. Gelecekte durum ne olur? Bu halkımıza bağlı. Eğer halkımız para kullanmayı gerekli bulursa, yeniden kullanabiliriz. Fakat halkımız buna gerek olmadığını düşünürse o zaman bu doğrultuda hareket edilir. Bu mesele gelecekte somut koşullara göre belirlenecektir. Bu açıdan size herhangi belirlenmiş bir modelimiz olmadığını belirttim. Halkımızın devrimci hareketi-

nin gelişimine ve artan ihtiyaçlara bağlı olarak bu pratikler belirlenecektir.

Maaş sistemiyle ilgili geçmişte kazanılmış bazı alışkanlıklar mevcuttu. Özellikle ulusal kurtuluş savaşı sürecinde devrimci hareket içinde ne kadrolar ne de askerler arasında maaş uygulaması yoktu. Yerleşik nüfusumuzun da maaşı yoktu. Bağımsızlıktan önceki dönemde kurtarılmış bölgelerde, kadrolarda, orduda, toplum içinde, toplamda 6 milyonluk bir nüfus için zaten maaşsız bir yaşam söz konusuydu. Eski dönemlerde de halkın büyük bölümünün maaşı yoktu. Yalnızca görevlilerin maaşı vardı. Şehirlerdeki nüfus edinilmiş bu deneyimler doğrultusunda kooperatiflerde toplandı. Asker ve siviller, erkek ve kadın savaşçılar savaştan bu yana kolektif rejimi destekliyordu. Bu uygulamanın halkın yükünü azalttığını gördük ve bu sayede parayı sadece ulusal güvenlik ve yenileme işleri için bulundurduk. Gelecekte durum ne olur? Bu somut koşullara ve halkımıza bağlı.

Ticaretle ilgili olarak, devletin ve kooperatiflerin işbirliği içinde bunu düzenlediğini söyleyebilirim. Devlet kooperatiflerin ürünlerini alır ve bunu ülke çapında dağıtır veya yurt dışına ihraç eder. Devlet yurt dışından ürün ithal eder ve bunu ülke çapında dağıtır. Şu ana kadar bu uygulamayı izledik. Bunlar savaş döneminde kazanılmış uygulamalardır. Gelecekte durum ne olur? Bu da somut koşullara bağlı bir şey. Bu sebeple kesin veya geçici diye bir şey belirlemiş değiliz. Somut koşullar doğrultusunda hareket ediyoruz ve bu şekilde yapmaya devam edeceğiz. Temel faktör halktır.

Beşinci Soru: *Eğer yanlış anlamamışsak Demokratik Kampuçya komşularından kaynaklı pek çok problem ve zorlukla karşı karşıya. Bu konudaki görüşleriniz nedir ve bu problemleri nasıl çözmeyi düşünüyorsunuz?*

Pol Pot: Bağımsızlığını yeni kazanmış her ülke gibi Demokratik Kampuçya da zorluklarla yüzleşmek zorunda. Bu normal bir şey. Bildiğim kadarıyla Kampuçya'nın geçmişindeki zorluklar, bağımsızlığını yeni kazanan ülkelerinki kadar büyük değil. Ancak Demokratik Kampuçya'nın zorluklarla karşı karşıya olması da önemli bir olgudur.

Birinci zorluğumuz şudur; bizler bağımsızlığı, egemenliği ve kendi gücüne dayanmayı yerleştirmeye çalışıyoruz. Kendi kaderimizi kendimiz tayin ediyoruz. Bu durum yayılmacı ve emperyalist bazı ülkelerin işine gelmiyor. Bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne dayanma olarak belirlediğimiz konumumuzu sürdürmeye ve düşmanların üstesinden gelmeye kararlıyız.

Bu zorluklar nasıl çözülecek? Bu sorunun yanıtı hem kendi koşullarımıza hem de karşı tarafın durumuna göre belirlenecek. Görüşmeler ve toplantılarla sorunu başarıyla çözmeye çalışıyoruz. Kurtuluştan hemen sonra, Haziran 1975'te ben ve diğer lider yoldaşlar Hanoi'ye gittik. Çok uzun zamandır devam eden mevcut sorunları çözebilmek için gittik ve iyi niyetimizi göstermeye çalıştık. Çok fazla mesele vardı. Aslında her şey tek bir meseleden ibaretti. İki ülke arasındaki mevcut sınırlar sorununu değerlendirdik. Kampuçya'nın barış içinde yaşamak istediğini, iki ülke iki halk arasındaki dostluğu pekiştirmek ve güçlendirmek istediğimizi söyledik. 1965-1967'deki sınırlara saygı duyulması gerektiği gündeme geldi. Eski topraklarımız için herhangi bir hak talep etmedik. Eski adalarımız için de bir talebimiz olmadı. Tek bir santim toprak dahi talep etmedik.

Vietnamlılar yanıt vermeye lütfetmedi. Onların daha büyük hırsları vardı. Bütün Kampuçya'yı "Hindiçin Federasyonu" altına almak istiyorlardı. Her sene yüzlerce, binlerce, milyonlarca Vietnamlıyı Kampuçya'ya yerleşmeleri için gönderiyorlardı. 30 yıl içinde Kampuçya halkı azınlık millet durumuna düşecekti. Bu oldukça açık bir durumdu.

1976 Mayıs ayında Vietnamlıları görüşmeler için Phnom Penh'e davet ettik. Önce gelmek istemediler. Geldikleri zaman da, çok ısrar ettiğimiz için geldiklerini söylediler. Görüşme sürecinde Vietnam 1965 ve 1967'deki sınırları tanımayı reddetti. Bize 1966 yılında ABD emperyalizmine karşı savaşmak için o dönem Kampuçya ile anlaşma yaptıklarını söylediler. Aslında bu bir hileydi. Vietnam, topraklarımızın büyük bölümünü kendine dahil ederek yeni bir sınır belirlemişti. Bu durum bizim için yayılma ve ilhak anlamına geliyordu. Dostça değildi. Küçük bir ülke olduğumuz için Vietnam üzerimizde baskı oluşturuyordu. Bunu kabul etmedik ve görüşmeler bir sonuca varmadan sona erdi.

Bu görüşmelere paralel, Vietnam ülke sınırlarımıza saldırmaya devam etti. Bize boyun eğdirmeye çalıştılar. Fakat hiçbir zaman boyun eğmedik ve direndik. Emperyalistlere ve uşaklarına karşı zorlu bir mücadele verdikten sonra Vietnam'ın kölesi olmayı kabul edemezdik. Ne halkımız ne de ordumuz bu durumu kabul edebilirdi.

Bu sorun nasıl çözülecek? Somut koşullara göre çözülecek. Eğer Vietnam bağımsızlığımıza ve egemenliğimize gerçekten saygı gösterirse, eğer Vietnam bize gerçek bir dostluk beslerse problemin çözümü için de bir sorun kalmayacak. Ancak Vietnam ısrarla Kampuçya'ya hakim olmaya çalışırsa bizler de bağımsızlığımızı, egemenliğimizi ve toprak bütünlüğümüzü kararlılıkla savunacağız. Yine de yaşanan zorlukların evrildiğini ve çözülebileceğini değerlendiriyoruz.

Her şeyden önce bağımsızlığımızı, egemenliğimizi ve toprak bütünlüğümüzü kararlı şekilde savunabilmek için güçlerimizi seferber etmiş durumdayız. Halkımız tamamen birleşmiş durumda. Üretimi ve yaşam standartlarını yükseltmek için yoğun emek sarfediyor. Ayrıca ulusal savunma ve kalkınma için gerekli sermayeye yönelik ihracatı daha da arttırmaya çalışıyorlar.

Bununla birlikte, Demokratik Kampuçya'nın dünyadaki dostlarının da ülkemizin yanında olduğunu düşünüyoruz. Bu ülkelerin sayısı devamlı artıyor. Bağımsızlığını azimle korumaya çalışan pek çok ülke olduğunu ve Yugoslavya gibi bazılarının da oldukça kararlı olduğunu düşünüyoruz. Bu bağımsızlık ve adalet sever ülkeler neyin doğru neyin hatalı olduğunu ve kimin barış ve dostluk, kimin yayılma ve işgal istediğini ayrıştıracaktır.

Durumun bizler için çok daha elverişli bir yönde geliştiğini düşünüyoruz. Kampuçya'yı her kim işgal etmek isterse bunu başaramayacak ve vazgeçmek zorunda kalacaktır. O zaman sorun da çözülmüş olacak. Fakat şu an güncel duruma bakmamız gerekiyor.

Altıncı Soru: *Dünyada sebepli veya sebepsiz yere ülkenizin çok kapalı olduğu yazılıyor. Ülkenizi dünyaya açma yönünde bir niyetiniz var mı? Hangi prensipler ile ve ne yönde?*

Pol Pot: Kurtuluştan bu yana hızla yeni dostlar kazandık. Kurtuluştan sonra çözmemiz gereken pek çok sorun vardı, ülkemizi organize etmeliydik, halkımızın yaşam standartlarını yükseltmeliydik,

ülkemizi yani evimizi düzenlememiz gerekiyordu. Ve birbiri ardına dostlarımız gelmeye başladı. Gelecekte daha fazla dostumuz da gelecektir. 1975'te bazıları ülkemize geldi. 1976'da daha fazla kişi geldi. 1977'de 1976'dan da fazla kişi ülkemizi ziyaret etti. 1978'de çok daha fazla dost gelecek. Gelecekte artarak devam edecek. Ülkemizi dostlarımıza açmış bulunuyoruz. Çok daha fazla dostu ülkemize yani evimize davet ediyoruz. Ayrıca dost ülke ve halklarla dostluk ilişkilerimizi daha da güçlendirip geliştireceğiz.

Kampuçya'ya dostluk ve adalet ruhu ile yaklaşan şahıs ve kurumları ülkemizi ziyaret etmeye davet ettik, daha da fazlasını davet edeceğiz. Çok sayıda dostumuzun ülkemizi ziyaret edeceğini düşünüyoruz. Ancak ülkemizi de ziyaretçilerimiz için düzenlemeli ve iyileştirmeliyiz. Ülkemizi ziyaret ettiniz, kendi gözlerinizle savaş kaynaklı tahribatı gördünüz. Phnom Penh'i savaş zamanında görmemiş olanlar güvenli olduğunu düşünecektir. Phnom Penh bugünkü gibi değildi. Kurtuluştan hemen sonra Phnom Penh oldukça kirli durumdaydı, her yerde sığınaklar ve dikenli teller vardı. Şimdi hepsini temizleyip kaldırdık.

Yedinci Soru: *Demokratik Kampuçya ve Sosyalist Yugoslavya arasındaki ilişkiler dostluk ve işbirliği seyrinde ilerliyor. İki dost ülke arasındaki bu işbirliğini hızlandırmada ve geliştirmede ne gibi olanaklar görüyorsunuz?*

Pol Pot: Demokratik Kampuçya ve Yugoslavya dost ülkelerdir ve bu dostluk bağlantısızlık ve bağımsızlık temeline dayanmaktadır. Bu temelde sağlam dostluk bağlarımız bulunuyor, ilişkilerimizi gelecekte her alanda daha da geliştirip güçlendireceğiz. Kampuçya olarak ülkemizi inşa etmeye çabalıyoruz, üretimimizi arttırmaya, Yugoslavya ile ticaretimizi geliştirmeye gayret ediyoruz. Şu an tarımsal üretimimiz dost Yugoslavya'nın talebini tam olarak karşılayamıyor. Örneğin kauçuk alanında bir miktar üretim yapıyoruz ama kalite açısından yeterli değil. Yugoslavya ile ticaret yapabilmek için üretimimizdeki kaliteyi arttırmaya çabalıyoruz. Diğer alanlarda da iki ülkenin olanakları temelinde işbirliğini hızlandırmaya çalışıyoruz. Bu işbirliğini sadece ticaret ve ekonomik ilişkiler açısından ele almıyoruz, ayrıca siyasi temelde de bir dostluk olarak değerlendiriyoruz.

Sekizinci Soru: *Döndükten sonra okurlarımıza ve televizyon*

izleyicilerine Demokratik Kampuçya'nın sonuçlarını, başarılarını ve kaygılarını ileteceğiz. Ayrıca bu dost ve bağlantısız ülkenin liderlerini aktaracağız. Bu sebeple son olarak şunu sormak istiyoruz:

Pol Pot Yoldaş siz kimsiniz? Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri'nin geçmişi nedir?

Pol Pot: Sorunuzu memnuniyetle yanıtlamak isterim. Ancak her şeyden önce, kendi rolümün ve lider konumdaki diğer yoldaşların Kampuçya halkının devrimci hareketinin yalnızca çok küçük bir parçasını içerdiğini size söylemeliyim.

Ben köylü bir aileden geliyorum. Çocukluk dönemimde ailemle birlikte yaşadım ve onlara tarım işlerinde yardımcı oldum. Ardından geleneklerden ötürü bir pagodada[12] yaşadım ve okuma yazma öğrendim. Pagodada altı yıl kaldım ve iki yıl kadar da keşişlik yaptım.

Geçmişimi öğrenen ilk kişi sizler oluyorsunuz.

İlkokula gittim ve sonrasında sınavları geçemediğim için ortaokula devam edemedim. Ailemin yanına tarım işlerinde çalışmak için geri döndüm. Ortaokul sınavlarını sonradan geçebildim. Sonrasında teknik liseye kaydımı yaptırdım. Dersler bir yıldan fazla sürdü. Özellikle elektrik başta olmak üzere genel bazı teknik dersler aldım. Sınavları başarıyla geçtikten sonra eğitime yurtdışında Fransa'da devam etmek için burs kazandım.

İlk sene çalışkandım. İyi bir öğrenciydim. Sonradan ilerici öğrencilerin hareketlerine katıldım ve ders çalışmaya pek zamanım olmadı. İki sene sonra derslerimi ihmal ettim ve yetkililer bursumu kestiler. Ben de eve döndüm.

Phnom Penh'te yeraltındaki mücadele hareketine dahil oldum. Fransız sömürgecilerine karşı mücadele eden direnişçilere katıldım. 1954'teki Cenevre Anlaşması sonrasında Phnom Penh'e geri döndüm ve yeraltı faaliyetlerimi sürdürdüm. Normal yaşamda özel bir okulda tarih, coğrafya ve vatandaşlık bilgisi dersleri veren bir hocaydım. Çeşitli çevrelerle temasa geçtim. Gençler arasında, öğrenci ve aydın

12) Pagoda, Budistlerin dini yapılarına verilen isimdir. Pagodalar çoğunlukla taştan, bazen tuğladan ve çok nadir olarak da tahtadan yapılır. Pagodalar, Çin, Japonya ve Hint kültürü alanına giren Güneydoğu Asya'da yaygındırlar. Kampuçya'da eski Angkor zamanlarında çok sayıda pagoda inşa edilmiştir.

çevrelerinde ayrıca işçi ve köylü çevrelerinde çalışmalar yürüttüm.

1953 yılında daha fazla Phnom Penh'te kalamazdım. Direnişçilere katıldım. Halk içinde pek tanınan biri değildim. Fakat Lon Nol'ün polisi faaliyetlerimi izliyordu. Varlığımdan haberdarlardı ama tam olarak kim olduğumu bilmiyorlardı. Phnom Penh'te hareketin başkentteki genel sorumlusu oldum. Ayrıca kırsal bölgelerle irtibat halindeydim.

1963 yılında direnişçilere katıldım, 24 Nisan 1975'te Phnom Penh'e geri döndüm. 1960 yılında parti kongresi beni merkez komite üyesi olarak kabul etti. 1961 yılında merkez komite sekreter yardımcısı oldum.

1962 yılında parti sekreterimiz düşman tarafından gizlice katledildi. Böylece sekreterlik görevini üstlendim.

1963 yılında partimizin ikinci kongresi beni sekreter olarak seçti. Sonraki kongre de görevimi kabul etti.

Esas olarak kırsal bölgelerde ve en ücra yerlerde bulundum. Bütün ülkeyi dolaştım. Halkımı iyi tanıyorum. Ülkemin coğrafi ve ekonomik durumunu yeterince biliyorum. Tabandaki desteğim Kuzey Doğu bölgesindeki azınlık halklarına dayanıyordu. Bu azınlık halklarını yakından tanıyordum. Büyük sefalet içindeydiler. Yalnızca ufak pagneler[13] giyiyorlardı. Yemeye tuzları yoktu. Şimdi onları kimse diğer insanlardan ayırt edemez. Herkesle aynı şeyi giyiyorlar ve herkes gibi yaşıyorlar. Yeterli miktarda pirinçleri, tuzları, ilaçları ve diğer malzemeleri var. Yaşam koşulları belirgin şekilde yükselmiş durumda.

Size bir olaydan bahsetmek istiyorum. 1950 yılında yurtdışında öğrenci olduğum dönemler yaptığım bir yolculuk esnasında, Zagreb'te yaklaşık bir aydan fazla bir işçi tugayında bulundum. Yugoslav halkı ile temasım oldu ve Yugoslav folklör gösterilerine katıldım. O zamandan beri Yugoslav halkı ile dostluk bağlarım bulunuyor.

---

13) Genellikle Güneydoğu Asya ülkeleri ve sıcak bölgelerde giyilen bedenin çeşitli bölgelerini kapatan bez giysiler.

Demokratik Kampuçya Basın Ajansı Temsilcileri ile Görüşme[14]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Birinci Soru: *Vietnamlıların Demokratik Kampuçya'yı işgal ettiği dönemdeki durumu nasıl tanımlarsınız? Bu işgalin amacı neydi? Bu saldırıyla ilgili hükümetin kararı neydi? Bu soruyu, konuya yönelik gelişmeleri Kampuçya halkına ve Kampuçya Devrimci Ordusu'na aktarmak amacıyla size soruyoruz.*

Pol Pot: Halkımızın ve kuvvetlerimizin bu durumdan bariz şekilde haberdar olduklarından eminim. Çünkü her biri Vietnamlı işgalciler tarafından mağdur edildi. Bununla beraber, partimiz, hükümetimiz ve medyamız başından itibaren bu saldırıya yönelik yayınlar yapıyor. Bu açıdan sorunuzu çeşitli yönleri ile cevaplayacağım.

En başta kahraman Kampuçya yurttaşlarına ve Kampuçya Komünist Partisi'nin önderliği altındaki değerli Kampuçya Devrimci Ordusuna şükranlarımı sunuyorum. Halkımız ve ordumuz Vietnamlıların provokasyon, şiddet, sabotaj, müdahale, casusluk ve darbe gibi tüm kötü niyetli girişimlerinin üstesinden gelmeyi başardı.

Vietnamlılar Hindiçin Federasyonu planlarından hiç vazgeçmedi. Vietnamlıların 1930 yılından günümüze bu doğrultuda planlamaları ve sistematik girişimleri bulunuyor. Başlangıçta tek parti, tek ordu ve tek ülkeden oluşan tek bir Hindiçin devleti istiyorlardı. Bu hedeflerine özellikle siyaset, silahlı kuvvetler, ekonomi ve kültür

14) Bu görüşme Nisan 1978'de Demokratik Kampuçya Basın Ajansı'ndan gelen yetkililerle Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot arasında gerçekleştirilmiştir. Görüşmenin konusu Vietnamlıların ülkeye yönelik saldırılarıdır. "Interview with Brother Number One" ismi ile *Searching The Truth*'un Nisan 2001'de yayınlanan 16. sayısında yer almıştır. Görüşmede Pol Pot'un sıkça kullandığı "Yuon" kelimesi Kamboçyalıların Vietnamlılar için kullandığı alaycı bir ifadedir.

alanlarında gerçekleştirilen çeşitli işbirliği antlaşmalarıyla, barış ve dostluk girişimleriyle ulaşmaya çalıştılar.

1975'teki kurtuluş gününden sonra, Vietnamlılar benzer taktikler izleyerek amaçlarına yönelik çeşitli girişimleri sürdürdü. Vietnamlıların Hindiçin Federasyonu tasarısı şöyleydi; öncelikli hedefleri, Kampuçya'nın bir bölümünü kendi ülkelerine dahil etmek ve sınırları ortadan kaldırmaktı. Vietnamlılar, partimiz, silahlı kuvvetlerimiz, ekonomimiz ve iç ve dış politikalarımız üzerinde kontrol sağlayarak Kampuçya'yı Vietnam'ın bir parçası haline getirmek istiyordu. Böylece, kurulacak yeni federasyonda azınlık bir grup olarak kalacaktık.

Vietnamlılar her seferinde ülkemize yönelik çeşitli casusluk faaliyetleri ve sabotajlar düzenledi. Casuslarını içeri soktular ve ülke içindeki dayanışmanın yıkılmasına neden oldular. Bunu uzun süredir yapıyorlar. Vietnamlılar 1965-1975 yılları arasında Kampuçya topraklarına mülteci olarak sığınmak istediklerinde dostluk maskesiyle ülkede özerk bölgeler yaratmaya çalıştılar. Bu bölgeler Devrimci Kampuçya tarafından kontrol ediliyordu. Kampuçya halkı gelen mültecilerin yerleşmesine izin verecek kadar da kendilerine nazik davrandı. Ancak Vietnamlılar bu gücü Kampuçya egemenliğini ve toprak bütünlüğünü sürekli ihlal etme amacıyla kullandı. Buna ilaveten Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesini de parçalamayı denediler. Seçtikleri yozlaşmış, hiçbir şey bilmeyen ve ne söylenirse onu yapan emir erlerini merkez komitesi içine yerleştirmeye kalktılar. Neyse ki ağır şekilde yenildiler. Bu zaferlerimiz, Kampuçya Komünist Partisi'nin mükemmel liderliği altında, bağımsızlık, kendi gücüne güven ve kendi geleceğini belirleme kararlılığını sürdüren Kampuçya halkı ve Devrimci Ordusu arasındaki güçlü işbirliğinin sonucuydu.

1975'teki kurtuluştan sonra Yuon, Kampuçya adalarını fethetmeye ve ihlal etmeye devam etti. 1975'ten 1977'ye kadar içişlerimize karıştılar ve defalarca darbe girişiminde bulundular. Hem iç hem de dış destekçilerinden ayrıca CIA'dan destek alarak Devrimci Kampuçya'yı parçalamaya ve Demokratik Kampuçya'yı bölerek kontrol etmeye çalıştılar. Bir kez daha başarılı olmaları engellendi.

Eylül 1977'den sonra Yuon, Mekong Nehri ve Güneybatı Böl-

gesi'nin doğu kısımlarını işgal etmek için devasa askeri kuvvetlere, bölüklere ve teknik konsey yardımına güvenerek Demokratik Kampuçya ile kanunsuz büyük ölçekli bir savaş riskini göze aldı. İşgal ettikleri topraklarımızda köy sorumlulularından illerdeki valilere kadar kendi kuklalarını atayacaklardı. Dahası, bölgeleri kontrol etmek için doğrudan Vietnam ordusunu kullanmayı düşünüyorlardı.

Yuon bu ilk işgalden sonra bütün ülkeyi ele geçirmeyi ummuştu. Neyse ki, 6 Ocak 1978'de Devrimci Ordular ve Kampuçya halkı tarafından utanç verici şekilde mağlup edildiler. Başarısızlıklarına rağmen Yuon, sözde Hindiçin Federasyonu dedikleri plana göre işgali devam ettirdi. Görünüşe göre, Şubat ayından 30 Mart 1978'e kadar başta Doğu ve Güneybatı Bölgeleri olmak üzere, sınır boyunca 11 bölgeye askeri güç kullanarak baskın düzenlediler. Gerçek planlarını sözde müzakere deklarasyonu bahanesiyle de gizlemeye çalıştılar.

Yuon'un, halkı ve dünyayı Kampuçya'ya saldırma ve ilhak etme amacıyla aldattığı iyi bilinmektedir. Halkımız ve devrimci ordularımız her zaman dikkatli davrandı ve bu ikinci aşamada Vietnamlılara karşı başarılı bir karşı saldırı gerçekleştirdi.

Soru: *Vietnamlılar mevcut durumda Demokratik Kampuçya topraklarını ilhak çabasından vazgeçmiş durumda mı?*

Pol Pot: Hayır. İşgale devam ediyorlar. Askeri birlikleri, ağır silahları ve tankları halen Demokratik Kampuçya'yı bombalıyor.

Örneğin 7 Nisan 1978'de Hindiçin Federasyonu planını terk ettiklerini ve sınır kavgasını çözmek istediklerini söylerken, Yuon'un tümenleri Kampot Eyaletindeki Lork Toanhan ve Cheav Bdei Dağları'ndaki sınırlarımıza saldırdı. Aynı zamanda Kampong Trabek Bölgesi'nde ve Prey Veng Eyaletindeki iki alay Kampuçya'ya yeni bir saldırı başlattı. Vietnamlı bir başka tümen ülkemizin Kampong Cham Eyaleti'nin doğu kısmına ve Ponnea Krek, Me Mut, Tramoung gibi sınır bölgelerine saldırdı. Dahası, Vietnamlıların iki alayı 13 numaralı ulusal karayolundan Loc Ninh-Snuol'a kadarki sınır hattını istila etti. Mondul Kiri ve Rattanak Kiri'de bulunan tabur ve birliklerinin diğer küçük saldırılarını hariç tutuyoruz. Bu bir tesadüf mü yoksa sistematik bir plan mı?

Şiddet içermeyen çözümden yana olduklarını söylediler. Bu dü-

pedüz bir yalandı. Müzakere denen şey de bu yalanın yalnızca bahanesi oldu. Bunlar sadece 7 Nisan'da değil, daha başka günlerde de gerçekleşmiş hadiselerdi. Kullandıkları yöntemler çok çeşitli olsa da, biz bu yöntemlerin hepsinin farkındayız.

Bugün Vietnamlıların akılsız davranışlarını ve tehlikeli planlarını çok daha net görmekteyiz. Geniş çaplı saldırıları başlar başlamaz 7, 8, 9 ve 10 Nisan 1978'de onları mağlup ettik. Bir kez daha halkımız ve devrimci ordularımız zafere ulaştı. Kampuçya halkımız ve cesur askeri güçlerimiz Vietnamlıların onlarca yıldır devam eden saldırganlığını, bölgesel genişleme amaçlarını ve izledikleri taktikleri artık tespit etmiş bulunuyor.

7 Nisan sabahı saat 6'da Kampot cephesinde Yuon açıkça saldırıya geçti. Saat 12'de ordularımızın müdahalesi ile paniğe kapıldılar. Cesetleri her yere dağıldı. Kompong Trabek cephesinde kaybettiler. Snuol'da da kaybettiler. Nerede ortaya çıksalar onlara baskın yapmaya başladık. Bu eylemler, Vietnam hükümetinin "dostluk, uluslararası koalisyon kurma ve sınır kavgalarını çözme" konusunda söylediklerinin gerçekte işgali gizlemek için, Vietnam halkını ve dünyayı kandırmak için söyledikleri yalandan ibaret olduğunu açık şekilde gösteriyor.

Soru: *Demokratik Kampuçya hükümetinin çözüm için kararı nedir?*

Pol Pot: 17 Ocak 1978'de kararımızı resmi şekilde deklare ettim. Ayrıca 17 Mart 1978'de bu konuda Yugoslav gazetecilerle bir basın toplantısı gerçekleştirdim. Ancak güncel veriler ışığında kararımızı bir kez daha açıklamak istiyorum:

1) Yuon, bağımsızlığımıza, egemenliğimize, toprak bütünlüğümüze ve Demokratik Kampuçya hükümetine saygı göstermelidir. Yuon içişlerimize karışmamalı, sabotaj, casusluk, ilhak gibi faaliyetlere derhal son vermeli ve topraklarımıza saldırmayı kesmelidir.

2) Bağımsızlığımıza, egemenliğimize, 1966-1967'de Güney Vietnam Geçici Devrimci Cumhuriyeti ve Hanoi Hükümeti tarafından kabul edilen kara ve deniz sınırlarımıza dayanan toprak bütünlüğümüze saygı gösterilmelidir.

Dürüstçe belirtmek isterim ki, Demokratik Kampuçya ve halkı kendi sınırları içinde huzur içinde yaşamak ve komşu ülkelerle dost olmak istiyor. Bu yüzden eski davaları yeniden açmak istemedik. İstesek sınır konusunu yeniden açabilirdik. Çünkü hem deniz hem de kara sınırlarımızı yeniden konumlandırma hakkımız vardı. Bunu destekleyen yeterli kanıt ve nedenlerimiz bulunuyordu.

Örneğin, Kampuçya Kromunu, Fransız sömürgecilerinin Cochinchina bölgesine teslim ettikten sonra kaybettiğimiz adaları anımsayalım. Buraları Ngor Dim Deam ve eski Prey Nokor rejimleri işgal etti. Demokratik Kampuçya'nın hem Brévié hattının güneyine uzanan denizde hem de topraklarımızı içeren sınırlarda yasal hakları bulunmaktadır. Kampuçya'nın kaybedilen topraklar hakkında hiçbir şey bilmediği sanılmasın. Ancak Kampuçya dostluğu önemsiyor ve bu konuları yeniden gündeme getirmiyoruz.

Yuon, toprak genişletmenin adaletsiz, düşmanca ve yenilgiye mahkum olduğunun farkında olmalıdır. Herhangi bir ülkenin topraklarını işgal etme tutkusu uluslararası yasalara karşı acımasız bir suçtur. Demokratik Kampuçya iki ülke arasında barışın sağlanabilmesi için, Vietnam'ın yukarıda belirtilen hususlara dikkatle saygı göstermesini ve Kampuçya ulusunun işgaline ve parçalanmasına dayalı tek parti, tek ülke, tek milliyet çerçevesinde kurulacak Hindiçin Federasyonu fikri ve projesinden sonsuza dek vazgeçmesini önermektedir. Bu vazgeçme durumu kelimelerle değil, eylemlerle gerçekleştirilmelidir. Aksi halde kimse bunun gerçek bir barış olduğuna inanmayacaktır.

Bu durumla baş etmeye çalışırken Kampuçya halkı ve Kampuçya Devrimci Ordusu, bağımsızlıklarını, egemenliklerini, toprak bütünlüğünü ve milletin itibarını savunmada son derece ihtiyatlı olmalı ve işgalci Yuon'u azar azar bertaraf etmelidir. Yuon, açgözlü ilhaklarını sürdürmek yerine barış yapmayı ve Kampuçya'nın iyi niyetini kabul etmeyi seçmelidir. Kampuçya ve Vietnam yurttaşlarının bölgede uyum ve barış içinde yaşayabilmeleri için Vietnam hükümetinin her iki ülke arasında barışın kurulmasına ve dostluğa önem vermesi gerektiğine inanıyorum.

İsveç-Kampuçya Dostluk Derneği ile Görüşme[15]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri ve
Demokratik Kampuçya Başbakanı

Birinci Soru: *Ekselansları, eski toplumdaki aydınlar ve eğitimli kişilerle ilgili görüşünüz nedir? Onların bilgileri yeni Kampuçya'nın yapılandırılmasında ve inşasında değerlendirilebilir mi?*

Pol Pot: Demokratik Kampuçya Anayasası şunu açıkça garanti altına alır: Yetenek ve kabiliyetleri doğrultusunda her Kampuçya vatandaşı ülkesini savunma ve inşa etme görevini yerine getirir.

Aydınlar ve eski toplumdaki eğitimli kişiler konusuna yönelik de şunu söyleyebilirim; onlar da her Kampuçya vatandaşı gibi yetenekleri ve kabiliyetleri doğrultusunda çalışma hakkına sahiptir. Bu kişiler ABD emperyalist işgalcilerine karşı 5 yıl süren savaştan önce de, ulusal kurtuluştan sonra da Kampuçya devrimci hareketinde fiilen yer almış ve önemli katkılar sunmuştur. Yeni Kampuçya'nın restorasyonu ve inşasında da her biri yetenekleri ve kabiliyetleri doğrultusunda katkı sunmaya devam ediyor.

İkinci Soru: *Ekselansları, hükümetiniz Vietnam'ı ülkenizde darbe hazırlamaya çalışmakla suçladı. Bununla ilgili detayları öğrenebilir miyiz?*

Pol Pot: Vietnamlılar en adi ve iğrenç olanlar da dahil her tür aracı bize karşı kullanıyor. "Hindiçin Federasyonu" stratejileri doğrultusunda Kampuçya'yı yutacaklarını sanıyorlar. Darbe girişimleri de bu stratejiyi gerçekleştirme çabalarından biri. Vietnamlılar 5 yıl süren savaş boyunca yalnızca sayısız darbe girişimi ile değil, ayrıca Kampuçya Komünist Partisi'ni tasfiye etmeye çalışarak ve Vietnam yanlısı "İşçi Partisi" denen kukla bir parti oluşturmak için de yoğun çaba sarfetti.

---

15) Bu konuşma Demokratik Kampuçya'yı ziyaret eden İsveç-Kampuçya Dostluk Derneği üyeleri ile 24 Ağustos 1978 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Demokratik Kampuçya Dışişleri Bakanlığı'na bağlı Basın Enformasyon Bürosu tarafından döküman olarak ayrıca basılmıştır.

1970'te darbe denediler fakat başarısız oldular. 1973'te bir kez daha denediler ve yine başarısız oldular. 1975'te ülkemizin tam bağımsızlığı öncesinde bir kez daha darbe yapmaya çalıştılar ancak bir kez daha başarısız oldular. Kurtuluştan sonra da Kampuçya'ya yönelik darbe teşebbüslerine devam ettiler. Bunlara ilaveten, sınırlarımıza halen saldırı ve provokasyonlar düzenliyor, Demokratik Kampuçya topraklarındaki nehir ve adalarda işgalci faaliyetler yürütüyorlar.

1978 yılı boyunca Kampuçya'ya yönelik saldırılarında ağır yenilgiler ve feci mağlubiyetler aldılar. 1977'nin sonundan itibaren Vietnamlılar tekrardan darbe denemelerine başladı. Kampuçya Komünist Partisi liderlerini ajanları ile öldürmeye çalıştılar. Kampuçya'nın liderlerini öldürürlerse karışıklık çıkacağını ve devlet ve partinin lidersiz kalacağını sanıyorlar. Silahlı kuvvetlerini işgal için seferber etmiş durumdalar. Partimizin, halkımızın ve Kampuçya Devrimci Ordusu'nun karşılarında diz çökeceğini düşünüyorlar. Ancak rüyalarında bunu görürler. Partimiz, halkımız ve cesur Devrimci Ordumuz anayurtlarını kendi yaşamlarından daha fazla önemser. ABD emperyalist işgalcileri ve kuklalarının dahi yaşamadığı, tarihte eşi benzeri görülmemiş çok ağır bir yenilgi yaşayacaklar. Vietnamlıların bütün gayretine rağmen, bu parti, bu ulus, bu halk ve bu ordu Vietnamlı işgalcilere, ilhakçılara ve toprak yutucularına kesinlikle ağır bir yenilgi tattıracak.

Üçüncü Soru: *Ekselansları, bağlantısız ülkeler arasında bazı çelişmeler bulunuyor. Bu çelişmeler hakkında ne düşünüyorsunuz ve bağlantısızlar hareketinin geleceği hakkında görüşleriniz nedir?*

Pol Pot: Bağlantısızlar hareketinin siyasi prensipleri bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygıya, müdahalesizlik, saldırmazlık, eşitlik ve her ülke ve halkın kendi kaderini tayin haklarına saygı duymaya, kuvvete başvurmamaya, herhangi bir bloğa bağlı olmamaya ve başka ülkelerde askeri üsler bulundurmamaya dayanır. Bağlantısızlar hareketinin ruhu budur. Bu aynı zamanda tüm bağımsız, barıştan yana ve adalet yanlısı ülkelerin de temelidir.

Bağlantısız ülkeler arasında elbette çelişmeler bulunuyor. Geçmişte de vardı, bugün de var. Gelecekte de olacak. Bunlar iki farklı gücün çelişmeleridir. Bir tarafta takipçilerini kendi kuralları doğrultusunda kendi kanatlarına çekmeye çalışanlar var. Geçmişte ABD

emperyalistleri çete reisiydi. Takipçilerini bağlantısızlar hareketine karşı seferber ederdi. Şu an ise Vietnam ve Küba uluslararası işgalcilerin emirleri altında bulunuyor ve takipçileri aracılığı ile bağlantısızlar hareketini kendi enstrümanlarına dönüştürmek için girişimlerde bulunuyorlar.

Diğer yanda ise bağlantısızlar hareketinin kutsal prensiplerini savunmaya çalışan güçler bulunuyor. Bağlantısız ülkelerin büyük çoğunluğu bu prensipleri savunuyor ve çeşitli biçimler altında bağlantısızlar hareketinde bulunan bu ülkelere karşı mücade yürütüyor.

1976 yılı başında Vietnam ve Küba, Demokratik Kampuçya'yı kandırmaya çalıştı. Bağlantısızlar hareketi içinde oluşturdukları "İlericiler Grubu" ismi verilen bir şeye bizleri dahil etmeye çalıştılar. Amaçları zarar vermek ve bu hareket ile işgalci yayılmacı stratejilerini gerçekleştirmekti. Demokratik Kampuçya; Vietnam ve Küba'nın bu hamlesini ivedilikle reddetti ve bunun bağlantısızlar hareketi içinde bölünme ve ayrışmaya neden olacak zararlı bir oluşum olduğunu kendilerine söyledi.

Aynı şekilde bağlantısızlar hareketine dahil olmayan çok sayıda ülke de bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğü prensiplerini savunuyor. Bu prensipleri ihlal eden ülkelere ve destekçilerine karşı çıkıyorlar. Şu anki durumda bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü savunmak ve kendi kaderini tayin hakkı güçlenmeye devam ediyor. Bu güç dünyada beş kıtada ve her yerde yoğun şekilde kendini gösteriyor. ABD emperyalistlerinin güçleri ve kuklaları, uluslararası yayılmacı güçler ve kuklaları ve diğer gerici güçler dünyada bağımsızlık ve adaletten yana ülke ve halklar karşısında mağlup oluyor, ağır yenilgiler alıyor. Gelecekte çok daha ağır, çok daha beter yenilgiler yaşayacaklar.

Demokratik Kampuçya'nın bağlantısızlar hareketinin kutsal prensiplerine inancı tamdır ve bu prensiplerin aydınlık geleceğine güvenmektedir.

Dördüncü Soru: *Ekselansları, sizin görüşünüze göre İsveç ile Demokratik Kampuçya arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi ihtimali nedir?*

Pol Pot: Demokratik Kampuçya, her iki halk ve ülke, Kampuçya ve İsveç arasında, karşılıklı bağımsızlığa, egemenliğe ve kendi kade-

rini tayin ve birbirlerinin içişlerine karışmama prensiplerine dayalı bir şekilde karşılıklı eşitlik ilkeleri gözetilerek hızla ilişkilerin geliştirilebileceğini uygun görmektedir.

İlerici, barışçıl ve adalet yanlısı İsveç halkı Kampuçya halkının mücadelesini destekledi. İsveç-Kampuçya Dostluk Derneği bu noktada öncü bir rol oynuyor. Demokratik Kampuçya ve halkı en içten teşekkürlerini ve en iyi dileklerini iki halkın ve iki ülkenin, Kampuçya ve İsveç'in dostluk bağlarının kurulması sebebiyle sizlere iletiyor. Dostluk ilişkilerini her alanda geliştireceğimize dair umudumuz tamdır.

Ekonomik Mesele-Parayı Kaldırmanın Nedenleri ve Gelecekteki Olasılıklar

Paranın kaldırılmasının kökeninin ulusal kurtuluş savaşı dönemindeki acil ihtiyaçlarımızla bağlantısı bulunur. 1970-1971 döneminde topraklarımızın %75-80'lik bir bölümünü halihazırda kurtarmıştık. Siyasi ve askeri gücü elimizde bulunduruyorduk. Ancak ekonomik güç bizde değildi. Bu güç toprak sahiplerinin ve kapitalistlerin elindeydi. Bunun yanında Lon Nol'ün parası kurtarılmış bölgelerde halen yürürlükteydi. Lon Nol'ün değersiz parasından ötürü toprak sahipleri ve kapitalistler bütün pirinç üretimini tekellerine almıştı. Düşmana satmak için bunu yapıyorlardı. Ayrıca bu durum halkımız ve ordumuz açısından besin sıkıntısına sebep oluyordu. Bu uygulamalar ulusal kurtuluş savaşımıza büyük zarar verdi. Bu koşullar altında zafer kazanmamız da mümkün değildi. Kazanmak için pirinç üretimini kontrol altına almamız gerekiyordu. Tek dayanağımız tarımsal üretim yapan kooperatifleri yaygınlaştırmaktı. Bu kooperatiflerin bir kısmı kurtarılmış bölgelerde kurulmaya başlandı. 1973 ortalarına kadar yaptığımız şey buydu.

Tarımsal üretim için kooperatiflerin yaygınlaştırılmasıyla birlikte köylüler ve devrimci güçler pirinç üretiminin kontrolünü de ele geçirdi. Orduyu desteklemek için halkın yaşam standartlarının daha iyi olması gerekiyordu. Aynı dönemde düşmana giden tüm gıda ikmallerini kesme siyasetimiz de oldukça etkili oldu. Devlet; pirinç, tuz, yakıt, benzin gibi stratejik ürünlerin tekelinin güvenliğinden sorumluydu. Kurtarılmış bölgelerimizde paranın rolü hızla kaybol-

maya başladı. Para kullanımı 1974'te %80 oranında kaybolmuştu. Kurtuluştan hemen önce paranın yasal geçerliliği tamamen ortadan kalktı. Bu pratik şu ana dek parayı kullanmamamızı doğurdu. Gelecekte durum ne olur? Buna ancak halkımız karar verir. Eğer halk yeniden geriye dönüp para kullanmayı gerekli görürse, bunu uygularız. Halkımız geriye dönüp parayı yeniden kullanmak için şu ana kadar hiçbir ihtiyaç hissetmedi.

L'Humanite Rouge ile Görüşme[16]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Geri bir tarım ülkesi olan Kampuçya'yı 15-20 yıl içinde önce modern bir tarım ülkesine dönüştürmek istiyoruz. Yaklaşık 20-25 yıl içinde de, temel sanayilerini oturtabilmiş bir ülke yapmak istiyoruz.

Eğer devrimimiz ilerlemeseydi, Vietnam bizi ezecek, öldürecek ve vuracaktı. Düşmanımız bizleri hızlı davranmaya mecbur bırakıyor. Hızlı hareket etmeliyiz. Bu yüzden teknikerlerimizi teori ve pratiğin birleştirilmesi ilkesi ile eğitiyoruz. Bunun Marksist-Leninist teoriye aykırı bir şey olmadığını düşünüyoruz.

Bir örnek vermek gerekirse; matematik bakalorya derecesi için 12 yıllık çalışmayı şimdilerde 3 yıl içinde verebiliyoruz. Öğrencilerimiz önce ilk, sonra da üçüncü seviyeye ulaşabiliyor. Bu hızlı bir öğretim yöntemi ve çok olumlu. Bizler siyasetçi olarak olumlu değerlendiriyoruz, öğretmen yoldaşlar da memnunlar. Eski politeknik okulu öğrencileri veya bilim doktorları da bu sonucu olumluyor. Bu yöntemle, öğrencilerin matematikte çok daha iyi düşünüp daha kolay mantık kurabildiklerini belirtiyorlar.

Bize yöneltilen eleştirilerin farkındayız. Ancak gıda sorununu başarılı bir şekilde çözebilmek ve ülkemizi başarıyla savunabilmemiz için herkesin gücüne ihtiyacımız var. Bu olmadan, gıda sorununu çözemezdik. Ülkemize karşı başlatılan saldırılar çok güçlüydü. Tam bağımsızlık ve egemenlik ilkelerine bağlı kalarak kendimizi sa-

---

16) Bu görüşme, Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin daveti üzerine, Fransa'da dönemin etkin Maoist partisi olan Marksist-Leninist Komünist Parti'nin sekreteri Jacques Jurquet ve parti yayın organı *L'Humanite Rouge* gazetesinin Demokratik Kampuçya'ya gerçekleştirdiği 8 günlük ziyaret sürecinde yapılmıştır. *L'Humanite Rouge*'dan Camille Granot ve Annie Brunel tarafından aktarılan bu konuşmalar Ekim 1978 döneminde yayınlanan yazı dizisi içinde bulunur.

vunduk. Bu iddialar gerçeği yansıtmıyor. Eğer gerçekten katliamlar olsaydı halk bu politikaları nasıl desteklerdi?

İllerimizi ziyaret ettiniz ve güvenli mi değil mi kendi gözlerinizle gördünüz. Bizim siyasetimiz geçmişte bölünmüş tüm ulusal güçleri seferber etmeye yöneliktir. Ülkemizi inşa etmeliyiz. Eğer halk devrime katılmazsa bu durumda devrim kesinlikle başarısız olur. Kendimizi çok iyi tanıyoruz. Benzer şekilde düşmanlarımız ve gericileri de iyi biliyoruz.

Çizgimiz şu şekilde: Kazanmak için öncelikle 2 temel koşul olmalı.

-Devrime önderlik edecek bir komünist parti
-Halkın, zafer kazanmak için temel faktör olması

Bu çizgiye göre, eğer halkın desteği olmazsa zafer kazanmak da imkânsızdır. Siyasetimizin temeli budur.

Vietnam ile yaşanan sürecin evrimi şu şekildedir: Vietnamlılar ve Sovyet liderleri silahlı saldırılarına halen devam ediyor. Ayrıca Güneydoğu Asya'da ve genel olarak dünyada diplomatik faaliyet yürütüyorlar.

Türk Gazeteci Heyeti ile Görüşme[17]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Halkımız sizin ziyaretinizi büyük bir sevinçle karşılıyor, ziyaretinizden güç alıyor. Ülkemizin çeşitli yerlerini gezdiniz. Demokratik Kampuçya'daki durumla ilgili bilgi edindiniz. Halkımız sorunlarını çözmeye, ülkemizi yeniden inşa etmeye ve hayat düzeyini yükseltmeye çalışıyor. 17 Nisan 1975'teki kurtuluşumuzdan bu yana halkımız tüm güçlerini ülkemizi savunmaya ve ekonomimizi inşa etmeye seferber etti. Yeterli yiyecek sağlamak, bağımsızlık ve egemenliğimizi korumak için böyle yapmak zorundayız. Ülkemizi inşa etmek için halkımızın ve silahlı kuvvetlerimizin tüm güçlerini seferber ettik.

Ne var ki, dış düşman, halkımızın hayat düzeyini yükseltmemize, barış içinde yaşamamıza ve ülkemizi inşa etmemize imkân vermedi. Kurtuluşa kavuşmamızdan bu yana özellikle Vietnamlı saldırganlar Kampuçya'yı ele geçirmek amacıyla birçok faaliyet yürüttüler. Onlar, Kambuçya'nın bağımsız olmasını ve kendi kaderinin efendisi olmasını istemiyorlar.

Onlar, Kampuçya'yı ele geçirmek ve Vietnam'ın bir parçası durumuna getirmek istiyorlar. Daha önce "Hindiçin Federasyonu" stratejisi söz konusuydu. Hindiçin Federasyonu aracılığıyla Kamboçya'yı ilhak etmek ve Vietnam'ın bir parçası haline getirmek istiyorlar. Vietnamlılar gerçi bugün Hindiçin Federasyonu sözünü kullanmıyor, ama özünde onların isteği Kampuçya'yı ele geçirmektir. Kampuçya'yı ele geçirmek, Kampuçya'nın efendisi olmak ve sonra yayılmalarını güneye doğru geliştirmek amacındalar. Vietnam'ın ve aynı zamanda

17) Bu görüşme, Fransız *L'Humanite Rouge* heyeti ile aynı günlerde, 14 Eylül 1978 tarihinde Demokratik Kampuçya'yı ziyaret eden *Aydınlık* Gazetesi Yazıişleri Müdürü Mehmet Ataberk ve o dönem gazetenin muhabiri olarak çalışan Nuri Çolakoğlu ile Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot arasında gerçekleşmiştir. Gezi notlarından oluşan yazı dizisi sonradan *"Savaşan Kamboçya"* ismi ile Haziran 1979'da Aydınlık Yayınları tarafından ayrıca basılmıştır.

Sovyet yayılmacılarının stratejisi işte budur. Bu nedenle Vietnam ve Sovyetler Birliği, Kampuçya'ya karşı birleşiyor ve ona saldırıyorlar. Ve ikisi birlikte, Güneydoğu Asya'daki yayılmalarını geliştirmek istiyor. 1977 sonlarında bize karşı on dört tümenle büyük çaplı bir saldırıya giriştiler. Bu, Vietnamlıların hazırladığı ve içinde Sovyetler'in ve onların takipçilerinin de bulunduğu bir plandı.

Şimdi size, Vietnamlıların Vietnam sınırında giriştikleri saldırıdan söz etmek istiyorum. Kurtuluşa kavuşmamızdan sonra, Vietnamlılar Koh Vay adamızı ele geçirmek üzere bir saldırıda bulundular. Ve halkımıza gözdağı vererek kendilerine boyun eğdirmek, bizi Hindiçin Federasyonu'na katılmaya zorlamak amacıyla sınır boyundaki saldırılarını sürdürdüler. Bu saldırılarını 1975'ten 1977'ye kadar sürdürdüler, ama hiçbir zaman başarıya ulaşamadılar. Dolayısıyla, 1977 sonlarında bize saldırmak üzere büyük çaplı kuvvetler kullandılar. "Yıldırım saldırısı, Yıldırım zaferi" stratejisini uygulamak istediler. Bu stratejiyi, halkımızın kendilerine karşı çıkmasını önlemek ve aynı zamanda dünya kamuoyundan gelecek muhalefeti engellemek amacıyla uyguladılar. Eğer Demokratik Kampuçya'yı ele geçirmeyi başarsalardı, dünya kamuoyunun yapabileceği hiçbir şey olmayacaktı.

Onlar kuvvetlerine güvendiler. Bu nedenle bu bölgenin (haritayı göstererek) güneyinde bize karşı büyük bir saldırı başlattılar. Onların ana saldırı hedefi burasıydı. Mekong'un kuzeyindeki cephenin yanı sıra, ülkenin bu yörelerinde ikincil cepheler vardır.

Bu bölgelerdeki büyük çaplı saldırıları, Doğu bölgemizi ele geçirmek amacıyla başlattılar. Burası gerek Vietnamlılar, gerekse bizim için stratejik bir bölgedir, çünkü Saygon hemen oranın az ötesindedir. Ayrıca Vietnamlılar bu bölgeyi ele geçirebilselerdi, başkent Pnom Penh'i tehdit edebileceklerdi. Ve ardından da ülkenin tümünü ele geçirmek üzere kuzeydoğu bölgesini ve ülkenin kuzeyini ele geçirebileceklerdi. Ama yenilgiye uğratıldılar. Onların "Yıldırım saldırısı, yıldırım zaferi" stratejisi boşa çıkarıldı. Şimdi uzun süreli hücumlar stratejisini deniyorlar. İlki, Vietnamlılar için stratejik bir yenilgiydi. Onların "yıldırım saldırısı, yıldırım zaferi" stratejisi yenilgiye uğradıktan sonra, uzun süreli hücumları da mutlaka yenilgiye uğrayacaktır.

Şimdi Vietnamlılar özellikle askeri cephede çok güç durumdalar. Silahlanmalarını geliştirmede başarılı olamadılar. Halk, askere alma siyasetine karşı. Ekonomi ve maliyeleri de çok güç durumda. Ülke içinde her yerde bir güvensizlik havası hüküm sürüyor. Aynı zamanda uluslararası planda da zor durumdalar. Uluslararası alanda maskeleri düştü. Ve şimdi Çin'le çatışma halindeler, bu onları daha da güç durumda bırakıyor. Tüm Güneydoğu Asya halkları ve dünya halkları onların Kampuçya'ya karşı saldırgan siyasetlerini her geçen gün daha iyi farkediyor. Dünya kamuoyu, Vietnam'ın, yayılmacı Sovyetler'in uşağı olduğunu ve Sovyetler'in Güneydoğu Asya'daki yayılmacı siyasetine hizmet ettiğini gördü. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, Sovyetler Birliği'nin emriyle hareket eden Küba, Afrika'da yayılmacı ve saldırgan bir rol oynadı. Sovyetler, aynı şekilde Vietnam'ı da Güneydoğu Asya'da yayılmak üzere bir öncü güç olarak kullanıyor.

Sovyetler Birliği ve Vietnam, Kampuçya'yı çok kolay ele geçirebileceklerini sandılar. Ama hedeflerine ulaşamadılar. Topraklarımızı sonuna kadar savunmaya kararlıyız. Biz, kurtuluşa kavuşuncaya kadar, ABD emperyalizmine karşı verdiğimiz mücadelede her türlü fedakârlığı göze almıştık. Onun için Vietnamlılar tarafından köleleştirilmeye razı olamayız. Eğer Vietnamlılar yalnız başlarına olsalardı, Kampuçya'yı ele geçirmek üzere saldırıya kalkışmazlardı. Çünkü savaşmasını biz de biliyoruz. Vietnamlılar bize karşı kendi başlarına savaşamazlar. Bizi küçümsüyorlar. Kampuçya'yı bir saldırıda kolayca ele geçirebileceklerini sandılar. Ama saldırılarını püskürtmeyi başardık. Sovyetler Birliği ve Vietnam 1975'te, 1976'da ve 1977 başlarında Asya ülkelerine saldırdılar. Çünkü o sıralar, Güneydoğu Asya'yı ele geçirebileceklerini ve bu bölgede yayılmalarını gerçekleştirebileceklerini hesaplıyorlardı. Ne var ki Kampuçya'ya karşı giriştikleri saldırı boşa çıkınca Güneydoğu Asya'da ilerleyemediler. İşte bugün tutumlarını değiştirmelerinin ve Güneydoğu Asya ülkeleriyle iyi ilişkiler kurmak istediklerini söylemelerinin nedeni budur. Tutumlarını değiştirdiler. Ama Kampuçya'yı ele geçirebilselerdi, hiç kuşkusuz değiştiremeyeceklerdi. Doğrusu, Kampuçya'yı ele geçirebilselerdi, Güneydoğu Asya'nın başına neler gelirdi düşünemiyorum.

Şimdi Kampuçya'yı ele geçiremedikleri için Asya ülkeleriyle daha iyi ilişkiler kurmak istiyorlar. Peki, onların bugünkü hamlelerinin amacı nedir? Kampuçya'yı arkadan kuşatmaktır. Aslında Kam-

puçya ile ilişkilerini düzeltmek istemiyorlar. Halen Kampuçya'ya karşı saldırılarını sürdürüyorlar. Ama Kampuçya'yı tecrit edebilmek, ona arkadan saldırmak ve Demokratik Kampuçya'ya karşı saldırılarında başarıya ulaşabimek için Asya ülkeleriyle daha iyi ilişkiler geliştirmek ister görünüyorlar. Ve Kampuçya'yı ele geçirmeyi başardıklarında, Güneydoğu Asya'daki yayılmalarını devam ettireceklerdir. Güneydoğu Asya ülkeleri ve halkları, onların çevirdiği bu dolapların farkındadır. Güneydoğu Asya ülkeleri ve halkları, Demokratik Kampuçya'nın bağımsızlık isteğini anlıyor. Bağımsız bir Kampuçya bu yayılmacılığın karşısında bir engeldir ve Güneydoğu Asya'yı bu yayılmacılığa karşı savunmaktadır. Kampuçya'nın durumu, Güneydoğu Asya'nın durumuna ve Sovyetler Birliği'nin stratejisine yakından bağlıdır. Sovyetler Birliği'nin Vietnam'a yardım sağlamaya devam etmesinin nedeni de budur. Onlar, Vietnam'ı tıpkı bir bebek gibi ekonomik ittifaklarının kollarında sallıyorlar. Çünkü COMECON aslında Sovyet ekonomik ittifakıdır. Ve Sovyetler Birliği Vietnam'a gittikçe daha fazla iktisadi ve mali yardımda, gittikçe daha fazla askeri yardımda bulunuyor. Vietnam'a verdikleri silahların yanı sıra, askeri ve sivil danışmanlar gönderiyorlar.

Soru: *Kamboçya'daki gezimiz sırasında, arkadaşlardan Vietnam saldırıları hakkında bilgi alırken, şöyle bir şey duyduk. Bu sırada bazı Sovyet askeri şahısları yakalanmış veya öldürülmüş. Bunlar ne derece doğru?*

Pol Pot: Vietnamlılar 1977 Aralık ayında bize 14 tümenle saldırdıklarında çok sayıda ağır top ve birçok tank kullandılar. Bunlar arasında birçok Sovyet tankı da vardı. Ve hem ağır topçu komutanları, hem de tank komutanları arasında Sovyet komutanları da bulunuyordu. Vietnam topraklarından Sovyet komutanları emir veriyordu. Bunlar aynı zamanda Kampuçya topraklarına giren tanklardan da emirler verdiler. Bunun kanıtları var.

Birincisi, dinlediğimiz radyolarda Rusça emirler işittik. Rusça konuşan Vietnamlılar vardı, ama aynı zamanda Rusça konuşan Sovyet subayları da vardı. İkinci bir kanıt olarak bir tank imha ettik, bu tankın içinde iki Sovyet askeri öldürdük. Üstlerinde beyaz giysiler vardı, dökümhane işçilerinin giysilerine benziyordu. Bunlar, sıcaktan korunmak için giyilmişti. 31 Aralık 1977'de bu kanıtı kamuoyu-

na açıkladık. Ama ne millet olduklarını açıklamadık, çünkü durumun daha da karmaşıklaşmasını istemiyorduk. Ne var ki, Sovyetler bizim iyi niyetimize kulak asmadılar. Bizi hor görmeye devam ettiler. İşte bu yüzden Vietnam'a yardım vermeye ve bize karşı saldırılara girişmeye devam ettiler.

O zamandan bu ana Sovyetler topraklarımıza girmeye cesaret edemiyor. Onlara karşı kullanacağımız daha fazla kanıt ele geçiririz diye korkuyorlar. Ama gene de bize saldırması için Vietnam'a yardım sağlamaya devam ediyorlar.

Peki Kampuçya bu sorunu nasıl çözebilir? Bu sorunun çözümü Vietnam'a ve Sovyetler'e bağlıdır. Biz bağımsızlığımızı koruyor ve savunuyoruz. Ama onlar bunu kabul etmiyorlar. Daha önce Vietnam ile görüşmelere oturduğumuzda Vietnam'ın bunu dikkate almamasının nedeni budur. Vietnam ile birçok görüşmede bulunduk. Ama Vietnam anlaşmaya yanaşmadı, çünkü Kampuçya görüşmeler sırasında bağımsızlıkçı tutumunda sebat etti.

Soru: *Biz sekreter Pol Pot Yoldaşın bizzat kendisinin elliye yakın görüşmeye katıldığını öğrendik. Bu doğru mu acaba?*

Pol Pot: Katıldım. Benden başka, Parti Sekreter Yardımcısı Nuon Chea yoldaş, Ieng Sary yoldaş ve Parti Merkez Komitesindeki bütün yoldaşlar da görüşmelere katıldılar. Kurtuluştan hemen sonra, 1975 Haziranında Hanoi'e gittik. Kurtuluştan sonra ilk kez bir ülkeyi ziyaret ediyorduk, üstelik o sırada Vietnamlılar Koh Vay adamızı ele geçirmişlerdi. Diplomasi tarihinde, bu kadar çok sayıda yönetici bir arada hiçbir zaman aynı anda ülke dışına çıkmamıştır. Hanoi'e gidenler arasında Merkez Komitesi Sekreteri, sekreter yardımcısı, merkez komitesinin daimi üyeleri ve merkez komitesinin bütün üyeleri vardı. Çünkü bu sorunları Vietnamlılarla birlikte çözmek istiyorduk. Ama Vietnamlılar bizimle aynı kanıda değildiler. Vietnam, 1966 ve 1967'de çözülmüş olan sınır sorununda bile bizim haklarımıza saygı göstermeyi reddetti. O sıralar, yani 1966 ve 1967'de Güney Vietnam Kurtuluş Cephesi Geçici Devrim Hükümeti ve Vietnam Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti sınırlarımıza saygı göstermeyi kabul etmişti. Ama kurtuluştan sonra Vietnam bu sınırlara saygı göstermeyi reddetti. Dolayısıyla görüşmeler başarılı olmadı.

Daha sonra yapılan görüşmelerin hiçbirinde de başarılı bir sonuca varılamadı. Bunun üzerine, bize karşı bir saldırı başlattılar. Ama biz onların kölesi olmayı kabullenseydik, bu sorun hızla çözülecekti. Bunu reddettiğimiz için bize karşı saldırıları sürdürdüler. Gerek Vietnamlılar, gerekse Sovyetler bir anlaşmaya varmayı reddettiler. Çünkü bu Kampuçya'nın ve aynı zamanda Güneydoğu Asya'nın bir sorunudur. Güneydoğu Asya'daki yayılmalarını artırmak için Kampuçya engelini ortadan kaldırmaları gerekiyor. Ama biz, son sekiz ayki durumun Vietnam'ın saldırgan yüzünü bütün dünyada açığa çıkardığı kanısındayız.

Sovyetler Birliği, içinde Güneydoğu Asya için özel bir stratejinin de bulunduğu bir dünya stratejisine sahiptir. Bu stratejiden asla vazgeçmeyecektir. Dolayısıyla hiç kuşkusuz bize karşı saldırı faaliyetlerini sürdürüyor. Ama daha önce olduğu gibi bugün de Kampuçya, Sovyetler Birliği'ne karşı çıkmaya kararlıdır ve Güneydoğu Asya halkları da Sovyetler Birliği ve Vietnam'ın saldırı güçlerinin karşısına dikilen güçlerin gittikçe arttığını ve bunların kendi gerçek özelliklerini gittikçe açık seçik gördüklerini ortaya koyuyor. Biz, Kampuçya halkının ve Güneydoğu Asya halklarının kaderlerinin Vietnamlılar ve Sovyetler Birliği tarafından belirlenmemesi gerektiğini savunuyoruz. Kampuçya halkının ve Güneydoğu Asya halklarının kaderleri kendi ellerindedir.

ABD emperyalizmi bunu kendi tecrübesiyle öğrendi. Onlar Kampuçya halkının kaderini kendi ellerine almak istediler. Ve biz, ABD emperyalizmini Kampuçya'dan atıncaya kadar onlara karşı savaştık. Dolayısıyla Kampuçya halkı daha şimdiden, kendi topraklarını kurtarmak için verdiği ulusal kurtuluş mücadelesinde tecrübe kazanmış bulunuyor. Eğer düşman Kampuçya'ya saldırmaya cesaret ederse, Kampuçya halkı mutlaka ona karşı mücadeleye atılacaktır. Eğer düşman saldırıyı sürdürürse, Kampuçya halkı da ona karşı mücadeleyi sürdürecek ve düşman için durum gittikçe karmaşıklaşacaktır.

Size topraklarımızın savunulmasından söz ettik, çünkü bu en önemli sorundur ve bütün öteki sorunları içerir. Sosyalist devrimi gerçekleştiriyoruz, sosyalizmi inşa ediyoruz, topraklarımızı savunuyoruz, iktisadi, kültürel ve eğitsel bütün alanlarda halkımızın hayat düzeyini yükseltiyoruz. Ama bütün bunları ancak Kampuçya bağım-

sız ve egemen olursa yapabiliriz. İşte bu yüzden her zaman bağımsız ve egemen kalabilmek için Kampuçya'mızı savunmaya ve korumaya çalışıyoruz. Topraklarımızı savunurken sayısız güçlüklerle karşılaşıyoruz, çünkü Kampuçya, Vietnam'ın ve Sovyetler Birliği'nin strateji alanı içine giriyor. İşte bağımsızlığımızı bu koşullar altında savunuyoruz. Dolayısıyla çok büyük bir çaba harcamak zorundayız. Eğer çok büyük bir çaba harcamazsak ya da doğru bir çizgi izlemezsek Kampuçya bağımlı bir ülke haline gelir.

Soru: *Vietnam'ın Demokratik Kampuçya'ya karşı giriştiği silahlı saldırılar ve yıkıcı faaliyetler halkımızın büyük nefretine yol açtı ve gazetemiz Vietnam'ın bu faaliyetlerine karşı çıktı ve mahkum etti. Öte yandan, Demokratik Kampuçya halkının zaferleri büyük sevinç yarattı. Vietnam'ın bu saldırgan ve yıkıcı faaliyetlerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bugünkü durum nedir? Ne gibi gelişmeler beklenebilir?*

Pol Pot: Her şeyden önce Kampuçya halkının Vietnamlı ilhakçıların ve toprak yutucuların saldırı savaşına karşı verdiği mücadeleye gösterdikleri yakınlık ve destekten dolayı Türkiye halkına ve gazetinize teşekkür etmek isterim. Vietnamlılar, Demokratik Kampuçya'ya karşı bu saldırı savaşını, "Hindiçin Federasyonu" stratejilerini gerçekleştirmek, Kampuçya'yı yutmak ve Kampuçya ulusunu yok etmek amacıyla başlattılar. Eğer Kampuçya'yı ele geçirmeyi başarırlarsa, Vietnam ve uluslararası yayılmacılar Kampuçya'yı bütün Güneydoğu Asya'daki yayılmalarını hızlandırmada bir sıçrama tahtası olarak kullanacaklar.

Vietnamlıların bu arzusu uzun bir zamandan beri var. 1930'da kurulan Hindiçin Komünist Partisi her zaman "Hindiçin Federasyonu" stratejisini uygulamıştır. Vietnamlılar, en büyük güçlüklerle yüz yüze oldukları zamanlar bile, faaliyetlerini bu stratejiyi gerçekleştirmek üzere yürütmüşlerdir. Özellikle ABD emperyalistlerine karşı verdikleri savaş sırasında Güney Vietnam'da yaşayacakları toprak bulamadıkları ve gelip Kampuçya topraklarına sığındıklarında, bu fırsattan yararlanarak Kampuçya'da ayrı güçler örgütlemişler, Kampuçya Komünist Partisi'ne, Kampuçya Devrimci Ordusuna ve devrimci Kampuçya iktidarına olan borçlarını böyle ödemişlerdir.

1960'ta Kampuçya Komünist Partisi'nin kurulmasından bu yana Vietnam, Kampuçya Komünist Partisi'nin bağımsızlık, egemenlik ve

kendi gücüne güvenme çizgisine her zaman karşı çıkmıştır. Vietnam, Kampuçya devrimini ve Kampuçya Komünist Partisini kendi uydusu haline getirebilmek için sürekli olarak elinden geleni ardına koymamıştır.

Kampuçya'nın 17 Nisan 1975'te kurtulmasından sonra, Vietnam Kampuçya devriminin önderliğini yok etmek ve Demokratik Kampuçya'yı yıkmak amacıyla baltalama ve yıkıcılık faaliyetlerini ve darbe çabalarını sürdürmüştür. Ne var ki, Vietnamlıların bütün bu caniyane faaliyetleri Kampuçya Komünist Partisi önderliğindeki Kampuçya halkının yüksek devrimci uyanıklığı ve çetin mücadelesi sayesinde birbiri ardı sıra bozguna uğratıldı. Ama Vietnamlıların çok inatçı bir tabiatı vardır. 1977 sonlarında özellikle Kasım ve Aralık aylarında Vietnam ve onun efendisi yayılmacı büyük devlet tıpkı uluslararası yayılmacıların 1968 Ağustosunda Çekoslovakya'ya yaptıkları gibi "Yıldırım saldırısı, yıldırım zaferi" stratejilerine uygun olarak Kampuçya'yı bir hamlede ele geçirmek amacıyla 14 tümeni seferber ederek büyük çapta istila ve saldırı hücumları başlattı.

Kampuçya'ya karşı giriştiği saldırı savaşı sırasında Vietnam, yayılmacı büyük devletten silah, askeri danışman ve komutan şeklinde etkin bir destek gördü. 6 Ocak 1978'deki yenilgisinden sonra bile, Vietnam, Kampuçya'ya karşı istila ve saldırı hücumlarını sürdürdü. Şu anda Vietnam ordusu sınır boylarında ve özellikle de doğu bölgesinde Kampuçya'ya hücümda bulunuyor ve saldırıyor.

Dışarıdan giriştiği saldırların yanı sıra Vietnam devrimci Kampuçya iktidarını devirmeye ve Vietnam'ın kuklası olan bir devlet kurmaya yönelik bir darbe kışkırtmak amacıyla uzun zamandır Kampuçya devriminin saflarına sızdırmış bulunduğu ajanları için planlar hazırladı. 1978 Mayıs sonları ve Haziran başlarında Kampuçya halkı ve Kampuçya Devrimci Ordusu, Vietnam Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin bir üyesinin ve bazı yardımcılarının da katıldığı bir Vietnam darbe tertibini boşa çıkardı. Bağımsız Demokratik Kampuçya, Kampuçya'yı yutmak ve Güneydoğu Asya'daki yayılmacı emellerini sürdürmek isteyen Vietnam'ın ve yayılmacı büyük devletin önünde zorlu bir engel oluşturuyor. İşte, birçok yenilgiye uğramasına rağmen Vietnam'ın hâlâ Kampuçya topraklarına girmesinin ve Kampuçya'ya saldırmasının nedeni budur.

Şu an duruma tamamen hakimiz. Vietnam ordusu ağır bir yenilgiye uğratıldı. 1977 sonlarından bu yana Kampuçya Devrimci Ordusu, Vietnam ordusunu 50 binden fazla asker kaybına uğrattı. Üstelik Vietnam ordusu ABD emperyalizminin ordusundan daha güçlü de değil. Kaldı ki, Vietnamlıların "Yıldırım saldırısı, Yıldırım zaferi" stratejisini tamamen boşa çıkarmış ve Vietnam'ı tüm saldırı ordularının çok korktukları uzun süreli savaş stratejisine çekmiş bulunuyoruz.

Soru: *Kampuçya Komünist Partisi ve Demokratik Kampuçya yöneticileri konuşmalarında "bağlantısız ülkeler" ve "Üçüncü dünya ülkeleri" terimlerini bir arada kullanıyor. Bu ülkeleri farklı sınıflamalar içinde mi görüyorsunuz? Bu ülkelere ilişkin siyasetlerinizi öğrenebilir miyiz?*

Pol Pot: Bütün bağlantısız ülkeler üçüncü dünyaya dahildir. Ama üçüncü dünya ülkelerinin hepsi bağlantısız ülkeler değildir. Bu terimleri kullanıyoruz çünkü Demokratik Kampuçya bağlantısız bir Üçüncü Dünya ülkesidir. Bu da Demokratik Kampuçya'nın herhangi bir bloka katılmadığı anlamına gelir. Bu temel üzerinde birbirinin bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı, birbirinin iç işlerine karışmama, eşitlik, karşılıklı yarar ve barış içinde bir arada yaşama şeklindeki bağlantısızlık ilkelerini somut anlaşmalarla yerine getirerek, tüm bağlantısız ülkeler ya da Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk ve dayanışmayı geliştirmeye ve güçlendirmeye çalışıyoruz.

Bu ilkeleri savunmak, onları her zaman bozulmadan korumak için kararlılıkla elimizden geleni yapıyoruz, çünkü bu ilkeler doğru ve haklı ilkelerdir. Bu ilkeler bir yandan bağımsızlığımızı korumamızı sağlamakta, öte yandan da devletler arasındaki uluslararası ilişkilerin eşitlik ve karşılıklı saygıya dayanmasını mümkün kılmaktadır. İşte bu yüzdendir ki, Demokratik Kampuçya bu ilkelere saygı göstermeyen emperyalist ve yayılmacı büyük devlet ve onların takipçileri gibi ülkelere şiddetle karşı çıkıyor ve onları mahkum ediyor. Vietnam, yayılmacı büyük devletin Güneydoğu Asya'daki yayılma siyasetine hizmet ediyor, Kampuçya'ya sürekli olarak saldırıyor ve Kampuçya halkını katlediyor.

Küba, Afrika ve Orta Doğu halklarına saldırma ve onları katletmede yayılmacı büyük devletin paralı ordusu olarak hizmet görüyor.

Bu iki ülke bağlantısızlık ilkelerini çiğniyorlar ve artık bağlantısız ülke olmanın gerekliklerini yerine getirmiyorlar. Bunlar yayılmacı blokun üyeleridirler.

Soru: *Emperyalistler arasında ayrım yapıyor ve onlara karşı farklı siyasetler izliyor musunuz? Demokratik Kampuçya'nın Batı Avrupa ülkelerine karşı siyaseti nedir?*

Pol Pot: Demokratik Kampuçya Anayasası'nın 21. Maddesi şunu belirtir: *"Tam bir iyi niyet sahibi olan Demokratik Kampuçya, kendisiyle ortak sınırı bulunan tüm ülkelerle ve uzak ya da yakın dünyanın her yerindeki tüm ülkelerle, egemenlik ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı temelinde yakın ve dostça ilişkiler kurma konusunda kesinlikle kararlıdır."*

Demokratik Kampuçya, bu ilkeler temelinde birçok Avrupa ülkesi de dahil, bütün ülkelerle diplomatik ve dostluk ilişkileri kurmuştur. Bu ilişkileri bu ilkeler temelinde geliştirmeye ve güçlendirmeye çalışıyoruz.

Demokratik Kampuçya Anayasası'nın 21. maddesi şunu da belirtir: *"Demokratik Kampuçya, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki Üçüncü Dünya ülkeleri halklarıyla ve dünyanın bütün barışsever ve adaletsever halklarıyla dayanışmasını geliştirmek ve emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni-sömürgeciliğe karşı ve dünyada gerçek bağımsızlık, barış, dostluk, demokrasi, adalet ve ilerleme uğrundaki mücadelede etkin karşılıklı yardım ve desteği geliştirmek için var gücüyle çalışır."*

Biz bu ilkelere kararlılıkla ve sapmadan uyuyoruz.

Soru: *Beş yıl süren Kurtuluş Savaşı ve Vietnam'ın geçen yılki saldırıları, Demokratik Kampuçya'nın ekonomisinde ağır kayıplara yol açtı. Bu yıkımı onarmak ve güçlü bir sosyalist Demokratik Kampuçya yaratmak için nasıl bir iktisadi siyaset izleniyor? Bu iktisadi siyasette nelere öncelik tanınmaktadır?*

Pol Pot: Kurtuluştan hemen sonra, 1976 Ocak ayında toplanan Kampuçya Komünist Partisi 4. Kongresi, ülkenin inşası için başka bir deyişle ABD emperyalistlerinin beş yıl süren saldırı savaşı tarafından harabeye çevrilmiş, yoksul ve geri bir tarım ülkesi olan Kamboçya'yı 1977'den başlayarak 10-15 yıl içinde modern bir tarım

ülkesine, 15-20 yıl içinde tüm temel sanayilerine sahip bir ülkeye dönüştürmek için bir stratejik plan saptadı. Bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalarak tarımı inşa edip geliştiriyor ve tarımda biriken sermayeyi sanayinin inşasında kullanıyoruz. Ülkemiz halkı bu çizgiyi uygulayarak yiyecek sorununu tamamen çözmüş bulunuyor. Herkese yılda ortalama 312 kilo pirinç düşüyor. Ayrıca ihraç edilen, ulusal savunma ve sosyalist inşaya sermaye sağlayan pirinç fazlası da var.

Ülkenin inşasında tarıma dayanıyoruz, çünkü Kampuçya tarımı geliştirmek için elverişli doğa koşullarına sahiptir. Öte yandan ancak herkesin karnı doyduğu ve hayat düzeyi sürekli olarak yükseldiği zaman halk sosyalist devrime inanır, devrim güçlenir ve böylece bağımsızlığımızı her alanda savunabilir ve güçlendirebiliriz. Bu ilk sonuçlara sağlam bir tarım temeli inşa etmiş olan halkımız sayesinde ulaştık. Halkımız somut yıllık planlara uygun olarak ülkenin dört bir yöresinde küçük, orta boy ve büyük hidrolik projeler inşa etti ve ediyor.

Sanayi ise tarımda verimliliği arttırmak amacıyla tarım araçları ve makinaları üreterek tarıma ve halkın hayat düzeyinin yükseltilmesine hizmet ediyor. Ayrıca halkımız, fabrikaların ihtiyaçlarını karşılamak ve ithal etmek zorunda kalmamak için sanayi gereçleri üretimini arttırmaya çalışıyor. Son üç yılı aşkan bir süredir köylük bölgelerin görünümü bir hayli değişti, ileride gittikçe daha fazla değişecek. Sanayi de gelişti. Diğerlerinin yanı sıra tekstil, kontrplak, cam ve çimento fabrikaları gibi ABD emperyalistlerinin saldırı savaşı tarafından tamamen yok edilmiş olan bütün büyük fabrikalar, yeniden inşa edilmiştir ve artık çalışmaktadır. Aynı zamanda birçok yeni fabrika, özellikle tarım makinaları üreten fabrikalar inşa edilmiştir. Son üç yılı aşkın zamandır halkımızın ulaştığı sonuçlar açıkça göstermiştir ki, bağımsızlık, egemenlik ve kendi gücüne güvenme tutumuna bağlı kalarak ulusal inşa planını gerçekleştirmek için gerekli tüm koşullara ve yeteneklere sahibiz, çünkü Partimizin çizgisi doğrudur, halkımız coşkun, dinamik, çalışkan ve son derece yaratıcıdır. Kampuçya toplumu kolektivist bir toplumdur ve Kampuçya'nın birçok doğal zenginliği vardır. İnanıyoruz ki, Kampuçya bağımsız bir ekonomi inşa etmeyi başaracaktır. Ama Vietnam ve onun efendisi yayılmacı büyük devlet, sınır boylarında istila ve saldırı faaliyetlerini

sürdürüyor. Kampuçya halkının ülkesini hızla inşa etmesini önlemek, daha önemlisi Demokratik Kampuçya'nın bağımsız ve egemen olmasını önlemek ve böylece onu kendi boyundurukları altına girmeye zorlamak amacıyla Kampuçya'nın ekonomisini baltalama konusunda her türlü faaliyeti yürütüyorlar.

Halkımız barışa ihtiyaç duyuyor ve güçlerini ulusal inşaya seferber etmek istiyor. Ancak bu barış bağımsızlığın, egemenliğin, toprak bütünlüğünün, ulusal onur ve gururun dikkate alındığı bir barış olmalıdır. Kampuçya halkı ülkesini savunmak ve her zaman korumak için elinden geleni kararlılıkla yapacaktır. Kampuçya halkı Vietnam'ın anayurdunu yutmasına asla izin vermeyecek, devrimin kazançlarını geliştirecek ve ülkesini her koşulda stratejik planına uygun olarak inşa edecektir.

Genel olarak ekonomimiz gelişmekte olan ülkelerin ekonomileriyle kıyaslandığında yüksek bir düzeyde değildir. Kurtuluştan önce Kampuçya yarı-sömürge ve yarı-feodal bir ülkeydi. Geri bir tarıma sahipti. Yoksul ve aşağı-orta köylüler tüm nüfusun %75'ini oluşturuyordu. Çok yoksuldular. Aynı şekilde emekçi halkın hayat düzeyi de çok düşüktü. Kurtuluş savaşı sırasında muazzam bir tahribat, yıkım ve hasar meydana geldi.

Kurtuluştan sonra kendi gücümüze dayanarak ekonomimizi ve ülkemizi yeniden inşa etmeye ve halkımızın hayat düzeyini geliştirmeye çalışmak zorunda kaldık. Pirinç üretimi sorununu çözmek için geniş çapta güçleri seferber etmek zorunda kaldık. Bu sorunu esas olarak çözdük. 1976 yılında halkı beslemeye yetecek ve aynı zamanda biraz da ihraç edilecek kadar pirinç ürettik. 1977 yılında da pirinç üretimi halkı beslemeye yetti ve gene bir miktar ihraç edebildik. Kurtuluştan önce yeterince karnı doymayan yoksul ve aşağı orta köylüler ve tüm emekçiler şimdi artık yeterince beslenebiliyor. Bu yiyecek sorunu yüzyıllardır çözülememişti. Feodaller, toprak ağaları ve kapitalistler bu sorunu çözememişti. Sömürgecilik, yeni-sömürgecilik ve dış yardım da çözemedi. Ama biz çözdük. Bu sorun çözüldüğü içindir ki, köylük bölgelerdeki ve bütün ülkedeki halk bu rejimden son derece memnundur ve bu durum, halkın güçlerini daha kuvvetli hale getirmiştir. Bu güçlerle ülkemizi sağlam temeller üzerine inşa edebiliriz. Bu aynı zamanda ülkemizi savunmak için daha güçlü

kuvvetlere sahip olmamızı da mümkün kılmaktadır.

Şimdi tarımı geliştirmeye devam ediyoruz. Pirinç ve sanayi bitkileri üretimini geliştirmeye devam ediyoruz. Bizim sanayimiz tarıma dayanıyor. Tarım ürünleri ihraç ediyor, sanayi malları ithal ediyoruz. Bir yandan da fabrikalar alıyoruz. Ama fabrikalarımızda ana mal olarak sanayi bitkileri kullanılıyor. Bu arada çeşitli temel fabrikalar inşa etmeye çalışıyoruz. İnşaat sanayisi için fabrikaları, makine yapan fabrikalar, enerji santralleri, bir alkollü içecek fabrikası ve gıda maddeleri fabrikaları kurduk. Çimento fabrikaları, çelik fabrikaları, petrol rafinelerileri gibi temel fabrikaların inşasına büyük önem veriyoruz. Bunlar bağımsız bir ekonomiyi yaratan sanayilerdir. Şimdi bunları inşa etmeye çalışıyoruz. Bu planı adım adım gerçekleştiriyoruz. Bu fabrikaların inşası sırasında teknisyenler de yetiştiriyoruz. Bunlar aynı anda hem öğrenim yapıyor, hem de üretim çalışmasına katılıyorlar.

Yeni Eğitim Sistemi

Size bir örnek vermek isterim. Daha önceleri genel bir kültür edinmek ve ortaokul öğrenimi görmek için 11-12 yıl okumak zorundaydılar. Şimdi ise 12-14 yaşları arasında çocuklar okuma yazmayı, hesap yapmayı biliyor ve üretime katılıyor. Genellikle günde iki saat genel kültür okuyorlar. Üç yıllık bir öğrenim görüyorlar. Gördükleri eğitim daha önce 11-12 yılda görülen eğitimin aşağı yukarı aynıdır. Gerçi çok yüksek bir düzeye sahip değiller, ama düzeyleri kurtuluştan önce dokuz yıl okuyanların düzeyinden daha yüksek.

Hızla yeterli teknisyene sahip olabilmek için teknisyenleri böyle yetiştirmek zorundayız. Hepsini aynı ilkeye göre eğitiyoruz. Eğitimi adım adım geliştiriyoruz. Bilgimizi adım adım ilerletiyoruz.

Tarımın geliştirilmesiyle ilgili olarak tarım teknisyenleri yetiştiriyoruz. Şimdiye kadar bu alanda birçok teknisyen yetiştirdik. Bunlar pirinç tohumlarından nasıl bir bileşim yapacaklarını, toprağın niteliğini nasıl tahlil edeceklerini ve gübreleri nasıl kullanacaklarını biliyorlar. Su depolama tesislerinden bazılarını gezdiniz. Gördüğünüz gibi orada aynı anda hem öğrenim görüyor, hem de çalışıyorlar. Eğer öğrenimlerini tamamladıktan sonra üretime katılmalarını bekleseydik, on altı yıl kaybedecektik. Teknisyenlerimizi, aynı anda

hem okuyup hem de üretime katıldıkları için hızlı şekilde yetiştirebiliyoruz.

Dünyadaki gericiler bizim kendi teknisyenlerimizi asla yetiştiremeyeceğimizi söylüyor. Oysa gerçekte tüm teknikler ve teknik bilgi halkın güçlerinden kaynaklanır. Başka ülkelerde aynı anda hem okuyup hem de üretime katılanlar azınlıktadır. Onların çok az teknisyeni vardır. Ama bugün ülkemizde çoğunluk aynı anda hem okuyor, hem de üretime katılıyor. İşte bu yüzden birçok teknisyen yetiştirebiliriz. Bu partimizin kitle çizgisine uygundur. Ve bu çizgiyi uygulayarak hiç kuşkusuz kendi teknisyenlerimizi yaratabiliriz ve onlar da hiç kuşkusuz bilgi, teknik bilgi edinebilir. Teknisyenlerimizi bu çizgiye uygun yetiştiriyoruz. Bu çizgiyi izliyoruz ve herkes buna katılıyor. Hiç kuşkusuz bunların arasında kimyada, elektrikte, dökümcülükte, makina araçları ya da motorlarda ustalaşanlar olacaktır. Bu çizgiyi uygulayarak daha şimdiden bir teknisyenler gücü oluşturmayı başardık. Bu çizgiyi uygulamaya devam etmek zorundayız.

Ekonomik Plan ve Para Konusu

Soru: *Başbakan Pol Pot, bize bu ekonomik inşada uygulanan planlar hakkında da biraz bilgi verebilir mi? Ulaşılmak istenen hedefler nedir?*

Pol Pot: Ekonomik bir planımız var. Kurtuluştan hemen sonra merkez komitemiz planı tartıştı. Ülkeyi 1975 Nisan'ında kurtarmıştık. Ocak 1976'da merkez komitemiz bir kongre düzenledi ve bu kongrede ekonomik planı tartıştı. Bu planı 1976 Nisan'ında uygulamaya başladık. Bu plan uyarınca 1977'den başlayarak Kampuçya'yı 10-15 yıl içinde geri bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp modern bir tarım ülkesine dönüştürmemiz gerekiyor. Bu planı gerçekleştirmek için çok sıkı çalışmak zorundayız. Hakim sınıflar yiyecek sorununu yüzyıllar boyunca çözemedi. Bizim ise 15 yıl içinde modern bir ülke inşa etmeyi amaçlayan ekonomik bir planımız var. Bu planın bir başka hedefi de Kampuçya'yı 15-20 yıl içinde geri bir tarım ülkesi olmaktan çıkarıp temel sanayilere sahip bir ülkeye dönüştürmektir. Tarım ve sanayide ilk adımları 1977 yılında atmaya başladık.

Bu planı halkımız ve silahlı kuvvetlerimiz arasında yayıyoruz. Bu planı gerçekleştirmemiz gerekiyor, yoksa Merkez Komitesi bun-

dan sorumlu olacaktır. Bütün halk, bütün ordu ve bütün Parti, Merkez Komitesi'nin bu planı gerçekleştirmeyi beceremediğini söyleyecektir. Dolayısıyla bu planı gerçekleştirmek için vargücümüzle çalışıyoruz. Halk ve ordu içindeki propagandanın hedefi, onlara bu plan hakkında bilgi vermek ve halkın ve ordunun bu planın gerçekleştirilmesine katılmalarını sağlamaktır. Bir başka amaç da halkın Merkez Komitesi'nin sözüne bağlı kalıp kalmadığını ve bu planı gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceğini görmesini sağlamaktır. Dolayısıyla bu, bütün halkın malı olan bir plandır. Bütün halka resmen açıklanmış ve yayılmıştır.

Buna uygun olarak 1977'den 1980'e kadar ikinci bir 4 yıllık planımız daha var. Bu; tarım, sanayi, haberleşme, kültür ve eğitim, sosyal hizmetler ve sağlık işleriyle ilgili bir plandır. Bu planı gerçekleştirmek için 1977'den başlayarak büyük çabalar harcadık. Bu planı gerçekleştirmek amacıyla bütün alanlarda var gücümüzle çalışıyoruz.

Soru: *Başbakan Pol Pot, para kullanmama deneyinin sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Pol Pot: Para kullanmama deneyinden iyi sonuçlar aldık. Halkın para kullanmama konusunda bir sorunu yok. Para kullanmayarak ekonomik sorunu çözdük. İşin siyasi yönüne gelince, halk bu karmaşık para sorunu konusunda hiçbir güçlükle karşılaşmıyor. Bunda amaç, insanların zihinlerinde yer etmiş olan üstyapının bir bölümünü ortadan kaldırmaktı. Para ekonomik ilişkileri yürütmede sadece bir araçtır. Para kendi başına bir ekonomik ya da siyasi amaç değildir. Daha çok bir köprü gibidir. Ama biz halkın yaşam koşulları sorununu bu köprü olmadan da çözebiliriz.

Bunu devlet iktidarının bir parçasını ortadan kaldırmanın bir yolu olarak görüyorum. Bizim için gereksiz ve önemsiz olan şeyleri ortadan kaldırabiliriz.

Biz Marksistiz. Biz devlet ve devletin ortadan kaldırılması konusunda Lenin'den öğrendik. Marksist-Leninistler devlet iktidarını ele geçirmenin ve devleti ortadan kaldırmanın yollarını aramalıdır. Para devletin bir parçasıdır. Dolayısıyla onu ortadan kaldırdık. Ve bundan sonra da eğer herhangi bir şeyi ortadan kaldırmamız gerekirse kaldıracağız.

Eğer halk bu uygulamadan memnunsa ve bu yolla halkın hayat düzeyini yükseltebiliyorsak, bunları ortadan kaldırmamız gerekir. Bazıları (Bayan Nguyen Thi Binh'in bir sözü kastediliyor) bizim devrimimizi aptalca bir biçimde yaptığımızı söylüyor. Ama aslında biz Lenin'in öğrettiği gibi, Marx, Engels ve Lenin'in öğrettikleri gibi yapıyoruz.

Soru: *Demokratik Kampuçya'da yeni bir devrimci eğitim yönetimine tanık olduk. Lütfen bu yeni yöntemin ana çizgisini ve ilkelerini özetler misiniz?*

Pol Pot: Eğitim yönetimimiz, öğrenim ile üretim çalışmasını bir arada yürütme ilkesine dayanır. Bu eğitim, hem kooperatiflerde, hem de sendikalarda gerçekleştirilir. Bu ilkeyi uygulamamızın nedenleri şunlardır:

Kampuçya, geri bir ekonomiye sahiptir ve mahvedici bir savaş tarafından harabeye çevrilmiştir. Kampuçya halkının kültürel düzeyi hâlâ geridir. Eğer halka teknik eğitim vermeden, önce onun kültürel düzeyini yükseltmeye kalksaydık, ülkemizi halkın istediği kadar hızlı bir şekilde inşa edemezdik. Halkın kültürel düzeyini yükselttik ve aynı zamanda üretim çalışmasına katılmasını sağladık. Aynı anda hem inceleme yapmak, hem uygulamada bulunmak demek, halkın sürekli olarak tecrübe kazanmasını sağlamak demektir. Böylelikle insanlar teknikleri hızla öğrenebilir ve kavrayabilir ve ülkelerinin somut durumundan kopmazlar.

Üç yılı aşkın süredir ülkenin inşasında kazanılan tecrübeler açıkça gösteriyor ki, bu eğitim yöntemi, ülkenin daha hızlı ve daha etkili bir biçimde insaşı hedefine hizmet edebilir. Örneğin, bugün halkımız tarım makinaları üretebiliyor, barajlar inşa edebiliyor ve su sorununu çözebiliyor. Bu eğitim yöntemini bu tecrübelere dayanarak sürekli olarak geliştireceğiz. O zaman teknik bilgimizin düzeyi aynı anda hem öğrenme, hem de uygulama ilkesi temelinde sürekli bir biçimde yükseltilebilir.

Soru: *Demokratik Kampuçya'da tanık olduğumuz bir başka yeni uygulama da, şehirlerin boşaltılması. Şehirler niçin boşaltıldı? Demokratik Kampuçya Hükümeti ileride bu şehirlerden yararlanmayı düşünüyor mu? Düşünüyorsa, nasıl yararlanmayı düşünüyor?*

Pol Pot: Bizi şehirleri boşaltmaya zorlayan iki neden vardı. İlki ekonomik neden. Kurtuluştan hemen sonra şehirlerdeki birkaç milyon insanı beslemek zorunda oluşumuzdu. Köylük bölgelerde tüm halka yetecek kadar yiyecek vardı, ama hiçbir ulaştırma aracı yoktu, yollar ve demiryolları tahrip edilmişti. Ayrıca bu milyonlarca insan şehirlerde oturmaya devam etseydi, tarımsal üretim için gerekli olan insan gücünden mahrum kalacaktık ve dolayısıyla da yiyecek sorununu bağımsızlık ve egemenlik içinde çözemeyecektik. En önemli sorun, halkın yiyecek sorununu çözmekti. Bu sorunu çözemeseydik, halkın devrime olan inancı sarsılacaktı.

İkinci neden, devrimin kazançlarını savunma ve güvenlik sorunu idi. Düşmanın, yani ABD emperyalistleri ve hainlerin iktidarı altı ay içinde geri alma gibi bir planları vardı. Devrimci iktidarın yiyecek sorununu çözemeyeceğini ve halkın mutlaka açlıktan kırılacağını hesaplıyorlardı. Böylece halk öfkeye kapılacak ve devrimci iktidara karşı ayaklanacaktı. Düşman daha önceden birçok silah gizlemiş ve adamlarını iktidarı geri almak için bu fırsattan yararlanmaya hazırlamıştı. İşte şehirleri boşaltmayı kararlaştırmamızın nedenleri bunlardı. O sıradaki somut durum bizi bu önlemleri almak zorunda bıraktı.

Bugün şehirler, fabrikaların ve yönetim dairlerinin bulunduğu yerlerdir. Şehirlerde oturanlar, çeşitli yönetim dairelerinde çalışan büro işçileri, kadrolar ve fabrikalardaki işçilerdir. Şu anda Pnom Penh'de 200 bin kadar insan var. Bu sayı giderek artacaktır. Çünkü yiyecek sorununu çözmüş bulunuyoruz ve sanayiyi inşa ediyoruz. Dolayısıyla gittikçe daha fazla işçi gelip şehirlerde oturacaktır. Ama ne olursa olsun şehirleri çok fazla geliştirmeyeceğiz. Şehirler ile kırsal bölgeler arasında çok fazla fark olmasın istiyoruz.

Soru: *Bütün bir demokratik devrim, ABD emperyalistleri ve onların uşaklarına karşı kurtuluş savaşı boyunca Kampuçya halkına önderlik etmiş olan ve bugün de sosyalizmin inşasına ve anayurdun savunulmasına önderlik etmekte olan Kampuçya Komünist Partisi'nin varlığı ve adı, ülke 1975 yılında kurtulduğu halde ancak geçen yıl açıklandı. O güne kadar partinin adından söz edilmemesinin nedeni neydi? Türkiye halkına şanlı, doğru ve açık görüşlü Kampuçya Komünist Partisi hakkında biraz bilgi verebilir misiniz?*

Pol Pot: Her türden düşmanın Kampuçya devrimini ve Kam-

puçya Komünist Partisi'ni yok etmesini önleyen önemli etkenlerden biri de partimizin yeraltında olmasıydı. Gerek sürekli siyasi mücadelemizde, gerekse silahlı mücadelemizde, devrimci uyanıklığımızı her zaman yüksekte tuttuk. Kaldı ki, partinin resmi varlığını ilan etmenin en önemli şey olmadığını düşünüyoruz.

En önemli şey doğru bir siyasi çizgiye sahip olup olmamaktır. Halkın özlemleriyle uyum içinde olup olmamaktır. Halk tarafından desteklenip desteklenmemektir.

Ancak 17 yıllık mücadele boyunca partinin varlığı resmi olmadığı halde, bütün toplumsal sınıf ve tabakalardan Kampuçya halkı, Kampuçya devrimine Kampuçya Komünist Partisi'nin önderlik ettiğinin açıkça farkında olmuştur. Kesin ulusal kurtuluştan sonra, partinin resmi varlığını ilan etmek için elverişli zamanı hazırladık. Bu amaç için partinin 17. yıldönümünü seçtik.

Soru: *Hem Demokratik Kampuçya, hem de Türkiye birer Üçüncü Dünya ülkesi. Ülkelerimiz arasındaki bugünkü ilişkiler nasıl geliştirilebilir?*

Pol Pot: Aslında Demokratik Kampuçya ve Türkiye, Kampuçya ve Türkiye halkları birbirlerine uzak yerlerde. Ama her ikisi de yoksuldur ve emperyalist ve yayılmacı büyük devletlerin sömürü ve tehditlerinin neden olduğu acıları yaşamıştır. Emperyalist ve yayılmacı büyük devletlerin her türlü saldırı, yayılma, sömürü ve baskı faaliyetlerine karşı kendi ülkelerinin bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü savunma ve güçlendirme uğrunda verdikleri ortak mücadelede halklarımız dostluk ilişkilerini karşılıklı saygı, eşitlik ve karşılıklı yarar temelinde mutlaka geliştirecek ve güçlendirecektir.

Hong Kong Gazeteci Heyeti ile Röportaj[18]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Soru: *Öncelikle saygılarımızı sunarız sayın Başbakan Pol Pot. Dünya basını özellikle 1977'den bu yana Kampuçya-Vietnam sınırındaki savaştan bahsediyor. Dünya yaşanan bu olaylardan endişe duyuyor. Savaş niçin çıktı? Mevcut durum nasıl?*

Pol Pot: Demokratik Kampuçya'ya ziyaretiniz boyunca halkımızın yaşam standartlarını yükseltebilmek için üretimi arttırma mücadelesine tanıklık ettiniz. Sınır bölgelerimize gittiniz ve kendi gözlerinizle Vietnam işgalcilerinin kutsal topraklarımıza yönelik işgalci, genişlemeci faaliyetlerine karşı halkımızın savunmasını ve mücadelesini gördünüz. Böylece şu an Demokratik Kampuçya'daki mevcut durumu görmüş oldunuz.

Bu görüşmeyi Demokratik Kampuçya'daki duruma yönelik tamamlayıcı bilgi vermek için değerlendirmek istiyorum. Ulusumuzu ve halkımızı kölelikten kurtarmak ve kendi topraklarımızda bağımsız şekilde yaşamak için başarılı devrimci mücadeleler verdik. Anayasamızda da belirttiğimiz gibi Kampuçya bağımsız, egemen, tarafsız, barışçıl ve bağlantısız bir ülkedir. Bu nedenle halkımız tam bağımsızlık ve egemenlik ilkeleri altında barış içinde yaşamaktadır.

Kurtuluştan hemen sonra bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğümüzü koruyarak ekonomimizi ve ülkemizi yeniden inşa etmek ayrıca gıda sorununu çözmek için yoğun şekilde çalışmaya başladık. Komşularımızla iyi ilişkiler kurabilmek için dostluk ziyaretleri gerçekleştirdik. Haziran 1975'te Kampuçya Komünist Partisi'nden üst düzey bir heyet Hanoi'ye gitti. Ekim 1975'te Laos'a ve Tayland'a

18) Bu röportaj Hong Kong'tan gelen Wen Wei Po ve Ta Kun Pao gazetecileri ile Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot arasında başkent Phnom Penh'te 21 Eylül 1978 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Demokratik Kampuçya Dışişleri Bakanlığı'na bağlı Basın Enformasyon Bürosu tarafından döküman olarak ayrıca basılmıştır.

gittik. Tüm bunlar dostluk ilişkileri kurmak ve komşularla dostluğumuzu pekiştirmek için yapıldı.

Ancak bu ziyaretlerde Demokratik Kampuçya'nın iyi niyetini görmezden gelen komşu ülkenin düşmanca tavırları ile karşılaştık. Bu ülke Demokratik Kampuçya'ya inatla agresif davrandı. Bu ülke, Hindiçin Federasyonu siyaseti doğrultusunda uzun süredir Kampuçya'ya yönelik çeşitli emeller besleyen Vietnam'dır.

Kampuçya'nın kurtuluşundan hemen sonra Vietnam ülkemizin Koh Way adalarına saldırdı ve işgal etti. Sınırlarımız boyunca çeşitli provokasyonlar gerçekleştirdiler. Ancak biz bağımsız olmak istiyorduk. Vietnam 1977 sonu itibarı ile bize geniş çaplı saldırılar başlattı. Vietnamlı işgalciler, Sovyet yayılmacıları ve takipçileri bize saldırmak için bir koalisyon kurdular. "Yıldırım saldırısı, Yıldırım zaferi" adını verdikleri strateji ile bu saldırıları gerçekleştirdiler. Bu strateji başarılı olunca ülke içinde ve dışarıdaki bütün askeri ve siyasi meseleleri çözeceklerini ve Kampuçya halkına boyun eğdireceklerini düşündüler. Uzun süredir birleşik şekilde hareket ediyorlardı. *"Tek parti liderliğinde, tek ülke, tek millet"* siyaseti ile Kampuçya topraklarını ele geçirmek istiyorlardı. Öte yandan Vietnam "Hindiçin" projesi ile büyük güç olmayı arzuluyordu. Bütün Güneydoğu Asya boyunca yayılmak istiyorlardı.

Sovyet yayılmacılarının da Güneydoğu Asya'yı kontrol etme üzerine kurulu bir küresel stratejisi vardı. Bu doğrultuda kendileri ve Vietnamlılar için esas düşman olarak gördükleri Kampuçya meselesini çözmek istiyorlardı. Kampuçya'ya saldırmak için birleştiler. Tek seferde Kampuçya'yı işgal etmek istiyorlardı. 5 tanesi acil saldırı tümeni olmak üzere toplamda 14 tümeni ülkemize gönderdiler. Çok sayıda silah yüklü araç kullandılar. Bunlar çoğu Sovyet silahlı araçlarıydı. Ayrıca ağır silahları da devreye aldılar. Ancak bizler bu saldırılara hızla yanıt verdik.

Doğu bölgesinde yaklaşık 30 kilometre kadar topraklarımıza girdiler. 7 numaralı karayolundan Doğu Suong şehrine kadar gittiler. Güneybatı bölgesinde 2 numaralı yolda, Phnom Den-Takeo arasında sınırımıza yaklaşık 25 kilometrelik bir mesafeye yerleştiler. Güçlerini parçalara böldük ve teker teker imha ettik. Bazı yerlerde tüm alaylarını yok ettik. Parçalara bölününce güçleri direnç göstereme-

di. 6 Ocak 1978'de güçlerini yeniden yönlendirdiler. Sovyet danışmanları ve teknikerleri bu savaşlarda yer aldılar. Silahlı araçların ve komutanların pek çoğu Sovyetlere aitti. Ordumuz silahlı bir araçta bulunan iki Sovyet komutanını öldürdü.

Böylece 6 Ocak 1978'de Vietnam'ın "Hindiçin Federasyonu" stratejisini mağlup ettik. Vietnamlıların "Tek millet, tek ülke, tek parti" stratejilerini imha ettik. Bağımsızlık, egemenlik ve ülkemizin toprak bütünlüğüne sahip çıktık.

Şubat ayından bugüne dek Vietnamlılar saldırılarını sürdürüyor. Ancak güçleri 1977 sonunda gönderdikleri 14 tümenin yarısından az durumda. Şubat ayından bu yana ağır yenilgiler yaşıyorlar. Bugün ise Vietnamlılar her alanda sayısız zorlukla karşı karşıya bulunuyor. Askeri alanda büyük zorlukları bulunuyor. Sınırda saldıran güçleri 2 tümenden fazla değil. Bu tümenler efektif değiller sadece isim olarak varlar. Bu şekilde etkili olamadıkları için uçaklarla geliyorlar. Temmuz ayından bu Eylül başına kadarki süreçte 8 helikopterlerini imha ettik. Vietnam sanayi ülkesi olmadığı için çok fazla uçak kullanma şansı bulunmuyor. Güçleri stratejik bir rol oynayamıyor. Uçak kullanmaları siyasi, ekonomik ve finansal daha fazla zorluk yaşamaları anlamına geliyor.

Ordumuz ABD emperyalistlerinin 200 gün 200 gece süren hava bombardımanlarını yaşamış bir ordu. Vietnam hava kuvvetleri, 1973'te bize saldıran ABD hava kuvvetlerinin bin kadarına bile tekabül etmiyor.

Soru: *Şu an Kampuçya-Vietnam savaşındaki durum ne yönde ilerliyor? Bu savaş daha da sürecek mi?*

Pol Pot: Kampuçya'ya saldırı başlattıkları günden itibaren özellikle bugünlerde Vietnam'daki durum çok hızlı değişiyor. Hem ülkelerinde hem de ülke dışında. Kampuçya'ya saldırıları öncesinde Vietnam'ın gerçek yüzü bilinmiyordu. Sosyalist ve devrimci bir ülke oldukları düşünülüyordu. Şu an herkes Vietnam'ın Kampuçya'yı işgal etmek istediğini görüyor. Vietnam ne sosyalist ne devrimci, ne de bağlantısız bir ülkedir. Vietnam, Sovyet ekonomik ve politik bloğuna bağlı bir ülkedir. Bu blok dış ülkelerde askeri üsler inşa etme üzerine kuruludur. Kampuçya'ya yönelik saldırı başlattıkları geçen 8 aylık

süre boyunca Vietnam'ın maskesi artık düşmüş bulunuyor.

Dahası, Vietnam'ın son derece ciddi ekonomik ve finansal zorlukları bulunuyor. Pirinç ve gıda sorunu yaşıyorlar ve açlık durumu gittikçe kötü bir hal alıyor. Siyasi alanda ise ülkelerinde önemli zorlukları bulunuyor. Vietnamlıların pek çok yerde isyan hareketleri bulunuyor. Tüm bu zorluklarla birlikte, Vietnam sistematik olarak Çin Halk Cumhuriyeti'ni provoke ediyor. Bu da durumlarını daha da zor hale sokuyor.

Vietnam zor bir durumda. Hem ülke içinde hem yurt dışında. Askeri ve siyasi alanlarda, finans ve gıda alanında zorlukları bulunuyor. Bu zorlukları önlemek için Kampuçya'yı işgal etmek istiyorlar ancak başarılı olamadılar. Vietnam güneye doğru yayılmaya devam edecek mi? Vietnam ve Sovyetler yayılmacı politikalarını Güneydoğu Asya'da sürdürecek mi? Yanıtı bellidir. Şu an yaptıkları şey budur. Geçmişte ölümcül güçlerine güvenen faşistlerin ve emperyalistlerin davrandığı gibi davranıyorlar. Güneydoğu Asya'yı kontrol etmeyi başarırlarsa dünyada ne değişecek? Yayılmalarını sürdürmek için kara ve deniz güçlerini kullanacaklar ve Malacca Boğazı'nı kontrol edecekler. Sonuçta Güneydoğu Asya'nın zenginliklerini sömürecekler. Böylesi bir durumda her şey çok karmaşık hale gelecek.

Yayılmalarını sürdürüp Güneydoğu Asya'yı kontrol edebilecekler mi? Problemi şu şekilde görüyoruz. Eğer onlarla savaşmazsak Güneydoğu Asya'yı ele geçirmeyi başaracaklar. Ancak kuvvetli bir şekilde savaşırsak bu amaçlarına ulaşamazlar. Güneydoğu Asya ülke ve halklarının ayrıca dünya halklarının Vietnamlıların ve uluslararası hegemonyacıların yayılmacılığına ve başka ülkelerin topraklarını işgal etmeye yönelik manevralarına kesinlikle izin vermeyeceğinden eminiz. Fakat Güneydoğu Asya kendini savunamazsa ve büyük ülkeler araya girip yardımda bulunursa savaşın boyutları ne olur?

Sizin de farkettiğiniz gibi, bugün Demokratik Kampuçya'nın Vietnam saldırısı ve Sovyet yayılmacılığı altında bulunan bölümleri hem ulusal savunmamız açısından hem de Güneydoğu Asya'daki genel durumun savunulması açısından önemlidir. Bunun altını çizmek istiyorum.

Bu durumda dünya Kampuçya'nın bağımsız, egemen, toprak

bütünlüğüne sahip bir ülke olarak mı, yoksa Vietnamlı kuklaların ve Sovyetlerin üssü olarak mı kalmasını istiyor? Güneydoğu Asya ülkeleri ve pek çok Asya ülkesi bu meseleyi anlıyor ve anlamaya da devam edecek. Dünyada da daha fazla ülke bu durumu fark ediyor. Ancak bu meseleyi halen anlamamış ülkeler de bulunuyor. Ayrıca, Malacca Boğazı'nı ve Güneydoğu Asya'yı stratejik amaçları doğrultunda kullanmak isteyen büyük ülkeler mevcut. Buna bağlı olarak Demokratik Kampuçya'ya yönelik doğru siyasi bir tavırları da bulunmuyor. Demokratik Kampuçya'nın Vietnamlı ve uluslararası yayılmacıların saldırısına maruz kaldığını görmek istemiyorlar. Ancak süreç geliştikçe durumu zamanla fark edeceklerini düşünüyoruz.

Satranç nasıl oynanır bilirsiniz. Vietnamlılar piyonu ilerlettikleri zaman oynayacakları ikinci hamleyi öngörüyor. Vietnamlıların piyon hamlesinin ardındaki ikinci hamleyi göremeyenler Vietnamlıların ikinci hamlesini de bilemez. Vietnamlılar dünya kamuoyunu etkilemek için çeşitli girişimlerde bulunuyor, manevralar yapıyor. Kampuçya'ya yönelik diplomatik manevralarının amacı da aslında Kampuçya'yı işgal stratejilerini desteklemek. Eğer Vietnamlılar ve Sovyet yayılmacıları Kampuçya'ya yönelik saldırılarında başarılı olursa Güneydoğu Asya'da durumun ne olacağını size söylemek istiyoruz.

Vietnamlılar bu strateji doğrultusunda Güneydoğu Asya'da çeşitli diplomatik aktiviteler yürütüyor. Kampuçya'da cephedeki yenilgilerine çare bulmak, zaman kazanmak, Kampuçya'yı izole etmek ve yeni güçler hazırlayıp yeni saldırılar gerçekleştirebilmek için bunu yapıyorlar. Kampuçya devrilirse Güneydoğu Asya'daki diğer ülkelere saldırmaya devam edecekler. Fakat Vietnam'ın başarılı olamayacağını değerlendiriyoruz.

Vietnam ve takipçileri Kampuçya'yı ele geçiremeyecek. Eğer bize saldırmayı sürdürürlerse 100 yıl belki 100'lerce yıl sürecek bir savaşa hazır olmaları gerekecek. Bizi ele geçiremeyecekler ve başarısız olacaklar. Bunu yalnızca kızgın olduğum için ve öylesine söylemiyorum. Güçlerimize güveniyorum.

Birincisi, sağlam liderliği bulunan Kampuçya Komünist Partisi bulunuyor.

İkincisi, halk bizim yanımızda. Halkımız parti ile bütünleşmiş durumda. Kolektivist rejimden memnunlar. Bu rejimin her tür yararını görüyorlar. Özellikle emekçiler toplumumuzun %90'ından fazlasını oluşturuyor. Kalan %10'luk kesim de devrimin yanında. Bunlar devrime katılan yurtsever kesimler. Hiç kimse Vietnam'ın Kampuçya'yı yutmasını istemiyor.

Üçüncüsü, cesur Kampuçya Devrimci Ordumuz bulunuyor.

Dördüncüsü, ekonomik alanda kendi ihtiyaçlarımızı karşılayabiliyoruz. ABD emperyalistlerine karşı son 5 yıllık savaşımız boyunca durum çok zorlu ve karmaşıktı ancak bu evrede kendi ihtiyaçlarımızı karşılayabildik hatta Vietnam'a bile destek olduk. Şu an gıda ihtiyacımızı karşılayacak bütün koşullara sahibiz.

Beşincisi, sağlam temeller üzerine kurulu güçlü bir kolektivist sosyalist rejimimiz bulunuyor.

Vietnam'a gelecek olursak, partileri gerçek bir Marksist-Leninist parti değil. Vietnam partisi devrime ihanet etmiş doğrudan revizyonist bir parti. Rejimleri de gerçek bir sosyalist rejim değil, halkı ezen iğrenç bir sosyalist rejim. Yoksul halk halen sömürülüyor. Vietnam devlet gücü halkı ezen ve sömürüyü devam ettiren siyasi ve ekonomik açıdan iflas etmiş durumda. Halk bu gücü desteklemiyor. Aksine karşı çıkıyor. Vietnam ordusu gerçek bir devrimci ordu değil. Bu ordu halkı ezen ve sömüren iflas etmiş bir ordu. Halk desteği bulunmuyor. Askere kaydedecek insan bulamıyorlar.

Vietnam ekonomik ve finansal açıdan gerçekten zor durumda. Vietnam halkı açlık durumuyla karşı karşıya. Vietnam eğer Kampuçya'ya yönelik saldırılarını devam ettirirse bu durum daha da kötüleşecek. Uluslararası arenada da Vietnam'ın maskesi düşmüş bulunuyor. Yayılmacı Sovyet bloğu içinde yer alıyorlar. Maskeleri her geçen gün daha fazla düşüyor ve izole oluyorlar. Vietnam'ın Kampuçya'ya saldırısına karşı çıkan dünya halkları tarafından her geçen gün daha fazla lanetleniyorlar.

Bu sebeplerden ötürü ülkemizi başarıyla savunacağımızdan en ufak şüphemiz bulunuyor. Bağımsızlığımızı koruduğumuz için dünyadaki dostlarımızdan günden güne destek ve cesaret alıyoruz.

Soru: *Dünya medyası, son günlerde Kampuçya'da yaşanan bazı*

sorunlardan bahsediyor. Bu konu hakkında Kampuçya Hükümeti'nin görüşü nedir?

Pol Pot: Emperyalistler ve uluslararası yayılmacılar, Demokratik Kampuçya Devleti'ne halkın karşı çıktığını, ülkede güvenlikli hiçbir yer olmadığını, insan haklarının çiğnendiğini ve Demokratik Kampuçya Hükümeti'nin sadece birkaç kişiden oluştuğu şeklinde propaganda yürütüyor.

Biraz duyarlı herkes bunu değerlendirebilir.

Birincisi, Kampuçya devrimine ve Demokratik Kampuçya'ya kim karşı çıkıyor? Bunlar emperyalistler, gericiler ve uluslararası yayılmacılardır. Bunların Demokratik Kampuçya'nın bağımsız ve egemen bir ülke olmasından dolayı büyük öfkeleri bulunuyor. Bütün askeri kontrollerini kaybettiler. Siyasi, ekonomik ve sosyal amaçlarını artık gerçekleştiremiyorlar. Demokratik Kampuçya'nın içişlerine artık karışamıyorlar. Bu çok normal!

İkincisi, birçok eyaleti gidip gördünüz. Güvensiz herhangi bir durumla karşılaştınız mı? Herhangi bir isyan veya ayaklanma gördünüz mü? Kanıtlarınız bulunuyor.

Üçüncüsü, şüphesiz siz de hak vereceksiniz ki, halkın katılımı olmadan Kampuçya devrimi zafer kazanamazdı. 17 Nisan 1975 gerçekleşemezdi. Bugün Kampuçya devrimi başarıyla ülkesini savunuyor, kendi güçlerine dayanarak, bağımsız ve egemen bir temelde kendi besin ihtiyacını karşılıyor. Eğer tüm halk devrimde yer almamış olsaydı, ülkemizi başarıyla savunamaz, ülkemizi inşa edemez ve kendi ihtiyaçlarımızı karşılayamazdık. Böylece Vietnam, Kampuçya'yı işgal eder, halk açlık yaşar ve Kampuçya yardım için her yere yalvarırdı.

Bütün bunlar, devrimi Kampuçya halkının taşıdığını ve halkın Demokratik Kampuçya'nın gerçek efendisi olduğunu açık şekilde göstermektedir. Bir yanda tüm halkımız devrimin yanında bulunmaktadır. Diğer yanda ise iki kategori bulunur.

Emekçi halk tüm nüfusun %90'ını oluşturur. Bu en geniş kesim, mevcut kolektivist rejimin ihtiyaçlarını karşılamasından memnun durumdadır. Geçmişte bu kesimin yiyecek hiçbir şeyi yoktu. Oğlan-

larını, kızlarını, karılarını ve kocalarını satmak zorunda kalıyorlardı. Yaşam koşulları sefalet içindeydi. Artık doyuyorlar ve kolektivist rejimi savunuyorlar.

Kalan %10'luk dilimin yaşam koşulları geçmiş dönemlere nazaran bir nebze düşmüş durumda. Ancak onlar da herkes gibi doyuyor, giysileri var, temizlik ve sağlık hizmetlerinden faydalanıyorlar.

Bütün halkımız, bu toplumun aslında çok uzun zamandır istedikleri toplum olduğunu görüyor. Geçmişte herkes demokratik özgürlüklerin keyfini sürmek istiyordu. Kitaplar bu demokratik özgürlüklerden bahsediyordu. Ancak gerçekte bunlar yalnızca sömüren sınıflara ait özgürlüklerdi. Askeri, siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel alanlara hakim, halkı sömüren kesimlerin özgürlükleriydi. Halkın %90'ının hiçbir şeyi yoktu. Yalnızca baskı görüp sömürülüyorlardı.

Halkımız demokratik özgürlüklerin ve sosyal adaletin gerçekte ne olduğunu şu an mükemmel şekilde anlıyor. Üretim araçlarına, topraklara, hayvanlara ve fabrikalara sahipler. Okuma hakları bulunuyor ve ülkenin kaderine kendileri karar verebiliyor. Gerçek demokratik özgürlükler işte bu demokratik özgürlüklerdir. Halk güçlerimizin durumu bu şekildedir.

Düşmanlarımız Demokratik Kampuçya'yı karalamak için propaganda yürütürek hayallerinin gerçekleşeceğini sanıyor. Gerçekte Kampuçya halkı devrimin yanındadır ve kolektivist rejimi savunmaktadır.

Belçika-Kampuçya Derneği Heyeti ile Görüşme[19]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Bugün sizlerle görüştüğümüz için çok memnun olduk. Sorularınızı Kampuçya'daki mevcut durum ve gelişimi doğrultusunda yanıtlıyoruz.

Düzenli Ordunun Rolü, Bölgesel Ordu ve Gerilla Güçleri

Düzenli ordu, düşman güçleri yok etmek için güçleri hareke-te geçiren bir roldedir. Bölgesel ordu, eyaletler içinde savunmayı gerçekleştirir. Gerilla güçleri önceden köylerde ve komünlerde şu an kooperatiflerde savunmayı gerçekleştirir. Gerilla güçleri devriye görevini sürdürür. Düşmanla karşılaştıkları zaman vakit kaybetmeksizin onlara saldırıp bölgesel birime rapor verirler. Eğer bölgesel güçler baş edebiliyorsa süreci onlar devam ettirir. Eğer saldırı geniş ölçekliyse düzenli güçler araya girer.

Askere Alımlar Üzerine

Askerlik görevi devrimci açıdan, savaşçıların siyasi ve ideolojik durumları ve savaşma ruhları ve sorumluluk duyguları temelinde gerçekleştirilir. Kişilerin gönüllülük ve bağlılık durumları gereklidir. Ancak orduya katılmak için ayrıca dinamizmini, savaş yeteneklerini de kanıtlamalıdır. Ordumuz devrimci bir ordudur. Ordumuz devrimci ruha ve devrimci bir ideolojiye sahiptir. Savaşçılarımız ve kadrolarımız orduya katıldıkları zaman parti liderliği tarafından verilen ideolojik ve siyasi devrimci eğitimden geçerler.

---

19) Bu konuşma Demokratik Kampuçya'yı ziyaret eden Belçika-Kampuçya Derneği üyeleri ile 5 Ağustos 1978 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Demokratik Kampuçya Dışişleri Bakanlığı'na bağlı Basın Enformasyon Bürosu tarafından döküman olarak ayrıca basılmıştır.

Ordu Güvenliği Sağlayabiliyor mu?

Kampuçya Devrimci Ordusu'nun görevi ulusal savunmayı sağlamaktır, güvenliği sağlamak değildir. Ancak bazı durumlarda, eğer ordu birimlerinden yardım istenmişse bu durum gündeme gelebilir.

Güvenlik

Bizim güvenliğimiz temel olarak halkımız tarafından sağlanan kamusal bir güvenliktir. Siyasetimiz güvenliğe tehdit oluşturan durumları önlemektir. Bu halkın küçük veya büyük farketmeksizin tüm çelişkileri kendilerinin çözdüğü anlamına gelir. Düzenli toplantılar organize edilir. Bu toplantılarda eleştiri ve özeleştiri yapılır, bu sayede açığa çıkan çelişkiler hızla çözümlenir, halk içinde maksimum uyum sağlanmış olur. En geri kişiler bile sabırlı ve düzenli bir eğitimle ilerleme gösterir. Demokratik Kampuçya'da güvenlik hizmetleri minimumdur. Geçmişteki gibi bir baskı yoktur. Temel olarak güvenliği sağlayan halkımızdır.

Halk İçinde Askeri Eğitimler Meselesi

Halkımız askeri eğitime gönderilmez fakat halka devrimci ve yurtsever bir ruh kazandırmaya önem veririz. Halkı için sevgi beslemelerine ve partinin siyasi çizgisini benimsemelerine destek oluruz. Böylece aktif bir şekilde ulusal savunma ve inşa çalışmalarında yer alırlar. Ayrıca her tür işgalciye ve saldırgana karşı mücadele eden dünya halkları ile dayanışma içinde olmanın önemini de kendilerine aktarırız. Bu temelde halka coşkulu bir yurtseverlik aşılanır. Hem ulusal savunmayı hem de iç güvenliği sağlamanın temel faktörü budur.

Kültür Meseleleri, Spor ve Serbest Zamanlar

Demokratik Kampuçya'nın kültürü yeni bir kültürdür. Ulusal geleneklere dayanan ulusal ve ilerici bir kültürdür. Ulusal geleneklerden yalnızca ilerici olan, devrimimiz için faydalı olacakları alırız. Gerici ve dejenere olanları eleriz. Bu ilerici ve milli karakterin yanında aynı zamanda yeni bir kültür yaratıyoruz. Bu kültür yeni, sağlam, keyifli bir yaşama ve ulusal inşaya hizmet etmektedir. Bu kültür halkın devrimci konumlarını güçlendiren, siyasi ve ideolojik açıdan onları eğiten, yurtseverlik ve bağımsızlığa, ulusal egemenliğe ve toprak

bütünlüğüne katkı sunan bir kültürdür.

Savaş zamanında düşman saldırılarından kurtarılan ulusal miraslarımız ve zenginliklerimiz devrimci hareketimizin çabaları ile korundular. Aynı şekilde savaş zamanında bütün yabancı ilerici kitaplar da kurtarıldılar. İlerici oldukları takdirde yabancı kültürler bizler için faydalıdır.

Ülkemizin durumuna bağlı olarak serbest zamanları genişletmeye çalışıyoruz. Şu an için serbest zamanlar halen kısıtlı durumda çünkü savaş sonrası bir dönemdeyiz ve halkın yaşam koşullarını arttırabilmek için üretimi arttırmamız gerekiyor. Ancak 1975'ten şu ana kadar serbest zamanları da ilerletmiş bulunuyoruz. Örneğin müzik dinleniyor, radyodan şarkılar dinleniyor, çeşitli temel birimlerde amatör sanat gruplarının çalışmaları var, imkânlar dahilinde film gösterimleri de yapılıyor. Ayrıca her bir temel birimden imkânlar dahilinde yakın ve uzak bölgelere ziyaretler de yapılıyor. Bunlar daha çok gezi amaçlı veya deneyimlerin aktarılması amacıyla yapılıyor. Çalışma turları da gerçekleştiriliyor. Bunların siyasi açıdan derin önemi bulunuyor. Bu sayede işçiler ve köylüler görüşlerinde geniş bir perspektif kazanıyor, anayurtlarını daha çok biliyor ve tarım, sanayi, kültür gibi alanlarda gelişim gösterebiliyorlar.

Spor aktivitelerini de hızla organize ediyoruz. Ordudaki tüm birimler fizik kültür çalışıyor. Çocuklar ve gençlerde de aynı şeyi üretim sürecinde bunu gerçekleştiriyor. Evleri ve bahçeleri süpürüyorlar, çalışmaya gitmeden önce sabah erkenden sebzeleri suluyorlar.

Hem Phnom Penh'te hem de kırsal bölgelerde ve kooperatiflerde radyomuz, sinemamız ve temel birimlerde amatör sanat gruplarımız mevcut. Bu aktiviteleri geliştirmeye devam ediyoruz. Tarihsel mirasımız Angkor Vat'ı korumuş bulunuyoruz, halkın yeni yaşamı için faydalı olacak iyi geleneklerimizi koruyoruz.

Adalet ve Hukuk

Demokratik Kampuçya'da eski rejim zamanında halk içindeki uzlaşmazlıkları çözmesi amacıyla bulunan herhangi bir mahkeme bulunmuyor. Fabrikalarda ve kooperatiflerde halkımız sorunlarını doğrudan kendisi çözebilmektedir. İlçelerdeki ve bölgelerdeki yük-

sek yetkililer davaların yalnızca yüzde 5 ila 10'unda araya giriyor. Halk düşmanlarının gücü halk tarafından kısıtlanmıştır. Tüm kooperatiflerde ve fabrikalarda düzenli toplantılar organize edilir ve eleştiri özeleştiri uygulaması izlenir. İyi yönlerimiz ve yetersizliklerimiz herkes tarafından bilinmektedir. Halk eğitimi bu şekilde sürdürülür, eğitim herkesi aydınlatır ve bu sayede olumsuzlukların önüne geçilir. Yine de eğer olumsuzluk ortaya çıkarsa bunlar halk kitlelerinden tamamen izole edilir.

Kendilerini düzeltmeyi reddeden karşı devrimci unsurlara yönelik tekrar eden açıklamalar, eleştiriler ve özeleştiri uygulamaları halk tarafından izlenir. Yetkililer sadece halkın hükmünü onaylamak için araya girer.

Hapishanemiz bulunmuyor ve hapishane kelimesini de kullanmıyoruz. Kötü unsurları üretim sürecinde çalışmaya gönderiyoruz. Sıradan davalarda halkla birlikte çalışmaları için üretime gönderilirler. Tehlikeli durumlarda ve yeniden suç işleyenlerle ilgili davalarda, kendilerini yeniden eğitmelerine olanak veren özel olarak organize edilmiş çiftliklere ve şantiyelere sevk etme uygulaması bulunuyor.

Evlilik

Genç erkekler ve genç kadınlar kendi rızaları ile evlenebiliyor. Evlilikten sonra eğer birlikte mutlu yaşamalarına yönelik herhangi bir problem varsa kolektif şekilde evli çifte yardımcı olunuyor, sorunlar dostça çözülüyor. Ancak çift artık daha fazla bir arada yaşayamayacak durumdaysa özgür şekilde boşanabiliyorlar. Böyle davalara karışılmıyor. Bugünlerde boşanmalar daha nadir görülüyor. Herkes çok daha yüksek bir siyasi bilince sahip. Her aile güçlü ve temiz bir toplumda güvenli bir yaşam sürüyor. Genel olarak aile içinde çözülemeyecek bir uzlaşmazlık da kalmıyor.

Halkın Yaşam Koşulları

Halkın %95'lik bir bölümü eski rejime göre çok daha iyi yaşam şartlarından memnun durumda. Bu insanların ne toprağı vardı ne işi vardı. Hızla açlık durumuyla karşılaşıyor ve her zaman hastalıklardan kırılıyorlardı. Oğlanlarını, kızlarını hatta eşlerini satmak durumunda kalıyorlardı. Kendileri için yaşam zordu ve güvenli değildi.

Baskıya ve sömürüye maruz kalıyorlardı. Köleler gibi çalışıyor ve emeklerinin karşılığını alamıyorlardı.

Mevcut durumda kendi yaşamlarının efendileri oldular ve çalışmalarının meyvelerini alıyorlar. Yine çalışıyorlar ama acı çekmiyorlar. Ayrıca yaşam standartları ve güvenlik durumları önceye oranla çok daha iyi durumda. Önceki dönemlere oranla daha çok çalışan sadece yüzde 5'lik bir dilim bulunuyor. Bunlar eski rejimde ya hiç çalışmamış ya da çok az çalışmış kişiler. Fakat şu an, yaşamak için çalışmak gerektiği konusunda daha bilinçliler. Ulusal savunmaya ve ulusal inşaya katkı sunabilmeleri için ayrıca halkın yaşam standartlarının yükseltilmesi için çalışmaları gerekiyor. Bu nedenle halkın yaşam standartları her alanda hızla gelişiyor ve şu an daha güvenliler. Ve gelecekte ülke genelinde tüm alanlardaki gelişmelerle birlikte halkımız ailesinde ve bireysel yaşamında mutluluğunu sürdürecek.

Kampuçya Halk Temsilciler Meclisi

Kampuçya Halk Temsilciler Meclisi hem parti üyesi hem de üye olmayan kişilerden oluşur. Meclisin %60'ı parti üyesidir.

Halkın Özgürlükleri

Demokratik Kampuçya'da halk içindeki her meselede demokratik merkeziyetçilik ilkesini uyguluyoruz. Bu ilkenin üstünlüğü herkesin görüşünü serbestçe açıklama hakkından gelmektedir. Uygun olsun olmasın, destekleyici veya muhalif olsun fark etmeksizin her sorunda ve tüm toplantılarımızda görüşlerin serbestçe açıklanması uygulaması izlenir. Ancak herkes görüşünü açıklarsa kolektif şekilde bir karar verilebilir. Eğer sonradan birisi önceki karara yönelik problem yaşarsa veya bu kararı geliştirmeye yönelik öneri sunarsa, demokratik şekilde bunu da değerlendiririz ve yine kolektif şekilde karar veririz.

Din

Budizm Kampuçya'da köylülerle bağlantılıdır. Keşişlerin büyük bölümü köylü çevrelerden gelmektedir. Köylüler devrimde yer aldılar ve derin bir devrimci farkındalık kazandılar. Özellikle ulusal kurtuluş savaşı sürecinde devrimci hareket çok güçlüydü. Köylüler

çok aktif şekilde mücadeleye katıldılar. Bir yanda çocuklarını cepheye savaşmaya gönderdiler, diğer yanda üretimi geliştirmeye devam ettiler. Keşişlerin devrime katılmasını sağlayan işte bu devrimci köylülerdir. Pek çoğu keşişliği bıraktı. Özellikle 1973-1974 döneminde büyük miktarda keşiş değişim gösterdi. Gelecekte de bu değişim devam edecektir. Sadece az sayıda yaşlı insandan oluşan dindarlar kaldı. Kampuçya'da din meselesi kendiliğinden çözüldü.

Pagodalarımızı savaş döneminde düşman yıkmıştı. Halen iyi durumda olanları da korumaya çalışıyoruz.

Lon Nol Rejiminin Eski Hizmetlileri

Bu kişiler şu an herkes gibi yaşıyor ve herkes gibi kooperatiflerde çalışıyor. Aynı şey ulusal burjuvazi için de geçerli. Devlet hizmetlerinde ve çeşitli departmanlarda çalışanlar da var, ancak büyük çoğunluğu kooperatiflerde bulunuyor.

Yurtdışından Dönenler Hakkında

Yurtdışından dönenler gerek kooperatiflerde ve şantiyelerde gerekse devlet hizmetlerinde ve departmanlarda çalışıyor. Çoğunluğu halk kitleleri ile birlikte üretim sürecine katılıyor, böylece halk kitlelerinin engin bilgisinden öğreniyorlar ve kendi halklarına ve uluslarına karşı güvenlerini kuvvetlendiriyorlar. Somut koşullarda ulusal inşa süreçlerinde halk kitlelerin zengin deneyimlerine onlar da bilgileri ile katkıda bulunabiliyor. Aksi takdirde inisiyatif alamazlar ve yaratıcılıklarını gösteremezler. Şu anki durumda büyük çoğunluğu halka güvenini arttırmış bulunuyor ve ulusal inşa görevine yararlı olacak katkılar sunuyorlar.

Kampuçya Vatandaşlarının Yurtdışında Yaşaması Hakkında

Ülkeye gelmek isteyen kişiler bulundukları ülkenin onayı ve kurallarına uydukları takdirde istedikleri an bunu gerçekleştirebilirler. Kurtuluştan önce ülkeyi terkeden veya kurtuluştan kısa bir süre sonra ülkeyi terkeden kişilerden bazıları şüphesiz düşman ajanlarıydı ancak diğerleri yalan propagandaların kurbanlarıdır. Kandırıldığını anlayan kişilerin evlerine geri dönmek istemeleri normaldir. Bu

yönde karar almışlarsa memnuniyetle kendilerini bekleriz. Bir kısmı çoktan geri dönüş yaptı. Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımız büyük oranda yurtseverdir. Bu vatandaşlarımız; emperyalistlerin, işgalcilerin, gericilerin ve hainlerin ürettiği Demokratik Kampuçya'yı karalama ve iftira atma kampanyalarına karşıdırlar.

Hainler ve düşman ajanları sadece küçük bir azınlıktır. Bunlar ülkede bulundukları dönemde ihanet içindeydi, şimdi de ülke dışında ihanete devam ediyorlar. Bu olağanüstü bir durum değildir. Dünyada her ülkede olan bir şeydir. Demokratik Kampuçya olarak dikkatli olduğumuz sürece bu mesele bazı ülkelerdekinden çok daha önemsiz olarak kalacaktır.

Yabancı Eşler Hakkında

Halkımızın isteklerine saygı duyuyoruz. Kocalarını veya karılarını Kampuçya'da seçmekte özgürler. Çocuklarının milliyetini seçme konusunda da serbestler. Bunların hepsi tamamen kendilerine kalmış konular. Ayrımcılık yapmıyoruz. Savaştan ötürü bazılarının Kampuçya'da daha fazla yaşayamadığını ve ülke dışına gittiğini biliyoruz. Mevcut durumda ülkemiz kurtarıldı fakat halen savaş sonrası evrede bulunuyoruz. Bu oldukça yıkıcı bir savaştı. Şu an bütün çabamızı ihtiyaçlarımızı temin edebilmek için üretimi arttırmaya ayırmalıyız.

Bu durumda bazıları Kampuçya'ya geri gelmiş bulunuyor.

Telekomünikasyon

Olanaklarımız doğrultusunda aşamalı olarak ilerliyoruz. Çin ile bağlantımızı inşa ettik ve Çin üzerinden dünyanın diğer kısımları ile de iletişim kurabiliyoruz. Yeni olarak Singapur ile de doğrudan iletişimi sağlamış bulunuyoruz. Hızla diğer ülkelerle de iletişim sağlayacağız. Yurtdışında yaşayan ve ülkede bıraktıkları ailelerinden, arkadaşlarından haber alamayan vatandaşlarımız mektuplarını Pekin'de bulunan konsolosluğumuza gönderebilirler.

Şehirler

Sanayinin inşa edilmesine bağlı olarak nüfus adım adım şehirlere geri dönecektir.

Madde Bağımlıları, Hayat Kadınları ve Çocukları

Halkımızla birlikte yaşamaları ve kendilerini eğitmeleri için onlara fırsat veriyoruz. Tüm halkımız gibi onlar da siyasi eğitimden memnunlar. Pek çoğu sade kişiler oldu. Çocukları da herkes gibi halkla birlikte yaşıyor.

Darbe Girişimleri Üzerine

Kurtuluştan bu yana ABD emperyalistlerinin darbe teşebbüsleri oldu ama başarısız oldular. En ciddi darbe girişimleri Vietnam'dan ve onların destekçilerinden geldi. Bunların amacı Kampuçya'yı yutmak. Bu hedeflerine ulaşmak için bir yandan bizi ikna edip aldatmaya çalışıyorlar. Bu çabalarında başarısız olunca da bize dışarıdan saldırmaya karar veriyorlar. Ajanları ile Kampuçya liderlerini öldürme girişimleri bulunuyor. Darbeyi bu şekilde yapmaya çalışıyorlar. 1976'dan bu yana sistematik şekilde bu yönde darbe girişimleri var fakat her seferinde başarısız oluyorlar.

Birleşmiş Milletler Açısından Kampuçya'nın Durumu

Demokratik Kampuçya teorik açıdan Birleşmiş Milletler Yasası'nı doğru olarak değerlendiriyor. Ancak pratikte emperyalistler ve işgalciler bu yasanın ruhunu kendi niyetleri doğrultusunda bozmuş bulunuyor. Özellikle yoksul ülkelere ve halklara yönelik saldırgan planlarını gizlemek için bunu yapıyorlar. Demokratik Kampuçya'da insanlar kamusal ve siyasi haklarından ayrıca ekonomik, sosyal ve kültürel haklarından memnunlar. Halkın her alanda yaşama hakkı destekleniyor. Toprakta çalışma hakları, fabrikalarda ve diğer sektörlerde güvenle çalışma hakları sağlanıyor. Gıda, giyecek, ilaç, tıbbi bakım, temizlik ve eğitim tamamen güven altında.

Halk Sağlığı

Kampuçya Komünist Partisi ve Demokratik Kampuçya Hükümeti bugünden itibaren yaklaşık 10-15 yıl içinde nüfusu 15-20 milyona yükseltmeyi planlıyor. Bu amaç doğrultusunda halk güçlerimizi geliştirmeyi amaçlayan siyasetimiz bulunuyor. Meslek yaralanmalarını engellemeye ve korunmayı arttırmaya çalışıyoruz. Ancak şu ana kadar işçilerimiz madenlerde, iskelelerde veya çelik fabrikalarında

büyük tehlikeler yaşamadılar.

Paralel yönde halk sağlığımızı geliştirmeye çalışıyoruz. Yeterli miktarda gıda sağlanıyor. Yeterli miktarda ilaç sağlanıyor. Kapitalist ülkelerdeki işçilerde görülenin aksine işçilerimizin elektronik ekipmanlarla yoğun çalışma tempoları bulunmuyor.

Hem sabah hem de öğlenleri molalar veriliyor. Fabrikalarda yeterli alan, havalandırma ve doğal aydınlatmaları bulunuyor. Bu da rahat çalışma koşullarını sağlıyor.

Kırsal bölgelerde hava sıcak olduğunda daha sık molalar veriliyor. Ayrıca daha serin saatlerde çalışmayı tercih ediyoruz ve hava çok sıcak olduğunda işi bırakıyoruz. Gelecekte işçilerimiz çok daha uygun koşullar içinde olacak. Sağlam bir toplum içinde yaşayacaklar. Her tür yozluktan ve zührevi hastalıktan uzak olacaklar, sağlık durumları da hızla iyileşecek.

Japon Gazeteci Heyeti ile Görüşme[20]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Vietnam saldırılarını kuraklık mevsiminde de devam ettiriyor. Ancak emellerine ulaşamıyorlar. Vietnam pek çok zorluk içinde bulunuyor. Kampuçyalı savaşçılarımızın kafeslerinden kaçamıyorlar.

Doğu, Merkez ve Batı bölgeleri ile geniş bir iletişim hattımız bulunuyor. Bir yere saldırı olduğu zaman güçlerimizi başka yere kaydırıyoruz ve bu şekilde düşmanın hareketsiz kalmasını sağlıyoruz. Vietnam 200.000 kadar adamını Kampuçya'ya yığdı. 8 bölge özellikle ülkenin doğu ve kuzey kısımları sarılmış durumda.

Dünyadaki pek çok ülke özellikle ASEAN ülkeleri bizi destekliyor. Güneydoğu Asya ülkeleri ve özellikle Pasifik bölgesindeki ülkeler, Kampuçya'ya yönelik geniş çaplı savaş başlatan Vietnam ve Sovyet saldırganlığının geçiştirilecek bir şey olmadığını iyi biliyor.

---

20) Bu görüşme 8-9 Aralık 1979'da Kampuçya kırsalına gelen Japon gazeteci heyeti ile Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot arasında gerçekleşmiştir. Vietnam işgalinin başlayacağı günlerde Pol Pot'un Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri ve Demokratik Kampuçya Başbakanı ünvanları ile yaptığı en son görüşmelerden biridir. İlk kez *Peking Review*, 21 Aralık 1979 -Vol: 22 No: 51'de yayınlanmıştır.

Gazeteci Nate Thayer ile Görüşme[21]

Pol Pot
Kampuçya Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri
ve Demokratik Kampuçya Başbakanı

Pol Pot: Sorularınıza cevap vermek istiyorum. Ölümlere yönelik sorunuz yabancı değil. Bu soru bir kez daha gündeme geldi: İlk önce vicdanımın rahat olduğunu söylemek istiyorum. Yaptığım ve katkıda bulunduğum her şey milletim, halkım ve Kamboçya'nın gelişimi içindi.

Öncelikle, devrime Kampuçya halkını öldürmek için katılmadığımı bildirmek istiyorum. Şimdi bana bir bakın. Sizce ben saldırgan bir insan mıyım? Hayır. Yani vicdanen ortada bir mesele bulunmuyor... Daha önce de belirttiğim gibi bize karşı savaştılar, biz de kendimizi korumak için gerekli önlemleri aldık.

Deneyimlerim hareketiminkiyle aynıydı. Bizler henüz yeni ve deneyimsiz bir harekettik ve üstesinden gelmek durumunda kalacağımız olaylar peşi sıra gerçekleşiyordu. Bu süreçte size söylediğim gibi hatalar da yaptık, şimdi itiraf ediyorum ve *yazdığım notlarda* da itiraf ettim. Diğer yanda kesintisiz bir mücadeleyle ve komünist dünya ile birlikte Kampuçya'nın Vietnamlılaştırılmasını da engellemek gerekiyordu. Ulusumuza ve halkımıza duyduğumuz sevgiden dolayı bizler yapılması gerekeni yaptık ancak eylemlerimizin seyrinde hatalarımız da oldu.

Sorumluluğu reddetmiyorum. Dünyadaki her hareket gibi bizim hareketimiz de bazı hatalar yaptı. Ancak süreçte bizim kontrolümüz dışında olan başka şeyler de bulunuyordu. Düşmanın bize karşı olan faaliyetleri vardı. Bir şeyden oldukça memnunum: Eğer mücadelemizi gerçekleştirmemiş olsaydık, Kamboçya 1975'te köle haline

---

21) Bu görüşme ABD'li gazeteci Nate Thayer ile Anlong Veng'te 16 Ekim 1997 döneminde gerçekleştirilmiştir. Pol Pot'un ölümünden yaklaşık altı ay önce yapılan bu röportaj, kendisinin hayattaki son röportajı olarak da bilinmektedir. Thayer'ın basımı yapılmamış *Sympathy for the Devil: Living Dangerously in Cambodia -A Foreign Correspondent's Story* çalışmasına eklenmiştir.

gelecekti.

Ben bir lider olarak ortaya çıkmak istemedim. Arkadaşlarım bana geçmişimi sorduğunda onlara ilk söylediğim şey çalışkan biri olduğumdur. İkinci olarak şansın da etkisiyle parti sekreteri oldum. Bu göreve gelecek kimse olmayınca ben seçilmiş oldum. Başta kabul etmek istemedim ama ısrarcı oldular.

Lütfen şunu anlayın, sorumluluklarım vardı ve sadece bazı seçimler yaptım. Düşük rütbelileri denetlemiyordum. Bu kişiler gelip Demokratik Kampuçya Partisi'ne katılmışlardı fakat bunlar gerçek üyeler değillerdi. Bunu 1976 ve 1977'de farketmiştim. Bu kişiler gizli şekilde darbe hazırlığı yapıyordu. Beni, parti liderini devirip öldürmeyi düşünüyorlardı. Bu grup Vietnamlılarla birlikte hareket ediyordu. Ve şu an her detayı anımsayamıyorum. Ancak bu durumu kanıtlayacak belgelerim var. Biri vardı. Yoldaş Ya isimli biri. 1946'dan beri Vietnam ajanı biriydi.

Halkımız için, bebekler, gençler için herhangi bir ölüm emri kesinlikle vermedim. Son Sen ve ailesi için vermiştim.[22] Bunun için üzgünüm. Planımızı uygulamaya koyduğumuzda meydana gelen bir hataydı. Üzgün hissediyorum. Bir şeyler söylememi istemiştiniz... Milyonların öldüğünü söylemek çok fazla. Bilmeniz gereken başka bir nokta daha var. Çok fazla Vietnam ajanı vardı. Pirincimiz vardı ama halka pirinç vermiyorlardı.

Eğitim Yaşamı ve Fransa Günleri

Pol Pot: Ders çalışıyordum ama yazma konusunda çok iyi değildim. Kötü bir öğrenci de değildim, ortalama biriydim. Bildiğiniz gibi İkinci Dünya Savaşı sonrasında Fransa'da ve Avrupa'da bir hareket vardı. Bursumu kaybetmemek için ders çalışıyordum. Diğer zamanlarda da kitap alıyordum. Seine Nehri boyunca eski kitaplara bakıyordum. Param yoktu, bursumla geçinmeye çalışıyordum. Ayda yalnızca 1000 riel elime geçiyordu. 20-25 frank tutan kitaplar alıyordum. Eski kitapların fiyatı böyleydi. Bunları seviyordum. Büyük

22) 1980'lerin ortasından itibaren Kızıl Khmer fraksiyonları arasında gelişen kavgaların sonucunda hareket hızla bütünlüğünü yitirerek zayıflamış ve Pol Pot bu kavgalara bağlı olarak yaşamının son günlerini gözaltında esir olarak geçirmiştir.

Fransız Devrimi gibi kitapları seviyordum. Pek fazla anlamasam da okumaya çalışıyordum. Komün modeli ilgimi çekiyordu. Başka ülkelerdeki hareketleri de okuyordum. Mesela Hindistan'da Mahatma Gandhi'nin hareketi vardı. İyi bilinen biriydi ve ben de destekliyordum. Sonra da Nehru vardı.

Başlarda milliyetçiydim, sonradan yurtsever oldum ve ilerici kitaplar okudum. O ana kadar Fransız Komünist Partisi'nin gazetesi *L'Humanite*'yi okumamıştım. Beni korkutuyordu. Sonradan öğrenci hareketine girince okumaya alışmıştım.

1950'lerde Yugoslavya'ya gittim. Gezmeye gitmiştim ve param yoktu. Bir tugay oluşturmuşlardı. Her şey dahil 2000 frank ödedim. Herhangi bir ideolojik etkileşimim olmadı. Sonraki sene de kamp yapmaya gittim. Beni etkileyen belirgin bir şey yoktu. Biraz oradan biraz buradan diyebilirim.

Fransa'ya gelmeden önce akrabalarım rahat şekilde ülkede yaşıyordu. Orta köylülerdi. Geri döndüğümde otobüsle köyüme döndüm. Sonra biriyle karşılaştım. Adımı sordu. Söyleyince *"demek geri döndün!"* dedi. Amcamdı bu. 'Eve gitmek ister misin' dedi. Şok olmuştum. Önceden bufalosu ve toprağı vardı. Şimdi kendisi çekçekçi olmuştu. Eskiden bufalosu ve toprağı olan kimsenin bir şeyi kalmamıştı. Beni asıl etkileyen şey Kamboçya'nın somut durumu oldu.

Normalde çok konuşkan biri değilimdir. Çocukluktan beri kendi içimde konuşurum. Doğam bu şekilde. Lider olduğumu ne abime ne ablama hiç kimseye söylemedim. Onları endişelendirmek istememiştim. Bana bir şey olursa onların dahil olmasını istemiyordum. Bazı kişiler onlarla ilgilenmediğimi sanıyor. Oysa ki onları seviyorum ve hepsine saygı duyuyorum. Fakat siyasi durumumu hiçbir zaman onlara açmadım.

Benimle röportaj yapan bir yazarı söyleyebilirim. Jacques Verges. Beni 20-30 yıldır tanıdığını yazdı. Nazik ve ihtiyatlı biri olarak anımsıyorum başka da bir şey bilemiyorum.

İzin verirseniz size hastalığımdan bashetmek istiyorum. Bir gece saat 2'de uyandım ve banyoya gittim. Sol gözüm kapanmıştı. Belki bir şey olmamıştır diye düşündüm ama geri döndüğüm zaman göremediğimi anladım. Şu an sol tarafımda felce bağlı uyuşmalar var.

Başımdan ayaklarıma kadar bu his mevcut. Görme yetimin %95'ini kaybettim. İyi görünüyor olabilirim ama gerçekte körüm. Bu açıdan ayakta dururken dengesizlik yaşıyorum. 2-3 kez ölümden döndüm. İster inanın ister inanmayın benim siyasi yaşamım ve kendi yaşamım çoktan bitmiş durumda. Khmerler, *"bir kişi hem hasta hem de yaşlı ise geriye tek bir şey kalır, o da ölümdür"* der. Gerçek olan bu.

Şu an yapacak hiçbir şeyim yok. Her gece VOA radyosunu dinlemek istiyorum ama bazen uyuyorum. Biraz sıkılıyorum ama bununla yaşamaya alıştım. Artık kızımla oynayamıyorum veya eşimle zaman geçiremiyorum. Sabahları uyandığım zaman yataktan kalkamıyorum. Onlar günlük işlerini yaptıktan sonra küçük bir masada akşam yemeği için bir araya geliyoruz. Kızım iyi biri ama okulda tıpkı benim gibi bazı derslerde iyi değil. Büyüdüğü zaman Pol Pot'un kızı olmaktan gurur duyar mı bilemiyorum. Buna tarih karar verecek. Şunu bilmenizi istiyorum, yaptığım ne varsa ülkem için yaptım.

Ölmedecen önce son dileğim; Kambuçya'nın kaybettiği doğu ve batı bölgelerini yeniden kazanması ve birleşmesidir.

EKLER

EK-1

Pol Pot Yoldaş'ın Biyografisi[23]

Demokratik Kampuçya Dışişleri Bakanlığı Basın Enformasyon Bürosu Tarafından Basılan Resmi Biyografi

Yurtsever ve Devrimci Hareketlere Katılışı

Yurtseverlik, halk sevgisi, ulus ve halk düşmanlarına karşı derin bir öfke besleme gibi özellikleri Fransız istilacılara karşı 2. Dünya Savaşı öncesi verilen mücadeleler ve okuduğu ilerici kitaplar yardımıyla kazanmıştır.

1940-1948: Öğrenci olduğu bu yıllarda yeraltı çalışmalarına Fransa'ya ve Japonya'ya karşı yurtsever grupları örgütlemek için katılır.

1949-1952: Fransız sömürgecilerine karşı mücadele hareketi döneminde öğrenciler arasında Marksist-Leninist grupların oluşturulmasında görev alır.

1953-1954: Direnişçiler arasında silahlı mücadeleye katılır. Yemek pişirme ve üretim faaliyetlerini yürütür.

1954-1960: Phnom Penh'te ve bazı kırsal bölgelerdeki devrimci çalışmaların sorumlusudur. İşçiler, şehirdeki emekçiler, keşişler ve yurtsever kişilerin yanında öğrenciler, gençler ve aydınlar arasında da çalışma yürütür.

---

23) Bu belge Eylül 1978 tarihinde Demokratik Kampuçya Dışişleri Bakanlığı'na bağlı Basın Enformasyon Bürosu tarafından döküman olarak basılmıştır.

1957-1959: Partinin siyasi çizgisini belirleyen komitede yer alır ve Kampuçya Komünist Partisi'nin Birinci Kongresi için hazırlık yapar.

1960: Eylül ayında gerçekleşen Kampuçya Komünist Partisi Birinci Kongresi'nde Merkez Komitesi'ne ve Daimi Komiteye üye olarak seçilir.

1961: Daimi Komite Sekreter Vekili olur.

1963: Kampuçya Komünist Partisi 2. Kongresi ile Daimi Komite Sekreteri olur.

1963-1967: Kırsal Bölgedeki çalışmaları yürütür. Devrimci üslerin kuruluşunda görev alır. Gerilla güçlerinin ve yeraltı kuvvetlerinin oluşturulmasını örgütler. Köylülerin devrimci mücadele biçimlerinin belirlenmesinde başlangıç sürecinde yer alır.

1968-Mart 1970: Kuzeydoğu Bölgesi sekreteri olur. Lon Nol hain kliğinin karşı devrimci unsurlarına ve ABD emperyalistleri ve kuklalarına karşı gerilla savaşına liderlik yapar.

1970-1975: Eylül 1971'de gerçekleştirilen Kampuçya Komünist Partisi 3. Kongresi'nde bir kez daha KKP Merkez Komitesi Sekreteri olarak seçilir. Parti Merkez Komitesi'nin askeri komitesine başkanlık yapar. Parti işleri ve askeri işlerden doğrudan sorumludur. Ülke çapındaki askeri güçlerin komuta komitesinin başkanı olur.

1976'dan Bugüne: Ocak 1976'da gerçekleştirilen Kampuçya Komünist Partisi 4. Kongresi'nde bir kez daha KKP Merkez Komitesi Sekreteri olarak seçilir. Parti Merkez Komitesi'nin askeri komitesine başkanlık yapmaktadır. Ekonomik ilişkilerden ve kırsal alanlardaki çalışmalardan sorumludur.

Karakter Özellikleri: Büyük bir kolektif ruha sahiptir. Devrimci iyimserlik gösterir. Derin ve sağlam bir şekilde halka, kitlelere özellikle de yoksul köylülere güvenir. Sakin bir şekilde yaşamayı ve çalışmayı sever.

EK-2

Demokratik Kampuçya Bayrağı ve Ulusal Arması

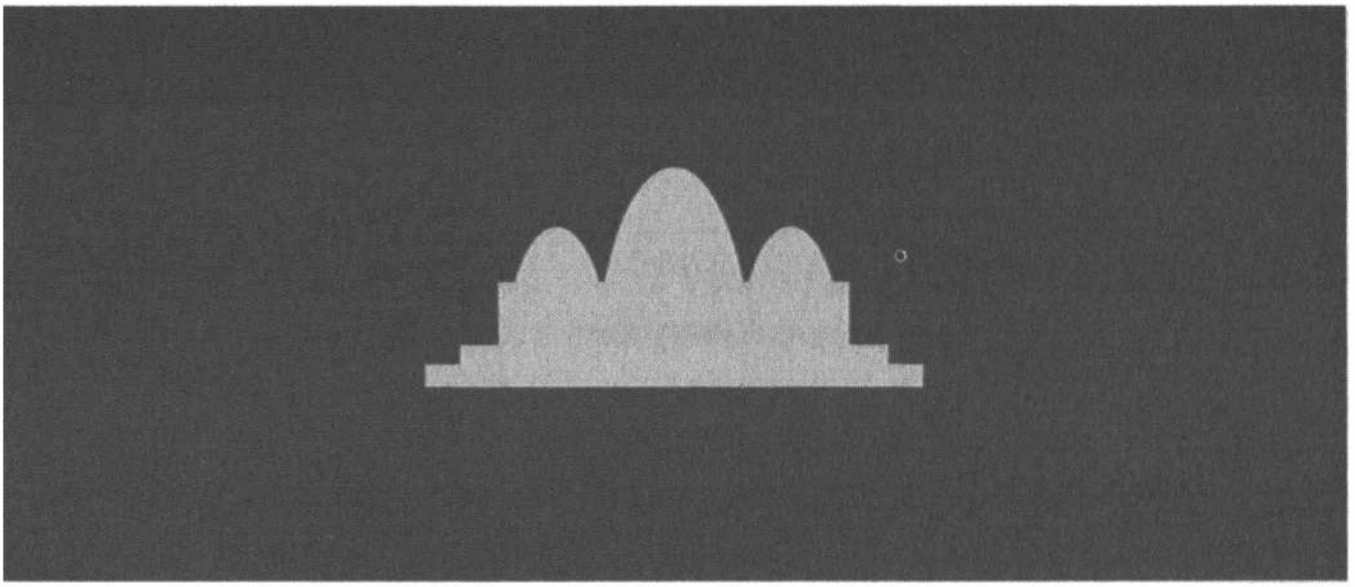

Demokratik Kampuçya ulusal bayrağındaki kırmızı renk Kampuçya halkının ulusal kurtuluş, savunma ve inşa için kararlı ve yiğit mücadelesini, devrimci mücadeleyi sembolize etmektedir. Ortadaki sarı renkli yapı, ülke inşasında her geçen gün zafer kazanan ve ülkeyi savunan Kampuçya halkını ve ulusal geleneği sembolize etmektedir.

Ulusal armada modern tarımı sembolize eden bent ve kanallardan oluşan bir sulama sistemi, sanayiyi sembolize eden bir fabrika bulunur. Her ikisi bir kordonla tutturulmuş çeltik demetiyle sarılıdır. Kordonun üzerinde "Demokratik Kampuçya" yazısı bulunur.

EK-3

Demokratik Kampuçya Ulusal Marşı

Şanlı 17 Nisan

Kırlar ve kentler sırmalandı
Vatanımız Kampuçya'nın kanıyla
İşçilerin köylülerin soylu kanıyla
Erkeği kadınıyla devrim savaşçılarının
Bu kan kin tuttu düşmana
Sonra dönüştü kararlı bir kavgaya
Ve devrim bayrağı altında
Kurtulduk esaretten 17 Nisan'da!
Yaşasın, yaşasın şanlı 17 Nisan!
Angkor zamanından bu yana büyük bir zafer kazandık!
Sımsıkı birleşiyoruz Yeni Kampuçya'yı kuruyoruz.
Amacımız eşitlik içinde muhteşem ve demokratik bir ülke
Bağımsızlık ve egemenlik için kendi gücümüzde dayanalım daima
Şanlı devrimimizi, vatanımızı, kutsal toprağımızı kararlılıkla koruyalım
Yaşasın, bin kere yaşasın Demokratik ve mutlu Yeni Kampuçya!
Kaldıralım yükseklere devrimin kızıl sancağını.
Kuralım ülkemizi,
Dev adımlarla ilerletelim vatanı.
Daha da şanlı daha da görkemli bir toplum yaratmak için...

EK-4

Demokratik Kampuçya Anayasası

3. Ulusal Kongre tarafından 14 Aralık 1975'te kabul edildi, 5 Ocak 1976'da yürürlüğe girdi.

Kampuçya işçilerin, köylülerin ve diğer emekçilerin, devrimci ordu savaşçı ve kadrolarının temel ve kutsal amaçları: Ulusal ve Halk Kurtuluş Savaşı'nın en ağır yükünü omuzlarında taşıyan, canıyla, malıyla ve duygularıyla cephe için en büyük fedakârlıkları yapmaktan bir an bile geri durmayan ve çocuklarını, kocalarını, on binlerle yüz binlerle savaş alanlarına çarpışmaya gönderen, bütün Kampuçya milletinin %95'inden fazlasını oluşturan işçilerin, yoksul ve orta halli köylülerin, köy ve şehirlerdeki diğer emekçi tabakaların tayin edici nitelikte üstün bir rol oynadıklarını,

Ulusal ve Halk Kurtuluş Savaşı'nın ateşi içinde, gece gündüz, kuraklık veya yağmur mevsimi demeden, yeterli ilaç, giyecek ve cephaneden yoksun, her türlü zorluğa ve yoksulluğa göğüs gererek, yiğitçe çarpışan Kampuçya Devrimci Ordusu'nun 3 bölümünün sonsuz fedakârlıklarla seve seve katlandığını,

Bütün Kampuçya halkının ve bütün Kampuçya Devrimci Ordusu'nun emelinin, toprak bütünlüğüne sahip, bağımsız, birleşmiş, barışçı, tarafsız, bloksuz, egemen bir Kampuçya, mutluluğun, eşitliğin, adaletin ve gerçek demokrasinin hüküm sürdüğü, zengin ve yoksulun, ezen ve ezilen sınıfların olmadığı bir toplum, bütün halkın uyum ve geniş bir milli birlik içinde yaşadığı, üretime katılmak, ülkeyi elbirliğiyle kurmak ve savunmak için birleştiği bir toplum olduğunu,

25, 26 ve 27 Nisan 1975 günlerinde toplanan Olağanüstü Milli Kongre kararında, bütün halkın ve bütün Kampuçya Devrimci Ordusu'nun yukarıda belirtilen emellerin benimsenip, bunlara bağlı kalınacağını açıkladığını göz önünde tutan Kampuçya Anayasası şunları öngörür:

1. BÖLÜM: DEVLET DÜZENİ

Madde 1: Kampuçya devleti, toprak bütünlüğüne sahip, bağımsız, birleşmiş, barışçı, tarafsız, bloksuz, egemen, demokratik bir devlettir. Kampuçya devleti, Kampuçya'nın işçi, köylü ve diğer emekçilerinin devletidir. Kampuçya devletinin resmi adı "Demokratik Kampuçya"dır.

2. BÖLÜM: EKONOMİK DÜZEN

Madde 2: Bütün önemli üretim araçları, halk devletinin kolektif mülkiyetinde ve halk topluluğunun kolektif mülkiyetindedir. Günlük kullanım malları ise tek tek kişilerin özel mülkiyetinde kalmaya devam eder.

3. BÖLÜM: KÜLTÜR

Madde 3: Demokratik Kampuçya kültürü, günden güne daha müreffeh bir Kampuçya inşa etme ve onu savunma görevlerine hizmet eden, milli, halkçı, ilerici ve saf bir kültür niteliği taşır. Bu yeni kültür, Kampuçya'da hakim sınıfların, sömürgeciliğin ve emperyalizmin yoz ve gerici kültürüne karşı kararlılıkla mücadele eder.

4. BÖLÜM: YÖNETİM TARZI

Madde 4: Demokratik Kampuçya, kolektif yönetim ve kolektif çalışma ilkesini uygular.

5. BÖLÜM: YASAMA YETKİSİ

Madde 5: Yasama yetkisi, işçilerin, köylülerin ve diğer emekçilerin temsilcilerinin meclisine aittir. Bu meclisin resmi adı: "Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisi"dir. Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisi, işçileri, köylüleri, diğer emekçileri ve Kampuçya Devrimci Ordusu'nu temsil eden toplam 250 üyeden oluşur. Bu üyelerin dağılımı şöyledir:

Köylü temsilcileri: 150, İşçi ve diğer emekçilerin temsilcileri: 50, Devrimci Ordu temsilcileri: 50

Madde 6: Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisi üyeleri; halk ta-

rafından genel seçimle, doğrudan ve gizli oyla, 5 yılda bir seçilir.

Madde 7: Halk Temsilcileri Meclisi yasaları yapar, Demokratik Kampuçya'nın iç ve dış siyasetlerini belirler.

6. BÖLÜM: YÜRÜTME ORGANI

Madde 8: Hükümet, Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisinin koyduğu yasaları ve belirlediği bütün siyasetleri uygulamakla yükümlü bir organdır. Hükümet, Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisi tarafından atanır, yurt içindeki ve dışındaki bütün faaliyetlerinden ötürü sadece ona karşı sorumludur.

7. BÖLÜM: YARGI ORGANI

Madde 9: Adalet, halk tarafından gerçekleştirilir. Halk mahkemeleri, halkın adaletini temsil eder ve korurlar; halkın demokratik özgürlüklerini savunur ve halk devletine yönelen ya da halk devletinin yasalarını çiğneyen her eylemi cezalandırırlar. Her düzeydeki mahkemeler, Halk Temsilcileri Meclisi tarafından seçilir ve atanır.

Madde 10: Halk devletinin yasalarını çiğneyen hareketler şunlardır:

Halk devletini tehlikeye düşüren düşmanca ve yıkıcı sistemli eylemler: Bunlar en ağır şekilde cezalandırılır.

Yukarıda belirtilenler dışında kalan eylemler. Bunlar, devlet ya da halk örgütleri bünyesinde yeniden eğitim yönetimiyle ele alınır.

8. BÖLÜM: DEVLET BAŞKANLIK DİVANI

Madde 11: Demokratik Kampuçya Devlet Başkanlık Divanı, beş yılda bir, Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisi tarafından seçilir ve atanır. Devlet Başkanlık Divanının görevi, Demokratik Kampuçya devletini, Demokratik Kampuçya Anayasası çerçevesinde ve Kampuçya Halk Temsilcileri Meclisi'nin koyduğu yasalar ve belirlediği siyasetlere uygun olarak ülke içinde ve dışında temsil etmektir. Devlet Başkanlık Divanı şu kişilerden oluşur: Başkan, Başkan Birinci Yardımcısı, Başkan İkinci Yardımcısı.

9. BÖLÜM: HER KAMPUÇYA VATANDAŞININ HAK VE ÖDEVLERİ

Madde 12: Her Kampuçya vatandaşı, sürekli geliştirilecek maddi, manevi ve kültürel hayat şartlarından tam olarak yararlanma hakkına sahiptir. Her Kampuçya vatandaşının geçimi güvence altına alınmıştır. Her işçi fabrikanın efendisidir. Her köylü çeltik tarlalarının ve toprakların efendisidir. Bütün diğer emekçiler de çalışma hakkına sahiptir. Demokratik Kampuçya'da işsizlik asla olmaz.

Madde 13: Geniş bir ulusal birlik içinde bulunan ve eşitliğin, adaletin, demokrasinin, uyumun, mutluluğun hüküm sürdüğü bir toplumda, hep birlikte ülkeyi savunmak ve inşa etmek için bütün Kampuçya vatandaşları eşit olmalıdır. Kadın ve erkek her alanda eşittir. Birden fazla kadınla ve birden fazla erkekle evlenmek yasaktır.

Madde 14: Her Kampuçya vatandaşı, yetenekleri ve imkânları ölçüsünde ülke savunmasına ve inşasına katılmakla yükümlüdür.

10. BÖLÜM: BAŞKENT

Madde 15: Demokratik Kampuçya'nın başkenti Pnom Penh'dir.

11. BÖLÜM: ULUSAL BAYRAK

Madde 16: Kampuçya'nın ulusal bayrağının biçim ve anlamı şöyledir:

Zemini kırmızıdır. Ortasında sarı renkte üç kuleli bir anıt figürü vardır. Kırmızı zemin devrimci hareketi, Kampuçya halkının ulusal kurtuluş, ulusal savunma ve inşa uğruna verdiği kararlı ve kahramanca mücadeleyi simgeler. Sarı renkli anıt da ulusal geleneği ve her gün daha şanlı bir ülke inşa eden, onu savunan Kampuçya halkını simgeler.

12. BÖLÜM: ULUSAL ARMA

Madde 17: Ulusal arma üzerinde, modern tarımı simgeleyen bentler ve sulama kanalları, sanayinin simgesi bir fabrika ve bunları çevreleyen iki çeltik filizi, aşağısında da "Demokratik Kampuçya" yazısı bulunmaktadır.

13. BÖLÜM: ULUSAL MARŞ

Madde 18: Demokratik Kampuçya'nın ulusal marşı "Şanlı 17 Nisan" marşıdır.

14. BÖLÜM: KAMPUÇYA DEVRİMCİ ORDUSU

Madde 19: Düzenli birlikler, yerel birlikler ve gerilla birlikleri olmak üzere 3 bölümden oluşan Kampuçya Devrimci Ordusu, halk ordusudur. Bu ordudaki erkek ve kadın savaşçılar ve kadrolar işçilerin, köylülerin ve emekçilerin oğulları ve kızlarıdır. Kampuçya Devrimci Ordusu, Kampuçya halk iktidarını korur, toprak bütünlüğüne sahip, bağımsız, birleşmiş barışçı, tarafsız, bloksuz, egemen ve demokratik Kampuçya'yı savunur. Aynı zamanda, her gün daha şanlı bir ülke inşa etme ve halkın günden güne iyileşen düzeyini durmadan yükseltme mücadelesine katılır.

15. BÖLÜM: İNANÇ VE DİN

Madde 20: İnanç sahibi olmak ve bir dine inanmak her Kampuçya vatandaşının hakkı olduğu gibi inanç sahibi olmamak ve dinsiz olmak da onun hakkıdır. Demokratik Kampuçya'ya ve halka zarar veren her tür gerici din kesinlikle yasaktır.

16. BÖLÜM: DIŞ SİYASET

Madde 21: Demokratik Kampuçya, bütün sınır komşusu ülkelerle, yakın ya da uzak bütün dünya ülkeleriyle, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı temelinde sıkı dostluk ilişkileri kurma arzusuyla doludur ve bunu gerçekleştirmeye kesinlikle kararlıdır.

Demokratik Kampuçya, bağımsızlık, barış, tarafsızlık, bloksuzluk siyasetine sıkı sıkıya bağlıdır. Hiçbir şart altında yabancı bir ülkenin toprakları üzerinde askeri üsler kurmasına izin vermez; iç işlerine yapılacak her tür dış müdahaleye kararlılıkla karşı çıkar; ister askeri, siyasal, kültürel, ekonomik, sosyal, diplomatik olsun, ister sözde insancıl bir biçime bürünsün, dıştan gelecek her tür yıkıcı ve saldırgan eyleme karşı mücadele eder.

Demokratik Kampuçya başka ülkelerin iç işlerine kesinlikle karışmaz. *"Her ülke kendinin efendisidir, kendi işlerini dış müdahale*

olmaksızın kendisi tayin eder ve kendisi düzenler." şeklindeki ilkeye titizlikle uyar.

Demokratik Kampuçya, bloksuz ülkelerin oluşturduğu büyük ailenin içinde kararlılıkla yer alır.

Demokratik Kampuçya, Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki üçüncü dünya halklarıyla ve dünyanın barışa ve adalete tutkun bütün halklarıyla dayanışmasını geliştirmek için, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe karşı verilen mücadelede karşılıklı aktif yardım ve desteğin gerçekleştirilmesi için dünyada gerçek bağımsızlığın, barışın, dostluğun, demokrasinin, adaletin ve ilerlemenin egemen olması için elinden gelen her şeyi yapar.

EK-5

Demokratik Kampuçya'dan Kesitler

Fotoğraflarla Kolektivisit Kampuçya Deneyimi

Fotoğrafçı: George Hildebrand

Çeltik tarlasında çalışan kooperatif üyeleri

★

Demokratik Kampuçya Devrimci Ordusu pirinç hasatında çalışırken...

Demokratik Kampuçya'da yaş ve cinsiyet ayrımı gözetmeyen yeni eğitim sistemi.

★

Kızıl Khmerler olarak da bilinen devrimin silahlı halk güçleri Angkor tapınakları önünde.

Dost ülkelerden gelen elçi ve diplomatlar çeltik tarlaları ve sulama kanallarındaki set inşaatlarında çalışarak Demokratik Kampuçya devrimini selamlıyor.

★

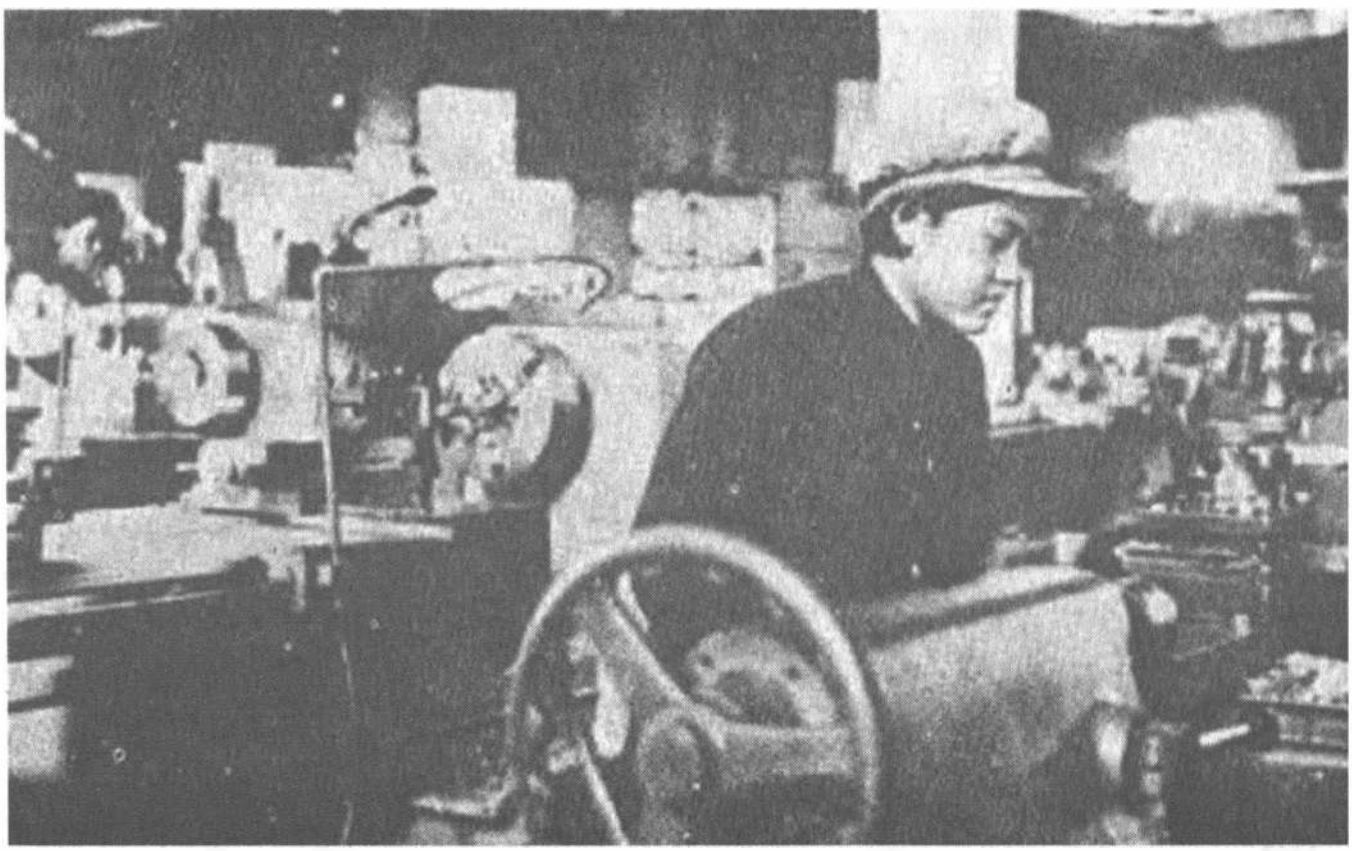

İşçi-köylü devletinin mülkiyetinde bulunan Phnom Penh'teki 1 No'lu Mekanik Fabrikasından bir kesit.

EK-6

Uluslararası Komünist Hareket ve Pol Pot

Diplomatik Ziyaretler Sürecinde Pol Pot

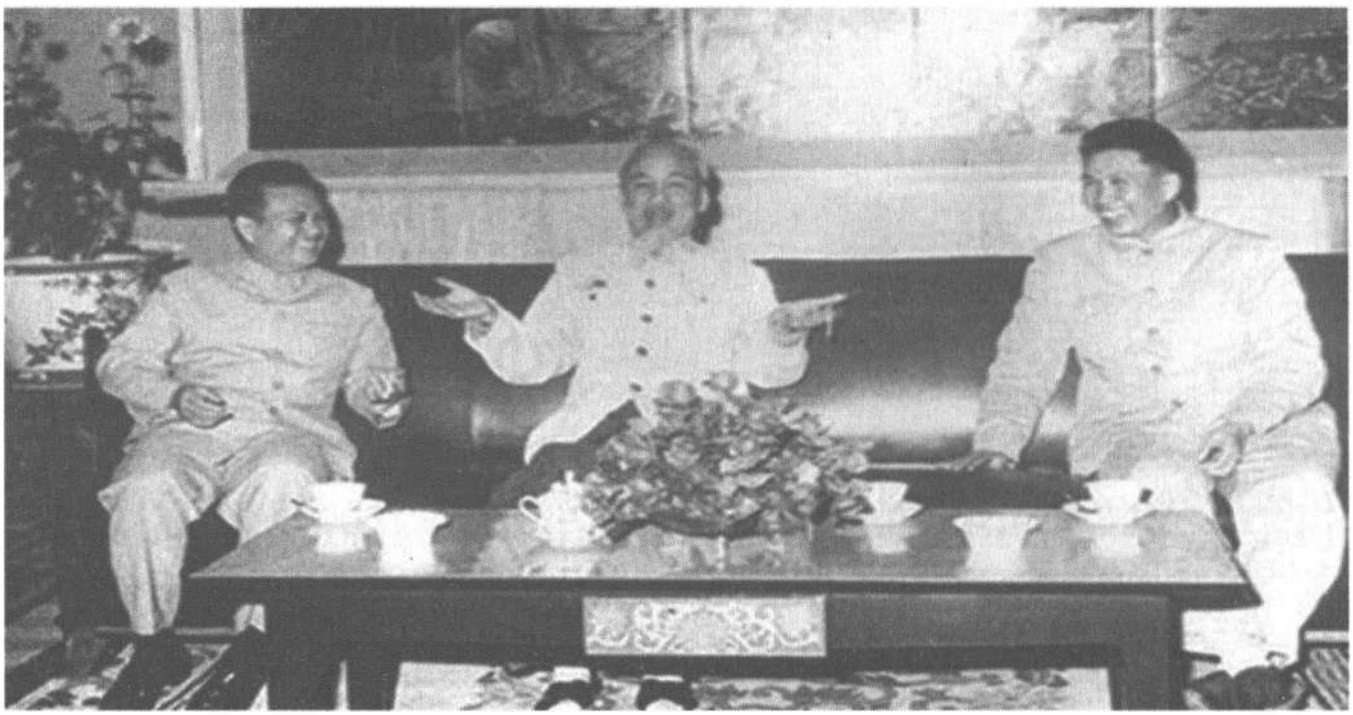

Lao Halkı Devrimci Partisi lideri Kaysone Phomvihane, Vietnam devriminin önderi Ho Chi Minh ve Pol Pot. Tarih: 1966

Devrimden sonra Demokratik Kampuçya heyetinin ilk ziyaretlerinden biri Büyük Proleter Kültür Devrimi sürecindeki Çin Halk Cumhuriyeti'ne olur. Resimde Çin Halk Cumhuriyeti Başbakanı Zhou Enlai, Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot ve Başbakan Yardımcısı Ieng Sary, Pekin'de düzenlenen karşılama töreninde. Tarih: 1 Haziran 1975

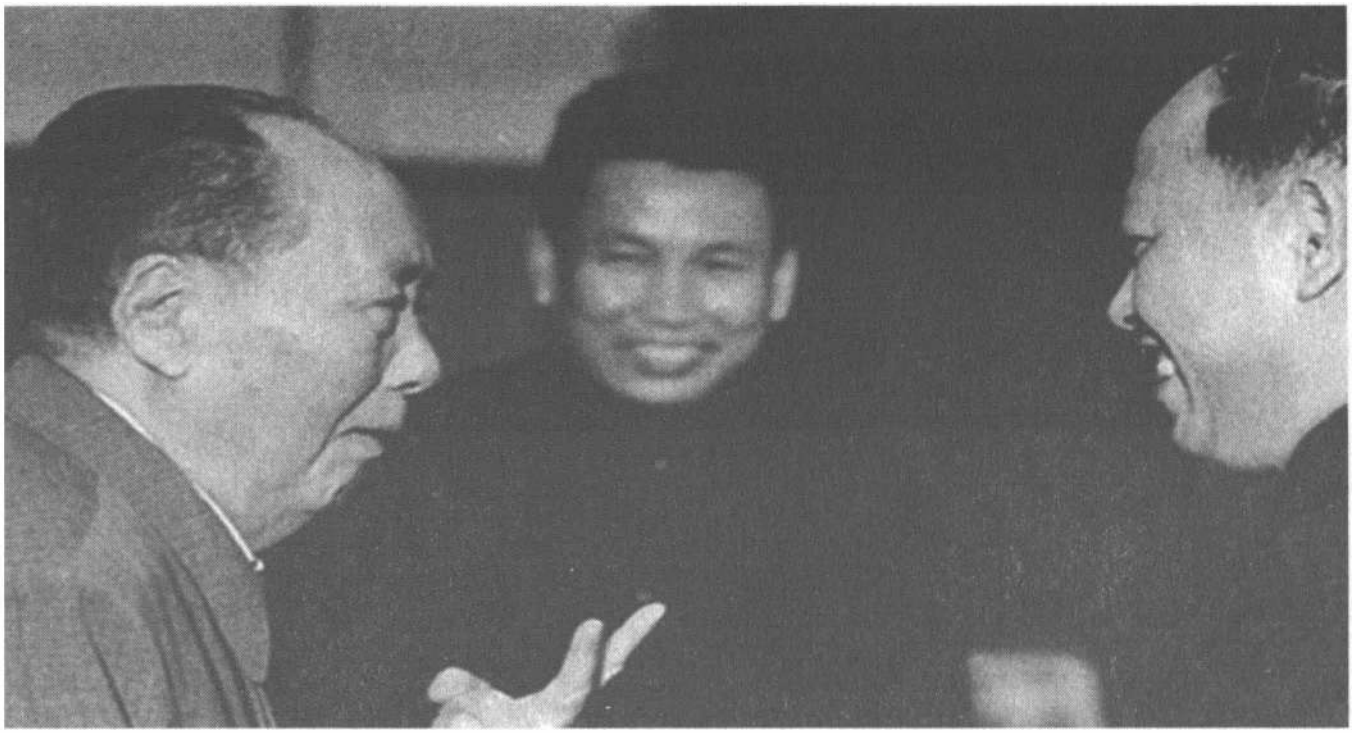

Resimde Başkan Mao Zedung, Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot ve Başbakan Yardımcısı Ieng Sary ile birlikte. Tarih: 1 Haziran 1975

★

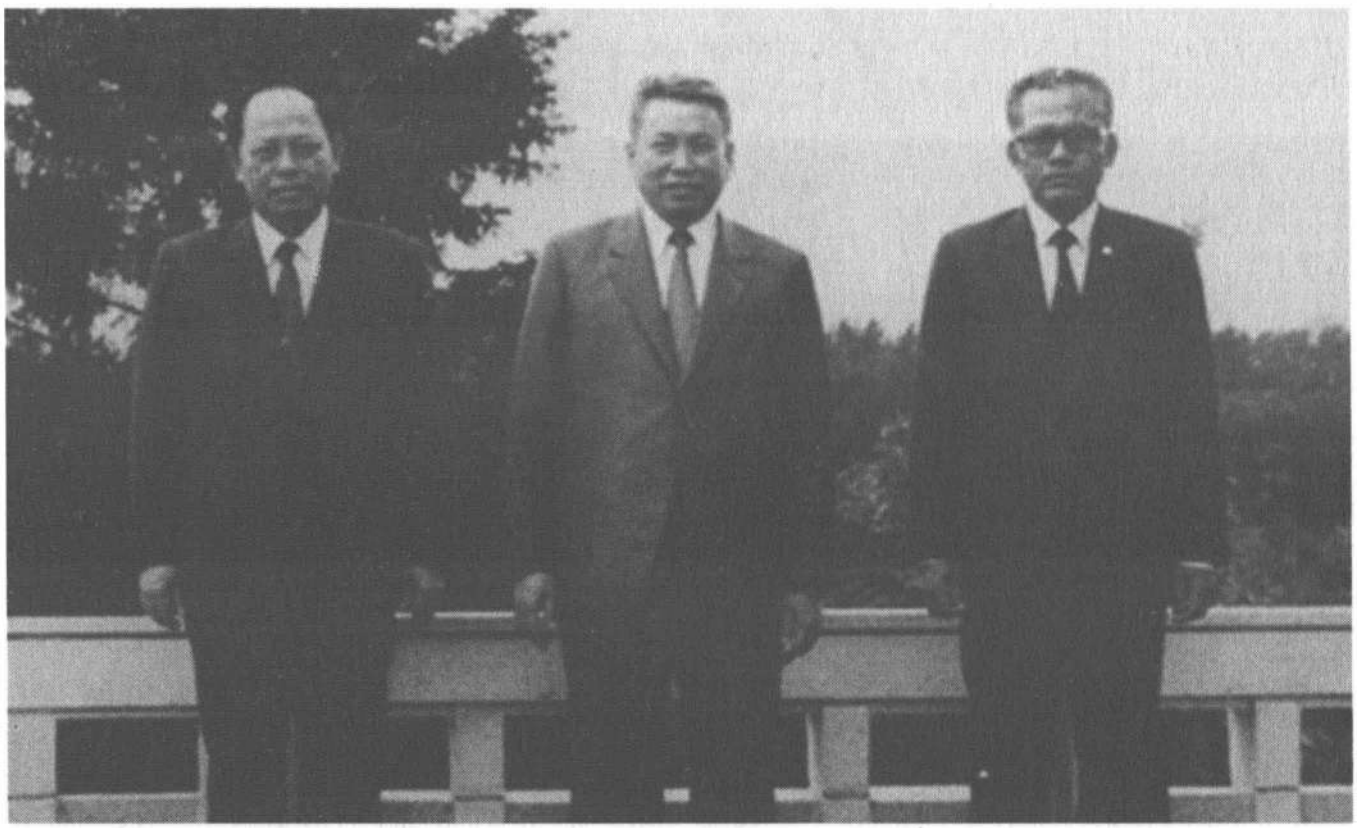

Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot, Başbakan Yardımcısı Ieng Sary ve Son Sen'den oluşan heyet Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde Kim İl-sung ile görüşme öncesinde. Tarih: 5-6 Ekim 1977

Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot ve Başbakan Yardımcısı Ieng Sary, Mao sonrası dönemin ÇKP Merkez Komite Başkanı Hua Guofeng ile birlikte başkent Pekin'de. Tarih: 28 Nisan 1978

★

Romanya Komünist Partisi Genel Sekreteri Nicolae Ceauşescu ve eşi Elena Ceauşescu başkent Phnom Penh'te Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot ile birlikte. Tarih: 28 Mayıs 1978

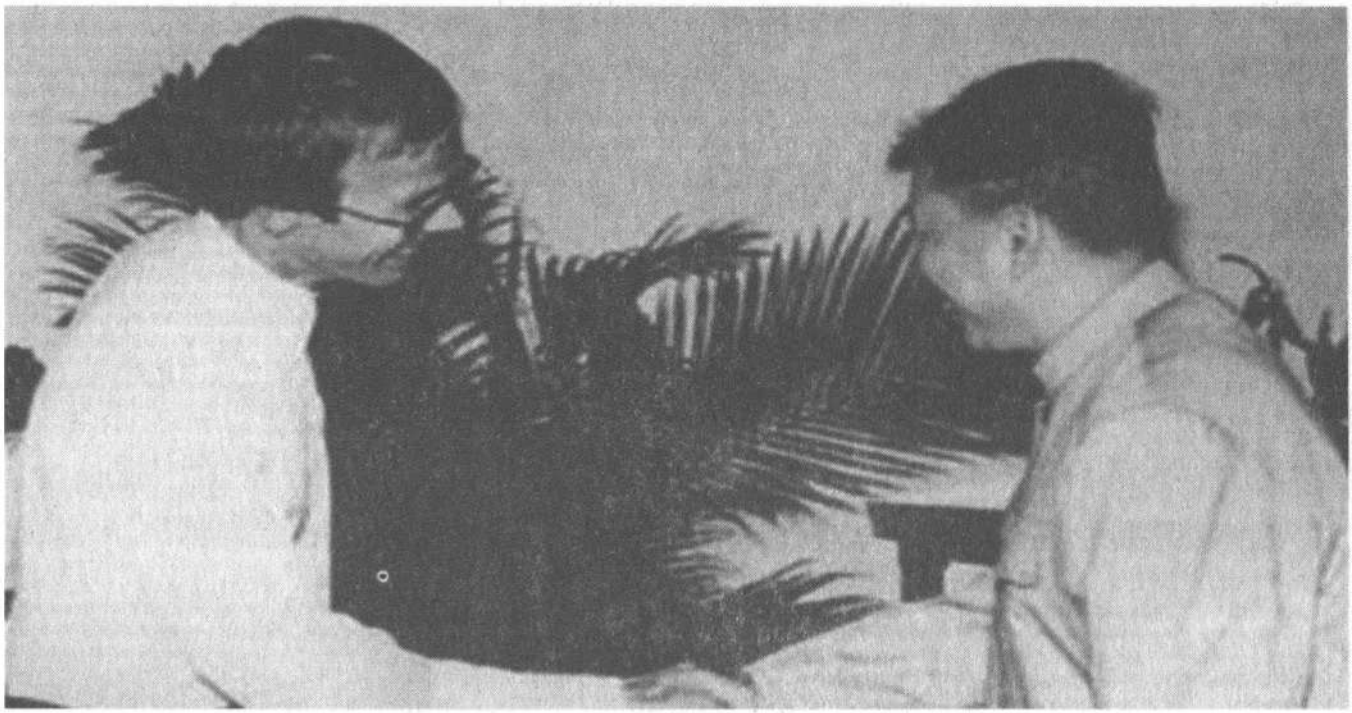

Norveç'in ve o yıllarda Avrupa'nın en önemli Maoist örgütlerinden biri olan AKP (ML) (Komünist İşçi Partisi-ML) lideri Pal Steigan, başkent Phnom Penh'te Pol Pot ile birlikte. Tarih: 24 Eylül 1978

★

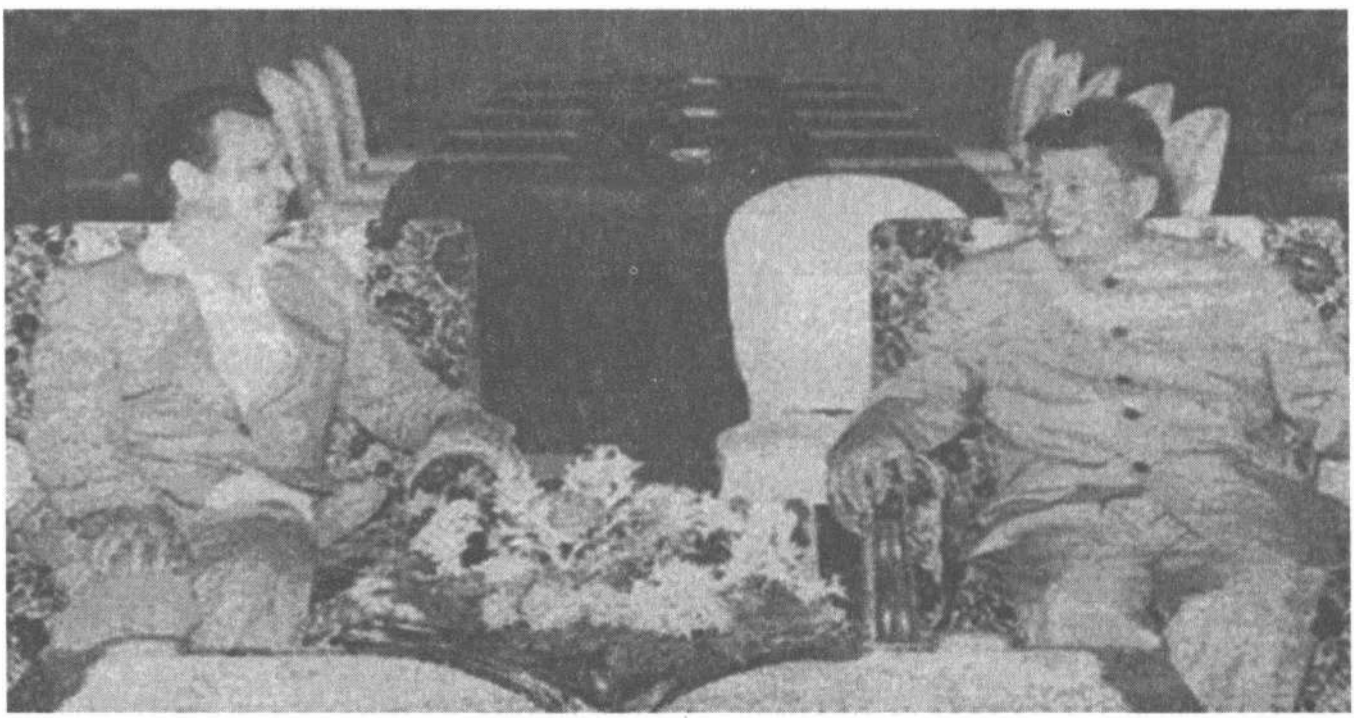

Marksist-Leninist Komünist Parti (Fransa) Sekreteri Jacques Jurquet, davetli olarak geldiği Demokratik Kampuçya'da Pol Pot ile birlikte. Tarih: 9-16 Eylül 1978

Vietnam işgalinden kısa bir zaman önce, Wang Dongxing önderliğinde Çin heyeti başkent Phnom Penh'e gelirken... Demokratik Kampuçyalı devrimcilerin Vietnam işgaline karşı Çin heyetinden askeri yardım talebi geri çevrilecektir. Resimde Demokratik Kampuçya Başbakanı Pol Pot ve hemen arkasında Kızıl Khmer lider kadrosundan Khieu Samphan ve Noun Chea.

Tarih: 5 Kasım 1978

DİZİN

A

ABD 5, 16, 18, 20, 24, 25, 27, 29, 30, 31, 37, 38, 43, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 60, 63, 68, 69, 75, 79, 82, 95, 98, 108, 109, 110, 117, 120, 121, 123, 124, 125, 131, 135, 138, 148, 151, 156
Anavatan Partisi 24
Angkor 57, 101, 143, 158, 166
Angkor Vat 143
Annie Brunel 113
apartheid 81
ASEAN 150
Azanya 81

B

Bağımsız Doğu Timor Devrimci Cephesi 81
bağımsızlık hareketi 24
Basac Nehri 67
Battambang 32, 44, 69
Burma 76
Büyük Proleter Kültür Devrimi 14, 79, 168

C

Camille Granot 113
Cenevre Anlaşmaları 25
Chau Sen Kosal 36
CIA 24, 39, 75, 104
Çin 13, 14, 15, 77, 78, 79, 80, 81, 85, 86, 87, 101, 117, 136, 147, 168, 172
Çin Halk Kurtuluş Ordusu 15
Çin Komünist Partisi 13, 14, 15, 77, 78, 80, 86, 87
ÇKP 75, 76, 78, 170
COMECON 118

D

Demokratik Parti 24
Deng Xiaoping 77, 87
destek üsleri 46, 47
Doğu Timor 81

E

Endonezya 76
Engels 13, 14, 80, 130

F

Filistin 81

G

gerilla bölgeleri 46
gerilla üsleri 46, 47
Güney Doğu Asya Antlaşması Örgütü 30
Gunther Dean 54

H

Halk Hareketi 24
Hanuman 24
Hanuman Partisi 24
Hindiçin Federasyonu 98, 103, 104, 105, 107, 108, 115, 116, 121, 134, 135
Hindiçin Komünist Partisi 121
Hua Guofeng 9, 75, 76, 77, 78, 86, 87, 170

I

Ieng Sary 4, 119, 168, 169, 170
İlericiler Grubu 110
İşçi Partisi 108, 171
İsveç-Kampuçya Dostluk Derneği 9, 108, 111

J

Jacques Jurquet 113, 171

K

Kampuçya Devrim Ordusu 14, 15, 54, 74, 83, 85
Kampuçya Komünist Partisi 4, 5, 9, 13, 16, 17, 18, 19, 24, 26, 29, 55, 71, 74, 75, 77, 81, 85, 86, 88, 89, 90, 92, 101, 103, 104, 108, 109, 113, 115, 121, 122, 123, 124, 131, 132, 133, 137, 141, 148, 150, 151, 156
Kanada Komünist Birliği 9, 89
Khmer Serei 24, 39
Kim İl Sung 81
Koh Vay 116, 119
Koh Way 134
Kompong Cham 32, 36
Krava topluluğu 36
Küba 75, 110, 117, 123

L

Laos 75, 76, 133
Lenin 13, 14, 80, 129, 130
L'Humanite Rouge 9, 113, 115
Li Xiannian 77, 87
Lon Nol 5, 43, 47, 48, 49, 50, 52, 53, 54, 96, 102, 111, 146, 156

M

Mahatma Gandhi 153
Malacca Boğazı 136, 137
Malezya 76
Mao Zedung 4, 9, 13, 14, 15, 75, 77, 78, 79, 80, 86, 87, 169
Mao Zedung Düşüncesi 13, 79, 80, 86, 87
Marx 12, 13, 14, 80, 130
Mekong Nehri 67, 104
Mohanikay Budist Cemaati 38

N

Namibya 81
Nate Thayer 10, 151
Nehru 153
Ngor Dim Deam 107
Nuon Chea 119

O

Ok Partisi 24
Özel Ulusal Kongre 92
Özgürlük Partisi 24

P

pagoda 101
Phnom Penh 13, 16, 27, 28, 36, 41, 43, 46, 51, 52, 53, 54, 70, 71, 75, 84, 89, 92, 94, 95, 98, 100, 101, 102, 133, 143, 155, 167, 170, 171, 172
Prey Nokor 107
Preyveng 75

R

Ratanakiri 46, 47, 48

S

Saksuth Sakhon 47
Samdech Penn Nouth 38
Samdech Sihanouk 38
Samlaut 44
Sam Sary 39
Saygon 116
Sim Var 39
Sirik Matak 47
Son Ngoc Thanh 24, 39
Sosthene 47
Sovyetler Birliği 5, 24, 75, 116, 117, 118, 120, 121
Stalin 4, 13, 14, 80
Stung Chinit Nehri 36

T

Ta Kun Pao 133
Tayland 75, 133
Tayvan 81
Thumayuth Budist Cemaati 38
Tiou Long 48
Tito 90
Tonle Sap Gölü 67
Tonle Sap Nehri 67
Tou Long 47

U

Ulusal Bağımsızlık İçin Mücadele 24
Ulusal Kurtuluş İçin Silahlı Halk Kuvvetleri 50

V

Vietnam 5, 24, 75, 76, 98, 99, 104, 105, 106, 107, 108, 110, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 148, 150, 152, 168, 172
Vietnam-Lao Antlaşması 76

W

Wang Dongxing 87, 172
Wen Wei Po 133
Wilson Center 75, 88

Y

Yıldırım saldırısı 116, 122, 123, 134
Yıldırım zaferi 116, 123, 134
Yoldaş Ya 152
Yuon 103, 104, 105, 106, 107

Z

Zagreb 90, 102
Zhou De 78
Zimbabwe 81

Kitaptan seçtiğimiz alıntılar:

•Ben bir lider olarak ortaya çıkmak istemedim. Bu göreve gelecek kimse olmayınca ben seçilmiş oldum. Başta kabul etmek istemedim ama ısrarcı oldular.

•Kendimizi çok iyi tanıyoruz. Benzer şekilde düşmanlarımız ve gericileri de iyi biliyoruz. Bütün ülkeyi dolaştım. Halkımı iyi tanıyorum. Ülkemin coğrafi ve ekonomik durumunu yeterince biliyorum.

•En önemli şey doğru bir siyasi çizgiye sahip olup olmamaktır. Halkın özlemleriyle uyum içinde olup olmamaktır. Halk tarafından desteklenip desteklenmemektir.

•Doğru bir çizgi olmaksızın devrimci hareket ölümcül bir tehdit altındadır. Tüm devrim riske edilir ve süreç yenilgiye götürür.

•Açık mücadele biçimleri yeterli değildir. Bunlar sadece yüzeyde çalışmaya olanak tanır ve halk içinde derinlere nüfuz edemez.

•İkinci biçim yasal, yarı yasal ve yasadışı mücadeleydi, yasadışı mücadele temel biçim olarak ele alındı. Yasadışı biçimleri temel aldık çünkü normalde devrim yapmak "yasadışı" bir şeydir. Sömürücü sınıfların devrime izin veren hiçbir kanunu yoktur.

•Eğer halk bir şeyleri kendi isteği ile yaparsa her şeye ulaşılabilir ve eğer istemezlerse hiçbir şeye ulaşılamaz. Bu açıdan yeni bir toplum için önceden belirlenmiş hazır bir modelimiz bulunmuyor.

•Partimiz Kampuçya'da var olan çelişkileri doğru olarak saptadı.

•Bizi şehirleri boşaltmaya zorlayan iki neden vardı. İlki ekonomik neden. İkinci neden, devrimin kazançlarını savunma ve güvenlik sorunu idi.

•Hapishanemiz bulunmuyor ve hapishane kelimesini de kullanmıyoruz. Kötü unsurları üretim sürecinde çalışmaya gönderiyoruz.

•Halk düşmanlarının gücü halk tarafından kısıtlanmıştır.

•Halkımız askeri eğitime gönderilmez fakat halka devrimci ve yurtsever bir ruh kazandırmaya önem veririz.

•Kampuçya'da din meselesi kendiliğinden çözüldü.

•Biz Marksistiz. Biz devlet ve devletin ortadan kaldırılması konusunda Lenin'den öğrendik. Marksist-Leninistler devlet iktidarını ele geçirmenin ve devleti ortadan kaldırmanın yollarını aramalıdır. Para devletin bir parçasıdır. Dolayısıyla onu ortadan kaldırdık.

•Başkan Mao'nun, Çin Komünist Partisi'nin ve Çin halkının Kampuçya devrimimize en değerli desteği Mao Zedung Düşüncesi'dir.

El Yayınları

"Para kendi başına bir ekonomik ya da siyasi amaç değildir. Daha çok bir köprü gibidir. Ama biz halkın yaşam koşulları sorununu bu köprü olmadan da çözebiliriz. Bunu devlet iktidarının bir parçasını ortadan kaldırmanın bir yolu olarak görüyorum. Bizim için gereksiz ve önemsiz olan şeyleri ortadan kaldırabiliriz. Biz Marksistiz. Biz devlet ve devletin ortadan kaldırılması konusunda Lenin'den öğrendik. Marksist-Leninistler devlet iktidarını ele geçirmenin ve devleti ortadan kaldırmanın yollarını aramalıdır. Para devletin bir parçasıdır. Dolayısıyla onu ortadan kaldırdık. Ve bundan sonra da eğer herhangi bir şeyi ortadan kaldırmamız gerekirse kaldıracağız."

Pol Pot

9 789758 674749 14 ₺